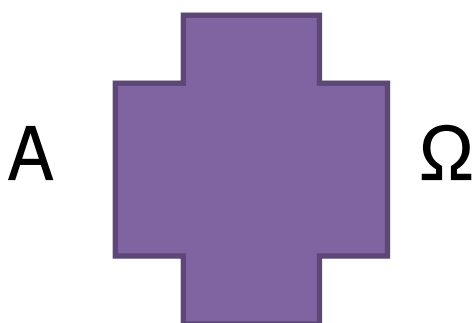

KIRKESANG

Revidert 2019 til katekisme- og messebruk
av Kåre Svebak

FORORD:

Med «Kirkesang» vil jeg formidle den lutherske sangtradisjon i dens tematiske bredde. Mine adressater fremfor andre er de prester og lekfolk som vil kirkefellesskap og menighetsbyggende arbeid på Guds kirkes ubeskårne grunnvoll.

Boken dekker kirkeårets tider og emnene i en katekismeforklaring til Luthers Lille Katekisme. Jeg viser til «Augustana-liturgien» og «Så Korn»-serien med tilleggsbind, som alle finnes på ressursidene for Foreningen for Bibel og Bekjennelse (www.fbb.nu).

Åpenbaringsordets Gud har gitt sin vilje til kjenne i den rett utlagte Bibel, gitt kirken i og med apostelordets lære. Med syndserkjennelse, takk og lovprisning gir vi ham den uforbeholdne tilbakemelding. «Kirkesang» er med andre ord bekjennelse i bibelsk mening.

Vi bekjenner fordi vi lært den levende Gud å kjenne gjennom hans ord, virksomt i en bevitnet historie. Dens sentrum og høydepunkt er oppfyllelsen av Guds løfter i Ordet som ble menneske i Jesu tjenerskikkelse. Vi kjenner Gud i hans trofasthet og selvhengivende kjærlighet, og setter vi all vår lit til ham som led, døde og oppstod fra de døde på den tredje dag.

Kirkesangen har ingen fornuftig begrunnelse. Kilden og årsaken til kirkens tro er underfull: Guds undergjerninger i en bevitnet Jesus-historie om hans persons hemmelighet og verk. Jesus ER Oppstandelsen og Livet, Begynnelsen og Enden. Det er Guds tro vi bekjenner.

Begrunnelsen krever et lærekritisk forhold til sangtradisjonen. Et skjønnsomt utvalg er nok til messebruk og undervisning. Dertil kommer hensynet til talespråket i nåtid. Ordforklaringer holder døren åpen til kirkens poesi i henfarne generasjoner. Ord på hebraisk og gresk (halleluja, amen, kyre eleison osv) markerer Guds kirkes enhet - Una Sancta - i fortid og nåtid, i himmelen og på jorden.

Utvalget gjør krav på å være representativt for bekjennelsestro lutherdom. Tross mangler som alltid hefter ved, er ikke kirkesangen kristen fordi den er luthersk, men luthersk fordi den er kristen. Gudsfolkets sang i den gamle pakt fortsetter i den nye pakt, grunnet på Kristi offerdød i alles sted. Jesu sang- og bønnebok var Salmenes Bok. Sangen i Jerusalems tempel fotsetter i Guds kirke, som etter Pinsedagen er Kristi legemes tempel. Denne kirkeidentitet blir særlig tydelig med Salmene brukt i «tidebønn».

Guds tempel bygd av levende steiner er under oppbygging inntil dagens ende. Hjørnesteinen i gruvollen er den oppstandne Kristus, virksom med Ord og sakrament i den forsamlede menighet. Steinene er ikke stumme, men høres i den hengivende tilbakemelding på den himmelske lære. Virksom med sin Ånd, forener han oss i Den Ene Hellige Kirke.

Kåre Svebak, Arendal Epifania a D 2019.

FORKORTELSER:

- GL "Gamle Landstad": M. B. Landstads Salmebog. Autorisert kirkesalmebok 1870.
- K Koralbok for Den norske kirke. Oslo 1926.
- N Norsk Salmebok. Oslo 1985.
- S Sangverk for Den norske kirke. Utg: Willy Abildsnes, Bjørn Bjørneboe, Trond Kverno, Børre Knudsen, Johan Varen Ugland. Oslo 1980.
- T Tone, melodi.
- Utg. Eget bidrag eller gjendiktning begått av utgiver.

Innhold

SKAPERVERKET	5
"SYNDEFALLSVISA".....	9
DEN HELLIGE DÅP	10
KATEKISMEVISER	13
CREDO.....	14
"BUDORD-VISA".....	15
BORDVERS	16
ADVENTTIDEN	16
JULETIDEN	24
ENGLNES GLORIA.....	25
ÅPENBARINGSTIDEN	40
FASTETIDEN	51
MARIA BUDSKAPSDAG	59
DEN HELLIGE UKE	63
HERRENS HELLIGE NATTVERD.....	65
AGNUS DEI.....	76
BOTSLITANI.....	76
PÅSKEUKEN	83
ENGLESANGEN GLORIA.....	83
PÅSKETIDEN	89
ORDINASJON TIL DET HELLIGE PREKENEMBETET.....	91
HERRENS BØNN.....	101
KRISTI HIMMELFART	102
FØRPINSE	105
PINSEFEST	108
DEN HELLIGE TREËNHETS FEST	114
TE DEUM LAUDAMUS.....	114
KIRKEÅRETS	117
KIRKEDEL	117
SYKELEIE, DØD, JORDEFERD	142
ÅPNING	147
AVSLUTNING	150
VISER FOR SMÅ	152
KONFIRMASJON	155
BRUDEVIGSEL	157
KONGE OG FEDRELAND	157
MORGENSANG	158
AFTENSANG	160
SVARSANGER	163

BØNNER	175
NATTVERDBØNNER.....	175
FORBØNN FOR PRESTEN.....	178
BØNN PÅ SØNDAGEN	179
BØNN FOR KIRKENS BARN OG UNGE	180
SAKREGISTER	181
FØRSTE PARTEN	181
ANDRE PARTEN	181
FØRSTE TROSARTIKKEL	181
ANDRE TROSARTIKKEL.....	182
TREDJE TROSARTIKKEL.....	183
TREDJE PARTEN – HERRENS BØNN.....	184
FJERDE PARTEN – DEN HELLIGE DÅP	184
SKRIFTEMÅLET:.....	185
FEMTE PARTEN – HERRENS HELLIGE NATTVERD.....	185
FORFATTERE OG OVERSETTERE	186
SANGREGISTER.....	190

SKAPERVERKET

Nr 1

Opp, alle ting som Gud har gjort,
Hans herlighet å prise!
Det minste han har skapt, er
stort Og kan hans allmakt vise.

2

Gikk alle konger frem på rad
I all sin makt og velde,
De maktet ei det minste blad
Å sette på en nelde.* (nesle)

3

Det minste gress jeg undres på
I skoger og i daler;
Hvor skulle jeg vel visdom få
Så rett om det jeg taler?

4

Hva skal jeg si når ut jeg går
Blant blomstene i enger,
Når fuglesangen sammen slår
Som tusen harpestrenger?

5

Hva skal jeg si når da mitt sinn
I havets dype grunner
Kan kun så lite skue inn,
Og ser så mange munner?

6

Hva skal jeg si når ut jeg ser
Hvor stjernehæren blinker,
Hvor mildt enhver imot meg ler
Og meg til himlen vinker?

7

Hva skal jeg si når jeg dit opp
Til Gud i ånden farer,
Og ser den store kjempetropp
Av blide engleskarer?

8

Jeg vil ei tie, mine ord
Kun fattig bud kan bære.
O Gud, hvor er din visdom stor,
Din godhet, kraft og ære!

Opp, alle folk på denne jord,
Syng frydetoner sammen.
Halleluja, vår Gud er stor!
Og himlen svarer: Amen!

HABrorson 1734.. N 283. LR 457

Nr 2

Den blomstertid nå kommer
Med lyst og glede stor,
Den kjære, lyse sommer
Da gress og grøde gror.
Nå rører solens armer
Ved alt som før var dødt,
De blide stråler varmer
Og alt på ny blir født.

2

De fagre blomsterenger
Og åkrer rad på rad,
De grønne urtesenger
Og trær som skyter blad,
Hver blomst, hver spire minner
Oss om å ta imot
Det lys som alltid skinner
Fra Gud, vår Skaper god.

3

Vi hører fugler syng,
Med herlig jubellyd!
Skal ikke da vår tunge
Lovsyng Gud med fryd?
Min sjel, opphøy Guds ære
Med lov og gledesang!
Han vil oss nådig være
Som før så mang en gang.

4

Gud signe årets grøde
I alle verdens land!
Gud gi oss daglig føde
Fra jord og hav og strand,
Og hjelp oss du å dele
Med andre det vi har,
Vårt liv, vår jord, det hele
Er ditt, vår Gud og Far!

Du kjære Herre Kriste,
Du sol med klarest skinn,
La hjerte-isen briste
Og smelte i vårt sinn!
La dine budord følges,
Og mett oss med ditt Ord,
La nådens lys ei dølges
For oss på denne jord!

*Israel Kolmodin 1694. Landstad 1861. N
763. K 279.*

Nr 3

Syng nå ut av hjertens grunn
Lov nå Gud med mål og munn
For hans gaver alle slags
Som han gir oss dagligdags,
Og for dette måltid mat,
At vi benkes rundt i rad,
Eter, drikker og er glad.

2

Som hans tjenere vi gå,
Og hans tjenerinner små
Priser ham oss har så kjær;
Satte oss på jorden her,
Underlig av kjød og blod,
Sunn og frisk til hånd og fot,
Gjør oss levetiden god.

3

Når et menn'ske livet får,
Straks hans kjøkken ferdig står,
I hans moders liv og sted
Gud har ham alt det tilredt;
Skjønt det er et lite nor,
Fattes intet til sitt før
Til det bliver født på jord.

4

Så har Gud redt jordens ring,
Der er fullt av gode ting;
Berg og daler vanner han,
Gress for kveget vokse kan,
Jorden bær oss vin og brød,
At vi ei skal lide nød,
Gud skje takk for alle ting!

Vannet og må give fisk,
Dem bær Gud oss på vår disk,*
Fuglen som i luften flyr,
Alle skogens ville dyr,
Kveget som på marken går,
Gjeter, okser, kyr og får
Skaffer Gud oss til hvert år.

*fat

6

La oss be av hjertet, han
Vil opplyse vår forstand,
At vi slikt må skjønne på,
Faste i hans budord stå,
Hellige hans Navn med flid,
Vår i Kristus Fader blid,
Takke ham til evig tid!

7

Være Jesu Kristi fred
Hos oss i all evighet.
Trøste Gud den sorgfull er,
Enten fjern hva eller nær!
Gud bevar din kristenhet
Og all verdslig myndighet,
Gi oss fred og salighet!

*HVogel. Landstad. S 126. T: Frykt, mitt
barn, den sanne Gud. K 53.*

Nr 4

Lovsyng vår Herre, den mektige
konge, med ære!
Lov ham, min sjel, og la det din
forlystelse være!
Stem opp en sang,
Psalter og harpe gi klang!
Syng for Gud Herren, den kjære!

2

Lovsyng vår Herre som allting så
herlig regjerer;
Han som deg løfter som ørnen
på vinger og bærer.
Han lar deg få
Mer enn du selv kan forstå,
Bedre enn hjertet begjærer.

Lovsyng vår Herre, som allting
så vel for deg lager;
Han som deg helbred forunner
og vennlig ledsager;
Han som i nød
Favner deg ømt i sitt skjød,
Gjemmer for sorger og plager.

4

Lovsyng vår Herre, som deg i
din gjerning gir lykke;
Han som med tusen velsignelser
vet deg å smykke.

Tenk dog derpå,
Alt hva hans makt kan formå;
Tanken ditt hjerte henrykke.

5

Lovsyng vår Herre, min sjel og
hva i meg mon være.
Alt som har ånde, opphøye hans
store Navns ære.
Han er deg god,
Så gjør ham aldri imot.
Amen, han selv deg det lære.

JNeander1679

Nr 5

No livnar det i lundar
No lauvast det i li,
Den heile skapning stundar
No fram til sumars tid.

2

Det er vel fagre stunder
Når våren kjem her nord
Og atter som eit under
Nytt liv av daude gror.

3

Guds kyrkje lysa skulle
Som høgt på berg ein stad,
Med sumar utan kulde
Og utan solarglad.

4

Guds Ord vel alltid lyser,
Den sol gjeng aldri ned.
Det hus som Anden hyser,
Ligg støtt i ljøs og fred.

Du vår med ljose dagar,
Med lengting, liv og song,
Du spår at Gud oss lagar
Ein betre vår ein gong,
Då me med vigsla tunge,
Med kjærleik heil og klår,
Alt utan brest og sprunge
Skal lova Herren vår!

EBlix. N 765. K 157b.

Nr 6

O Gud, hvor er du mer enn
skjønne
Vår Gud og Fader og Guds Sønn
Og Hellig Ånd til like!

Hvor deilig er din trones prakt,
Hvor veldig er din kongemakt,
Hvor evig er ditt rike.

Hvor godt

Ditt slott!

Hvor rettferdig,

Hellig, verdig,

Full av nåde

Vet du alle ting å råde.

2

At du er herlig, høy og stor,
Den vide himmel, brede jord
Forkynner alle vegne.

Det alt er som en dråpe vann,
Ja, kun som minste solegrann
For deg, o Gud, å regne.

Dog du

Meg nu

Helst vil have

I min lave

Armods bolig,

Meg du søker, favner trolig.

3

Men er det ei en skjendig ting
Den store flokk seg blind om-
kring

I denne verden vanker.

Din skapning ser man daglig på,

Dog ser man som man ikke så,

Og går i andre tanker.

Ild, vann,

Luft, sand,

Sol og stjerne,
Hver en kjerne,
Hver en tunge
Herrens herlighet utsjunge!

4

I Jesus Krist jeg ser deg inn
I ditt det milde Guddoms sinn,
Som vil så dypt nedstige:
Jeg ser en bunnløs kjærlighet,
Jo mer jeg ser, dess mindre vet
Jeg mer hva jeg vil si deg.
Hva lyst
Vårt bryst
Da skal kjenne
Uten ende,
Når med ære
Vi hos deg skal være!

Brorson. T: Av høyheten opprunnen er.

Nr 7

Vi pløyde og vi sådde
Vår sæd i sorte jord;
Så bad vi ham oss hjelpe
Som høyt i himlen bor.
Og han lot snefall hegne
Mot frosten barsk og hård;
Han lot det tine, regne
Og varme mildt om vår.

Omkved:

*Alle gode gaver fra oven
kommer ned. Så takk og pris
den gode Gud for all hans
kjærlighet!*

2

Han er jo den hvis vilje
Oppholder alle ting.
Han kleder markens lilje
Og runder himlens ring:
Ham lyder vind og bølge,
Han enser ravn i nød;
Enn mer vil han oss følge
Og gi oss daglig brød.

3

Ja, takk du kjære Fader
For godhet uten bund,
For korn i hus og lader,
For godt i hver en stund!

Vi kan deg intet give
Som noen ting er verd,
Men ta imot vårt hjerte
Så ringe som det er!

*MCladius 1783. Jakob Knudsen 1891.
Dansk Salmebog 678.*

Nr 8 *Bibelvise: Mt 6:25-34.*

Lille Guds barn, hva skader deg
Mens her du vandrer på him-
melvei, Gud er så rik, han er så
god; Ingen kan stå hans makt
imot.

– O Gud skje lov!

2

Maten og klærne, hus og hjem,
Skulle Guds barn gå glipp av
dem? Mennesket lever av Guds
ord; Hjemme har barn hos far
og mor.

– O Gud skje lov!

3

Fuglen i skog, på mark og fjell
Synger i gry og sist om kveld,
Sover så søtt på kampestein
Og under tak på kvist og grein.

– O Gud skje lov.

4

Ikke den pløyer eller sår;
Legger ei opp fra år til år,
Dog hvor bønder av hunger dø,
Finner den lille fugl et frø.

– O Gud skje lov!

5

Yndig er blomsten kledd så stolt,
Finest å se på fjellet goldt;
Ikke den strikker, ei den syr,
Dog dens drakt en dronning for
dyr.

– O Gud skje lov!

6

Blomst spirer opp og foldes ut,
Hva er vel den for himlens Gud
Noe å regne mot de små
Som for hans åsyn evig stå?

– O Gud skje lov!

Lille Guds barn i verden her,
Hold deg da til Gud Fader nær.
Se til hans makt og kjærlighet;
Stol kun på ham og hvil i fred.
- O Gud skje lov!

8

Maten og klærne nok du får
Av ham i morgen som i går;
Og når hans sol for deg går ned,
Arver du all hans herlighet.
- O Gud skje lov!

Grundtvig 1855-56.

Nr 9

”SYNDEFALLSVISA”

Av Adams fall fordervet er
Vår sjel, vårt sinn fra grunnen.
Enhver i arv må synden bær',
Og er til synden bunden.
Vi evner ei
Å finne vei,
Hvor syndens lønn må råde.
Dog er vår trøst:
Gud har oss løst
Fra syndens skyld og våde.*

* skade

2

Den gamle slange først med svik
Dro Adam med i falle'
Da Eva bort fra Ordet gikk.
Derav kom over alle
En evig død
Og mye nød,
Så Gud oss måtte give
Sin kjære Sønn,
Vår nådelønn,
At vi med Ham har livet.

3

Han Veien er og himlens Port
Og Sannheten og Livet,
For lovens krav har han fullgjort,
Er frihet vår tillike.
Vi får derpå
Og alltid må
I tro Guds løfte gripe.
Da ingen kan

Utav hans hånd
Med makt og list oss rive.

4

Om enn den gamle Adam visst
Med synd har oss fordervet,
Så har vår Frelser Jesus Krist
Guds vennskap oss forhvervet.*
Om Adams fall
Har verden all
Til liv i synden viet,
Så har Guds Sønn
Smakt syndens lønn,
Hvert Adams barn befriet.

*skaffet til veie.

5

Har Gud sin Sønn til verden gitt
Til Adams ætt, den vrange;
Har Kristus straffelenken slitt
Og ved Guds høyre prange.
Hvor er den nød
Som slår oss død?
Den som på Sønnen stoler,
Han har Guds Lam,
Blir ei til skam:
På tronen er vår broder.

6

Så ber jeg, Gud, av hjertens
grunn:
Ta ei ditt Ord ifra meg.
La Ordet ditt gå av min munn,
Så synden ei bedrar meg.
Den i meg bor,
Men visst jeg tror:
Du hjelper meg i nøden,
Og om til deg
Jeg holder meg,
Da skal jeg ei dø døden.

7

Ditt Ord for mine føtter er
Min klare morgenstjerne.
Hver som i hjertet har den kjær
Og følger Kristus gjerne,
For ham da skal
Med klarhet all
Guds nådes sannhet skinne;
Fra mørkets gys
Til evig lys
Vår Herre fører sine.

Lazarus Spengler, begynnelsen av 1520-årene (d 1534). Thomas Kingo 1689. Utg. T: Min glede i min Gud jeg har.

DEN HELLIGE DÅP

Nr 10

(Når en mor bringer sitt nyfødte barn til dåpen:)

Til ditt hus med takkesang
Kommer jeg, min Gud, tilbake,
Holder glad min kirkegang,
Du i nåde mot meg tage!
Hellige min sjel og ånd,
Du som har mitt liv i hånd!

2

Jesus, på ditt ord jeg vil
Lik Maria stille høre.
Legg nå også kraften til,
At jeg må deretter gjøre,
Og på minnet legge vel
Hva der er den gode del!

3

Vend, o Herre, hit din gang,
Hellige min moderglede.
Se til barnet på mitt fang,
Du som elsker så de spede,
Du som selv har sped og arm
Ligget ved en moders barm!

4

Gi jeg alltid frisk og tro
Deg, o Herre, kunne tjene!
Kom, velsigne brød og bo
Og din dyre fred forlene!
Gjør mitt hus all tiden om
Til din egen helligdom!

*FMFranzèn. Landstad. T: Jesus er mitt håp.
K 125.*

Nr 11

Guds kirkes dør er i vår dåp
Og hver den dør inntreder,
Ham møter herlighetens håp
Og Paradisets gleder,
For Herren vitner: "Her ER JEG
Guds kirkes Dør, den rette Vei
Til him'lens høye saler."

Da smiler englemildt de små,
Hvem Sannhet selv tilsier,
At kun på barnefot inngå
Man kan til himmelriket.
De store, bli til små på ny,
Så opp til Herren over sky
De vokse kan med ære.

3

Ja, lær det godt, o menighet,
Deg dypt for ham å bøye,
Som trykker kun alt hovmod
ned, Vil syndere opphøye.
Han kaller seg en kongeørn
Som bær på vinger sine børn
Opp til sitt høye sete.

4

De skal ei bevende som før
I paktens gamle dage,
Se til Guds hus og him'lens dør,
Mismodige forsake;
For de gjenfødte er Guds ætt,
Og han som ga dem barnerett,
Er mektig i de svake.

5

Nå i hans hus ei truer død,
Men evig liv tilbydes,
Nå skal hans alters himmelbrød
Av menigheten nytes.
Og kneler vi ved Kongens bord
Med barnetro på Kristi ord,
Vi lemmer hans er like.

6

Nå stammer de ved him'lens dør
Vår Herres pris, de spede.
Syng ut, Guds folk, som aldri
før, Syng ut Guds Kirkes glede.
For aldri før så klart det blev
At skrevet har et himmelbrev
Guds finger i ditt hjerte.

7

Da skjuler seg med velbehag
En engel i hver tone
Og bærer opp hver livets dag
Din lovsang til Guds trone,
Og bærer med Halleluja*
Velsignelsen igjen derfra
Til Guds de små på jorden.

Nr 12

Kristus kom med vann og blod
Denne himmelgave
Han sin kirke etterlot
Som en skikk* å have, (*anordning*)
At hans Navn og minne
Aldri skulle svinne
Fra hans venners sinn og hu,
Fra noen mann og kvinne.

2

Om ei synden helt blir vekk,
Jesus leger såret.
Dommen gir oss ingen skrekk;
Han vår straff har båret.
Han har gjort alt ferdig,
Vi i ham er verdig,
Om enn djevel, synd og død
Oss truer rett iherdig.

3

Dette skjer ved Ånd og vann
Som er gitt i dåpen,
Så Guds rikes dør nå kan
Stå for barnet åpen.
Barnet i sin moder
Mangler himlens goder,
Men ved dåpen blir enhver en
Jesu Kristi broder.

4

Ånden gjør med Ord og vann
Hemmelig forening;
Slikt går over all forstand
Og fornuftens mening.
Gud det så vil have,
Gud det så vil lave.

Hvorfor skulle jeg og du
Inn i Guds lønndom grave?

5

Bring da glad til fonten frem
Nyfødt gutt og pike.
Jesus skal velsigne dem,
Og lik smykker rike
Til sin hånd dem feste
Og til deres beste
Gi dem arv i himmelen,
Så de Guds hus kan gjeste.

Nr 13

Kom nå hit kun med de små
Som vår Herre kaller på;
Hver for seg en tigger lik,
Just til dem er himmerik.
Barnets sjel er i Guds hånd,
Det bedrøver ei hans Ånd,
Belaster ei hans ledd og bånd.*

• *Uten gjerningssynd.*

2

Født av kjødet er dog kjød,
Frukt av synd er evig død.
Kun nytt liv av vann og Ånd
Løser synds og dødens bånd;
Kun i dåpen åpner seg
Salighetens himmelvei.
Herrens løfte svikter ei.

3

Bær de små da hen til ham
Som tok bort vår synd og skam;
Som velsigner med Guds hånd,
Døper med Den Hellig Ånd,
Har fra døden dyrekjøpt
Og i sine kleder svøpt
Hver som tror og bliver døpt.

4

Jesus kaller på de små,
Hvem tør dem i veien stå?
Sønnen i sin Faders Navn
Åpner dem sin milde favn;
Lukker til sitt himmerik
For enhver seg tykkes rik,
Vil ei blive barnet lik.

5

Fader, Sønn og Hellig Ånd,
Ett for oss i troens bånd,
Gå du med de små i pakt
Imot synds og dødens makt!
Gjem dem i din Guddoms favn,
Før dem frelst til fredens havn,
Saliggjør dem i ditt Navn!

Bibelvise: Mk 10:14. Grundtvig. T: Frykt, mitt barn, den sanne Gud. K 53

Nr 14

O la din Ånd nå med oss være
Du som de små til deg innbød!
La disse (dette) barn, vår Frelser
kjære, Nå døpes til din seierdød!
2

Vi etter deg dem kristne kaller,
La du dem i ditt Navn oppstå.
Og hold dem fast, så ei de faller,
Men frem til målet frelst kan nå.
3

Er løpet langt, la dem ei mattes,
Gråhåret tjener kom i hu!
Er løpet kort, la dem ei fattes
Et rom hvor hjemme selv er du.
4

Ja, skriv ditt Navn i deres hjerte,
Og deres i din høyre hånd,
Så de med deg har fryd og
smerte

Til felles i Den Hellig Ånd!

JAllen/NFSGrundtvig. K190.

Nr 15

Enhver som tror og bliver døpt
Han skal visst salig blive,
For Jesus har ham dyrekjøpt,
Vil ham i seg innlive
Og blant Guds barns det sæle
tall

Til himmerikets æres val*
Med korsets blod innskrive.

• *Eng, mark, voll*

2
Nå la oss sukke til Guds Sønn
Og sammen alle si'e
Med troens inderlige bønn:
O Jesus, la oss stige
Ved dåpens kraft i dyder frem
Og før oss så ved troen hjem
Til salighetens rike.

*Kingo. T: Guds Sønn er kommet til oss ned.
K 65*

Nr 16 *Bibelvise: Jos 6*

Du kom til dåpens vann
Ditt navn er *Josva*, Herre,
Oss ville Jordan sperre
Vår vei til løftets land.

Da steg du ned i dåpen,
I dødens dype gru,
Og straks lå veien åpen,
For paktens ark er du.

2
Og paktens ark skal stå
Til folket vel er fremme,
Og dommen skal den demme
Til verden kan forgå.

Ja, midt i offerpinen
Stod* du, vår *Josva*; - nu
Med brødet og med vinen
Og roper: «Kom i hu!»

BKnudsen. S 63. * Originalen: «står».

Nr 17

Jeg er frelst og dyrekjøpt
Og til saligheten døpt
I det guddomsnavn hvorved
Alle kne skal knele ned.
Blant Guds vender er jeg talt
Og til himmerike kalt
Ved hans Ånd som styrer alt.

2
Gud, min Far, har signet meg,
Gitt meg barnekår hos seg.
Jesus Krist i kjærlighet
Med sin død meg frelsen bragt,
I min dåp sin nådepakt;
Den står fast i ve og vel
Er min støttestav og del.

3
Døpt til Jesu Kristi død,
Født til liv, tross synd og nød,
Deg, min Skaper, møter jeg
Og alt mitt jeg ofrer deg.
Rekk min avmakt allmakts hånd,
Hellige mitt liv, min ånd
Til min tro får overhånd.

Fader, Sønn og Hellig Ånd,
Bind meg du med troens bånd
Fast til deg i dåpens pakt,
Styrk meg ved din nådes makt,
Så skal jeg i evighet
Love deg, o Kjærlighet,
Du mitt liv, min salighet!

*Rambach. BBoye. LR 678. T: Frykt og elsk
den sanne Gud. K 53.*

Nr 18

Du folk som «kristent» kalles vil
Guds salvede og fromme,
Alt siden han ved dåpen til
Sitt samfunn lot deg komme:
Betenk, betenk og akt det stort
Hva Gud har deg i dåpen gjort,
Hva nåde deg er skjenket.

2

Du var før du til verden kom,
Og før du noe gjorde,
Alt under vredens strenge dom,
Fordømt, fortapt og borte.
Din arv i hjertets innerst rot
Et sinn som var din Gud imot
Og ville ham ei kjenne.

3

All denne ulykksalighet,
Alt det deg skade kunne,
Det sank i dåpens vanne ned
Og evig gikk til grunne:
Alt hva ved Adam var forsett
Og ved deg selv var ille skjedd,
Har Gud i dåpen druknet.

4

De sorte lenker sank som bly
I dåpens frelsesvanne.
Gud lot deg så gjenfødt og ny
I nådens rike lande;
Han gav deg barnerett og navn,
Og tok deg i sin milde favn
Som alle himler bærer.

5

O hellig dåp, o himmelbad!
Jeg kom til deg så ussel,
Men Jesus møtte meg så glad

Og skjulte all min blussel;
Ham selv jeg til en kledning fikk,
I hans rettferdighet jeg gikk
Her inn i nådens arme.

6

Det bør du nøye ta i akt
Og holde høyt i ære:
Ditt levnet om Guds nådepakt
Bør alltid vitne bære,
At det av dyder skinne kan
Og prise Gud for nådens stand
I dine levedage.

7

Så la da ingen satans list
Berøve deg ditt gode,
Men vær en deilig himmelkvist
Og fruktbar Jesu pode,
Som svarer til ditt kristen-navn,
At du av dåpens frukt og gavn
Kan her og evig nyte.

*PGerhardt. HABrorson. T: Hva kan oss
komme til for nød*

KATEKISMEVISER

Nr 19

Gud, la oss i din kunnskap
fremmes
Så det vi lærer aldri glemmes,
Men vokser med oss dag for
dag!
At det kan modnes som du såd-
de,
Og vi hos deg må finne nåde
Og du i oss ditt velbehag!

Gammel katekismeviser. LR 671.

Nr 20

CREDO

Vi tror på èn allmechtig Gud,
Han har skapt oss til sin ære.
Vi trosset ham og brøt hans
bud;

FADER vil han enda være.
Han gir alle liv og ånde,
Går vår sult og tørst til hånde;
Alt lar han for vår skyld fare,
Sin Sønn vil' han ikke spare.
Et blodig offer har Gud bragt,
Alle ting er ham underlagt.

2

Vi tror på SØNNEN Jesus Krist,
Med Gud Fader skal han råde;
Han kom i verdens siste frist
Til en jomfru av Guds nåde.
Salig kalles hun som trodde,
I Marias skjød han grodde;
Gud har hun til verden båret,
For oss ble han pint og såret.
All skyld han tok i døden bort,
Og han oppsto rettfærdiggjort.

3

Vi tror og på DEN HELLIG ÅND,
Gud som bærer vidnesbyrdet
For Herren ved Guds høyre
hånd,
Han som våre hender myrdet.
Med vårt offer må vi dødes
Og på ny av Ånden fødes;
Døpt til Kristus, frelst ved blo-
det,
Oppstår kirken med sitt Hode,
Og treder kledd i snehvit lin
Til Guds bord med hans brød og
vin. Amen.

Luther 1524. WAbildsnes. S 104

Nr 21

«Katekisme-visa»:

Frykt og elsk den sanne Gud
Misbruk ei hans **Navn og bud!**
Hold din søndag, bruk Guds Ord!
Ær og lyd din far og mor!
Hat og mord og utukt fly!
Stjel ei! Løgn og falskhet sky!
Gi ei ond begjæring ly!

2

Vi på Gud vår **Fader** tror,
Som alt skapte med sitt Ord,
Og på **Sønnen**, Gud og mann,
Prest, profet og konge sann,
På **Den Hellig Ånd** vår trøst,
Reiser opp til livets lyst,
Hellig gjør fra synd i bryst,

3

Fader vår i himmelhavn,
Hellig gjør for oss ditt Navn,
La ditt rike komme fritt,
Skje din vilje verden vidt,
Gi oss brød, forlat vår synd,
Led i fristelse ei inn,
Frels oss fra alt ondt med fynd!

4

Fader, Sønn og Hellig Ånd,
Som har rakt meg Guddoms
hånd
Og har **døpt meg** i ditt Navn.
Hjelp jeg bær mitt navn med
gavn, Bruker pakten kristelig,
Tror din frelse hjertelig,
Blir så frelst evindeligg!

5

Gi meg del, o Jesus kjær,
I brødet som **ditt legem** er
Med **ditt blod** i klaren vin
Til sann trøst, o Frelser min;
Meg til syndsforlatelse,
Deg til ihukommelse.
Gi min takk av hjertet skje!

BPederssøn. V 5 utg. LR 669. K 43.

Nr 22

Kjære barn, hvor stor er dog
Nåden som deg Gud har givet!
Faderen deg til seg drog,
Og i Sønnen har du livet.
Ånden fikk du til et pant
At Guds nådes ord er sant.

2

Tidlig nå deg selv påminn
Hva i dåpen du avsier.
La ei fienden trenge inn
Med sin løgn og falske smiger.
Bli i Jesus Kristus sterk
Mot all synd og satans verk.

3

Dåpen med Guds løftes ord
Følge deg hvor du skal trede!
Blant hans venner ved hans bord
Være han din himmelglede,
Gjøre deg din Frelser lik,
Vise vei til himmerik.

*BScholck. Landstad. T: Jesus er mitt
håp.*

Nr 23 *Bibelvise: 2 Mos 20*

"BUDORD-VISA"

*Kan synges av forsanger (F) og to grupper (I
og II). A = alle.*

(F) Kom hit og hør de ti budord,
Guds hellig' lov og rett på jord,
Den han oss gav på tavler to
Ved Moses, den Guds tjener tro:

2 (I)

Jeg er din Herre og din Gud,
Du skal ei andre velge ut.
På meg skal du forlate deg,
Av hjertet frykte, elske meg.

(A) Det gi oss, Gud!

3 (II)

Du skal ei bruke i din munn
Guds Navn vanhellig noen stund,
Men love Gud og akte stort
Alt det han selv har sagt og
gjort.

(A) Det gi oss, Gud!

4 (I)

Hold hellig du din helligdag,
Fra daglig dont Guds hvile tag:
Din gjerning stans og Ordet
merk, At Gud i deg får gjort sitt
verk.

(A) Det gi oss, Gud!

5 (II)

Du hedre skal – hør etter her! –
Din far og mor som deg har
kjær: Tjen dem med gjerning og
med ord, Så skal det gå deg vel
på jord.

(A) Det gi oss, Gud!

6 (I)

Du skal og ingen slå i hjel,
Og ingen hate i din sjel.
Vær ikke vred, vær mild og god.
For ille gjort, byd godt imot.

(A) Det gi oss, Gud!

7 (II)

Ditt ekteskap skal være rent,
I hjertet ha ei andre ment:
I tukt og ære før ditt liv,
Alt som en heders mann og viv.

(A) Det gi oss, Gud!

8 (I)

Du skal ei stjele gods og gull,
Vær ei av svik og urett full.
Lukk hånden opp, sett folk i
stand, Vær mild og hjelp så
langt du kan.

(A) Det gi oss, Gud!

9 (II)

Du skal ei fremsi falske prov,
Lyv ikke nesten fra hans lov.
Vær forsvarsløse til forsvar,
Din nestes skam ei åpenbar.

(A) Det gi oss, Gud!

10 (I)

Du skal din nestes hus la stå,
Og make, tjener ei attrå.
Unn ham alt godt og lev i fred,
Som du deg selv vil ønske skje.

(A) Det gi oss, Gud!

11 (A)

*De bud er gitt oss alle nu,
Vi komme skal vår synd i hu,
Og lære gjennom tiden all,
Hvordan for Gud vi leve skal.*

12 (A)

*Så hjelp oss, Herre Jesus Krist,
Du er **vår mellommann** for
visst. Vår dyd den duger ei et
grann; Fortjener kun Guds
vredes brann! Amen.*

*Luther. MBLandstad. T: O Herre Krist,
deg til oss vend.*

BORDVERS

Nr 24 *Sal 145:15f*

(Forsanger)

Alles øyne venter på deg, Herre;
Du gir dem mat i rette tid.

(Alle) Halleluja, halleluja

(Forsanger)

Du lukker opp din hånd Og met-
ter alt som lever med velbehag.

(A) Halleluja, halleluja.

(Forsanger)

*Himmelske Far, høylovet være
du for disse dine gaver, Som vi
tar imot av din milde godhet.*

(A) Halleluja, halleluja.

Nr 25

Vårt fat, vår duk er alt beredt.
O Gud, for din barmhjertighet
Velsign nå disse gaver så
At vi kan legems styrke få.
Gud mett enhver som sulten er
Og sukk for brød til himlen bær.

2

Gi fred og frukt i alle land,
Velsigne jorden, luft og vann,
Veiled du landets øvrighet.
Gi daglig brød i ærlighet.
Mett og vår sjel med livets brød,
Som Jesus vant oss med sin
død.

+++

3 (takkevers:)

Ha takk, o Gud, vår Skapermann
For næring utav hav og land.
Ha takk, o Jesus, for din død;
Ha takk, du rette livets brød.
Takk, Hellig Ånd, opplys vårt
sinn,

Til Herren våre hjerter bind.

4

Gud signe både store, små
Og la oss i din nåde stå.
Du ene vet hvordan vårt brød
Skal skjæres for oss til vår død.
Gi lykke, helbred, liv og gavn,
Og salighet i Jesu navn.

Kingo. T: O Fader vår i himmerik.

ADVENTTIDEN

Nr 26

På Herren Jesu død og sår
Begynner jeg mitt kirkeår.
Hans reise til Jerusalem
Gjør veien god, jeg vandrer
hjem. Det siste trinn skal bli full
godt; Han komme skal med
Sions slott.

2

På Jesu sanne Guddoms ord
Min tro og salighet beror.
Den vei han viser, vil jeg gå;
Den arv han lover, vil jeg få,
Og uten Ordets klare skinn
Jeg ei vil gjøre minste trinn.

3

Min Jesus jeg meg ofre vil,
Av all den del meg hører til,
Ei noe er så kjært og stort,
Det ei for ham skal gi'es bort.
Hva ham til ære ofres hen,
Det finnes tusenfold igjen.

Jeg holder daglig kirkegang
Med Ordets lesning, bønn og
sang.

Hosianna meg i munn og sinn
Skal følge både ut og inn,
Fordi du er Den Komme Skal,
Din ære fyller jorden all.

5

O Gud skje lov til evig tid,
At tiden er så himmelblid,
Som om det nå alt var en vår
Til evighetens kirkeår,
At vi kan her begynne på
For tronen natt og dag å stå.

6

Opp Sion, legg din enkedrakt,
Ikle deg lysets brudeprakt.
Strø palmer for hans føtters
gang Og møt din venn med fry-
desang. Forkynn hvor mild han
er og blid Fra nå og inntil evig
tid.

HABrorson. MBLandstad.

Nr 27 *Bibelvise Mt 21:1-5*

Fryd deg, du Kristi brud
Imot din Herre og Gud!
Forhånden er hans nåde,
Som deg profetene spådde.

*Hosianna! Heder og ære
Skal denne konge være!*

2

Gå ham i møte nu
Med fryd i sjel og hu!
Her rider ærens konning,
Fryd deg, du Sions dronning!

*Hosianna! Heder og ære
Skal denne konge være!*

3

Et esel på ham bær
Som verdens Herre er,
Hans prakt er såre ringe,
Dog kan han døden tvinge.
*Hosianna! Heder og ære
Skal denne konge være!*

4

Spakferdig i sitt sinn
Med Ordet vil han inn.
Han nåde med seg fører,
Den fritt hans brud tilhører.
*Hosianna! Heder og ære
Skal denne konge være!*

5

Strø grener i hans vei,
Spar klærne dine ei!
Alt folket bære palmer
Og hylle ham med salmer.
*Hosianna! Heder og ære
Skal denne konge være!*

6

Umyndige og små
Skal gjøre likeså,
Og høyt den hele skare
Hans lov skal åpenbare:
*Hosianna! Heder og ære
Skal denne konge være!*

Folkevise fra reformasjonstiden. K 52. .

Nr 28 *Bibelvise: Mt 21:12-17*

Med Salems* barn i tempelhall
Pris Kongen over verden all!
Syng "hosianna, Davids sønn"
For Guds enbårne her i lønn.

* Salem = Jerusalem.

2

Sann Gud i Jesu skikkelse,
På jord i dyp fornedrelse;
Gikk korsets vei, en tjener lik,
Nå Herren her, på gaver rik.

3

O Konge stor på bannets tre,
Guds "amen" din oppstandelse.
Din lydighet oppfylte alt,
Ved din død har satan falt.

4

Du bærer altets himmelpol,
Gjør fat og kalk til kongestol.
Du gav deg selv til soning vår,
Byr nå et evig jubelår.

Du under gjør med allmaktsord:
Ditt sakrament på alterbord.
Kom ham i hu; spis, drikk og
lev! Hans legem', blod, vårt fri-
hetsbrev.

6

Det under over under går:
Sann Gud og mann i lave kår.
Guds engler står med ærefrykt,
Ser her Guds barn ta gaven
trygt.

*Utg. Fritt etter Efraim Syreren, d 373. Kan
synges til «Det kimer nå til julefest».*

Nr 29

Opp, se dagen nå frembryter
Som den hele verden fryder,
Opp, for nådens gyldne år
Frem med lys og glede går,
Det de gamle før så såre
Ventet på med lengsels tåre.

Halleluja, halleluja!

2

Se han kommer! Sions datter
Møter ham med frydelatter,
Glad og lystig hun seg ter
For hun ham i kjødet ser
Som er hennes mann og Herre,
Enkesløret kan hun flerre!

Halleluja, halleluja!

3

Han som mange majesteter,
Fromme fedre og profeter
Har fra gammelt villet se,
og det kunne dog ei skje,
Han til oss så kjærlig kommer
Med en yndig nådens sommer.

Halleluja, halleluja!

4

Han som Abraham var lovet,
Guds kirkes liv og hoved,
Jakobs krone, sol og lyst,
Alle slekters fryd og trøst,

Fant seg inn hos oss omsider,
Saktelig til Sion rider.

Halleluja, halleluja!

5

Her er han som vil fullføre
Hva hans Fader bød ham gjøre,
Han vil gjøre saken god
Med sitt dyrebare blod,
Pint, foraktet, ille såret
Har han verdens synder båret.

Halleluja, halleluja!

6

Han vil svare for din brøde;
Som på korset lot seg døde
For å gjøre dom og tuktt
Til en livets offerduft.
Han på bannets tre hengivet,
Duft av død til død bortdriver.

Halleluja, halleluja!

7

Nå må skyggen bort seg vende
Og det billedverk få ende,
I din konge har du sett
Prest og offerlam i ett;
Paktens ark er han tillike,
Her er nådens rette Rike!

Halleluja, halleluja!

8

Mose rike nå opphører,
Kristi frihets Ånd oss fører,
Borte er den treldoms frykt,
Ved Guds nåde kan vi trygt
I vår Frelser nå oss fryde
Og vår barnefrihet nyde.

Halleluja, halleluja!

9

Nå er forheng sønderrevet
Og en inngang åpnet blevet
I Guds helligdom å gå,
For ham uten frykt å stå,
Nådens klare dag skal skinne
I det dype mulm derinne!

Halleluja, halleluja!

Opp da, Sion, nå frembryter
Dagen som ditt hjerte fryder!
Møt vår konge med din sang;
Han gir deg Riket sitt i fang!
Du er bruden, la deg føre,
Med takkoffer la deg høre:

Halleluja, halleluja!

JAFreylinghausen. HA Brorson. S 71.

Nr 30 *Bibelvise: Sal 24*

Gjør døren høy, gjør porten vid!
Den ærens konge kommer hit!
Han hersker over alle land
Og er all verdens Frelser sann.

2

Rettferdig kommer han her ned
Og bringer salighet og fred;
Med mildhet fremmer han sin
akt Og råde vil med miskunns
makt.

3

Han roper ut et nådens år,
vår nød med ham en ende får.
Derfor av lengselsfulles tall
En gledessang ham møte skal.

4

Å, vel det land, det hus, den
gård hvor denne mann for styret
står! Å, vel det hjerte, sjel og
sinn Hvor denne konge stiger
inn!

5

Han er den rette gledessol
Som lyser fra Guds nådestol.
Ved ham, Guds Sønn, det lysne
må I våre hjerters mørke vrå.*

6

Gjør døren høy, riv stengsel ned,
I hjertet rom for ham bered,
Så kommer ærens konge sterk
Og fremmer i deg alt Guds verk.

Mitt hjertes dør jeg åpner deg,
O Jesus, kom hit inn til meg,
Og ved din nåde la det skje
At jeg din vennlighet må se.

8

Ja, ved din Hellig Ånd det gjør
Vi daglig åpner deg vår dør,
Og deg oss kun til frelse vet,
Høylovet i all evighet!

GWeissel. GHolm/Landstad. N 5. K 56

Nr 31 *Bibelvise: Lk 21:25-36*

Jeg løfter opp til Gud min sang,
Ennå en gang
Fra disse jordens daler.
Vår Herre Krist han henter meg
Snart hjem til seg
I himlens høye saler.

Som lynet far

Han kommer snar;

Da skal hans pris

På annet vis

De Guds basuner tale.

2

Når min forløsning stunder til,
Jeg gledes vil

Og løfter opp mitt hode.

Da løses jeg, da går jeg inn

Til venden min,

Gud være evig lovet!

Da reises av

Den mørke grav

Hva her var sådd

Med sukk og gråt,

Da er den søvn utsovet!

3

Når fikentreet skyter blad,

Jeg er så glad,

Da vet jeg det blir sommer.

Når himmerikes blomster gror,

For visst jeg tror

Guds rike snarlig kommer!

Hans brud jeg er,
Hans ring jeg bær,
Har lampen tent
Og hjertet vendt
Til ham, all verdens dommer.

4

En himmel ny så vel som jord,
Det er hans ord,
Da skapes til hans ære.
Se, Herrens bolig blant oss er,
Han er oss nær,
Og vi hans folk skal være.

La verden så
Til grunne gå,
Guds Ord består,
Om alt forgår;
Den bro skal bruden bære!

5

Gud skal da tørre av mitt kinn
Hver tåre min.
Der ingen død skal være,
Ei heller sorg, Ei heller skrik,
Ei pine slik,
Som her Guds barn må bære.
Det første fort
Er veket bort,
Og gleden ny
I himlens by.

Eia, hvor godt å være!

6

Da synger jeg for tronen glad
Et bedre kvad
Og løfter palmegreene,
Med hvite kleder som er todd
I Lammets blod
For Herrens øyne rene.
Halleluja!
Hva glede da!
Hva liflig klang!
Da all min sang
Er Herren, Herren ene!

*Landstad. T: O store konge, Davids Sønn.
N 14. K 200.*

Nr 32

Hvorledes skal jeg møte
Og favne deg, min skatt,
Du skjønne morgenrøde
Mot all min jammers natt?
Min Jesus, si hvorledes
Mitt arme hjerte skal
Rett smykkes og beredes
Og bli din brudesal!

2

Vi lå i bånd og fengsel,
Du kom med frihets bud,
Vi stod i spott og trengsel,
Da tok du oss til brud.
For oss å få opphøyet,
Du bar all verdens brøst;
Hva du så tungt har pløyet,
Er oss en evig høst.

3

Ei annet fra ditt rike
Dro deg til jorden ned
Enn din den uten like
Bunnløse kjærlighet.
Med den du ville drage
All verden til ditt bryst
Og vende all dens plage
Til evig liv og lyst.

4

Kom, la deg det innskrive
Dypt i ditt hjerte inn;
La denne glede drive
Igjenom sjel og sinn:
At hjelpen er til stede,
At Jesus selv er her;
Han vil deg trøste, glede!
Han har deg alltid kjær.

5

Ditt Sion palmer svinger
Til evig seiers tegn,
Og gledens tone klinger
I nådens blide egn.
Mitt hjerte deg til ære
Skal stå som skog i vår,
Et takkeoffer være
Til jeg av verden går.

Til sist når tiden ender,
Han feller dom på jord.
De vantro bort seg vender,
Men frelst blir hver som tror.
Ja, kom, vår sol, du klare,
Og hent fra støvets dal
Ditt folk, den frelste skare,
Til himlens brudesal.

*PGerhardt 1653. HABrorson 1733. LR 73.
T: Jeg vil meg Herren love.*

Nr 33

Løft hode opp, all kristendom
Våk flittig nå og tenk deg om,
Og hør Guds Ord og lære!
Skikk deg deretter av all makt,
Stå opp av søvne og gi akt,
Om du vil salig være.

2

I himlen er ditt hjertes skatt;
Derfra med ære kommer bratt
Den venn du ei kan glemme.
Å, vær ham tro, så er du glad
Og venter snart og stunder ad
Å være hos ham hjemme.

3

For Dommens dag du gruer ei;
Din dommer tok din sak på seg
Og har den evig vunnet.
Da lenges du hvert morgengry
Til Herren kommer selv i sky,
Når natten ut er runnet.

4

Når under hver en himmelegn
Guds kirke ser sin Konges tegn,
Ja, tegn i sol og måne
Og antikrist han virker vidt,
Da reiser du ditt hode fritt
Mens stjerner dør og dåne.

5

Men skjønt du lenges, kristen-
het, Så glem dog ei at vel du vet
Hva Herren bier etter;
Og be ham ei før timen kom,
Til jordens gru og verdens dom,
Han rokker himlens krefter.

Du vet du har en Herre mild,
Som nødig vil med himlens ild
Hjemsøke jordens lyter;
Som «vennen» hist for Sodom
bad, Så be du for den store stad
Til selv han staven bryter.

7

Ja, be for Babel til du ser
At bønn og sukk ei hjelper mer
Mot undergangens bølger,
Da roper han: «Jeg kommer
snart!» Og bruden svarer:
«Kom! Med fart Jeg deg i skyen
følger!»

*NFSGrundtvig. LR 81. Kan synges til «Opp,
gledes alle».*

Nr 34

KRISTEN (alle):

Jeg borger er i himmerik
Som høyt på fjell mon gløde;
Kledt som en brud så prydelig
I Guds Ords gull det røde.

2

Der rikets konge er min bror
Og sanne Gud, den fromme,
I Guddoms glans, i nåde stor,
Han ber meg inn å komme.

3

En pil'grim er jeg her forsant;
Min vandring vil jeg vende
Til ham som evig seier vant,
Vår Frelser, vil jeg vente.

4 KRISTUS (forsanger):

«Jeg deg forløste med mitt blod
Og elsket deg av hjerte,
Vær derfor ved et trøstig mot,
Jeg vil ta bort din smerte.

5

Vet du din nød og tar imot
Mitt alters sakramente,
Da er min død for deg full bot,
Der skal du reisemat hente.

Når verden all som flyvesand
Med gull og glitter viker,
Da står jeg bi med trofast hånd,
En venn som aldri viker.»

7 KRISTEN (alle):

Å, jeg fortapt til verden kom,
Min rot den var kun ringe;
Går herifra med hånden tom,
For synd til død må tvinge.

8

Dog er jeg viss at denne kropp
Skal ikke bli i døden.

Min Herre vil meg reise opp,
Han selv er «Førstegrøden».

9

Når døden åpner meg sin port,
Er troens strid til ende.

Ved Jesus Krist rettferdiggjort
Omskiftes min elende.

10

Takk nå og i all evighet
Den Herre, alle sammen;
Alt for hans store miskunnhet
Ved Jesus Kristus. Amen.

HCSthen. BKnudsen. Utg. S 299.

Nr 35

Gled deg, mitt hjerte, la sorgen
bortdrive; Sterk og frimodig i
Herren du blive. Over din Gud
du deg inderlig fryde! Verden
skal ikke det kunne forbyde.

2

Om også verden vil ofte forhindre
Meg i min glede og gjøre den
mindre, Ser jeg til Gud, han til-
bake den sender, Gleden i Gud
meg dog ingen fravender.

3

Kommer det trengsel og mot-
gang og plage, Gleden i Gud vil
jeg aldri forsake. Alt hva som
kommer, det kommer med må-
te; Best for min lykke vår Herre
skal råde.

Det var ei mitt, men det var
meg kun lånet, Mister jeg rik-
dom, jeg ser meg kun skånet.
Grenene brytes når frukten den
tynger, Andre får drages med
pengenes dynger.

5

Verdens bedrøvelse nå jeg for-
glemmer, Kun mine synder så
mange meg gremmer. Gud vil
jeg elske og evig tilbede, Så har
i ham jeg den evige glede.

Ivar Brinck. T: Gladelig vil jeg ...

Nr 36

Deg, Herre, vil vi prise
Som verdens synder bar;
Av alt vårt hjerte vise
Hvor god mot oss du var.
Gud, gi oss det å lære
Som selv vi ikke kan:
Å gi ditt Navn all ære
Av hjertet alle mann.

2

Du ligner solen klare
Vidt over verden all;
For deg må mørket fare,
Du reiser opp fra fall,
Og sorgen kan du lette,
Det har du gjort med meg.
Å, Jesus, jeg vil rette
Min hjertens takk til deg.

3

Så flyr jeg til din nåde
Og gir meg i din hånd,
Du over meg skal råde
Til både liv og ånd.
Den tid jeg er i live
Jeg trøster på din pakt,
Jeg i ditt Ord vil blive,
Min frelse er all din akt.

3

Så lenge jeg skal være
På denne verdens ø,
Av deg vil jeg begjære
Den onde lyst må dø.
Det skjer alt for din pine

Og ved din Hellig Ånd,
Når han med gaver sine
Fornyer mitt sinn, min ånd.

5

O Jesus, morgenstjerne,
Mitt hjertes lyst og lønn,
Deg takker jeg så gjerne,
Velsignede Guds Sønn.

Når domsbasunen lyder,
Jeg står for deg helt ren,
Din hellighet meg pryder
Lik gull og edelsten.

6

Å, Jesus, Frelser kjære,
Du høre hva jeg bad,
Du alltid hos meg være,
Som gjør meg hjertens glad.
Vår fred med Gud i nåde,
Når jeg hensove skal.
Vår borg mot helvets våde,
Før meg til himlens sal.

HThomissøn 1569.

Nr 37 **Bibelvise: Mt 11:4-6**

Bryt frem, mitt hjertes trang å
lindre, Du arme syndres dag og
sol!

La intet forheng mere hindre
Min inngang til din nådestol,
La den dog ikke gå i blinde
Som gjerne vil Guds rike finne.

2

Du ene var og er og bliver
Den arme verdens sanne trøst,
Det vitnesbyrd enhver deg giver
Som kjenner deg, vårt hjertes
lyst.

Så stor er ingen nød å finne
Den ikke for din kraft må svinne.

3

Du gjør det at en døv kan høre,
Den blinde får sitt syn igjen,
Den halte friske trinn kan gjøre,
Spedalskhet viker for deg hen;
De døde har du ånd og livet,
Og alle svake lindring givet.

Har du nå før så veldig øvet
Ditt herredømmes store makt,
Da bør jeg ikke gå bedrøvet,
O Jesus, ta mitt liv i akt!

Vis at du ennå er den samme,
Som satans velde gjør til skam-
me.

5

Død er min sjel til alt det gode,
Den intet vet og mindre kan;
Med deg til gave, du den bote,
Gi vilje ny og rett forstand.
Du har meg frelst, så la meg
være En gren med frukter deg til
ære.

6

En synder blir jeg alle dager,
O nåderike Jesus, kom;
Du min sei'r mot syndens pla-
ger, I nåde skjul min usseldom.
Gi at jeg her, mens enn i live,
I barnekår hos deg må blive.

LAGotter. HABrorson. Utg v 5-6.

Nr 38

Underlege ting å sjå
Sælt det auga og det øyra
Som dei ting kan sjå og høyra
Og i sanning kjenna få:
Herren over himmeriket
Er i tenars skapnad send;
Som vår bror og som vår like
Virksom med sitt ord han stend.

2

Det som Gud i hjarta låg,
Det som ingen skapnad gådde,
Det som ingen tanke nådde,
Det som inkje auga såg,
det som ingen vismann visste,
Det som ingen klok kom på,
Synte Herren på det siste
Klårt for sine svake små!

3

Kristi dag, som Abraham
Glad i tru langt borte helsa
Og ved denne tru vart frelsa,
Denne dag no klår steig fram,

Dagen med den store lovnad
Som profetar stunda på.
Men i Herren inn dei sovna
Før dei fekk den dagen sjå.

4

Kongen stor som David kvad
Herleg om i sine songar,
Kongen over alle kongar,
Herren Krist frå Davids stad,
Sit no høgt på himmeltrona
Ved Gud Faders høgre hand.
Heidningar på honom vona,
Syng hans lov om alle land.

EBlix T: Saligheten er oss nær. N 18. K 204.

Nr 39

Lær meg, Gud, min synd å kjen-
ne Og min skyld meg åpenbar,
At min arme sjel må vende
Seg til deg som hjelpen har!
La min lengsel veien finne
Til det hjem hvor du er inne,
La min anger, sukk og savn
Jage meg inn i din favn!

2

Herre Jesus, hit du trede,
Kom og gjør det godt for meg!
Kom med Åndens lys og glede,
Kom og mett min sjel med deg!
La ditt nådesmil til fulle
Smelte synderhertets kulde,
Så jeg glad med deg til gjest,
Holde må en hellig fest!

Landstad. LR 99. T: Jesus er mitt liv i live, K 126.

Nr 40

Store Gud og frelsermann,
Hvem er den som lignes kan
Med din Guddoms store kraft?
Ingen har fra Adam hatt
Slik en Fader, slik av kjønn,
Slik en moder, skjær og skjønn
Som har født en jomfrusønn.

Døperen, o store Gud,
Som løp først i veien ut
For å vise verden deg,
Han så høyt unnskylder seg,
At han er kun blott en røst
Som mot verdens sår og brøst
Ropte ut til verdens trøst.

3

Han uverdigg kjenner seg
Til din sko å tjene deg:
Hva er jeg et Adams barn?
Skygge, støv og jord og skarn;
Ikke engang verd å stå
På den jord du trådte på,
Eller i din forgård gå.

4

Herre Jesus, Davids rot,
Jeg vil deg med bønn og bot
Gjerne deg berede sted
I min sjel og hjerte med.
Ta det hen og dann det best,
Kom herinn og vær min gjest,
Gi en salig julefest.

Kingo. S 20.

JULETIDEN

Nr 41

Opp, gledes alle, gledes nu;
Med fryd la fylle sinn og hu
I Herren, deres glede!
Guds glede han er nu så nær;
Han kom fordi han har oss kjær
Og vil som bror fremtrede.

2

Bort sorg, og krenk ei mer vårt
sinn, Guds glede lukker vi nå
inn, At vi kan Jesus favne
Med bønn og hjertens takk og
tro. I ham vi skal vår sjelero
Og glede aldri savne.

Din fred, o Gud, som overgår
Alt det som sinn og sans formår,
Vårt hjerte vel bevare
I Kristus Jesus at vi må
Så stor en juleglede få,
Som aldri bort skal fare!

Kingo. LR 100. K 197.

Nr 42 Bibelvise: Lk 2:8-14

Englenes Gloria

- M Vi lover deg, vi priser deg, vi
tilber deg, vi opphøyer ditt
hellige NAVN,
P Herre Gud, himmelske konge,
allmektige FADER, for din
store herlighet som tok bolig
iblant oss.
M Vi lover deg, vi priser deg, vi
tilber deg, vi opphøyer deg
P O Herre, du Den aller
Høyestes enbårne SØNN, Je-
sus Kristus,
du vår Herre og Gud, Lammet
som er slaktet, du vår rett-
ferdighet hos Faderen, mis-
kunne oss,
M: Vi lover deg, vi priser deg, vi
tilber deg, vi opphøyer deg,
P for du alene er hellig, du ale-
ne er Herren, du alene er Den
Høyeste, Jesus Kristus, med
DEN HELLIGE ÅND, i Gud Fa-
ders herlighet.
M: Vi lover deg, vi priser deg, vi
tilber deg, vi opphøyer deg.
Amen.

Nr 43

En frelser ble oss født i dag,
Hos mennesker Guds velbehag,
Gud være pris og ære!
Han som ble født i Davids stad;
Den Sønn som englene tilbad,
Velsignet evig være!

Min sjel
Kjenn vel
Denne nåde
Fri for våde!
Mett ditt øye
Nå med lyset fra det høye!

*BCBoye. T: Av høyheten opprunnen er. K
12*

Nr 44

Engelen (forsanger/kor):

Fra himlen høyt jeg kommer her
Med hilsen både god og kjær;
Den glade nyhet om Guds fred,
Jeg bringer nå til jorden ned.
2
Et lite barn er født på jord.
En utvalgt jomfru er hans mor.
Her ligger han så fin, så kjær
Som alles fryd og frelse er.
3
Det er den Herre Krist, vår Gud,
Som alle frir fra trelldom ut;
En frelser er han med Guds Ånd,
Som løser alle syndens bånd.
4
Han bringer dere salighet,
Beredt hos Gud fra evighet;
At dere skal til evig tid
Ha liv med oss i himlen blid.
5
Gi nøye akt på dette tegn;
I krybben svøpt, i stallens hegn,
Der finner dere barnet lagt
Som bærer verden med sin
makt.
6 (Alle:)
Kom, la oss vandre glad i sinn
Med hyrdene til barnet inn,
Og knele der, med takk og bønn,
For ham som er Guds egen
Sønn!

Du edle gjest, velkommen vær!
For syndres skyld du kommen
er; Kom derfor inn til meg! Jeg
aldri nok kan takke deg!

8

O Herre, verdens Skaper god,
Hvor fattig du deg føde lot!
Hvor ydmyk lot du deg bli lagt
I stall og krybbe, uten prakt!

9

Men slik har det behaget deg
Den sannhet å forkynne meg,
At alt hva verden stoler på,
Det er for deg lik halm og strå.

10

O hjertens kjære Jesus Krist,
Gjør deg en vugge i mitt bryst!
Kom, hvil deg i mitt hjertes
skrin, Og gi meg del i nåden din!

11

Vær lovet, Gud, som gaven god,
Din egen Sønn, oss sende lot!
Hør, gleden gjennom himlen
går, Guds engler bringer jubelår!

*Luther. Landstad. Utg. N 36. K 50. T: Fra
himlen høyt jeg kommer her*

Nr 45

Nå er frelsens dag opprunnet
For den syndefulle jord.

Fedrene så sårt har stundet,
Grunnet på Guds løftesord.

Tusener av år gikk hen,
Ventende velsignelsen.

Akk, hva måtte verden skylde
Da han kom i tidens fylde.

2

Vær velkommen, Jesus, broder,
Davids sønn og kvinnens sæd.*

Nådens gaver, livets goder
Bringer du fra him'len med.

Vær velkommen, du Guds Sønn,
Morgenstjerne lys og skjønn,
Som hos oss vil bo og bygge,
Vi som satt i dødens skygge.

* 1 Mos 3,15

Kom, min sjel, lukk opp ditt øye,
Se hvor nåderik han er.

Bøy deg ned, betrakt ham nøye,
At du rett kan få ham kjær.

Salighetens Gud er her,

Kjøtt og blod med oss han bær,

Vil med oss sin himmel dele –

Pris Guds nåde, alle sjele.

*Dansk 1739. Landstad 1856. T: Som den
gylne sol frembryter.*

Nr 46

Her kommer dine svake små
O Jesus, i din stall å gå.

Opplys enhver i sjel og sinn
Å finne veien til deg inn.

2

Vi løper deg med sang imot
Og kysser støvet for din fot.

O salig stund, o søte natt,
Da du ble født, vår sjeleskatt.

3

Velkommen fra din himmelsal
Til denne verdens tåredal,

Hvor man deg intet annet bød
Enn stall og krybbe, kors og

død.

4

All verden stod i satans pakt,
Da brøt vår Jesus frem med
makt Og rev oss ut med blodig
hånd For oss å dra med milde
bånd.

5

Men, Jesus, akk hvor går det til,
At dog så få betenke vil

Den store, store kjærlighet

Som dro deg til vår jammer ned.

6

Så dra oss ganske til deg hen,
Du gode, sanne sjelevenn,

Så vi i troen favner deg

Og følger på din himmelvei.

La verden ei med all sin makt
Oss rive ut av dåpens pakt,
Men gi at all vår lengsel må
Til deg, til deg alene stå.

8

Så skal det skje at vi engang
Blant alle helg'ners frydeklang
I him'lens søte paradys
Skal prise deg på englevis.

9 (vi reiser oss)

Her står vi nå i flokk og rad
Om deg vårt skjønne hjerte-
blad,* Akk, hjelp at vi og alle må
I him'len for din trone stå.

* 1 Mos 8:11. HABrorson 1732. K 260.

Nr 47

F = Forsanger. A = Alle.

I og II = Gruppeinndeling.

F (1)

Israels hyrde, Jakobs Gud
Vis deg frem i ærens skrud,
Slik du er for kjerubim,
Veldig vær for Efraim.

Alle (2) (Sal 80:1-3)

Vis ditt åsyn, jomfrusønn,
Du Guds svar på fedres bønn.
Hele verden undres må
Gud sitt komme skikket så.

I (3)

Jomfru ren den moder var,
Som deg under hjertet bar.
Av Den Hellig Ånd i lønn
Barnet er Guds evig' Sønn.

II (4) (Sal 19:6)

Frem han av sitt herberg' går,
Klar som sol på him'len står,
Gud og mann er heltens art,
Skynder til sin gjerning snart.

I (5)

Fra Gud Fader til vår nød
Går han ned i skyld og død,
Bryter alle helvetbånd,
Troner ved Guds høyre hånd.

II (6)

Jesus Krist, Gud Fader lik,
Vær i søsken seierrik,
Med din Guddoms velde kom,
Skjult i nød og usseldom.

I (7)

Krybben skinner himmelklar,
Natten lys til verden bar,
Lys som aldri slukkes ut,
Troens ord, bekjent av Gud.

8 Alle. (Vi reiser oss)

Takk og lov Gud Fader blid
Og Gud Sønn for nådetid,
Og Den Hellig Ånd dermed,
En sann Gud i evighet.

Ambrosius, d 397. CHRISTE, REDEMPTOR
OMNIUM. MLuther. Landstad. Abildsnes.

Nr 48 (Kan synges som vekselssang)

Alle:

Vi Kristus lover hver og en
Guds Sønn utav en jomfru ren,
Så vidt som him'lens bue går,
Fra sol går ned til den oppstår.

2 (I)

Han alt stort og smått har skapt;
Tok på vårt kjød som var for-
tapt. Han kjødet kunne fri ved
kjød Og skapning sin fra evig
død.

3 (II)

Av nåde full den jomfru blev
Ved Herrens Ånd som verket
drev. Den jomfru som det foster
bar, Hun selv ei visste hva det
var.

4 (I)

Den salig jomfrus liv og blod
I hast ble Herrens tempel god.
Maria visste ei av mann,
Ble svanger ved Guds Ord og
Ånd.

5 (II)

Guds moder ham til verden bar
Som Gabriel forkynte klar.
Johannes sprang imot med lyst,
Der han lå under moders bryst.

6 (I)

Den Gud og mann i krybben lå,
På seng beredt med halm og
strå. Marias melk han diet her
Som metter alle, en og hver.

7 (II)

Guds engleskare så den skatt
Og sang Gud lov i julenatt.
For hyrdene den nyhet lød:
Guds kirkes hyrde nå var født.

8 (Alle. Vi reiser oss)

Vi gir deg, Fader, ære, pris,
Med Sønnen takk på samme vis,
Den Hellig Ånd dertil også,
En Gud evindelig og nå. Amen.

*Luther. Kingo 1689. T: "Fra him'len høyt
jeg kommer her".*

Nr 49

Mitt hjerte alltid vanker
I Jesu føderom,
Der samles mine tanker
Som i sin hovedsum.
Der er min lengsel hjemme,
Der har min tro sin skatt;
Jeg kan deg aldri glemme,
Velsignet julenatt!

2

Den mørke stall skal være
Mitt hjertes frydeslott,
Der kan jeg daglig lære
Å glemme verdens spott.
Der kan med takk jeg finne
Hvori min ros består,
Når Jesu krybber minne
Meg rett til hjerte går.

3

Men under uten like,
Hvor kan jeg vel forstå
At Gud i himmerike
I stallen ligge må!
At himlens fryd og ære,
Det levende Guds Ord,
Skal så foraktet være
På denne arme jord!

Hvi* skulle herresale * *hvorfor*
Ei smykket for deg stå?

Du hadde å befale
Alt hva du pekte på.

Hvi lot du deg ei svøpe
I lyset som et bånd,
Og jordens konger løpe,
Deg kysse på din hånd?

6

Hvi lot du ei utspenne
En himmel til ditt telt
Og stjernefakler brenne,
Å store himmelhelt?

Hvi lot du frem ei lyne
En mektig englevakt,

Som deg i silkedyne
Så prektig burde lagt? -

6

En spurv har dog sitt rede
Og sikre hvilebo,

En svale må ei bede
Om nattely og ro,

En løve vet sin hule
Hvor den kan hvile få -

Skal da min Gud seg skjule
I andres stall og strå?

7

Nå kom, jeg opp vil lukke
Mitt hjerte og mitt sinn

Og full av lengsel sukke:
Kom, Jesus, dog herinn!

Det er ei fremmed bolig,
Du har den selv jo kjøpt,

Deg vil jeg følge trolig
Her i mitt hjerte svøpt.

HABrorson 1732.. T: K 121b. N 45

Nr 50

Jeg er så glad hver julekveld, for
da ble Jesus født; Da lyste stjer-
nen som en sol, og engler sang
så søtt.

2

Det lille barn i Betlehem, han
var en konge stor, Som kom fra
himlens høye slott ned til vår
arme jord.

3

Nå bor han høyt i himmelrik,
han er Guds egen Sønn,
Men husker alltid på de små og
hører deres bønn.

4

Jeg er så glad hver julekveld, da
synger vi hans pris, Her åpner
han for alle små sitt gode para-
dis.

5

Da tenner moder alle lys, så
ingen krok er mørk;
Hun sier stjerner lyste så i hele
verdens ørk.

6

Hun sier at den lyser enn og
slukkes aldri ut,
Og hvis den skinner på min vei,
da kommer jeg til Gud.

7

Hun sier at de engler små, de
synger og i dag,
Om fred og fryd på jorderik og
om Guds velbehag.

8

Å, gid jeg kunne syngeså i eng-
lesangen glad;
For jeg jo også ble Guds barn
engang i dåpens bad.

9

Jeg holder av vår julekveld og
av den Herre Krist,
Og at han elsker meg igjen, det
vet jeg ganske visst.

IMWexelsen. N 60. K 114.

Nr 51

Glade jul, hellige jul
Engler daler ned i skjul.
Hit de flyver med paradigrønt,
Hvor de ser hva for Gud er
skjønt, /:Lønnlig iblant oss de
går.:/

2

Julefryd, evige fryd,
Hellig sang med himmelsk lyd!
Det er engler som hyrdene så,
Den gang Herren i krybben lå,
/:Evig er englenes sang.:/

3

Fred på jord, fryd på jord,
Jesus-barnet iblant oss bor!
Engler synger om barnet så
smukt, Han har himmeriks dør
opplukt
/:Salig er englenes sang.:/

4

Salig fred, himmelsk fred
Toner julenatt her ned.
Engler bringer til store og små
Bud om ham som i krybben lå.
/:Fryd deg, hver sjel han har
frelst!:/

BSIngemann. N 54. K 57.

Nr 52

Alle kristne fryde seg nå
Og gledes denne tid,
At Gud Faders enbårne Sønn
Til oss er kommen hit.
Glede og fred
Kom herved
Oss til fromme
Monne han komme –
Av Gud.

HThommisøen 1569. WAbildsnes. S 25.

Nr 53

Deilig er jorden,
Prektig er Guds himmel,
Skjønn er sjelenes pilgrimsgang.
Gjennom de fagre riker på jor-
den Går vi til paradiset med sang!

2

Tider skal komme,
Tider skal henrulle,
Slekt skal følge slekters gang.
Aldri forstummer tonen fra him-
len I sjelens glade pilgrimssang.

3

Englene sang den
Først for markens hyrder,
Skjønt fra sjel til sjel det lød:
«Fred over jorden! Menneske,
fryd deg! Oss er en evig Frelser
født!»

BSIngemann. N 56. K 17

Nr 54

Fra fjord og fjære,
Fra fjell og dypen dal
Et "ære være"
I dag gjenlyde skal;
Fra kirketårne
I fryds basuners støt,
For Guds enbårne
Som er i dag oss født!

2

Vi var forlorne,*   * For-
tapte.
Han frelste oss av nød!
Guds store under!
Vi har engler hyst.
Krist hos oss blunder,
Guds fred på jord er lyst!*

Ja, la kun høres
Guds barns halleluja!
La strengen røres
For Krist i Davids stad!
Nå skal vi føres
Med ham til himlen glad.

Takk, du som treder
Til mørke hjerter ned!
Takk, du som gleder
Med Guddoms lys og fred!
Kom inn, o Kriste!
Tred inn i hvermanns sinn!
La isen briste
Med kjærligheten din!
La ingen miste
Hva godt din fødsel spår!

*Landstad. Forkortet. N 59. T: På Gud ale-
ne. K 202.*

Nr 55

Jeg synger julekvad
Jeg er så glad, så glad!
Min hjertens Jesus hviler
I stall og krybbe trang,
Som solen klare smiler
Han på sin moders fang.

/:Han er Frelser min.:/

2

O Jesus, du barnlill,
Deg lenges jeg så til!
Kom, trøst meg allesinne,
Tred inn om her er smått,
La meg deg se å finne,
Å, da har jeg det godt!

/:Dra meg etter deg!:/

3

Hvor er Gud Fader mild:
Sin Sønn han sende vil.
Vi alle var fordervet
i vår ulydighet,
Men han har oss ervervet
All himlens fryd og fred.

/:Eia, var vi der!:/

4

Hvor er vel glede slik
Som høyt i himmerik,
Hvor alle engler kveder
En ny og liflig sang
Og frem for tronen treder
Til Guds basuners klang!

/:Eia, var vi der!:/

*Latinsk/tysk. Landstad. N 31. K 119. Eia,
av latin io!*

Nr 56

Forsanger:

Det kimer nå til julefest
det kimer for den høye gjest
som steg til lave hytter ned
med nyårgaver: Fryd og fred.

2

Å, kom, bli med til Davids by
Hvor engler synger under sky!
Slå følge med på marken ut
Hvor hyrder hører nytt fra Gud!

3 Alle:

Se, hist* i lysets kledebon,
blant fattigbarn en himmel-ånd!
Hør Paradisets nattergal
Slå jubelslag i gråtens dal!

På den andre siden.

4

Hvor Rakel gråt for sine små,
Det klinger nå som orgler gå:
Vær glad i Gud og gråt ei så!
De døde skal igjen oppstå!

5

Hvor David gikk i ungdoms år
Som salvet drott og vokter får,
Der åpenbares hyrder nu
Hva Herren David skjøt i hu!

6

Hva dunkelt fra hans harpe
klang,
Nå tydes klart i englesang.
Hva David kun i ånden så,
Skal nå for verdens øyne stå.

7

Ved nattetid i hyrdelag
Forkynner engler Herrens dag!
Hør efter, hør, og føl i bryst,
Nå støvet skal få englerøst!

8 Engelen (forsanger):

«Fra himlen høyt jeg kommer
her Med nyhet god og reisen
verd; Derom skal synges rundt
på jord Med sangen vår i engle-
kor.

Jeg er den store gledes tolk
Som bringes skal til hvert et
folk: I Betlehem, i Davids by
Gjør nådesolen morgengry!

10

I Betlehem er Kristus født,
Den frelsermann fra synd og
død. Nå kom den store løvsal-
fest;* Nå ble Gud Herren hyt-
tens gjest!

*En av Israels store høytider til minne om
Guds ledelse under ørkenvandringen.*

11

Så gi nå nøye akt derpå,
Du straks til Betlehem må gå!
I kluter svøpt, i krybbe lagt
Er han som skapte himlens
prakt!»

12 Alle:

Ja, du er evig ære verd,
Du høvding over himlens hær!
Som steg i støv fra tronen ned
For dødens barn å skjenke fred!

13

Så prises av Guds englekor
Guds nåde mot den falne jord!
Den synder som vil tie her,
Er nåden ei, men dommen verd.

14

Nei, la oss gå med rørte sinn
Som hyrdene til barnet inn,
Med gledesårer takke Gud
For miskunnhet og nådebud!

15

Ja, vær velkommen, edle gjest,
Fra himlen høyt, blant gjester
best! Vær selv min takk en ver-
dig tolk, Du nådesol for gravens
folk!

16

O rikmanns Sønn av evighet,
Hvor kom du fattig dog herved
For meg utro, gjeldbundne
svenn Å gjøre kongerik igjen!

All verden, nok så vid og lang,
Til vugge var jo deg for trang,
For ringe, om med gull tilredt
og perlestukket, silkebredt.

18

Men for av smått å gjøre stort,
Av stort du her har lille gjort,
I krybben lagt, i kluter svøpt,
En himmelseng du meg har
kjøpt!

19

Ja, fryd deg mark, syng høyt du
skog! I mullet går nå Herrens
plog,
Og selv han legger sæd i jord
Til himmelbrød på alterbord!

20

Kom, Jesus vær vår hyttegjest!
Hold selv i oss din julefest!
Da skal med Davids harpeklang
Deg takke høyt vår nyårssang!

NFSGrundtvig 1817. T: S 27.

Nr 57

Du være lovet, Jesus Krist
At menneske det blev forvisst,
Født av en jomfru ren og skjær,
Til gleden stor i himlens hær.

Miskunne oss.

2

Gud Faders Sønn av evighet
Er kommen fattig til oss ned,
Kledd i vårt arme kjød og blod
Hit kommer Gud, vår Herre god.

Miskunne oss.

3

Han som all verden er for trang,
Han ligger på Marias fang;
Til moderbrystet blir han lagt
Som bærer verden ved sin makt.

Miskunne oss.

4

Det sanne lys nå stråler inn
I verden med så klart et skinn,
Opplyser oss i mørke tid,
I ham vi ser Gud Fader blid.

Miskunne oss.

Ja, han som var Guds hjerte
nest Til jorden kom, en fremmed
gjest. Han fører oss fra dødens
dal Til bords med seg i himlens
sal.

Miskunne oss.

6

I all vår armod steg han ned
Av ren og skjær barmhjertighet
At du skal blive glad og rik,
Hans kjære, gode engler lik.

Miskunne oss.

7

Det har han gjort, vi kan derpå
Hans store kjærlighet forstå.
Hver kristen glede seg derved
Og takke Gud i evighet!

Halleluja!

Luther. Landstad. S 28. K 36

Nr 58

Alle:

Et barn er født i Betlehem
Betlehem.

Nå gleder seg Jerusalem.

Halleluja, halleluja.

I (2)

Han lagdes i et krybberom,
Krybberom.

Uend'lig er hans herredom.

Halleluja, halleluja.

II (3)

Men okse der og asen stod,
Asen stod.

De så den Gud og Herren god.

Halleluja, halleluja.

I (4)

Av Saba kom de konger tre,
Konger tre.

Gull, røkels', myrra ofret de.

Halleluja, halleluja.

II (5)

Han fødtes av en jomfru skjær,
Jomfru skjær.

Foruten mann han fødtes her.

Halleluja, halleluja.

I (6)
Vårt kjød og blod han på seg
tok, På seg tok.
Uskadd av djev'len ble han dog.
Halleluja, halleluja.

II (7)
I kjød og blod er han oss lik,
Han oss lik.
I synden er han oss ulik.
Halleluja, halleluja.

Alle: (8)
Dermed han gjør oss lik med
seg, Lik med seg,
Den Herre er vår himmelvei.
Halleluja, halleluja.

9 (*vi reiser oss*)
*Lov, takk og pris i evighet,
I evighet, Den Hellige Trefoldig-*
het.

Halleluja, halleluja.
Latinsk 1300-t. HThomissøn. T: S 30.

Nr 59

I denne glade juletid
Bør vi oss rett fornøye,
Og bruke all vår kunst og flid
Guds nåde å opphøye.
Ved ham som er i krybben lagt,
Vi vil av all vår sjelemakt
I ånden oss forlyste.
Din lov skal høres, Frelsermann,
Så vidt og bredt i verdens land
At jorden den skal ryste!

2
En liten sønn av Davids rot,
Som og er Gud tillike,
For våre synders skyld forlot
Sitt høye himmerike.
Det var ham tungt å tenke på
At verden skulle under gå,
Det skar ham i hans hjerte.
I slik en hjertens kjærlighet
Han kom til oss på jorden ned
At lindre all vår smerte.

Vår takk vi frem vil bære da,
Om den er ganske ringe;
Hosianna og halleluja
Skal alle vegne klinge.
Guds ark er kommet i vår leir!
Da synger vi om fryd og seir
Mens hjertet må seg røre;
Vi synger om den dype fred,
Så helvete skal skjelve ved
Vår julesang å høre.

4
Gud er nå ikke lenger vred,
Det kan vi derav vite
At han har sendt sin Sønn her
ned For verdens synd å lide.
Gjør dette vidt i verden kjent
At Gud sin Sønn for oss har
sendt Til jammer, ve og våde!
Hvem vil da ikke være sæl
Og trøste seg i ve og vel
I ham Guds rike nåde!

5
Og blandes enn min frydesang
Med gråt og dype sukke,
Så skal dog korsets hårde tvang
Meg aldri munnen lukke.
Når hjertet sitter mest beklemmt,
Se, da blir frydens harpe stemt
Så den kan bedre klinge,
Og korset selv, når Jesus vil,
Må også hjelpe sjelen til
En lovsang ham å bringe.

6
Halleluja, vår strid er endt!
Hvem ville mere klage,
Hvem ville gå av sorg omspent
I disse frydedage?
Syng høyt i sky, Guds kirke-
flokk: Halleluja, nå har jeg nok,
Den lyst er uten like!
Halleluja, halleluja! Guds Sønn
er min, jeg går herfra
Med ham til himmerike.

HThomissøn. HABrorson. N 44.

Nr 60

Stå fast, min sjel, stå fast
I Herrens kriger!
Tenk hvilken skam og last
Om Gud du sviker!
Tenk hvilken skjendig ting
Først Gud å kjenne,
/:Og siden seg omkring:/
Til verden vende!

2

Begynt er ikke endt,
Det må du vite.
Du som har Jesus kjent,
Bli ved å stride!
Alt hva ditt hjerte vil
Fra himlen vende,
/:Skal overvinnnes til:/
Din siste ende.

3

Å stå imot med makt
Til alle sider,
I faren stå på vakt
Må den som strider.
Men det skal mere til
Sin krans å finne:
/:Utholdenheten vil:/
Alene vinne.

4

Se opp og tenk engang
På livets krone,
På din bestemte rang
For Lammets trone!
I sannhet, hva du her skal måtte
tåle,
/:Av kronen ei er verd:/
Den minste stråle.

5

Ja, tenk på ham, o sjel,
Du troskap lovet,
Tenk hva Immanuel
For oss har vovet!
For oss den Herre god
Sitt blod utøste,
/:Sitt liv, sitt dyre blod:/
Og oss forløste.

Når denne kjærlighet
Vi rett betrakter,
Og verdens herlighet
For intet akter,
Når himlen er oss kjær
Og lys og yndig,
/:Først da blir Herrens hær:/
I striden myndig.

7

Gud være lov og pris,
Ja, Ham alene,
Som lot oss paradiset
Så dyrt fortjene!
Vår Jesu kamp og strid
Til æreminne
/:Vi vil vår korte tid:/
Stå fast og vinne.

HABrorson. N 74 K. 175b.

Nr 61

Din, o Jesus, din å være
Er min lyst og all min ære,
Din i liv og din i død.
Derfor vil jeg trofast stride,
I ditt fotspor vil jeg skride,
Følge deg som du meg bød.

2

Ja, jeg vet kun den kan finne
Ærens krans og kronen vinne,
Som er tro mot dine ord;
Som tross alle livets farer,
Fiendens svik og mørkets snar-
rer, Trofast går i dine spor.

3

Under korset vil jeg trede,
Bære det med stille glede,
Korset, Frelser, som er ditt.
Går min vei i mørke daler,
Dog mitt mål i himlens saler
Ser mitt øye glad og fritt.

4

Før meg kun hvor døden truer,
Før meg gjennom trengsels luer,
Gjennom storm på ville hav!
Som du vil, min Jesus kjære,
Bare du, ja du vil være
Selv min sterke støttstav.

Av din nådes lys omstrålet,
Led meg selv på vei til målet
Mens jeg vandrer her på jord!
Og når korsets tid er omme,
Til din himmel la meg komme,
Hvor i herlighet du bor.

TWOldenburg. N 78. K 143. T: Naglet til et kors på jorden

Nr 62

Et lite barn så lystelig
Er født for oss på jorden
Utav en jomfru nåderik
Han er vår frelsermann vorden.
Om ei Guds Sønn hadde mann-
dom hatt, Da var vi alle for evig
fortapt,
Vår salighet han er alene.
Vi takker deg, kjæreste Jesus
Krist, At menneske du blev for
visst; Vi vil i ditt rike deg tjene.

2

Denne tid er ganske gledelig,
Vi må Gud takke og love,
At Kristus ned av himmerik
Til jorden ville komme.
Det var aller største ydmykhet
Som Gud av himmelen har oss
tedd, Han ville vår tjener være.
Uten all synd, var oss usle lik,
Dermed gjorde han oss evig rik.
Han bar våre synder alle.

3

Det går dem vel som dette tro
Av ganske hjertens grunne;
De visselig får i himmerik bo
Om de bekjenner med munne
At Kristus har for alle som èn
Gjort fyldest, han var dertil ut-
sendt Av Gud Fader i himmerike.
O aller største kjærlighet,
Krist døde for vår ugudelighet,
Han stilte Gud Faders vrede.

Så takk ham da, all kristenhet,
For slik en stor velgjerning,
Og be ham for hans miskunnhet,
Han ville oss beskjerme
For falsk lærdom og kjetteri
Som vi så lenge befant oss i,
Han ville oss det tilgive.
Gud Fader og Sønn og Helligånd,
Det ber vi alle, båd' kvinne og
mann: La oss i din fred få leve.

Thommisøn. S 31.

Nr 63 *Bibelvise: Lk 2:21-38*

Hør, Under stor
Er blitt en jomfrusønn.
Ryktet om ham gror;
Simeon han tror,
Møter ham med hjertens bønn
Som blir til fall.
Ham mange snubler på,
Men de som tror, skal få
Oppreisning ved hans verk.
Sverdet gjør dog sår og harm
I Guds moders jomfrubarm.
Du Guds menighet, det merk!

2

Gud, gi jeg så
I faste, bønn og bot
Med Anna må
I Herrens tempel gå,
Se ham i mitt kjøtt og blod,
Se frelsens grunn,
Guds løfter i en sum.
Stig inn i tanke, sinn,
At du med visdom din
Blir all frelsesgrunnen min,
Hvor mitt legems tempel står
Og din takk for evig går.

Utg e TKingo 1689. T: I Jesu navn. K 81.

Nr 64

O Jesus, født av jomfru skjønn
Fra evighet Gud Faders Sønn;
Du bringer glede, sender år
Med deg Guds nådes sol oppgår.

2

Med sang Guds engleskare god
Deg priser for din død, ditt blod;
Med sang de melder Guds be-
hag: Fra Gud han bringer frel-
sens dag.

3

Er Gud vår Fader, og hans favn
Opplatt for oss i Jesu navn,
Hva er det da oss skade kan?
Vi har vår Gud og frelsermann!

4

Han gir et evig jubelår,
Reist opp av grav, han med oss
går. Frisk opp! Nå er det lov-
sangs tid; Det barn har gjort vår
tid så blid.

CSchneegaas. Landstad. S 47.

Nr 65

O Gud, som tiden vender
Og styrer i din hånd.
Vi folder våre hender
Og ber deg ved din Ånd:
I Jesu Kristi navn,
La dette år oss være
Velsignet deg til ære,
Oss selv til evig gavn!

2

Ditt Ord og sakramenter
Vi har til denne stund,
Men akk, hvordan forreter
Vi disse store pund?
For Jesu dyre sår,
La dog ditt lys tiltage
Og syndesøvn forjage
I dette nye år!

3

Styrk dem som til oss bærer
Bud om ditt rene Lam.
La dem som andre lærer,
Selv være lært av ham.

For Jesu Kristi blod
La mørkets makt beskjemmes
Og Ordets kraft fornemmes
Til himmelgrøde god!

4

Gi dem som ikke kjenner
Deg i Jesus Krist,
At de med oss seg vender
Til ham, vår Frelser visst.
For Jesu skyld bered
Vårt sinn før tiden svinner,
Så vi med Jesus finner
I døden salighet!

HABrorson. N 758. K 184.

Nr 66

Fra himmelen opprunnen er
En morgenstjerne klar og skjær
Av sannhet og av nåde:
Du Davids sønn av Jesse rot,
Min konge og min brudgom god
Meg fryder overmåte,
Liflig, Vennlig,
Skjønn og herlig,
Sterk og kjærlig,
Du vår seier,
Evig liv i deg jeg eier.

2

Du lille barn så fin og skjønn,
Marias sønn - Gud Faders Sønn!
O du høybårne konning,*
Du er mitt hjertes lilium,**
Ditt hellig' evangelium
Er søtt som melk og honning!
Kjære Herre,
Hosianna,
Himlens manna,
Deg til ære
Glad i ånden vil jeg være!

* konge. ** lilje.

3

Hvor hjertens glad jeg være må,
Min Jesus er mitt A og Å,
Begynnelse og Ende.
Han fører meg med takk og pris
Til jorden ny, til paradiset;
Min lengsel til ham vende!

Amen, Amen,
Kom i tide,
Kristus blide,
Kom, min ære,
I din glede vil jeg være.

PNicolai. S 50. K 12.

Nr 67

Saligheten er oss nær
Opp mitt hjerte, opp min tunge,
Opp om Jesu Navn å sjunge,
Om hvor dyrebart det er.
Alt som i meg er, seg fryde
Til min Frelzers lov og pris,
At min jubelsang kan lyde
Langt hen inn i Paradis.

2

Å, du kjære Jesu Navn:
Min forløsnings morgenrøde,
Paradisets førstegrøde,
Bange sjelers trygge havn,
Troens sterke seiersfane,
Håpets rette ankergrunn,
Lyset på min trange bane,
Trøsten i min siste stund!

3

Jesus oss til trøst og gavn
Dette navn har villet bære,
Men han måtte tidlig lære
At det var et smertens navn:
Han til døden måtte stride
Da han frelservavnet fikk;
All vår syndeangst og kvide
Dypt ham gjennom sjelen gikk.

4

Å, jeg er en synder stor,
Det er all min navneære,
Bedre kan det ikke være
Når jeg hører Lovens ord.
Men da du er «Jesus» blevet,*
Og fordi min skyld du tok,
Derfor står mitt navn innskrevet
Deilig nå i Livets Bok.

* Jesus betyr «Gud frelser».

Jeg skal opp i dommen stå,
Inn med fryd i himlen stige,
Og i herlighetens rike
Med livets krone på.
Hvite klær og palmegrene,
Engledrikk av livets flod
Dette nyter jeg alene
For min Jesu Navn og blod.

6

La det Navn, o Jesus, som
Du for meg har villet bære,
Alltid meg i tanker være
Hvor jeg går i verden om.
Og i dødens siste dvale
La det styrke sjel og sinn,
At jeg må om Jesus tale
Til jeg går i himlen inn.

HABrorson. S 45. K 204.

Nr 68

I Jesu Navn
Skal all vår gjerning skje,
Om den skal bli til lykke og til
gavn,

Ikke bli til spott og spe.

Vel satt i verk

I hans Navn, blir den sterk
Og salig fremgang får,
Inntil den målet når.

Gud til ære skal det skje,
Daglig skal vi her få se
At vi i hans omsorg står.

2

I Jesu navn

Vi prise vil vår Gud.

Han gir oss lykke, vender alt til
gavn Når vi akter på hans bud.

Han lar sitt Ord

Bli vårt lys her på jord,

Og med sin arm så sterk

Gjør han hos oss sitt verk.

La oss da hver tid og stund

Takke ham av hjertens grunn.

Du Guds menighet, det merk!

I Jesu Navn
Vi leve vil og dø.
Om vi får leve, blir det til vårt
gavn;
Vi har fred, om vi må dø.
I Jesu Navn, Ham til pris, oss til
gavn,
Skal vi igjen oppstå,
Inn i Guds rike gå;
Hvor vi da til evig tid
Glade ser hans åsyn blid,
Når vi for hans trone stå.

JFriderichsøn. N 81. K 106.

Nr 69 Bibelvise: Mt 3:13-17

Jeg lyster nå å trede
Til Jordans dype vann,
Og stille meg med glede
På Herrens nådestrand:
Å, se det store håp,
Den nåde Gud har skiftet,
Den pakt han med meg stiftet
Av miskunn i min dåp.

2

O Jesus, full av nåde,
Du livets hovedflod.
Du godhet uten måte;
Oppreiser, gir nytt mot.
Jeg ei begrunne kan
At her du må behøve
I dåpen deg å løve* (overøse)
Utav en håndfull vann.

3

Du er jo him'lens ære,
Og solens renhet ei
Mot deg kan lignet være,
Ei stjerners melkevei.
Ja, selv Guds engler må
Deg med full røst og tunge
Trefoldig Hellig sjunge,
Og for din trone stå.

4

Hva vil da støv og aske,
Hva vil da Jordans vann?
Skal renhets hav seg vaske
Utav et ringe spann?
Nei, nei, Johannes så

At Ordets vannbad ikke
Den minste syndeprikke
I Jesus finne kan.

5

Dog dåpen din du ville
I Jordans blanke flod,
For dåpens kraftig kilde
Er i ditt roseblod;
At alle andre vann
Ved Ordets kraft må tvette
All synd og ondskaps flekke
Som i oss finnes kan.

6

Vår arvesynd og lyter
Fra første fødsels stund
I gjerningen utgyter
Og viser ondskaps grunn.
Selv om den kun er sped,
Med viten ei og ville,
God frukt kan ingen pille
Av det pilråtne tre.

7

Men du, o Livets Kilde,
Ved dåpen tvetter ut
Alt hva der står oss ille;
Du rense vil din brud
For syndens skam og sut.
Kledd i din rettfjerds klede,
Vi står for Gud med glede,
Takk være Lammets blod.

8

Å, størst av alle floder
Er dåpen hvor vi får
Guds kirke til vår moder,
Hos Herren barnekår.
Guds pakt her i vår dåp
Skal him'len oss opplukke
Og satans branner slukke.
Det er vår tro, vårt håp.

*TKingo 1689. MBLandstad T: Den tro som
Jesus favner.*

Nr 70

Vår Herre kom til Jordans flod
Det var Gud Faders vilje;
Han av Sankt Hans seg døpe lot,
Sitt embet' å oppfylle.

Et bad han stiftet inn og bød
Avtvette alle synder

Og senke ned den bitre død,
Ned i hans blod og vunder.
Det gjaldt nytt liv og levnet.

2

Så lytt nå til og merk deg vel
Hva Gud vil dåpen kalle,
Så du kan gjøre rett og skjel
Og unnfly kjetter' alle.

Gud vil at der skal være vann,
Dog ikke vann alene,
Men Ordet hans med Hellig Ånd
Er hos og vil oss tjene.
Han selv er den oss døper.

3

Det ville Gud for verden klar
Med tegn og tale gjøre.
Gud Faders røst de åpenbar
Ved Jordan kunne høre:
«Det er min kjære Sønn», sa
Gud, «I ham jeg har min glede.
Det er min vilje og mitt bud
Til ham de skal hentrede.
Hans lære skal de følge.»

4

Her står nå òg Guds Sønn på
jord I manndom sin å skue;
Den Hellig Ånd òg brått nedfør
I skikkelse som due.

Så skal vi tro om ei vi se
At himlen her er åpen,
At Gud selv i personer tre
Er med og hos i dåpen,
Vil bo hos oss og bygge.

5

Krist byder de apostler tolv:
«Gå hen, all verden lære
Den er fortapt i syndens vold;
På dødens dom den bære.
Men den som tror og mottar
dåp, Skal derved salig blive;

Og født på ny til livets håp,
Han skal ei dø, men leve
Og himmerik visst arve.»

6

Den som ei tror hva Gud her
bød, Han blir i synder sine,
Og er fordømt til evig død
I ond samvittighets pine.
Han tror seg nokså god og from,
Av syndig sæd han grodde.
Han døpes skal med vredens
dom Som går ham over hode.
Han kan seg selv ei hjelpe.

7

Vårt øye så de dype vann,
Og alt var tomt og øde.
Da lød Guds Ord, da falt Guds
Ånd, Og Krist stod opp av døde;
Og dem han kjøpte med sitt blod
Fra Gud sin Faders vrede,
De føres gjennom Jordans flod
Til løftets land med glede.
Der flyter melk og honning.

Luther. Thomissøn. Landstad. S 62. Melodi fra 15. årh.

Nr 71

Jeg er tegnet i Guds hånd
Født på ny av vann og Ånd.
Gud er Fader, lys og trøst,
Jeg hans bilde, barn og lyst.
Å, jeg arme støv og jord,
Kristus selv er blitt min bror –
Å, hvor er min glede stor.

2

Gud har meg rettferdiggjort,
Åpnet for meg him'lens port;
Jesus er min salighet,
Gud er ikke på meg vred.
Meg, en synder stor for Gud,
Har han kalt fra døden ut,
Lem jeg er på Kristi brud.

Hva jeg ber om skal jeg få,
Det er godt å tenke på.
Him'len den er Guds og min,
Jesus gjør meg ren og fin,
Til Guds helligdom og kor,
Ånden i mitt hjerte bor –
Å, hvor er min glede stor.

4

Uforandret er min ro,
Uforferdet er min tro;
Evig skal min sak bestå,
Ingen dom kan til meg nå.
Kristus er den fulltro venn,
Som seg gav i døden hen,
Har òg vunnet meg igjen.

5

Derfor er jeg vel tilfreds,
Jesus har meg alle steds.
Han for alltid har meg kjær,
Min i evighet han er.
Takk da Gud, min sjel, med flid,
Syng mot him'len mild og blid:
Gud er min til evig tid.

Tysk 1714. HABrorson 1734. T: Frykt, mitt barn, den sanne Gud.

ÅPENBARINGSTIDEN

Nr 72

O Krist, du sanne lys og vei
Opplys enhver deg kjenner ei,
Send ut ditt Ord, din hjord
formèr, Så der må frelses
mange fler!

2

Din Sannhets Ånd til fange tag
Den som forneker deg i dag;
Og kom til dem med trøst og råd
Som går med lønnlig hjertegråt.

3

Den som er veket fra deg hen,
O Herre, søk ham opp igjen,
Lukk opp hans syn, forbind hans
sår, Så salig styrkestund han
får.

Den døve, gjør hans hørsel lett,
Den stumme, lær å tale rett,
Den som ei fritt bekjenne tør
Sin tro, i Gud frimodig gjør!

5

Gjør ånden sterk og hjertet stilt,
Før hit den seg fra oss har skilt,
Sank sammen dem som spredte
går, Hjelp alle som i tvilen står,

6

Så de med oss og vi med dem
Kan følge deg og finne hjem,
Og der til sist med trøstet sjel
Få hvile søtt og blive sæl.

JHeermann. N 90. T: Hold oppe, Gud. K 87.

Nr 73

Vær trøstig, Sion, Jesu brud
Nå har du frelsen funnet!
Å, gjør deg rede, se fra Gud
Ditt lys nå er opprunnet;
For Herrens store herlighet,
Din Jesus, er iblant oss sett.
Nå er din seier vunnet!

2

Uvitenheten tung og mørk
Er stor på jorderike;
Folk går som i en tåket ørk,
Guds ord de vil ei vite.

Men Jesus, verdens lys, er her,
Med oss vårt kjød og blod han
bær; Da må alt mørke vike.

3

Han skal for dem som rundt på
jord I søvn og blindhet vanker,
Ved nådens skinn og nådens Ord
Opplyse sinn og tanker,
Så mennesker med stor attrå
Hen til det Livets Ord kan gå
Hvor salig trøst de sanker.

4

Lukk øyne opp, gi nøye akt,
Gud virker her med Ordet.
Han kaller til sin nådepakt
I underet på bordet;
Til pantet på Guds nåde fri

I livet for Guds åsyn blid.
Å, dype Herrens domme!

5

Hvor skal ved dette gledesbud
Da takkens kilder strømme,
Når du får se din kirkebrud
Fra mangt et herredømme!
Hun skal med røkelse og gull
For Jesus stå, av lovsang full,
Guds frelses verk berømme.

6

O Jesus Krist, som manndom
tok, Hjelp oss å se og kjenne:
Vårt navn du skrev i Livets Bok.
Og gi at vi må vende
Vårt gull og gods og sinn og sjel
Til alt som deg behager vel,
Inntil vår siste ende!

Kingo 1699. N 91. K 241.

Nr 74

Oppløft ditt syn, du kristensjel,
Det dugger over dal og fjell;
Gud har sin milde hånd opplukt,
Den gode sæd har båret frukt
I fjerne verdens egne.

Lovsyng Herren!

Sjeler bundne,

Nå gjenfundne,

Frelste føres,

Gledessang i himlen høres!

2

Som regn og sne fra himlens sky
De vannet jorden, gjør den ny,
Til grøden vokser fager;
Så vender, sier Gud, mitt Ord
Tilbake ikke tomt fra jord,
Men gjør hva meg behager.

Lovsyng Herren!

Ordet sannes,

Ørknen vannes,

Grøden trives,

Og nytt liv de døde gives!

3

Den gode hyrde, se han går
Inntil han funnet har sitt får,
Har det bak hegnet inne.

Ja, la oss flittig gå med ham
Og lokke på de kjære lam
Som løper om i blinde!

Lovsyng Herren!

La oss bære,

Frem hans ære

Troessterke.

Herrens hånd er her å merke!

4

Velkommen alle fjern og nær
Til Kristi kirkes samfunn her,
Som har i himlen hjemme!
Gud signe dere, gjøre sterk;
Og han som har begynt sitt
verk, Til Kristi dag det fremme!

Lovsyng Herren!

Løft hans banner,

Hver som stander

Tungt i striden,

Sår med gråt og gledes siden!

*Landstad. N 511. T: Av høyheten opprunnen
er. K 12.*

Nr 75 **Bibelvise: Mt 2:1-12**

Herodes, hvorfor frykter du
At Herren Kristus kommer nu?
Han søker ei ditt rike, han
Som himmerike give kan.

2

De vise fulgte stjernens lei,
Den ledet dem på rette vei.
Gull, myrra, røkelse de gav
Den Gud og mann i krybben lav.

3

Guds Lam på vei til offersted,
All verdens synd han bar og led,
Guds nåde skjult, men åpenbar,
Gud med sin død oss frikjøpt
har.

4 (vi reiser oss)

*Takk og lov skje deg, Gud Sønn,
Sant menneske av jomfru
skjønn, Med Gud Fader og Hellig
Ånd, Skje takk og lov i alle land.*

*Sedullius. Thomissøn. Kingo. S 48. Kan
synges til «Det kimer nå til julefest».*

Nr 76 Bibelvise: Lk 2:41-52

Hvor stor er dog den glede
At man med Jesus må
I Herrens tempel trede
Og i hans forgård stå!
Hva er det for en ære,
Hva nåde stor fra Gud,
Når kirken her må være
Sin Frelzers kirkebrud!

2

Opp sjel, og akt full nøye
Din Jesu kirkeferd!
Her males deg for øye
Hva ydmykhet er verd.
Se, ved foreldres hender
I lydighetens bånd
Går han som jordens ender
Og himlen har i hånd!

3

O tempel, se din lykke
På denne dag er stor;
At Jesus selv vil smykke
Din helligdom og kor!
Gid hjertene kun ville
Så give ham sin tro,
For han, all nådens kilde,
Vil gjerne hos oss bo!

4

Men akk, Guds tempels ære
I støvet ned er lagt;
Enhver seg selv vil lære,
På Jesus få gir akt.
Hans ord, hans himmeltale,
Hans gjerning all og id
Tør man med spott betale,
Og trosse nådens tid.

5

Iblant de lærdes skare
Seg Jesus ned har satt,
Vil høre og erfare
Om deres lærdoms skatt.
De gransker Skriften nøye,
Men Jesus kjennes ei,
Han står for deres øye,
Men stolthet sier nei.

O Jesus, gid du ville
Mitt hjerte danne så
At tidlig det og silde* *(sent)*
Ditt tempel være må!
Du selv min hjerne vende
Fra verdens kloke flokk,
Og lær meg deg å kjenne,
Da har jeg visdom nok!

Kingo LR 170.

Nr 77

Kristus:

Min Faders Navn og ære
Guds kirkes herlighet,
Skal all min omhu bære,
Det er min fødsels med.* *(siktemål)*

2

Av alle jordens ender
Jeg dem forsamle skal,
Som Herrens ære kjenner
Et fast utallig tall.

3

Et tempel skal jeg bygge
Og grunne med mitt blod,
Som satan ei skal rygge,
Det får så sterk en fot.

4

Hver sjel som meg mon savne
Skal i Guds tempelbo
Meg søke og omfavne
Og finne trøst og ro.

5

Der vil jeg alltid blive
Forklaret i mitt Ord,
Og sakramenter give
Fra nådens rike bord.

6

Der vil jeg sjele løse
Av alle synders bånd,
Der vil jeg trøst utøse
i hver bekymret ånd.

7

Der vil jeg alltid finnes,
Vel dem som søker meg!
Av dem skal kronen vinnes,
De går min himmelvei.

Kingo. S 51.

Nr 78 *Bibelvise Joh 2:1-12*

Hvor salig var det brudepar
I Kana overmåte,
Hvor Jesus selv innbuden var
Til deres fryd og både!
Den bryllupsdag og gledesfest
Blev herlig ved den bryllupsgjest
Som giver evig nåde.

2

Men ingen dag går frem så klar
Av gyllen morgenrøde,
At ikke nød og motgang snar
Kan legge gleden øde.
Så ren er himlen ei å se
At jo en sky av storm og sne
Kan nedslå vårens grøde.

3

Den gode vin før tiden slapp,
Men vannet blev tilbake,
Så bliver gleden ofte knapp
I beste frydedage.
Men hvor det finnes kjærlig bønn
Og tro til Jesus Krist, Guds
Sønn, Der stilles trang og plage.

4

Den time kommer når han ser
Vårt kar vil over flyte,
Når alle ting seg ille ter,
Da skal hans hjelp frembryte.
Da vil han vende korsets stand
Og gledens vin for sorgens vann
I våre hjerter gyte.

5

O Jesus, du som hjerter kan
Alene sammenbinde
Gud til kjærlig ektestand,
La dem din hjelp dog finne
Som i din tro og sanne frykt
Har sine løfter på deg bygt!
La fryd for dem opprinne!

6

Gi ære, hell og gode råd,
Gi tusenfoldig lykke,
Stadfest du selv all deres dåd
I ditt det gode tykke!

Velsigne deres sjel og liv,
Og etter dødens dag dem giv
Din himmels æresmykke!

*Kingo. LR 180. T: Hva kan oss komme til
for nød. K 89.*

Nr 79

Jesus, Jesus, Ham alene
Står mitt hjertes lengsel til,
Og mitt ønske er det ene
At jeg vil hva Jesus vil,
Så i ham jeg glad og mild
Roper: Herre, som du vil!

2

Jesus, du skal alltid være
Den jeg dypest holder av.
Deg til gave vil jeg bære,
Hva du meg i nåde gav.
Har ditt blod slukt vredens ild,
Å, så før meg som du vil!

3

Synes noe meg å nytte
Som vil bli til sorg for deg,
Å, så la det fra meg flytte,
Gi kun det som tjener meg.
Intet annet på meg spill,
Gi meg deg og hva du vil!

4

Å, fullfør din gode vilje,
Herre, i og ved meg, du,
Så skal ingen makt oss skille,
Ingen glede, ingen gru.
Hjertet legger dette til
Midt i døden: Som du vil!

5

Jesus, det er mer enn meget
At jeg deg til gave fikk,
Ta mitt hjerte som ditt eget,
Sett det i den rette skikk,
Så jeg alltid glad og mild
Roper: Herre, som du vil!

LElisabeth/Brorson. LR 187. N 48.

T: Når mitt øye trett av møye

Nr 80 Bibelvise: Mt 8:11f

Der mange skal komme fra øst
og fra vest Å sitte til bords i
Guds rike Med Abraham, Isak og
Jakob til gjest Hos Ham som bød
inn oss å stige.

Miskunne oss, Herre Jesus!

2

Men de som motstod Ham fra
morgen til kveld Og stolte på
egen dyds styrke, Fordømmes
og kastes med legem og sjel
Hen ut i det ytterste mørke.

Miskunne oss, Herre Jesus!

3

Å, Gud la oss høre med kjærlig-
hets brann Vår Hyrdes hans lok-
king så blide, At vi måtte skynde
oss, kvinne og mann, Og samles
om Ordet i tide!

Miskunne oss, Herre Jesus!

4

Gid jeg måtte være, og alle med
meg, Blant Guds den beseglede
skare. Gud tage oss nådig i
himlen til seg, Og frelse fra hel-
vetets fare!

Miskunne oss, Herre Jesus!

5

Gud gi meg å være den salige
gjest som sitter hos Kongen for
borde, Å være hos Ham i den
evige fest, Når her de meg
gjemmer i jorde!

Miskunne oss, Herre Jesus!

6

Da glemmes det kors som på
jorden jeg bar, Da slukner så
mildelig sorgen, Da bliver opp-
klaret hva gåtefullt var, Da rin-
ner den lyse dags morgen!

Miskunne oss, Herre Jesus!

Da toner det gjennom den him-
melske hall En lovsang lik bru-
sende vanne, For tronen og
Lammet de salige skal
Med evig takksigelse stande.

Miskunne oss, Herre Jesus!

Landstad GL 216/LR 191

T: K 24 el Ahnfeldt's melodi.

Nr 81

Når vi i største nød mon stå
Og ikke vet hvor vi skal gå,
Og finner ingen hjelp og råd
Om enn vi gikk med hjertens
gråt,

2

Da er vår trøst i sådan mèn
Å komme sammen hver og en
Og degpåkalle, Herre Gud,
Om hjelp alt på ditt Ord og bud.

3

Så kommer vi som du oss bød,
Og klager deg vår store nød,
At vi er nå så helt forlatt,
Av sorg og fristelse omsatt.

4

Se ikke på vår synd så stor,
Tilgi oss, tal ditt løseord;
Stå oss i våre trengsler bi,
Stadfest oss i din nåde fri,

5

Så vi deg tjener gladelig,
Ved troen deg behagelig.
I Sønnens Navn, den Herre
Krist, Vår Frelser og vår tals-
mann visst,

6

At vi så kan av hjertens grunn
Med glede takke deg hver stund
Og lyde deg med største flid,
Og love deg til evig tid!

PEber. Thomissøn. LR 197. T: K 179

Nr 82 Bibelvise: Mt 8:23-27

Hva er det for en snekke
Og liten fergebåt,
Som storm og vanne trekke,
Så den er uten råd?
Å, se den store nød –
Rett som den gikk til grunne
Og just til havsens bunne
Ned i avgrunnen fløt!

2

Det er Guds kirkeskare
Og liten menighet
Som hit og dit må fare
Og titt ei redning vet!
Hvor Jesus later som
Han ofte hardt mon sove
Og så for vind og vove
Sitt skip lar tumle om.

3

Titt Leviatan tuter
Av hat og helvetharm,
Ja, store floder spruter
Inn i Guds kirkes barm!
Han rører vinder opp
Ved mektige på jorden,
Så lynild, storm og torden
Bekjemper kirkens tropp.

4

Her reises og opprøres
All satans herremakt;
Ild, bål og sverd her føres,
Vil føye satans akt.
Og i de kristnes blod
Tyranners våpen søles,
Og all ulykke brøles
Guds folk og barn imot.

5

Den flokk med Jesus farer
Og gir ham plass ombord,
Som kysser Åndens gaver
Og følger Jesu ord
Foruten fantasi
Og uten folkelære,
Den flokk kan aldri være
Fra motgangs bølger fri.

Så la avgrunnen øse
All helveds ondskap opp,
Og la kun satan løse
All sin tyranne-tropp,
La kirkeskipet få
Ti tusen støt på side,
Dog skal vel Jesus vite
Hvor det sin havn skal nå.

7

O gode Gud og Fader,
O Sønn og Hellig Ånd
Som dine ei forlater!
Å, la din allmakts hånd
Befri din menighet
Fra all dens tvang og våde!
Å, gjør det for din nåde
Og Jesu blodig sved!

Kingo. S 58. Nr 1) K 134. T: O Gud, som tiden vender

Nr 83

Jeg takker Gud for kristentro,
Den er så kjær et smykke;
All tid jeg skal i verden bo,
Er den mitt hjertes smykke,
Og gjemt som arvegull i skrin,
Til selv han kommer, Herren
min, Da lyser opp min lykke.

2

For den som på **Gud Fader** tror,
Han frykter ingen fare.
Han vet han får sitt brød på
bord; Gud vil ham vel bevare.
Han eier trøst i all nød
Og hjelp i usseldom og død,
De tider rinner snare.

3

Og den på **Sønnen** Jesus tror,
Han er Guds barn det kjære;
Har syndsforlatelse og bor
Med fred hvor det skal bære.
Mot sine brødre er han mild
Og vil for dem som farer vill,
En hjelper gjerne være.

Og troen på **Gud Hellig Ånd**
Har trøst for den som strider.
Han vet at satans makt og bånd
Skal brytes dog omsider,
Og at i oss Guds velbehag
Fullkommes skal til Kristi dag;
Så frem med Gud det skrider.

5

Så går Guds barn til paradiset,
Det er en vei så vakker.
Der synger himlens hær Guds
pris Og lover ham og takker.
Med dem vil vi av hjertens grunn
På reisen takke hver en stund,
Helst nå mot aften lakker.

6 (Vi reiser oss)

*All ære skje Gud Fader god
Som holder satan bundet,
Og Sønnen med sitt kors og
blod, Som frihet vår har vunnet,
Og Ånden med sitt gledesbud!
Deg Fader, Sønn og Ånd, èn
Gud, Tilkommer evig ære.*

*Landstad. V 6 utg. T: O Hellig Ånd, du skatt
så skjønn.*

Nr 84

Den tro som Jesus favner
Og hjertet rense kan,
Den tro hvormed vi havner
I himlens frydeland,
Den tro er sterk og må
Til offer være rede;
I sorger og i glede,
Sin prøve kunne stå.

2

Men gjør deg ingen tanker
Om troen i ditt sinn,
Hvis du med vilje vanker
I verdens lyster inn!
Vil du ha fred og ro
Og vil du ikke stride
Mot synden, må du vite:
Du har slett ingen tro!

Den tro som vil med lempe
Og uten møye frem,
Den tro som ei vil kjempe
seg gjennom verden hjem,
Den tro er død og kald,
Ei verd en tro å nevne,
Har ingen kraft og evne
Mot satans pil og skjold.

4

Vår tro, om den er liten,
Så er den dog av Gud.
Stå derfor sterk i striden
Mot alle satans skudd!
Vår tro er dog den sei'r
Som verden overvinner,
Som alle lyster binder
Og spotter satans leir.

5

Den kan vel også slukkes
I hjertet ganske ut,
Når viljen den forrykkes
Og viker fra sin Gud.
Men vil det svake sinn
Sin Jesus ikke slippe,
Så står den som en klippe
Mot opprørt hav og vind.

6

Frisk opp, du svake hjerte,
Og fatt et freidig mot!
La det kun koste smerte,
Ja, ære, liv og blod!
Hold du deg alltid nær
Til Kristi kors og vunder,
Så ligger satan under
Med hele mørkets hær!

7

Det er en sak å merke
Til trøst i kampens tid,
De svake, de blir sterke
I troens gode strid.
Jo verre det går til,
Jo mere skal du vinne
Og større styrke finne,
Når du kun stride vil.

Å, du min lyst og ære,
Min Gud og Frelser god,
Jeg din vil evig være,
Det gjelde liv og blod!
La komme hva du vil!
Jeg vil på Jesus lite
Og intet annet vite
Enn høre Jesus til.

HABrorson. N 107. K 23.

Nr 85

Velt alle dine veie
Og all din hjertesorg
På Ham som har i eie
Den hele himlens borg!
Han som kan storme binde
Og bryte bølgen blå,
Han skal og veien finne
Hvorpå din fot kan gå!

2

På Herren du deg støtte
Om det deg vel skal gå,
Hans gjerning må du nytte,
Om din skal kunne stå.
Av sorg og selvgjort plage
Der kommer intet ut,
For intet kan du tage,
Alt kan du få av Gud.

3

Din trofasthet og nåde,
O **Fader**, vet og ser
Hva skade eller både
Kan vårt det skjøre ler.
Hva råd du velger gjøre,
Det står som klippen fast,
Og det skal du utføre
Om jord og himmel brast.

4

Vei har du alle steder,
På virke ingen trang,
Velsignelser du spreder
Og lys på all din gang.
Din akt ei noen hindrer,
Din omhu blir ei trett
Før gledestråler tindrer
I øyne som har grett.

Og om alt satans rike
Vil stride Gud imot,
Kan Han dog ikke vike,
Han står dog der han stod.
Hva godt Han oss vil unne,
Når vi kun gir oss tål,
Det skjer i rette stunde
Og når sitt endemål.

5

Håp da, min sjel, i faren,
Til Gud din tillit sett,
Han frir deg ut av snaren
Hvor ille du er stedt.
Det er et lite stykke,
Så lysner himlens grunn,
Så rinner opp din lykke
Og liflig gledes stund!

7

På høyden opp! Se lenger,
Gi sorgen en god dag!
Kast tvilen bort deg
trenger Og volder hjertenag!
Er du ei her i skolen?
Høyt over himlens hvelv
Se Gud på kongestolen,
La Ham kun råde selv!

8

Ham kan du trygt la styre
I alt som her skal skje.
Hans dommer de er dyre,
I undring får du se
At han vil allting vende
Som fyller deg med frykt,
Og føre alt til ende
Så underfullt og trygt.

9

Han skal vel mellomstunder
Fratage deg sin trøst,
Det later som han blunder
og hører ei din røst,
Hvor høyt den også lyder
Fra dødens dype vann,
Som han seg ikke bryder
Om deg det minste grann.

Skal tårer da utøses,
Og er ditt hjerte krenkt,
Det skjer, min sjel, du løses
Den tid du minst har tenkt.
Da grønnes hjerteblade,
Den sne som tiner bort,
Har ei den minste skade
Guds fagre blomster gjort.
11

Det skjer på det vi sterke
Skal gå vår pilgrimsgang,
Og troens seiermerke
Gå frem med trøstesang.
Gud selv oss rekker palmen
Og seirens søte frukt.
Gå, syng Ham takkesalmen
Som all din sorg har slukt!
12

Gjør en lykksalig ende,
O Gud, på all vår nød;
Du tage selv i hende
Vår sak inntil vår død!
La oss din nåde eie,
Og hjelp oss trinn for trinn,
Så sankes våre veie
Til sist i himlen inn!

*PGerhardt. Landstad. N 460/LR 198. T:
Nå hjertelig jeg lenges. K 171*

Nr 86

Kjærlighet er lysets kilde
Kjærlighet er livets rot;
Derfor er Guds råd så milde,
Derfor er Guds Ånd så god,
Som vår Frelser har forklaret,
Ånden selv oss åpenbaret,
Den kan kjennes på Guds fred
Og det håp vi trøstes ved.

2

Kjærlighet er lysets krone,
Kjærlighet er lysets glans;
Derfor sitter på sin trone
Jesus nå med stråleglans,
Han som Lyset er og Livet,
Har for oss seg selv hengivet,
Bliver i og lever ved
Guds sin Faders kjærlighet.

Kjærlighet er Lovens fylde
Og fullkommenhetens bånd,
Den er hva vår Gud vi skylder,
Den er frukten av hans Ånd;
Nå er Jesus selv gudsfreden
Som gir vekst i kjærligheten,
Lar oss også bli ved den
Ett med ham, vår beste venn.

Grundtvig 1853. N 223.

Nr 87

Herre, jeg hjertelig ønsker å
fremme din ære, Dertil du skap-
te meg at jeg din tjener skal
være. Hvor er jeg sæl Som kan
med liv og med sjel Tjene så
nådig en Herre!

2

Å at jeg kunne i gjerning så
gjerne jeg ville, Prise deg Fader,
all miskunns og kjærlighets kil-
de! Til alt ditt verk Gjør meg
lærvillig og sterk, La meg ditt
vennskap ei spille!

3

Vekk selv mitt sinn og oppmun-
tre meg flittig å sjunge! Til din
takksigelse løse min stammende
tunge! Immanuel! Du bør i le-
gem og sjel Prises av gamle og
unge!

4

Du er den Første og Siste, som
alle ting bærer, Du er den vise
og gode, alt levende nærer. In-
tet består Ingen sitt endemål
når Uten ved deg som regjerer.

5

Du er den kjærlige Fader som
Sønnen utsendte, For oss fortap-
te fra døden til livet å hente;
Hvem kan formå, Herre, det dyp
å forstå? Hvem kan deg takke
for dette?

Dansk, 1700-t. S 270. K 77.

Nr 88

Hør, kristne som tør trede
Hver dag med hjertens glede
Til Jesu kjærlighet:
Øv troen i de dyder
Som sanne kristne pryder,
Og Gud kan tekkes ved.

2

Legg dere det på minne
At ingen er å finne
I verden uten brøst;
Dog ville Gud oss kalle
Med sine venner alle
Til gledens fulle høst.

3

Barmhjertighet de øve
Og gjøre vennskaps prøve
I ydmykhet og tro;
Med stille tål forsøke
All kjærlighet å øke
Til sjelens fred og ro.

4

Kan en med rette klage,
Så skal han dog fordrage
Og se til Jesus hen:
For synd'res skyld han døde,
Tilgav all deres brøde,
Gjør likeså igjen!

5

Ord, gjerninger og seder,
Gi kjærlighetens kleder;
Og Jesus med sin Ånd
Skal dere sammenbinde
Med kjærlighetens tvinne -
Fullkommenhetens bånd.

6

Guds Ord sin bolig have
Hos dere og begave
Med visdom og forstand,
At deres ånd og tunge
Ham takkesalmer sjunge
Som himlen røre kan!

TKingo.

Nr 89 BibelVise: Mt 20:1-16

Gud hegnet seg en vingård inn
Og kalte oss med milde,
At vi som stod med dovne sinn
Helt inntil aften silde,
Vi skulle der Guds arbeid få
Og frem i flid og frukter gå
Som han forvente ville.

2

De som på arbeid tidlig kom
Og lot seg tidlig bede,
De som bar byrden dagen om
I slitsomt strev og hete,
De ventet større lønn å få
Enn de som Herren kalte på
En stund før sol var nede.

3

Men Gud som er på nåde rik
Foruten mål og ende,
Den siste gjør den første lik
Og derved lar oss kjenne
At intet vi fortjene kan,
Men lodd og del i himlens land,
Den vil han nådig sende.

4

O Gud, hva er dog all vår dåd,
Vår tanke og vår tale,
Vår adferd og vårt hjertes råd,
Hvor skjønt vi vil dem male?
Når i ditt lys du på oss ser,
Da er det gull kun ringe ler
Hvorav vi høyt kan prale. (*skryte*)

5

Vi derfor alle venter på
At du vil oss tilstede
Av nåde frem for deg å gå
Og i ditt lys inntrede,
Av nåde se din herlighet
For Jesu død og kjærlighet -
Det er vår tro og glede.

*Kingo. LR 220. T: O Hellig Ånd, du skatt så
skjønn. K 185'*

Nr 90 **Bibelvise: Lk 8:4-15**

O Herre Gud, din lære
Din sæd, ditt rene Ord,
Som såes til din ære
I folkehjerters jord,
Hvor kraftig den enn finnes
Når du den lar utstrø,
Den titt i veksten bindes
Og må i spiren dø.

2

På veien meget spilles,
Som og på klippegrunn,
Blant tornekratt forvilles
Titt sæden skjønn og sunn.
Den minste del kun faller
I god og rensed jord,
Der når det vekst og alder
Med frukt, Guds gode Ord.

3

O Gud, du ser og kjenner
Hva art av jord jeg er.
Mitt hjerte titt seg vender
Mot verden, og det bær
Så lite av den grøde
Og frukt du venter deg.
Mitt hjerte det må bløde
Når jeg betenker meg.

4

For sten og torner stive
Min hjertegrunn du fri,
Din nåde hegn meg blive
Mot verdens syndesti!
Dyrk selv mitt hjertes aker,
Så frukt av meg du får,
Og jeg din glede smaker
Når jeg av verden går!

Kingo. LR 231. T: Uverdige er jeg., K 230

Nr 91

Opp, Sions hyrder, sov nå ei
Men kunngjør folket Herrens vei!
For Josefs skade, slag og sår,
Gjør alt hva de med Gud formår!
Slett intet dere hindre må
Å grunne inderlig derpå.

Det regnskap dere en gang skal
Avlegge for så stort et tall
Av dyre sjele, må jo vel
Bekymre deres egen sjel;
Han har dem kjøpt, vår Hyrde
god, Alt med sitt eget dyre blod.

3

Så våk og be, så fast de står
Mot ulven som så listig går
Og søker hvem han finne kan
Som på sin vakt ei holder stand.
Får han først hyrden i sin makt,
Er mange lam òg ødelagt.

4

O Jesus gi oss hyrder som
Rett sørger for din helligdom!
Du skjerm dem mot verdens
vold Og satans list så mange-
fold! La dem med deg i sam-
funn stå Og evig hvile hos deg
få.

*Ukjent dansk forfatter. LR 209. T: O Fader
vår i himmerik.*

Nr 92 **Bibelvise: Mt 17:1-8**

Med venner fra Guds saler
Vår Herre skiftet ord
Om kors i dødens daler
Og seng i sorte jord.
Sin Guddom han lot skinne
På Tabor, frelser vår;
Nå lett han lar seg finne;
Med Kirkens tegn han rår.

2

«Å, hør meg, Herre kjære»,
Ba Peter, «hør meg, du!
Her er det godt å være,
La her oss sette bo!»
Nei, her du oss husvaler
Med gaven fra ditt bord;
Ditt liv i dødens daler
Alt her i blant oss gror.

Guds nåde frir fra jammer;
Du død, hvor er din brådd?
Vår grav et sovekammer,
Nytt liv i Gud vår lodd.* (skjebne)
Guds visdom har all ære
For trøsten sann i sorg.
Takk for din himmellære,
Takk for ditt kors, vår borg!

Grundtvig 1837. GL 237. N 100.

FASTETIDEN

Nr 93

Når meg min synd vil krenke
O dyre Frelser min,
Da la meg vel betenke
Ditt kors og dåpen din;
At du min syndeskyld og ve
Har båret da du døde,
Med deg på korsets tre.
2
Å, hvilke dype saker,
Hvor undres ei min sjel.
Se, Herren døden smaker
Istedenfor sin trell.
Den Herre Kristus, Gud og
mann, For meg fortapte synder
Gikk under dødens bann.

3
Hva skulle nå meg skrekke
Min synd så mangefold?
Min Jesus vil meg dekke,
Hans rettferd er mitt skjold;
Det vitner nå min dåp forvisst.
Jeg frykter ikke lenger
For helveds makt og list.

4
La korsets ve og plage
Hver dag jeg lever her
Meg minne å forsake*
All synd og ondt begjær;
At jeg i dåpen øver meg,
Guds barn jeg er av nåde
At jeg skal tjene deg.

* gi avkall på

Hjelp meg med tål å bære
Mitt kors og min fortred,
Hva spott og hva vanære
Jeg enn skal prøves med,
Så jeg all verden sier av
Og følger ditt eksempel
Som du meg, Jesus, gav.

6
Så takker jeg av hjerte
Deg, Frelser, sterk og blid.
For all din sonings smerte
Ha takk hver stund og tid,
For bønner du i angst har bedt,
For din uskyldig pine,
For all din kjærlighet.

*JGesenius 1646. FRostgaard 1738. T: Tysk
vise h HThomissøn 1569.*

Nr 94

Nå bør ei synden mere
Med makt og herredom
I kropp og sjel regjere,
Men daglig kastes om.
For jeg i dåpen er
Av Gud til nåde taget,
Har i den pakt forsaket
All satans gjerninger.

2
Vil jeg på dåpen lite
Og på min Jesu død,
Da må jeg også vite
Hva Jesus Kristus bød:
Å kaste bolt og bånd* (ta til fange)
På synden når den fødes,
Så den må daglig dødes
Ved Herrens kraftig Ånd.

3
Hva trøst er det å lære
At Jesus Krist oppstod,
Om stadig jeg vil være
En synder uten bot;
Forherdet i min synd
Og alltid meg innelte
I vellyst og meg velte
I selvrettferdig dynd.

Nei, det må jeg tillate,
I liv og gjerning se,
At jeg vil synden hate
Og meg således te,
At daglig jeg oppstår,
Og frem i troens glede
Kan synden undertrede
Ved ham som alt formår.

5

Gud, hjelp at jeg korsfester
Den gamle adam så
At aldri han blir mester.
Og hjelp meg at jeg må
I livet være død
Fra synd, fra skam, fra laster
Som meg i døden kaster.
Hjelp, Herre, av den nød.

6

Når jeg her rett får smake
Hva Herrens død formår,
Den satan bort kan jage,
Han ikke lenger rår.
Jeg lever synden ei,
Ved Ordet Gud gir krefter;
Jeg Jesus følger etter,
På troens smale vei.

TKingo 1699. T: Den tro som Jesus favner.

Nr 95   Bibelvise: Sal 46

Vår Gud han er så fast en borg
Han er vårt skjold og verge,
Han hjelper oss av nød og sorg
Og vet oss vel å berge.
Vår gamle fiende hård
Til strid imot oss står,
Stort makt og arge list
Han bruker mot oss visst.
På jord er ei hans like.

2

Vår egen makt er intet verd,
Vi var hel snart nedhugne;
Men en går frem i denne ferd,
For ham må all ting bugne.
Vil du hans navn få visst?
Han heter Jesus Krist!

Den høvding for Guds hær
I ham kun frelse er,
Han marken skal beholde!

3

Om verden full av djevler var
Som ville oss oppsluke,
Vi frykter ei, vi med oss har
Den som Guds sverd kan bruke.
Er verdens fyrste vred
og vil oss støte ned,
Han ingen ting formår
Fordi alt dømt han går,
Et Guds ord kan ham binde.

4

Guds Ord det skal de nok la stå
Og utakk dertil have,
For Gud han selv vil med oss gå
Alt med sin Ånd og gave.
Og om vårt liv de tar
Og røver alt vi har,
La fare hen, la gå!
De kan ei mere få,
Guds rike vi beholder!

Luther. Landstad. LR 243. K 245.

Nr 96

Jesus, gi seier, livsfyrste og kil-
de! Se dog hvor mørket nå
trenger seg inn, Søker med hel-
vedes krefter å hilde* (*forblinde*)
Og narre din tro bort fra mitt
sinn! Satan kan tusener kunster
opptenke, For å forville og såre
og krenke.

2

Jesus, gi seier, at vilje og lengsel
Kun i din vilje sin hvile attrår,
Og at mitt hjerte i glede og
trengsel Åpent for deg og oppof-
ret det står! Lær meg å avdø
fra lystene mine, Så jeg i sann-
het må telles blant dine!

Jesus, gi seier! Du alt har i velde, Rekk meg din rustning og gi meg ditt sverd! Lær meg å stride så titt det skal gjelde, Trøstig for kronen som all ting er verd! Og når i mørke mot helved jeg strider, Gi med din Ånd fornyelsens tider!

4

Jesus, gi seier når verden meg vinker! Løgneren ofte så listig fremstår. Når han med sannhetens farve seg sminker, Hjelp dog at aldri han dåre meg får! Lær meg i Ordet ditt flittig å øve, Inderlig bede og åndene prøve!

5

Jesus, gi seier når all ting forsvinner Og bare synd i mitt hjerte jeg ser, Når ingen styrke til bønner jeg finner, Og jeg mistrøstig og engstelig er. La da, o Jesus, din Ånd seg forbinde Med mine sukk og seier din vinne!

6

Jesus, gi seier! Og la meg omsider, Prøvet i kampen min seierspris nå. Da lovsangen ny til evige tider Bruser for tronen hvor skarene stå. Der hvor ditt herlige Navn til din ære, Av dine frelste velsignet skal være!

JHSchrøder. LR 481. T: Store profet med den himmelske lære. K 219.

Nr 97

Aldri er jeg uten våde
Aldri dog foruten nåde.
Alltid har jeg sukk og ve,
Alltid kan jeg Jesus se.

2

Alltid trykker mine synder,
Alltid Jesus hjelp forkynner,
Alltid er jeg stedt i tvang,
Alltid er jeg full av sang.

Nå i sorg og nå i glede,
Nå i frykt, nå sterk og rede,
Ofte full av stor uro,
Alltid full av Jesu tro.

4

Så er sorg til glede lenket,
Så er drikken meg iskjenket
Besk og søt i livets skål,
Sådan er mitt levnets mål.

5

Herre Jesus, jeg vil bede:
Hjelp du til at troens glede
Fremfor synd og sorger må
Alltid overvekten få!

TKingo. LR 251.

Nr 98

Var Gud ei med oss denne tid
Så sier alle munne,
Var Gud ei med oss denne tid,
Vi helt var gått til grunne,
For fattig i oss selv og få,
Her mange vil imot oss stå,
Ja, støte ned og storme.

2

De er på oss i hu så vred
At hadde Gud ei været,
De hadde trådt med hæl oss ned,
Lik ulver oss fortæret.
Vår sjel gikk gjennom store vann,
Vi var omkommet alle mann.
Men Gud er sterkest støtte.

3

Gud være lovet at det glapp,
De fikk oss ikke fangen!
Lik fuglen som av snaren slapp,
Så er vi frelst utgangen.
Se, snaren brast og vi er fri,
I Herrens Navn så frelses vi.
Gud råder jorderike.

MLuther.

Nr 99

Det lakker nå mot aften bratt
Bli hos oss, Herre, dag og natt.
La Ordets lys, din lampe*
skjønn, Uslukket fryde oss i
lønn.

* 1 Sam 3:3, Sal 18:29 osv.

2

Vår tid er ond, som best du vet,
Gi du vår tro bestandighet,
Så aldri bort fra oss blir vendt
Guds nådes ord og sakrament!

3

Opphold din kirke, Jesus Krist,
Tross all vår kulde, søvn og
brist, Så trint om lande Ordet
ditt, Må flyve lett og lyde fritt.

4

O Gud, hvor går det dårlig til!
Hvor fienden har på jord sitt
spill; Der er din kirke i forfall,
På sekter mer vet ingen tall.

5

Nedstyrt de ville ånders tropp
Som høyt i luften svermer opp,
For ellers gammel kristentro
For lærdom ny får aldri ro!

6

Det gjelder dog, o Herre Krist,
Vår ære ei, men din forvisst!
Stå derfor med din lille flokk,
Som i ditt Ord har evig nok!

7

Ja, Ordet av din egen munn,
Det er vårt skjold og kirkens
grunn. O, la derved, hva så enn
brast, Til døden tro oss holde
fast!

8

Gud la oss leve av ditt Ord
Som daglig brød på denne jord,
Og gå med det fra gråtens dal
Til deg i himlens gledesal!

*NSelnecker. Grundtvig. L 84/LR
522/Luthersk Salmebok 862. T: Fra himlen
høyt jeg kommer her. K 50.*

Nr 100

Gud, hold oss oppe ved ditt Ord
Mot dine fienders løgn og mord,
Som styrte vil fra tronen ned
Din Sønn, vår drott i evighet.

2

Bevis din makt, o Jesus Krist,
Du alle herrers Herre visst;
Forsvar din svake kristenhet
Ditt Navn til pris i evighet!

3

Til intet gjør du deres råd,
Fell dem med deres egen dåd,
Og styrt dem ut i graven ned,
Sin grav beredt din kristenhet!

4

Så skal de komme det i hu,
Vår Gud i live er ennu!
Han aldri har sitt folk forlatt
Som alt sitt håp til ham har satt.

5

Du Helligånd, sann Trøstermann,
Av Kristi ord gi rett forstand,
Vær hos oss i vår siste nød,
Led oss til livet gjennom død.

JJonas/Luther/Thommisøn. S 69. K 177.

Nr 101

O Gud, fornuften fatter ei
Ditt forsyns skjulte nåde,
Din ubegripelige vei
Og underfulle måte
Å føre dine helgner på;
Å følge og ledsage,
Lede, drage
Og alltid med dem gå
I deres levedage.

2

Når du oss vil opphøye, må
Vi først til jorden segne.
Når vi ditt nådeskinn skal få,
Så lar du det først regne;
Du fjerner først vår fordel hen
Når du oss rik vil gjøre,
For å føre
Vår sjel til deg igjen,
For Ordet ditt å høre.

Du skjuler deg, som du var vred,
Forferder våre tanker.
Du støter oss i skitten ned,
Oss truer, slår og banker.
Befinner du oss deri tro,
At trofast vi det mene
Med deg ene,
Så får vi liv og ro
I sjel, i marg og bene.

4

Det som fornuften synes stort,
Det akter du ei meget,
Men det som verden kaster bort,
Det kaller du ditt eget.
Din gjerning fører ingen prakt;
Hva ros og gunst vil vinne,
Må forsvinne,
Det som har feil - er svakt,
Du vil i nåde finne.

5

Så bruk din gode faderrett
Og vise tuktemåte!
Det ville gå oss altfor slett
Om kjødet skulle råde.
Grip hjertet an, og la oss ei
I verden finne hvile,
For vi ile
Til deg på troens vei
For korsets jammerpile.

6

Lær oss det falske hyklersteg
Fra Kristi spor å skille,
Og ikke med det ytre preg
Oss selv og andre drille
I fornuftens sorte spor.
Vår fornuft de rette
Ei kan gjette.
Du dine veie for
Vårt øye alltid sette.

7

Så før oss ved din egen hånd
Som du det best kan finne,
Og la din gode Hellig Ånd
Oss alle tider minne,
At hvordan du oss føre vil,
Du vil på beste måte
For oss råde;

Hvor hardt det enn går til,
Du sender alt av nåde.

HSchrader 1731. HABrorson. S 77. N 305.

Nr 102

Bibelvise: Salme 130

Av dypest nød jeg rope må,
O Herre, du meg høre.
Ditt nådens øre akte på
Den bønn jeg frem vil føre.
Om du i nåde ei ser bort
Fra all den synd som her er
gjort, Hvem kan da frelsen finne?

2

For deg kun nåden gjelde kan
Til synden ut å slette.
Ei hjelper meg det minste grann
Hva best jeg kan utrette.
For deg er ingen funnet ren,
Deg bør vi frykte hver og en
Og hente trøst av nåden.

3

Derfor til Gud jeg holder meg
I mine synders våde,
Mitt hjerte ene trøster seg
Til Jesu dyre nåde.
Hva du har i ditt Ord tilsagt,
Det står til evig tid ved makt.
På nåden, Gud, jeg venter.

4

Og varer det fra morgenstund
Alt inntil nattens ende,
Skal aldri jeg allikevel
Fortvilet bort meg vende.
Så gjør Guds sanne Israel*
Når det får tuktt av Herren selv:
Det venter på Guds nåde.

*Israel = den som kjemper med Gud

5

Om enn vår synd er tung og
stor, Enn større er Guds nåde.
Den hjelp han gir oss i sitt Ord,
Er uten mål og måte.
Tross all den synd som her er til,
Han hyrden er som frelse vil
Og fri sitt folk fra nøden.

Luther 1524. MBLandstad 1855. T: K 11.

Nr 103

Til deg alene, Herre Krist,
Står alt mitt håp på jorden,
Jeg vet du er min trøster visst,
Du er min frelser vorden.
Fra verdens første tid ei kom
Et menneske på jord så from
At han fra synd kan frelse meg,
Jeg tyr til deg, Til deg mitt hjer-
te trøster seg.

2

Min synd er stor og såre svar,
Derav er sorger mine,
O Herre, gjør meg fra dem klar
Alt for din død og pine!
Og si det til din Fader god
At du har frelst meg med ditt
blod, Så blir jeg da av synden
løst, Vær du min trøst,
Gi det du lovet med din røst!

3

Gi meg av din barmhjertighet
En kristen tro til ende,
At jeg din godhet rett derved
Må i mitt hjerte kjenne,
Og over all ting elske deg
Og nesten min liksom meg.
Stå hos meg når jeg slukner
hen, Din hjelp meg send,
Og djevlens list bort fra meg
vend!

Konrad Huber. HThomissøn. S 74. LR 686.

Nr 104

Hvor Gud meg fører, går jeg
glad; Han, ikke jeg skal råde.
Jeg kaller alle tider hva
Min Gud meg skikker, nåde.
Han fører meg dog like hjem,
Så går jeg alltid trøstig frem
Og på hans hjerte liter.

2

Hvor Gud meg fører, vil jeg trygt
Hans trofasthet bekjenne
Og gå med takk og uten frykt
Den trange vei til ende.

Hans aller beste vilje skje!
På den jeg vil alene se
I livet og i døden.

3

Hvor Gud meg fører, vil jeg meg
Ham ganske overgive,
Og synes underlig min vei,
Han holder meg i live,
Han meg i Kristus frikjøpt har,
Fra moders liv han ømt meg bar,
Jeg er ei mer min egen.

4

Hvor Gud meg fører, er i tro
Og håp mitt hjerte stille.
I meg hans egen kraft vil bo,
Hva kan meg fra ham skille?
Ti fatter jeg et trøstig mot,
Guds vei den er dog alltid god,
Ja visst den aller beste.

5

Hvor Gud meg fører, vil jeg gå
Om foten skulle brenne.
Kan jeg det forut ei forstå,
Til sist jeg dog skal kjenne,
Det er kun trofasthet hvormed
Han her meg fører opp og ned.
Det er mitt trøstens anker.

*HABrorson. LR 253. T: O Hellig Ånd, du
skatt så skjønn. K 185.*

Nr 105

O nådens sol og sete,
O Jesus, livets liv.
Ditt lys, din trøst, din glede
Meg i mitt hjerte giv.
La meg din godhet nyte,
La den min ånd nå pryde,
Min lyst og ære bliv.

2

Fra deg mitt håp begynner
Og det forblir hos deg.
Forlat meg mine synder
Og slipp meg, Herre, ei.
Akk, la ditt hjertes tale
Min trette sjel husvale*,
O Herre, hør du meg.

* lindre, trøste

3
Fordriv av hu og sinne
Den gamle Adams lyst,
Og bygg deg selv der inne
Ditt tempel i mitt bryst,
At alt mitt liv må være
Oppofret deg til ære
Som dyrt meg har forløst.

4
Å, la meg alltid finnes
I lysets rette drakt,
Og la meg alltid minnes
Min dåps den dyre pakt,
Så tro jeg deg alene
I liv og død må tjene
Tross helvets list og makt.

LAGotter. WAWexels. LR 263

Nr 106

Så skal dog satans rike
Aldeles kastes om.
Gud vil det selv bekrige
Ved Jesu makt og dom.
Om satans makt er stor,
Så skal han dog beskjemmes,
Ved Herrens finger temmes
Og skjelve for hans Ord.

2
Om han enn munn og mæle
Med sine helvetbånd
Kan snøre til og kvele,
Dog kan vår Jesu hånd
Hans knuter løse snart,
Så og den stummes tunge
Ved troen Gud kan sjunge
Takk og pris for Gud så klart.

3
O Jesus, selv du kjenner
Hvor ofte satan dog
Min festning hardt berenner,
Vil legge meg i åk;
Mot legem, sjel og ånd
Han uopphørlig strider,
Seg inn med synden glider
Med mange skjulte bånd.

Sin festning må han rømme
Og skamfull vike bort,
Gud holder ham i tømme
Og gjør ham stien kort!
Hans helved-våpen må
Ei sjelen skade gjøre,
Gud kan ham dem avføre,
Han akter dem som strå.

5
Snart vil han tungen binde,
Den Gud ei prise skal,
Snart vil han øyet blinde,
At jeg i mørke dal
Guds nåde ei må se.
Snart døver han mitt øre,
Jeg ei Guds ord må høre
Som lindrer sjelens ve.

6
Så vil jeg daglig gjøre
Et hjertens fotefall,
Og ligge Gud i øre
Med bønnesukk og kall:
Den onde lyst i sinn
Jeg evner ei å feie
At satan ei skal eie
Og tage hjertet inn!

7
Du Herre, du alene,
Skal i mitt hjerte bo.
Du synd'res håp, det ene,
Kom, styrk den svake tro.
O Gud, du meg bered,
Og åpne så mitt øre
At jeg ditt Ord kan høre,
Min sjel til salighet.

*Kingo 1689. MBLandstad. S 65. T: Den
tro som Jesus favner. K 23.*

Nr 107

Bibelvise: Sal 23

Hva kan oss komme til for nød
Mens Herren selv oss føder?
Han metter oss med himmelbrød
Og til sitt bord oss nøder.
Vår tørst og vederkveger han
Og lesker oss med livsens vann,
Med Helligåndens nåde.

For ditt Navns skyld Den Hellig
Ånd På Ordets vei oss leder.
Slik gir han troen overhånd,
Midt i vår sorg oss gleder.
I ham vi har et freidig mot,
Om døden enn for øyne stod,
For du er med oss, Herre!

3

Vår hyrdes kjepp og stav forvisst
Den trøster og den tvinger,
Med kors han demper kjødets
lyst, Så det ei skade bringer,
Men ånden over kjødet må
I striden seiervinning få,
Guds barn til fred og glede.

4

Du har og dekket oss et bord
Som oss må vel behage,
Ditt sakrament med allmaktsord,
Guds kraft i alle dage.
Når hardt oss engster satans
list, Din mat er da vår trøst for
visst, Alt med din Ånd og nåde.

5

Du salver med din nådehånd
Vårt hode og vårt hjerte,
Den gledens olje er din Ånd
Som leger syndens smerte,
Du skjenker oss så søtt i bryst
Full hjertens trøst og åndens
lyst,
Dermed vi døden tvinger.

6

Din godhet og din miskunn blid
Oss følger her i live,
Fra nå og inntil evig tid
Vi i ditt hus skal blive;
Her i den kristne menighet
Og etter dødens bitterhet
I himmerik med ære.

AKnopken. LR 270. K 89.

Nr 108

Bibelvise: Sal 14.

Av hjertet taler dårens munn
"Sann Gud er hva vi mene!"
Løgner stiger av hjertets grunn,
I gjerning vil oss tjene.
Den hellighet for Gud er spott,
I selvgod gjerning intet godt,
Ingen som Gud rett søker.

2

Gud selv av himlen skuet ned
På hver en mann og kvinne.
All gjerning skulle gi beskjed,
Om noen han mon finne
Som på hans Ord og vei gir akt
Og lever etter det i takt.
Det ville han belønne!

3

Men alle vek vi fra Guds vei,
Her ingen går den bane.
Vi gjør det onde, straffes ei
I hver vår syndevane.
Her ingen gjør av hjertet godt,
Skjønt vi fra Gud er vel beslått.
Da tok vår Gud til orde:

4

"Hvor lenge vil du dåre vær',
Din ondskap ei forlate?
Og spare folket mitt, så kjær,
Så ei det lider skade?"
Nå vel! Du kaller ei på Gud,
Ei heller holder lovens bud,
Vil selv deg vel forsørge!

5

Så finner dere ingen ro,
Hver tid må dere frykte.
Hos troens folk vil Herren bo,
De har i ham sin styrke.
Den vantro, stolt og hard på
jord, Den stenger ute Ham -
Guds ord. Den utgang er hans
lagnad.

Hvor er din hjelper, Israel?
Hvem kan din frelser blive?
Hør han som ga deg kropp og
sjel; Han vil òg frelsen give!
Det gjør han ved sin kjære
Sønn; Han gjør kirken under-
skjønn! Og Israel seg gleder.

*Ukjent dansk forf. T: Guds Sønn er kommen
til oss ned.*

Nr 109

Herre Jesus Krist,
Min Frelser forvisst,
Til deg håper jeg alene.
Jeg tror på deg,
Forlat ikke meg,
Så inderlig
Meg trøster ditt Ord, det rene.

2

Mitt hjerte still
Helt slik du vil;
Jeg vil deg i troen dyrke.
Du er min Gud,
Lær meg dine bud,
Min levetid ut
Din tro du vil i meg styrke.

3

Blir sorgen sår,
Til deg jeg går,
Til miskunn din og nåde.
O Frelser god,
Som for oss stod
I strid og blod,
Fri meg av allslags våde.

4

I livets strid
Jeg all min tid
På deg, mitt livshåp, vil bygge.
Du har meg løst,
Din milde røst
Og sanne trøst
Min hjertens glede skal være.

5

O hjelp oss Gud
At på ditt bud
Vi vokser med deg tilsammen,
At vi med deg

Til evig tid
I himmerik
Må leve i salighet. Amen.

HChristensen Sthen.

Nr 110

Ren og rettferdig,
Himmelen verdig
Er jeg i verdens Frelser alt nu.
Ordet forkynner
At mine synder
Kommer han aldri mere i hu.
Å, jeg er frelst og salig fordi
Sønnen har gjort meg virkelig
fri; Fri ifra brøden,
Skal ei dø døden.
Amen. Halleluja!

2

Å, store nåde
Midt i all våde:
Frelsen er gitt oss i dåpen, gi
akt!
Han måtte lide,
Lyde og stride;
Løftet i dåpen evig står fast.
Nå er vi frie – grunnen er lagt,
Fri til å tjene, nåden tilsagt.
Gud nå forkynner
Nåde for synder.
Amen. Halleluja.

*OBrattekaas 1895. Forkortet, bearb. Svensk
folketone. T: N 449.*

MARIA BUDSKAPSDAG

Og på Maria-dagene 2.2. og 2.7.

Nr 111

Jorderikets løser, kom!
Gjest din jomfrus helligdom
At i hver en jordens egn
Folk må frykte for ditt tegn.

2

Her er ingen mann og sæd,
Ordet steg fra himlen ned,
Ordet selv er vorden kjød
I den rene jomfrus skjød.

Hun går svanger, hennes dør
Bærer ubrutt segl som før.
Inn gikk Herren til sin brud,
I sitt tempel troner Gud.

4

Av det kongelige telt
Ut går Herren som en helt,
Jomfrusønnen gleder seg
Til å gå sin Faders vei.

5

Av Gud Fader er han sendt
Og hos Gud blir veien endt.
Den går gjennom helvetport:
Denne vei har Herren gjort.

6

Gud, din Fader, lik i alt,
Blir du ett med oss som falt.
Døm og frels vårt arme kjød
På ditt kors og i din død.

7

Gud, din krybbe står i glød,
Lys er født av nattens skjød,
For i mulmet hvor du bor
Skinner lys for hver som tror.

*Ambrosius av Milano. WAbildsnes. S 15. T:
Folkefrelsar til oss kom.*

Nr 112

Kjæreste Jesus, jeg ville vel
gjerne Om din unnfangelse dyp-
pe min penn, Men den materi'
for menneskets hjerne Kan ing-
en fatte som gripe vil den.

Ingen forstand

Slutte det kan

Et barn kan unnfanges foruten
en mann.

2

Kvinner befruktes og vorder vel
svanger Når der av mann er be-
blandelse skjedd, Men se din
moder i livet unnfanger Og dog
av mann ei det ringeste vet.

Verket gikk fort,

Gud har det gjort.

Ingen mann hjalp dertil litt eller
stort.

Ånden som før over vannene
svevet, Ånden som ut ifra Fade-
ren gikk, Ånden som har ifra
evighet levet, Han var årsak den
moder unnfikk.

Gud Hellig Ånd Bandt selv det
bånd Uten all hjelp av en men-
neskehånd.

4

Og at Maria den nåde tilfaller,
At hun begytes med fruktbar-
hets saft, Det Skriften en over-
skyggelse kaller Utav Den
Høyestes hellige kraft.

Men måten rett,

Hvordan at det

Har seg beskaffet? - den tier det
slett.

5

Ingen mann vet og tilfulle kan
vite Fostret, hvorledes det bli-
ver beredt, Meget langt mindre
kan noen da kikke Inn i en
sådan Guds hemmelighet.

Nok er det meg

På jorderik jeg

Vet Kristus er bleven mig lik.

6

Gud og en jomfru en sønn har til
hope, Faderen hisset og mode-
ren her. Alle det høre, til lykke
de rope, Himmelen selv nå sitt
ønske frembær'.

Strømmer og vann,

Bjerge og land,

Skoger og lunde de klappe i
hånd.

7

Rinnende kilde til Samson å les-
ke Sprang av fortørret kinnten-
ner der frem. Se, så vil Gud
med fruktbringende væske Jom-
fruens legeme gjøre bekvem.

Det er den ting

Som uti ring

Aldri før hendtes all verden om-
kring.

Det er den port i Guds helligdoms sete Hvor ad ei noen gikk inn eller ut; Ingen innvilges den dør å inntrede Uten den eneste Israels Gud.

Kristus så smukt

Åpnet med tukt

Porten som siden blev ganske tillukt.

9

Konger og fyrster av hjertens formue Ønsket å leve den frydelig' dag, At de med legemlig øye mått' skue Det som nå sees til manges behag.

De dog ei fikk

Bese den skikk,

Tiden for denne for hastig for gikk.

10

Tross dig, du djevel, hva vil du vel gjøre? Hvem vil du vel klage? Se Kristus er født!

Hvem vil du nå for vår Herre for føre? Vet du ei Kristus er bleven vårt kjød?

Er det nå så,

Hva står da på?

Kristus kan ondskapens makter motstå.

11

Vær da velkommen, o Jesu, vår broder! Vær nå velkommen i kjødet oss lik! Ingen av alle som fødes av moder, Holder vi mere kjærkommen enn deg: Tusen god takk, Uten all lakk, Vi din velkom i vinkalken utdrakk!

PDass. S 83. Utvalgte vers av tils 17.

Nr 113

Maria hun er en jomfru ren
Gud ville sin miskunn vise,
Hun fødte en sønn foruten mèn,
Ham skal vi love og prise.
Han har oss alle fra synden løst,
Han unne oss trøst
Og himmeriks evige lise!*

*lindring.

2

Var verdens mestre på samme sted, Det var så fager en skare, De kunne dog ei med alt de vet, Guds godhet åpenbare. For så er Jesus av nåde full, Han være oss huld,* Når vi skal av verden fare.

*trofast.

3

Å, Isais skudd og Davids kvist
Og Jakobs lyse stjerne,
Det er du, Herre Jesus, visst,
Jeg lover ditt Navn så gjerne.
Du løste i nåde verden all
Fra Adams fall,
Du vil oss styre og verne.

4

Å, kunne jeg alskens tungemål,
Og Skriftens dybder utfinne,
Var enn min tunge gjort av stål
Og englerøst der inne,
Jeg ville falle med gråt på kne,
Til Jesus se,
Til ham mitt hjerte binde.

5

Min synd, den er som sand i strand, som støv i solfylt strime, Gud løse meg nå fra syndens bann
Og helst i dødens time.
Gud, la meg aldri gå fortapt,
Du har meg skapt,
Bevar meg nådig blant dine!

*HThomissøn e eldre Maria-vise. N 115.
K 154.*

Nr 114

Nå kommer bud fra englekor
Gud vil til oss nedstige.
Hans Sønn som i det høye bor
Og eier ærens rike,
Han vil som menneske fremstå
Og manndom få.
Det nytt er uten like.

2

Maria hun et budskap får:
«Gud vil deg høyt begave,
For Guds enbårne, kjære Sønn
Skal bolig i deg tage,
Og i ditt liv, ditt jomfruskrin,
Et sted for sin
Det største under lage.

3

Guds kraft deg overskygge skal,
Ditt liv en sønn skal bære,
Med Guddoms fylde uten tall
Han og ditt kjød skal ære!
Ja, Jesus er hans frelsernavn
Som i din favn
Skal født og fostret være.

4

Han er Guds Sønn så stor og
sterk Som satan skal bekrige;
Guds engler i det underverk
Higer der inn å kikke.
Ved ham skal Jakobs hus bestå,
For han skal få
Et evig himmerike.»

5

Så har da Gud sitt folk besøkt
Og jomfrulivet gjestet,
Dermed vår glede er forøkt
Og alt vårt håp befestet,
At han for oss betaler av
Den skyld og krav
Hvormed vi alle restet.

Så skal din himmel i meg her
Ved din Ånds kraft begynne
Mitt hjerte, sjel og alt begjær
Seg opp til Gud skal skynde,
Inntil jeg bliver engle lik
I himmerik
Og aldri mer skal synde.

Kingo. S 82.

Nr 115

Om *himlenes rike* vi tales ved
Om all den glede og all den fred
Gud der sine venner vil give.
Dit sorger og sykdom aldri kom,
Ei heller armod og fattigdom.
Der Gud alt ondt vil bortdrive,
Vi evig rike skal blive.

2

Der ingen av vrede og trette vet,
Der er og ingen kjedsommelighet,
Ei dorskhet, frykt eller fare.
Hva ondskap finnes i verden
kan, Rett aldri spørres i dette
land, Og døden kan der ei skade.
Så vær da for evig glade!

3

Der smaker vi himmeriks salighet
I god samvittighets rolighet,
Langt mer enn vi her begjære.
Da gir vi vår vilje Gud i vold
Og hersker så med vår Frelser
bold I evig fryd og ære.
Hvor godt er der å være!

4

På jorden ny vi bær' himmel-
drakt. Når Jesus, vår broder,
med guddoms makt I glans vil
seg åpenbare, Da skal for tronen
vi knele ned Og "Hellig, Hellig!"
med fryd og fred Glad synge
med engleskare. Den glede skal
evig vare!

De venner som døden adskilte
her, Skal visselig kjenne hver-
andre der Hvor hverken er død
eller dvale. Som Peter kjente og
kunne forstå Elias og Moses han
aldri så, Så skal vi òg liflig tale
Med venner i himmeriks sale.

6

Nå ingen må la seg forhindre
mer, Men søke Guds nåde mens
tiden er, For kostbar den aldri
kan være. Du vende deg om fra
synd og skam Og tro av hjertet
på det Guds Lam, På Jesus, vår
Frelser kjære. Så går vi til
himmeriks ære.

*Ukjent forf. Thomissøn. Grundtvig. LR 284.
T: Min sjel og ånd oppmuntre deg K 165.*

DEN HELLIGE UKE

Nr 116   **Bibelvise: Lk 22:39-42**

Over Kedron Jesus treder
Treder på sin bare fot,
Mot den død man ham bereder,
Å, vi burde gråte blod!

Se, hvor bladet har seg vendt,
Nå er alle buer spent;
Se, hvor de på Jesus sikter
Mens ham hele verden svikter.

2

Se, hvor våndefull han faller
Ned med bønn i hardest nød;
I sin angst på Gud han kaller,
Ber at denne bitre død
Og dens kalk må vike hen,
Slår seg straks til ro igjen.
Det som Gud, hans Far, beha-
ger, Er hans vilje alle dager.

Se, hvor han med døden strider,
Engstet i sin hjerterot;
Sjelekval ham søndersliter
Og opprører alt hans blod!
Gresset hvor min Jesus lå,
Blodig dugg er dryppet på
Av hans årers purpurkilde.
Å, hvor led min Jesus ille!

4

Men du markens blomstersmyk-
ke, Stenkt med duggen dyrebar,
Du har fått den store lykke,
Jesu eget blod du bar.

Blomstene i paradiset
Har mot deg jo ingen pris,
For det blod som deg har farvet,
Gjør at jeg har himlen arvet.

5

Når jeg lik blomst skal visne,
Når jeg felles skal som hø,
Når mitt blod skal i meg isne
Og jeg segne skal og dø,
Herre, rekk din allmakts hånd;
Salv mitt hjerte med din Ånd,
Så skal jeg i dødens våde
Finne salighet og nåde!

Kingo. N 123. K 123.

Nr 117   **Bibelvise: Joh 12:12ff**

Se, hvor nå Jesus treder
Hen til den morderstad,
Enskjønt man ham bereder
Så stort et blodebad;

2

Enskjønt med Guddoms øye
Nå fengsel, kors og nød
Han forut skuer nøye,
Ja, ser sin visse død;

3

Dog vil han fri i sinne
Mot sine fiender gå.
Han vet han skal dem binde
Og evig seier få.

Her er han som vil løse
Hver syndebunden trell;
Her er han som vil øse
Sin trøst i bange sjel;
5

Her er han som vil favne
Deg med Guds kjærlighet;
Her er han som vil gavne
Deg med sin blodig sved;
6

Her er han som vil bære
En tornekrans for deg;
Her er han som vil være
Din drott evindeligg;
7

Her er han som vil gyte
For deg sitt hjerteblod,
Som deg et vell vil byde
Av nådens dype flod.

8
O Jesus, gid jeg kunne
Som jeg så gjerne vil,
Deg ære noenlunde,
Hjelp du meg selv dertil;
9

Så vil jeg gjerne kaste
Min kappe på din vei
Og med i flokken haste
Som villigg følger deg.

10
Jeg bærer mine palmer
Til ærens konge frem;
Jeg synger mine salmer,
O Jesus, hør dog dem!

11
Mitt Hosianna klinger
Ved din den gode Ånd;
Min sjel til deg seg svinger,
Oppløftet ved din hånd.

12
Til lykke, ja til lykke,
Min Konge, gå av sted
Min død å undertrykke!
Ha takk i evighet!

N 134. K 205

Nr 118

Jesus, dine dype vunder
Og din smertefulle død
Trøster meg i alle stunder,
I all sjels og legems nød.
Faller noe ondt meg inn,
Tenker jeg på smerten din,
Og da kan jeg ikke drive
Lettvint lek med syndelivet.

2
Om meg verden vil forlede
Til å velge lystens vei,
Hvor det kun er syndigg glede,
Da, min Frelser, ser jeg deg,
Ser hvor tung den byrde var
Du for meg tålmodigg bar.
Når ditt blick mitt øye binder,
Verdens lyst og glede svinner.

3
Jeg på deg min tro har grunnet,
Du min ene tilflukt sann,
Og din død har døden bundet,
Så den meg ei døde kan.
At min sjel har del i deg,
Trøster, styrker, redder meg,
Intet skal meg fra deg rive,
Jeg med deg står opp til livet!

4
Har jeg deg i hjertet inne,
Du all godhets kildespring,
Skal jeg ingen smerte finne,
Selv i dødens siste sting;
Ingen makt kan skade meg
Når jeg skjuler meg i deg.
Den seg med ditt kors seg dekker,
Ham til livet du oppvekker!

JHeermann. NCArctander. N 120. K 123.

HERRENS NATTVERD

Nr 119

Bibelvise: Joh 6:60-71

Herre, hvor skal vi gå hen
Gå fra deg, vår sjelevenn,
Fra den levende Guds Sønn,
Fra vår tro og troens lønn,
Fra den eneste på jord
Som er og gir oss Livets Ord!

2

Nei, om enn det lyder hardt,
Ei ditt ord oss skremmer bort;
Dypt vi føler her på jord
Døden er det harde ord,
Men ditt ord er liv og ånd;
Du har alt brutt dødens bånd.

3

«Et mitt kjød og drikk mitt
blod,» Sier Livets fyrste god,
Og byr evig liv mot død
Fra sitt bord i syndens nød.
«Hva jeg evig er, er ditt,
Jeg gir deg del i alt mitt.»

4

Hør det, hjerte, hvor du slår
I mitt bryst, i bange kår:
Tro din Herre på hans ord,
Smak hans godhet ved hans
bord, Et hans kjød og drikk hans
blod Og stå opp som han opp-
stod.

5

Lytt, min sjel, din lenke brast;
Slipp deg selv og hold ham fast!
Glem all verdens sorg og nød,
Glem deg selv med synd og død!
Fryd deg, lille, i Guds Ord,
Bli i Herren evig stor!

6

Ta vår Frelzers ord i pant,
Han som døden overvant.
Da i ånden alt du har
Bolig trygg med rute klar;
Smaker, hva enn rives ned,
Aldri dødens bitterhet.

Så skal du i glede stor
Leve med og av Guds Ord,
Som når verden bratt forgår,
Salig, seierrik består;
Deler mildt sin guddomsglans
Med alt jordisk som er hans.

8

Herre, Frelser, sjelevenn,
Du har sagt hvor du gikk hen.
Veien kjenner vi så godt:
Til din Faders hus og slott.
Veien, Livet, det er du,
Som er her, i dette nu!

Grundtvig. N 144. K 75.

Nr 120

O Jesus, som har elsket meg,
Ja, med så overmåte,
Aldeles ubegripelig,
En kjærlighet og nåde!
Å, tenn mitt hjerte opp igjen
Med kjærlighetens iver,
Så jeg giver

Meg ganske til deg hen
Og alltid hos deg bliver!

2

Guds store kjærlighet det var
Som bragte meg den nåde,
At mine synders skyld du bar,
For meg tok dødens våde.

Å, måtte jeg din smertes vei,
De dype nådens grunne,
Så tilstunde

At alltid jeg til deg
Min sjel oppløfte kunne!

3

Du, Herre, er den trygge havn
Mot alle motgangs vinder.

Å, ta meg i din nådes favn,
Så sjelen hvile finner.

Din kjærlighet som sol i vår
Den kalde is fortære,

Balsam være

For mine syndesår

Som jeg med sorg må bære.

Din kjærlighet er trøst i trang,
I svakhets tid min styrke.
Og når jeg så til sist en gang
Skal inn i dødens mørke,
Da la den lyse opp min sti
Og være ved min side,
Med meg stride,
Så går jeg frelst og fri
Fra alt jeg her må lide.

PGerhardt. N 141. K 189.

Nr 121

Opp, møt din Herre glad i hu
Langt borte være sorger nu;
Med gaver han oss fryder!
Med dem han kommer synlig
nær, Og fordi han har oss kjær,
Til troens fest innbyder.

2

La Jesus være troens drakt,
Kast bak deg dine dyders prakt.
Den Konge, selv rettferdig,
Oss byr sitt legeme og blod
Til pant på nådepakten god;
Han har gjort allting ferdig.

3

Din gave, Gud, som overgår
Alt det som tankespinn formår,
Vårt hjerte vel bevare
I Kristus Jesus at vi må
All himlens bryllupsglede få,
Som aldri bort skal fare.

*Utg. Kingo's "Opp, gledes alle, gledes nu" i
fri gjendiktning til bruk før Nattverdens Li-
turgi.*

Nr 122

O Jesus, for din dyre død
Reist opp jeg er fra syndens
nød; Din jeg er med kropp og
sjel For på ditt ord å gjøre vel.

2

Din lydighet mot Faders bud
Den er min skjønne rettferds-
skrud; I den jeg kan for Gud be-
stå; Deg lydig til min gjerning
gå.

O du rettferdighetens sol,
Min frelsermann og nådestol!
Ditt nærvær skjult i brød og vin
Gir samfunn her med Kirken din.

4

Gled meg med din den sanne
trøst, At med din død jeg er
gjenløst; Reist opp med deg ved
tro og dåp, Er du mitt liv og alt
mitt håp.

*Jolearius. AFBerggren. Luthersk Sb 804.
T: O dyre ihukommelse.*

Nr 123

Sion, pris din saliggjører,
Pris din hyrde og din fører!
Si ham takk, syng gledeskvad!
Se nå til hva du kan evne.
Større dog enn ord kan nevne
Er den venn som gjør deg glad.

2

Gaven gjort med allmaktsordet,
Kristus byr fra gavebordet.
Lovens påske den er endt.
Skyggen flyr for virk'ligheten,
Selv han fyller dunkelheten,
Har ny tid i nåde sendt.

3

Brødet, vinen signet, viet,
Ved hans Ord som oss befriet,
Er hans legem og hans blod.
Ei forstanden det utgrunner,
I hans ord vi ser Guds under
Og den skjulte enhets rot.

4

Dette er vår grunn til glede:
Gud og bror hos oss har sete,
Troner nådig her på fat.
Når vi brødet, vinen dele,
Tar enhver imot den hele
Jesus som gjør søsken glad.

5

Gud og mann, for alle givet,
Vil for alle være livet,
Alle byder han seg hel;
Vil med seg oss fast forene,
Han er vinstokk, vi er grene,
Vi har alle i ham del.

Han blir mottatt ubeskåret,
Som har alles synder båret,
Hel og uskadd gir han seg.
Her kan ingen mer begjære
Enn hans offer å fortære,
Som går udelt inn til deg.

7

Ta hans testament til takke,
La ei tvilen deg avsnakke
Eller vantro føre vill. Merk dog
Ordet, tørsten, trangen,
Ta i tro forstanden fangen,
Gaven ei med grubling spill.

8

Mer enn englebrød er dette:
Styrkemat for alle trette
Jesu vandringsmenn på jord.
Maten hellig - ei for hunder,
Bys Guds barn i nattverdstunden.
Tred nå glade til Guds
bord.

9

Gode hyrde, brød til livet,
Takk for du deg selv har givet,
Takk for livets kilde sann.
Fød oss, vakt oss, la oss finne
Deg og dine goder inne
I det gode Livets land.

10

Du som alt formår å virke,
Samler oss her i din Kirke
Ved din Ånd og ved ditt Ord.
Gjør oss dine helgner like,
Brødre med dem i ditt rike,
Søsken hist om him'lens bord.

*TAquin, d 1274. MBLandstad 1861. V 6:
LAalen. V 2 + 4 utg (v 2 e PJons-
son/Landstad). S 96. K 168. T: Naglet til et
kors på jorden.*

Nr 124

O Jesus, for din alterfot
Vi bøyer oss og kneler,
Og søker her en helsebot
For avmektige sjeler.
Vi kommer på ditt guddomsord
Som gjester til ditt bryllupsbord
Og spiser av din manna.

Gi oss en salig smak derpå,
At vi til pris deg syngemå
Et frydfullt hosianna.

2

Den første Adam frukten åt,
Men det bekom ham ille:
Han gjorde seg et stort uråd
Og paradiset forspilte.
Den andre Adam, Jesus Krist,
Opprettet hva som ble forlist
Ved første fall og spise:
Han stiftet inn en sjelebot,
I brød sitt kjød, i vin sitt blod,
Og straks fant folk en lise.

3

Et påskelam i gammel skikk
Var gitt til våre fedre,
I Kristi tid den skikk* forgikk,
Han stiftet inn et bedre:
Det var hans eget kjød og blod,
Til påskelam var vel så god,
Ja, dyrer tusind gange,
Hans kjød i brødet bæres frem,
Så mettes hvert et hungrig lem,
Var de enn nokså mange.

Skikk: her ordning.

4

Vi nyter det vår' fedre før
Med stor attrå begjæret;
Oss åpnet er den frihets dør
Som fordum stengt har været.
Hans venner løper åpenbar
Til Herrens bord i par og par.
Det er en deilig glede:
En synder, en botferdig, kan
I selskap hos sin frelsermann
Til fat og duk fremtrede.

5

Det legeme som Jesus fikk
Da ham hans moder avlet,
Der samme som med hogg og
stikk På korsets tre ble naglet,
Det samme, ja, det samme kjød
Utdeles skal til meg i brød.
Det vet jeg fast til prikke,
Men måten hvorpå sådant skjer
Og den forening seg betar,
Vet jeg aldeles ikke.

Et hjertens ord jeg ser å stå,
I teksten blant de steder
Hvor Herren vår han sier så:
«Det gives hen for eder.
Det ord «for eder» krever ut
Et hjerte som helt tror sin Gud;
Det ord er søm og spiker
Som nagler alle hjerter fast,
At ingen synder blir forkast
Som etter Herren skriker.

7

Til alt folk under himmelen
Guds korsens kraft seg strekker;
Så vidt som veien ligger hen
Og landene de rekker.
Her er en fri adgang til Gud;
Vår Herres Jesu blodig hud
Har åpnet oss de døre.
Ta du ved troen ham i favn,
Og nåde skal i Jesu navn
Utropes for ditt øre.

8

Guds kirkefolk, kom sammen
nu, Kom, hjelp enhver å sjunge;
Og komme Jesu død i hu
Med hellig munn og tunge:
Takk, takk, o gode Jesus Krist;
Takk for alt godt som er bevist.
Takk for din død og pine!
Takk, for du er så trygg en
venn, At du deg selv har gitt deg
hen For meg og alle mine!

9

Pris være deg for hver en gang
Du mettet våre sjele! Pris være
deg som hjalp av trang
Når synden vill` oss kvele!
Gud Fader selv av himmerik,
Til evig tid velsigner deg
Som bar den tunge byrde;
At du din Fader lydig var
Og kjøpte det fortapte får
Som satan ville myrde.

Ditt minne skal, o Jesus, stå
Uglemt i sinn og tanker;
Mens brød av aker er å få
Og druer gror på ranker;
Og hvor det brytes hellig brød,
Der skal forkynnes Herrens død,
Blant unge folk og gamle,
Inntil du synlig kommer frem
I skyen oss å hente hjem
Og i ditt rike samle.

*PDass 1715. K 80. S 134. T: Her ser jeg
da et lam å gå.*

Nr 125

O Jesus, på din alterfot
Med hjertens tro, med bønn og
bot Jeg kneler ned for deg, Guds
Lam, Som bar all verdens synd
og skam!

2

Mitt hjerte jeg til deg frembær,
Så såret det av synden er;
O Herre Jesus Krist, ditt blod
For mine sår er salve god.

3

Jeg er i dag min Jesu gjest,
O sjel, betenk den høye fest;
Han innbyr meg til bords hos
seg Og med seg selv bespiser
meg.

4

Her rekker han meg under brød
Sitt legem som led korsets død,
Og under vin sitt sanne blod,
Den dyre nådens purpurflod.

5

Jeg vet for visst hva her jeg får,
Selv om min sans det overgår,
Jeg får min Jesus sant og rett,
Og av ham selv jeg bliver mett.

6

Så et og drikk, vær hjerteglad,
For her er mer enn englemat!
Den Gud og mann ved nådens
hånd* Er her i sakramentets
bånd.

*ved Guds nådeside

Der er han i sin Guddoms glød,
Her er han i velsignet brød;
Der er han i sin æres kraft,
Her er han i et vintres saft.

8

Hvordan det skjer, det vet jeg
ei, Han har ei vist oss her sin
vei. Min sans så høyt ei drister
seg, Hans ord er visshet nok for
meg.

9

Så gled deg da, min sjel og ånd,
At her Guds tjeners ringe hånd
Må rekke meg det underpant
Hvori seg Gud med oss forbandt!

10

O Jesus, hjelp at når jeg går
Fra dette bord hvor jeg deg får,
Jeg kaster da all verden hen
Og lenges til ditt samfunn hen,

11

Og til den dag du på ditt ord
Gjør jorden ny, hvor rettfærd bor
Og Guddom din er åpenbar.
Kom, Herre Jesus! Kom, vær
snar!

Kingo. LR 707/N 636. V 11 utg. T: Din dyre ihukommelse. K 30.

Nr 126

Din dyre ihukommelse,
O Jesus, lindrer all vår ve,
Men glede over glede er
At selv du bliver hos oss her.

2

Den kjærlighet du til oss bær',
Den sterkere enn døden er,
For du gav hen, o Herre min,
Deg selv for kirkebruden din.

3

O Jesus, nådens mellommann,
Du livets håp i dødens land!
Du nådens kilde full av trøst,
Du milde bud med himmelrøst!

O du rettferdighetens sol,
Den evig satte nådestol;
Vår ros for Gud som gjelde kan,
Er ene du, sann Gud og mann!

5

Du konge stor i æreglans,
Forsoneren med seierskrans!
Her ingen gir en nåde slik
Som du, vår ros i himmerik!

6

Du gledens kilde, nådens hav,
Du alle våre sorgers grav;
Se, hvor vi på vår pilgrimsvei
Går her og lengter etter deg!

7

Hvor er du dem deg søker, god:
Gir samfunn med ditt legem,
blod; Lar rekke frem ditt nåde-
pant, At barnekår hos deg er
sant!

8

Ei munn det mæle kan på jord,
Her finnes ei så gode ord;
Kun den som prøvet har, han
vet Om din den rike kjærlighet.

9

Jeg synger med uverdlig munn,
Men tie kan jeg ingenlund'.
Din kjærlighet den tvinger meg,
For hjertet er så fullt av deg.

10

Bli hos oss alltid, Herre kjær,
Med ditt Ord opplys oss her;
Din Hellig Ånd treng kraftig inn,
Driv syndemørket av vårt sinn!

11

Når du vår sjel besøker blid,
Da skinner sannhet god og frid,
Da slukkes verdens lyster ut,
Da brenner kjærlighet til Gud.

12

O Jesus, deg jeg elske vil
Og ingen annen høre til;
Jeg gjerne fra meg selv dør av
Til liv med deg som livet gav.

Deg synger himmelkoret pris,
Og her ditt folk på troens vis:
Takk, takk, sann Gud og bror så
blid, Vår fred med Gud til evig
tid.

14

Takk, Herre, for ditt gjestebud
Som viser verdens visdom ut!
Til Lammets bryllup går vår
gang I barnlig fryd med Lam-
mets sang,

15

Å, kom på sky, vis korsets tegn*
Til fryd for hver en korsets
degn;** Kom, Herre, vis ditt
åsyn snart, Vår ventetid har
lenge vart.

* Her: Sårmerkene, Åp 1:7. ** Degn = dia-
kon, tjener.

Utg. Fritt e MBLandstad (Jesu, dulcis memo-
ria. 1100-t). K 30.

Nr 127

O Jesus Krist, vår Herre kjær
Til evig tid du lovet vær
For samfunn med ditt legem,
blod, Oss her til hjertestyrke
god!

2

Bryt ut, min sjel, med takk og
si: O kjærlighet vidunderlig!
Vår Frelser i mitt hjerte bor,
Takk, takk, hvor er min glede
stor!

Kingo. LR 711.

Nr 128

O du min Immanuel
Hvilken himmelglede
Har du gjort min arme sjel
Ved din purpurvæte!
Fienden tenkte den var fast,
Men hans treske* snare brast!

* Lumsk, svikefull.

2

Jeg er i min Faders skjød,
Har i himlen hjemme;
Der er ingen synd og død

Mere å fornemme.

Arven får jeg visst og sant,
Har Den Hellig Ånd til pant.

3

Gud skje lov for dag som går,
Og for den som kommer!

Dermed har vi jubelår,

Ja, evig sommer.

Nå det siste morgenskjær

Er oss, halleluja, nær!

3

Opp min sjel, til sang og fryd,
Flyte gledeståre!

Hver en puls med harpelyd

Klinge til min bære!

Deg som for oss kalken drakk,

Jesus, Jesus, evig takk!

*HABrorson. S 145. T: Jesus er mitt håp. K
125*

Nr 129

Opp, jublende sang! Opp, psal-
ter og harper! La høre din
klang! Opp, hele min sjel og
mitt hjerte og blod! Takk Jesus
som alltid har vært meg så god!
Du Herre, som løste mitt hjerte
av tvang, Takk tusende gang!

2

Å, gledelig dag Da Jesus gikk
under mitt syndige tak!

Nå fyller en grenseløs glede min
sjel, For Jesus er selv blitt mitt

hjerte til del. Hva uforskyldt

ære! Nå hilser jeg deg: Vel-
kommen til meg!

3

Min ånd den er full Av glede som
ikke kan kjøpes for gull!

Hvor må jeg vel sanne at Herren
er god! Han gav meg sitt hellige
legem' og blod, Det synlige pant
på forsoningens ord Fra alterets
bord.

Hvem ville da vel Anklage min
salig benådede sjel?
Hvem vil meg fordømme, For
Kristus er her? Guds gaverett-
ferdighet har meg så kjær. Ja,
ham vil jeg tjene med hjertelig
lyst Og lyde hans røst.

5

Det være da så! Jeg lever i hå-
pet og stoler derpå At Herren i
nåde gir styrke og makt,
Å tjene ham trofast i nåden til-
sagt. Hjelp, Herre, la lykkes, så
fremmes mitt gavn, Så æres ditt
Navn.

*IBrinch. T: Når vi i største nød mon stå. El-
ler:Far, verden, far vel. K47 el K. 179*

Nr 130

Gi Kristus ære, takk og pris!
Han mat oss gav på dette vis;
Med legem sitt og dyre blod
Gud vil oss være evig god.

2

Takk, Herre, for det liv du lot,
Oss søsken lik i kjøtt og blod.
I din den hellig' offerdød Du er
Guds fred mot syndens nød.

3

Takk, Herre, for det pant du bød
På frelsen fra den evig' død.
I deg vi har en nådig Gud;
Din gave bærer derom bud.

4

Å, gi vi i din nåde står,
At gjerning din så fremad går
Ved tro i barnlig lydighet,
At maten din ei dømmer ned.

5

Bli hos oss, Herre, med din Ånd,
Bind oss i kjærlighetens bånd;
Opphold din Kirke hvor vi bor,
At vi i deg har liv på jord.

*V 1 fra middelalderen. V 2+3: MLuther.
Utg e TKingo og MB Landstad. T: O Herre
Krist deg til oss vend.*

Nr 131

Bibelvise: Sal 118

Hør en lovsang, høye himler,
Lytt til sangen englekor!
Hør en lovsang, folkevrimler,
Alle som på jorden bor!
Jesus, fylt av tro og trøst,
Løfter høyt i sang sin røst
For han går fra nattverdssalen
For å krysse Kedron-dalen.

2

Jesus - hør vår Jesus synger!
Det er mer enn englesang!
Stille, alle engletunger!
Lytt til denne rene klang!
Himlens hele harmoni
Settes nå i melodi
Ved vår Jesu munn og hjerte
Før ham døden skulle smerte.

3

Å, du Guds apostelskare,
Hvilken kjær og salig stund
Da med sang du fikk besvare
Sang av Jesu egen munn:
Med et stort «halleluja»
Prise Gud for frelse fra
Hint Egyptens tunge plager
Og for Kanans frydedager.

4

Hvilke klare himmeltoner,
Jesus, deg på tungen lå!
Du som verdens synd forsonet,
Sang da dødens ve du så! Adam
gikk av Paradis, Gråt av Herrens
vredes ris; Du igjen med sang
opplukker Himlens dør - og
slangen sukker.

5

At du slik med sang begynner,
Full av glede, full av ro,
Herre Jesus, det forkynner
Lindring for min svake tro,
At når jeg skal dødens ve
En gang for mitt øye se,
Jeg i deg kan trøstig blive
Og i sang min død fordrive.

Jesus, stem mitt svake hjerte,
Stem min tunge, sjel og ånd,
Så jeg synger om din smerte,
Stem meg med din sterke hånd,
Så din død den være må
Alt hva sjelen nynner på,
Og jeg dødens velde tvinger
Mens jeg om din seier synger.

7

Syng, min sjel, og la deg høre,
Om din sang har sorgens røst.
Syng, la Jesu Ånd deg røre,
Om hans nådes rike trøst.
Syng så om det Jesu led,
Om hans kors og kjærlighet,
Syng og tro, så skal du stige
Syngende til himmelriket!

Kingo. T: Jesus, dine dype vunder.

Nr 132

Overmåte fullt av nåde
Er, o Gud, ditt store **Navn**.
Alle finner daglig minner
Om din godhets milde favn.
Himlen, jorden, hav og torden
Priser deg, hver gren og torn;
Ja, de høye himler støter
An med ett sitt jubelhorn.

*Overmåte fullt av nåde
Er, o Gud, ditt store Navn.
Alle finne daglig minne
Om din godhets milde favn.*

2

Skulle dine glemme sine
Takkesanger her på jord?
Nei, din ære vil vi bære
Frem med takk i frydekor!
Vi deg synger, ærens Konge,
Hosianna, tusenskjønn!
Du har gitt oss himmeriket,
Skjult med Kristi ord i lønn.

*Skulle dine glemme sine
Takkesanger her på jord?
Nei, din ære vil vi bære
Frem med takk i frydekor!*

3 (*Vi reiser oss.*)

Så lovsyng da, gamle, unge,
Høyt i sky mot himlens pol:
Evig være deg alle ære,
Lov og pris på ærens stol!
Dyre vare burde svare
Eiermannen, hva det gjaldt.
Vi fikk livet, fikk det givet,
Hva fikk han som har betalt?

*Så lovsyng da, gamle, unge,
Høyt i sky mot himlens pol:
Evig være deg all ære,
Lov og pris på ærens stol!*

HABrorson S 149. K 201.

Nr 133

Herre Gud, ditt dyre Navn og
ære Over verden høyt i akt må
være,

Og alle sjele,
De trette trelle
Og hver geselle* (svenn)
De skal fortelle
Din ære.

2

Det er smukt og kostelig å høre
At man Gud sin' leppers plikt må
gjøre.

De dyp' avgrunner,
De grønne lunder
Skal Herrens under
Hver tid og stunder
Utføre.

3

Om folk seg anstille vil så slem-
me Guds Navn slett å tie still og
glemme,
Så skal dog stene
Og tørre bene
Ei være sene
Hans Navn det rene
Å fremme.

Ja, før Gud sin ære skal forlise,
Før skal hav og grumme hval
ham prise,
Samt og tanteien* (småhval)
Som løper leien,
Steinbit og seien
Og torsk og skreien
Og nise.

5

Gud er Gud, om alle land lå øde,
Gud er Gud, om alle mann var
døde.
Om folk forsvimler,
I Herrens himler
Utallig vrimler
Som slår på Cimler,*
Hin gode.**

**cimbal, et strengeinstrument.*

***Guds gode engler.*

6

Skulle Herren fattes bram* og
svenne? Se, ti tus'ner står for
ham og tjene.
Ja, tus'ner gange
Ti tus'ner mange
Hvis smukke sange
Med klang kan prange**
Der henne.

*Ros **Å imponere

7

Så for Gud skal alle kne seg
bøye,
De som bor i himlene, hin høye,
Og de på jorden
I sør og nord, og
Samt djevlers orden
Som dømt er vorden
Til møye.

8

Høye hall og dype dal skal vike,
Jord og himmel falle skal tillike.
Hvert fjell, hver tinde
Skal brått forsvinne,
Men Herrens minne* (*ihukommelse*)
Til tus'ner sinne
Skal stige.

PDass. S 115. K 73.

Nr 134

O Herre, la **ditt rike**
På jorden her nedstige
Med kraft og nådens Ånd
Og løse syndens bånd.
På det man kan fornemme
At Gud hos folket bor,
Og at du, Gud, har hjemme
Hos dem som på deg tror.

2

Spør du: Hva er «Guds rike»?
Det er rett kort å si'e:
Innvortes fryd og fred
Med god samvittighet;
Når Ånden i oss roper
Et "Abba Fader" ut
Og man alene håper
På den allmechtig Gud.

3

Når satan slett ydmykes,
Hans flagg og topp nedstrykes
Med spott for Jesu fot
Som på huggormen stod;
Når Gud vil for oss stige
Mot djevelen i strid,
Da er Guds himmerike
På jorden kommet ned.

4

Når man ved Herrens finger*
Hin onde ånder tvinger
At de må rømme platt
Den kropp de har besatt;
Når djevelen må vike
Med frykt fra sitt palass,
Da har Guds himmerike
På jorden funnet plass.

**Guds ord.*

5

Når folk seg stort innbiller,
Men Gud alt anslag spiller*
Som de seg setter for',
Så det ei for seg går;
Når folk vil Gud bekrige,
Men blir til skamme slett,
Da er Guds veldes rike
På jorden kommet rett.

**Å forspille, la angrep gå til spille.*

Når oss forsikres nåde,
Når Guds miskunn må råde,
Når synden slettes ut
Ved Jesu blodig hud;
Når Gud vil oss tilregne
Sin Sønn's rettferdighet,
Da kommer alle vegne
Guds rike til oss ned.

7

Hvor Herrens duk den bredes,
Hvor kalk og disk tilredes;
Hvor Ånd og vann og blod
Står prent i hjerterot;
Hvor håp og tro tillike
Har bluss og lamper tendt;
Der er Guds nådes rike
På jorden til oss sendt.

8

O du min Gud og glede,
Er her ditt rikes sete,
Forbli da her hos oss
Vår' fiender til tross!
Er vi ditt rikes knekte,
Da bør du med oss stå,
Hva hjelper det vi fekte,
Når Gud vil fra oss gå?

9

Gi dine folk på jorden
Sin kirkeskikk og orden
Å nyte frelst og fri
Foruten kjetteri!
La kongen av avgrunnen
Ei mørke Kristi sol;
Du stoppe djevlemunnen
Som treder spotters stol!

10

La dine får seg glede!
Din' prester du beklede
Med Arons hellighet!
Gi vekst til Ordets sæd,
At det til verdens ende
Må vekst og fremgang få,
Så hver Gud rett kan kjenne,
De store med de små!

Gi at enhver unnfanger
Fortrydelse* og anger (*sorg, anger*)
For hva som er begått
Mot Gud med ord og dåd!
Og la ditt folk tilsige
Pardon i Jesu navn!
Så bygges Jesu rike,
Så fordres Herrens gavn.

12

La Kaifas' skam oppdages,
Herodes' makt nedslages!
Og la hans mordersverd
Ham gjøre selv forferd!
La satans regimente* (*Her: rike*)
I grunnen brytes ned,
At vi må så forvente
Vår Herres Jesu fred!

13

Men så som du bevarte
Og for din' gjester sparte
Den beste vin til sist,
Så tror vi Herre Krist:
De første ting skal vike;
Da kommer du i sky
For med oss i Guds rike
Å drikke vinen ny!

PDass. S 116.

GUDS FORSONING MED VERDEN

Nr 135

Her ser jeg et uskyldig lam
Som seg til døden skynder;
Som bærer andres sorg og
skam, Den hele verdens synder.
Til offerstedet står hans hu,
Han sier: "**Villig** skal jeg nå
For Adams ætt å stride."
Når alle piner vises frem,
Han svarer: "Gjerne, hvert et
lem Er rede til å lide."

Det lam er Herren stor og sterk,
Til adamsætten bundet,
Som Gud til sitt forløsningsverk
Har ene dyktig funnet.

"Gå hen, min kjære Sønn, og lid
For dem som inntil evig tid
I vreden skulle være;
Den dom er gruffull ut å stå,
Men verdens frelse står derpå,
Min Sønn, vil du den bære?"

3

"Ja, kjære Far, av hjertens
grunn, La skje som du vil skik-
ke;* (forordne)

La komme kun den bitre stund,
Jeg dødens kalk vil drikke!"
Hvem fatter vel slik kjærlighet,
Så høy, så dyp, så lang, så bred,
Så ganske uten like?

O Kjærlighet, o Himmelglød,
Du fører her til kors og død
Ditt folk i nåderiket.

4

Din kjærlighet jeg natt og dag
Med frydesang skal prise,
Og helt til siste åndedrag
Mitt hjertes takk deg vise.
Hver tanke, ord og gjerning skal
I dine fotsfors dype dal
Som stille bekker rinne;
Og alt det du mot meg har gjort,
Jeg vil i hjertet prente stort
Din død til evig minne.

PGerhardt. HA Brorson. N 121. K 80

GUDS KLAGEMÅL:

(Versene kan bli lest vekselvis mellom to grupper.)

Nr 136

Mitt folk, hva har jeg gjort mot deg? Har jeg deg såret? Svar meg nå. Ditt rop i Egypten har jeg hørt, Men du har meg til korset ført.

I førti år du fulgte meg,
Med manna har jeg mett deg.
Til løftets land lot jeg deg gå,
Du lot meg siden korset få.

3

Og da av tørst jeg plaget var,
Du edikkstilk for meg frembar.
Du i min side stakk ditt spyd,
Blod og vann av sår fikk flyt.

4

Bør jeg mere deg berede
Som ei er gjort allerede?
Min vingård, deg jeg plantet har,
Du ville druer til meg bar.

5

Jeg slo Egyptens føstefødte,
Ved midnatt var de alt døde.
I hedningvold du gav meg,
Til spott og pisking på min vei.

6

Jeg delte så Det røde hav,
Der gikk Farao i sin grav,
Du slapp ut av trelldoms land,
Men meg du gav i Kaifas' hand.

7

Jeg åpnet deg en rømningsvei,
Lot havets vanne dele seg.
Men du med spydet åpnet har
Min side da jeg myrdet var.

8

I skyen gikk jeg foran deg,
Til dommeren du førte meg.
Med kobberslangen gav jeg liv,
Du meg tok ned så kald og stiv.

9

Jeg vannet lot av klippen gå
Meg gav du gallevin å slikke på.
Jeg Kanans konger slo i slag,
Du slo meg da jeg alt slagen var.

10

En kongestav du fikk av meg,
En tornekrone gav du meg:
Mitt folk, hva har jeg gjort mot deg?
Har jeg deg såret? Svar du meg.

Med allmakt jeg opphøyet deg,
På korset du opphøyet meg.
Mitt folk, hva har jeg gjort mot
deg? Har jeg deg såret? Svar
meg nå.

*PJonsson e Improperiene. T: Din dyre ihu-
kommelse.*

KYRIE ELEISON:

Nr 137

M: Kyrie eleison! Miskunne oss

P: Gi oss bønnens Ånd.

M: Kriste eleison! Miskunne oss!

P: Gi oss forstand på ditt Ord,

M Kyrie eleison! Miskunne oss!

P: Og bevar oss i din fred.

Nr 138

Midt i livet finnes vi
Stedt i dødens våde.

Hvem er den som kan oss fri,
Gi oss liv og nåde?

Du, Herre Krist alene.

Så bitterlig vi angre må

All den synd oss ligger på.

Hellige Herre Gud,

Hellige sterke Gud

Hellige, barmhjertige Frelser,

Evige Gud!

La oss ei omkomme

I den harde dødsens nød!

Gud, miskunne oss.

2

Midt i denne hårde død

Helveds avgrunn truer.

Hvem kan da i slik en nød

Dempe angstens luer?

Du, Herre Kristi alene!

Så full av medynk ned du kom

Til vår synd og usseldom.

Hellige Herre Gud,

Hellige sterke Gud,

Hellige barmhjertige Frelser,

Evige Gud!

La oss ei fortvile

For den dype helveds ild!

Gud, miskunne oss.

Midt i denne redsels-port

Syndene oss jager,

Hvem er den som kan ta bort

Angstens bitre plager?

Du, Herre Kristi alene.

Ditt dyre blod det gir oss bud:

All vår synd er glemt av Gud!

Hellige Herre Gud,

Hellige sterke Gud,

Hellige barmhjertige Frelser,

Evige Gud!

La oss aldri falle

Fra den rette troens trøst!

Gud, miskunne oss.

*MLuther 1524. V 1 e Media vita in morte
sumus. Notke Balbulus (d 912). MBLand-
stad. T 800-t.*

Agnus Dei

Nr 139

O Guds Lam uskyldig,

På korset ble du slaktet.

Din Fader var du lydig,

For intet ble du aktet.

For vår skyld ble du såret

Har verdens synder båret.

Miskunne oss, o Herre Jesus!

Botslitani

Nr 140

P Kyrie eleison

M Gud Fader, miskunne oss

P Kriste eleison

M Kriste, miskunne oss

P Kyrie eleison

M Herre Hellig Ånd, miskunne
oss

P Herre Gud Fader i himmelen,

M miskunne oss

P Herre Jesus, verdens frelser,

M miskunne oss

P Herre Gud Hellig Ånd, vår
trøster,

M miskunne oss

P Hør oss i nåde,
M spar oss, kjære Herre Gud
P Vær oss nådig,
M Fri oss, kjære Herre Gud
D Fra all villfarelse og alt ondt:
/ Fra en ond og brå død, / fra
pest, hunger og dyrtid, / fra
krig og blodsutgytelse, / fra
opprør og tvedrakt, / fra all
ulykke i ild eller vann, luft el-
ler jord, / og fra den evige
død,
M fri oss, kjære Herre Gud
D For din hellige inkarnasjon og
fødsel,
M fri oss, Herre Gud.
D For din dåp, faste og fristelse,
og for din angst i vredens ild,
M fri oss, Herre Gud.
D For din hellige jordeferd,
M fri oss, Herre Gud.
D for din seierrike oppstandelse
og himmelfart,
M fri oss, kjære Herre Gud
D I vår lykkes tid, i vår sorg og
nød, / i vår siste time og på
den ytterste Dommedag,
M fri oss, kjære Herre Gud

D Vi arme syndere gjør vår
bønn til deg: / Styr og led din
hellige, kristne kirke, / hold
kirkens tjenere fast i apostel-
ordets lære fra deg, / og i et
hellig levnet,
M Hør oss i nåde.
D Forhindre alt kjetteri, / og led
de forførte tilbake på den ret-
te vei.
M Hør oss i nåde.
D Og la djevelen og alle din tros
fiender snart tredes under di-
ne føtter.
M Hør oss i nåde.
D Gi din Ånd og kraft til alle

som hører ditt Ord, / trøst al-
le bedrøvede og redde, / og
la falne høre din oppreisning
for Kristi skyld.

M O Herre, hør vår bønn
D Send trofaste arbeidere ut til
din høst, / og gi ditt Ord
fremgang inntil alle dine fiend-
emakter er lagt under dine
føtter.
M O Herre, hør vår bønn
D Bryt alle onde planer, og gjør
ende på ugudelige lover. /
Led med dine råd vår konge
(N), vår regjering og vårt
storting, / og alle som har
myndighet fra deg i blant oss.
M O Herre, hør vår bønn
D Gi folkene samhold og et godt
styresett, / og forstand til å
forvalte din jord.
M O Herre, hør vår bønn
D Bevar vårt folk mot splid og
ufred, og kom oss til hjelp i
nødens tid. / Bevar våre
væpnede styrker i sikkerhet,
og gi dem som befaler, klok-
skap.
M O Herre, hør vår bønn
D Miskunne deg over alle men-
nesker
M O Herre, hør vår bønn

P Vi har gjort ille og levd ugu-
delig. / Herre, handle ikke
med oss etter våre synder, /
og gjengjeld oss ikke etter
våre overtredelser.
M Herre, hør vår bønn
P O Jesu Kriste, Guds Sønn,
M Herre, hør oss i nåde:

O du Guds Lam, som bar verdens synder, miskunne oss.

O du Guds Lam, som bar verdens synder, gi oss din fred.

O Herre, hør vår bønn,
Og la vår røst komme til deg.
Amen.

Nr 141

Uverdigg er jeg, Herre,
Til all din miskunnhet,
Fortjente ei å være
Som barn blant dine med.
Jeg står så langt tilbake
I barnlig lydighet
Og må nå frukten smake
I sår samvittighet.

2

Jeg kan deg intet bringe,
Så arm i sjel og sinn.
Oppreis av støv, meg ringe,
Tilsi meg nåden din.
Jeg eier kun et hjerte
Hvis hele håp er du,
Det brast i savn og smerte,
Kom du meg ei i hu.

3

Og dog jeg gjerne ville
Av hjertet elske deg;
Du kjærlighetens kilde,
Forny ditt liv i meg!
Ved troen kan jeg give
Den takk jeg skylder deg:
Oppreist med deg til livet,
Har lys jeg på min vei.

WAWexels. N 626. LR 691. K 230.

Nr 142

Jeg står for Gud som allting vet,
Og slår mitt øye skamfull ned.
Jeg ser min synd at den er stor
I tanker, gjerninger og ord.

Det meg igjennom hjertet skjær.
O Gud, meg synder nådig vær!

2

O Herre Gud, hva jeg har gjort!
Kast meg ei fra ditt åsyn bort,
Ta ei din Hellig Ånd fra meg,
Men la ham drage meg til deg!
Den rette angers vei meg lær!
O Gud, meg synder nådig vær!

3

O Jesus, la ditt blod, din død,
Meg redde ut av syndens nød!
Forkast meg ei, hjelp at jeg må
I din rettferdighet få gå
Ned til mitt hus og gledes der!
O Gud, meg synder nådig vær!

Landstad. N 627. T: O Fader vår i himmerik. K 181.

Nr 143

Gud, når du til regnskap kaller
Meg for alt hva jeg har gjort,
Finnes akk, i hver en alder
Livets tilsvar tungt og stort!
Skyld og gjeld og synd og brøde,
Mange, mange tusen pund!
Herre, hvordan kan jeg møte
frem for deg i regnskaps stund?

2

For din nådetrone faller
Jeg med syndeanger ned,
Ber og roper og påkaller:
«Herre, ha tålmodighet!
Med din rettferds høye summer
Har du gjelden min betalt,
Og meg frelst fra evig kummer.
Så møter jeg av nåde kalt!

Landstad. N 628. T: Overmåde fullt av nåde. K 201

Nr 144

O Hode, høyt forhånet,
Med blodig sår og ve.
O Hode, tornekronet,
Til smerte, spott og spe.
O Hode som var hedret
Og tilbedt inderlig,
Men nå så dypt fornedret:
Vær hilset hjertelig!

2

Min Jesus, du er såret
For mine synder så.
Jeg burde selv ha båret
Den straff som på deg lå.
Se hit! Her står jeg arme,
Fordømt til vredens ris,
Deg over meg forbarme,
Ditt nådeglimt meg vis!

3

O, Jesus, kjennes ved meg;
Min Hyrde, se ditt får!
Å, favn meg, styrk meg, led
meg,

Så ussel som jeg står.
Med fred du meg husvalte,
Din bønn for meg du bad,
Din Ånd til hjertet talte
Og gjorde meg så glad.

4

Så vil jeg til det siste
Hos deg ved korset stå.
Deg vil jeg aldri miste
Og aldri fra deg gå.
Når du i døden segner,
Da tar jeg deg i favn
Og trøstig meg tilegner
Ditt dyre Frelsernavn.

5

Når jeg her fra skal vike,
Da vik du ei fra meg,
Og når jeg ned skal stige
I graven, vis meg deg!
Når da mitt eget hjerte
Er klemt i siste nød,
Forkort min angst og smerte,
Du som for meg er død!

Vær du mitt skjold, min bue
Når jeg min avskjed tar.
La meg ditt åsyn skue
Som det på korset var.
La dette syn meg binde
Til deg i takk og tro,
Du lar meg seier vinne,
Som evig er og god.

7

Jeg takker deg av hjerte,
Fra dypet av min sjel,
Min Frelser, for din smerte,
Du ville meg så vel!
Jeg ber, o Jesu Kriste,
Ved troen hold du meg;
Når øynene vil briste,
Da la meg dø i deg!

*Arnulf fra Louvain (d 1250). PGerhardt. F
Rostgaard. T: Nå hjertelig jeg lenges. K
171*

Nr 145

Naglet til et kors på jorden
Henger under vredens torden
Himlens Herre og Guds Sønn.
Selv den evig gode Fader
Ham i kvalene forlater,
Hører taus hans angestbønn.

2

O, hvor engstet og bedrøvet,
Inntil døden høyt bedrøvet,
Er den ømme Frelseres sjel!
Vredens fulle beger drikke
Må han, skal han, ellers ikke
Blir hans frelseskalk min del!

3

Hvem kan tenke på den smerte
Uten med et såret hjerte,
Om endog en synder led!
Men her led Den evig høye -
Smelt mitt hjerte, gråt mitt øye,
Se, her lider Hellighet!

For all verdens syndebrøde,
Ville verdens Frelser bløde,
Tåle spott og sår og bånd.
Og til sist all livets kilde
Senket hodet mens han stille
Segnet og oppgav sin ånd.

5

Gode Frelser, kan jeg tåle
Kraften av en guddomsstråle,
Å, så send fra deg den ned!
Tenn meg, at jeg må, jeg arme,
Full av Ånd og hellig varme,
Kjenne all din kjærlighet!

6

O, la aldri noensinne
Korsets tre meg gå av minne,
Som deg, Frelsens fyrste, bar!
Men la kors og død og smerte
Tale, rope i mitt hjerte
Hva min frelse kostet har!

7

Hjelp at jeg fra synden treder
Og meg alltid varsom gleder
Ved min salighet og fred!
Kjøpt jeg ble, ditt Navn skje
ære! Dyrekjøpt - o, la det være
Varsel for meg hvert et sted!

8

Ja, Forsoner, la meg være
Ofret deg til takk og ære,
Helliget ditt velbehag!
Sonet ved den død du døde,
Skal jeg deg frimodig møte
På den siste store dag.

*Stabat mater dolorosa. Jalcopone da Odi
1308. N 158. K 168*

Nr 146

Bibelvise

*Kan synges som vekselsang mellom to grup-
per.*

(I)

Gå under Jesu kors å stå
Og la hans røst ditt hjerte nå!
Ja, stå i stillhet og gi akt
På det han har til avskjed sagt!

For sine fiender, så mild i hu,
Han bad: "*Min Far, forlat dem
du, For hva de gjør, det vet de
ei, Forblindet går de syndens
vei.*"

3 (II)

Be òg for meg, o Herre min!
Du ser at jeg er svak og blind
På all min vei, i alt mitt verk,
Men ved din bønn gjør du meg
sterk.

4 (I)

Så vendte han seg til sin mor.
Å, hvor var hennes smerte stor!
Nå jaget sverdet like inn
Igjenom hennes sjel og sinn.

5

En annen sønn han henne gav
Til lindring, trøst og støttstav:
"*Johannes, se der er din mor,
Vær hennes sønn!*" så lød hans
ord.

6 (II)

Skal også jeg, o Jesus, stå
Forlatt, forhatt med korset på,
Ja, venneløs på motgangs vei,
Send et Guds barn til hjelp for
meg!

7 (I)

En røver stammet frem sin nød
Og høstet liv ved Kristi død:
"*Til Paradis, jeg sier deg,
Skal du i dag få følge meg.*"

9 (II)

La meg òg i min siste stund
Få trøst, o Jesus, av din munn.
Omvend meg du, hver dag som
går, At arv i himmerik jeg får.

10 (I)

Det fjerde ord var fryktelig,
All verdens angst lå gjemt deri:
"*Min Gud, min Gud, hvorfor har
du Forlatt meg her i denne gru?*"

11 (II)

For min skyld ble du så forlatt
En helvedstund i vredens natt;
At aldri jeg forlates skal
I dødens mørke skyggedal.

12 (I)

All verdens synder lå på ham
Og brente med sin ild Guds Lam.
"Jeg tørster", ropte han, og fikk
Av eddikvin så besk en drikk.

13 (II)

O Jesus, mine synders mål
Du tømte i din bitre skål,
Og gav til gjengjeld meg en flod
Av Livets kilde, ren og god.

14 (I)

Da lød et ord: "*Det er fullbragt!*"
Et større ord er aldri sagt.
Oppfylt er lov og profeti,
Forbannelsen er nå forbi!

15 (II)

Det gir meg trøst i hjerterot,
Den er en evig gledes flod;
Du sonet verdens syndesum.
Å, dyre evangelium!

16 (I)

Hans siste ord var fylt av lys
Og livets håp i dødens gys.
Han ropte: "*Fader, i din hånd
Jeg overgir min sjel og ånd!*"

17 (Alle)

Det ord, det ord seg trenger inn,
Dypt inn i hjerte, sjel og sinn.
Gi at det blir det siste ord
Jeg tale skal på denne jord.

Kingo. N 155.

Nr 147

Velsignet vær, o Jesus Krist,
Din død har reddet mangel.
Du ble den rette Samson visst,
Som slo den deg tok fangen.
Du bar på dine skuldre bort
Den mørke port,
Du uskadd er utgangen!

Av korset død tok de deg ned
Og bar deg hen til graven;
Du fikk ditt stille hvilested
Blant urtene i haven.

Derved du ble Guds grønne kvist
Som blomstrer visst,
Og evig liv ble gaven!

3

Takk, Jesus, som mitt siste sted
Vil med din hvile pryde.

Jeg skal en god og hellig fred
For din skyld engang nyte.

Når man skal legge mine ben
Blant torv og sten,

Hvem tør min søvn da bryte?

4

Med deg skal da mitt legems
møn I graven lukkes inne.

Jeg skal oppreises klar og ren,
Hver brist skal da forsvinne.

Det gamle skal som røk forgå;
Jeg opp skal stå

Et bedre land å finne!

PDass. N 156.

Nr 148

Du som freden meg forkynner
Du en Frelser, jeg en synder,
Du med amen, jeg med bønn,
Du med nåden, jeg med skam-
men. Å, hvor vi dog passer
sammen, Du Guds salvede,
Guds Sønn!

*CRichardt. N 338. T: Dyre bord som Jesus
dekker. K 38.*

Nr 149

Bibelvise

O hjertens ve,
O sorg å se,
Som må et hjerte skjære;
At de Guds enbårne Sønn
Død til graven bære.

O store nød,
Gud selv* er død,
På korset ihjelslagen;
Legges nå i graven ned i sitt jor-
delaken. *e sin menneskenatu)

3

O menneske
Din gjerning se:
Du voldte ham den vån-
de, At for dine synders skyld oppgav
Gud sin ånde.

4

Se det Guds Lam
Med spott og skam
Her ligger blodbestenket.
Se, din Løser har sitt liv for din
frelse skjenket!

5

O godhets munn,
O troens grunn,
Hvorfor så blodig slagen?
Alt hva lever her på jord, må
istemme klagen.

6

O jomfrusønn,
Så mild og skjønn,
Du sol av himmeriket!
Hver den sjel som slik deg ser,
må forferdet skrike.

7

Å, salig hver
Som skjønner her
Hva offer stort er skjenket:
Herlighetens Herre selv er i gra-
ven senket.

8

O Jesus Krist,
Sann trøst for visst,
Jeg må deg be med tåre:
Hjelp at jeg inntil min død leng-
es til deg såre.

9

O Jesus Krist,
Sann trøst for visst,
Jeg må deg be med smerte:
Hjelp at jeg inntil min død tror
på deg av hjertet.

S 172. K 252.

Nr 150

Nå fryd deg, kristne menighet
Og syng av hjertens glede,
Sammen i troens enighet
Takke Gud og kvede
Om nåden som han mot oss har
gjort, Det frelsens underverk
sant og stort, Som dyrt han har
oss vunnet.

2

I satans lenker jeg fanget lå,
Med dødens dom i vente,
Jeg knuget var av syndens
makt,
Den naget, bet og brente.
Jeg stadig sank i mørket ned,
Var uten håp om salighet,
I synden jeg var fanget.

3

Min gjerning ei til hjelp meg
kom, Den onde lyst meg lam-
met, Min sjel bar hat til Herrens
dom, Var død til alt det gode.
Jeg visste ikke min arme råd,
For stukket jeg var av syndens
brådd; Så helvetporten åpen.

4

Da ynkedes Gud i himmerik,
Han så sitt verk i våde;
Så oss bundne til synd og svik,
Og så sin fiende råde.
Han kom sin miskunnhet i hu
Og ofret til vår salighet
Det dyreste han eidde.

5

Han talte til sin kjære Sønn:
Det er nå tid å forbarme,
Så gå da, min hjertens krone
skjønn, Og frels og fri den arme!
Du løse ham ut av syndens nød
Og knus for ham den bitre død,
Så han med deg kan leve!

Guds Sønn han kom til oss på
jord, Han lød Guds vilje for alle.
En jomfru var vår Herres mor.
Vår broder arm oppfylte kallet,
Led alkens nød i tjeneres drakt
Så lønnlig førte han her sin makt
Som kunne satan fange.

7

Guds Sønn forkynte: «Hold deg
til meg, For jeg skal satan binde,
Og føre striden slik for deg
At du til sist må vinne,
For jeg er din, og du er min,
Og der jeg er, tar jeg deg inn.
Så skal oss intet skille.

8

Mitt blod det rinner på jorden ut,
Og livet det må jeg miste,
Det skjer til soning for deg hos
Gud, Derpå skal du tro og trøs-
te. Uskyldig lider jeg her din
dom, Til liv skal døden vendes
om, Og så er din frelse vunnet.

9

Hos Gud min Faders høyre hånd,
Jeg rom for deg bereder;
Derfra jeg sender Den Hellig
Ånd, Der er jeg din forbeder.
Min Ånd skal tale i mitt Navn,
Deg trøste i nød og savn
Og lære deg meg å kjenne

10

La alt som jeg har lært og gjort,
Få lede liv og lære;
Da skal Guds rike vokse stort,
Guds hellige Navn til ære.
Men vakt deg for de vises bud
Som skjemmer Guds sannhet ut!
Det legger jeg deg på hjerte.

MLuther. S 158. K 173.

PÅSKEUKEN

Nr 151

Han er oppstanden, store bud
Min Gud er en forsonet Gud,
Min himmel er nå åpen!
Min Jesu seierrike død
Fordømmelsenes piler brøt
Og knuste mørkets våpen!
Å røst, min trøst!

Ved hans seier,

Som jeg eier,

Helved bever:

Han var død, men se han lever!

N 177. T: Av høyheten opprunnen er. K 12.

Englesangen: Store Gloria

Nr 152

(P)

Alene Gud i himmerik'
Skje lov for all sin nåde,

(Alle)

*Som han har gjort på jorderik'
Hvor synd og død må råde.*

På jord er kommen glede, fred,

*Og mennesker må frydes ved
Guds nåde og god vilje.*

2 (P)

Lov, takk og pris fra jorderik
Fra Adams ætt nå lyder:

(Alle)

*"O **Fader** vår i himmelrik',
du kjærlighet oss byder.*

*Du all ting har i vold og makt,
Det alt må frem som er din akt,*

Vel den deg kunne frykte.

3 (P)

O **Guds enbårne**, Jesus Krist,
Høyt over verdens riker,

(Alle)

*Du ene er vår Frelser visst,
Som oss med Gud forliker.*

*Alt med ditt blod, din harde død
Du løste oss av syndens nød,*

Gi i din tro vi bliver.

4 (P)

O **Hellig Ånd**, vår trøster sann,
All sannhet oss vil lære.

(Alle

*Hjelp vi ved Guds Ord blive kan
Og leve Gud til ære.*

*Vokt oss fra djev'lens falske list,
Lær oss å tro på Jesus Krist,
Oppreist med ham til livet."*

*Gloria angelicis – „Englehymnen“. NDe-
cius. HThomissøn. T: K 5.*

Nr 153

Oppstandelsen og Livet visst
Det er den Herre Jesus Krist.
Ved tro på ham vi livet får
Om enn vårt legems liv forgår,
Og den som lever og som tror,
Skal aldri dø, det er Guds Ord.

*Luther. Landstad. N 841. T: O Fader vår i
himmerik. K 181.*

Nr 154

Deg være ære,
Herre over dødens makt!
Evig skal døden være
Kristus underlagt!
Lyset fyller haven,
Se en engel kom,
Åpnet den stengte graven:
Jesu grav er tom!

Omkved:

*Deg være ære,
Herre over dødens makt!
Evig skal døden være
Kristus underlagt!*

2

Se, Herren lever!
Salig morgenstund!
Mørkets makter bever,
Trygg er troens grunn.
Jubelropet runger:
Gud forsonet er!
Pris ham, alle tunger,
Kristus Herre er!

Omkved.

Frykt ikke mere!
Evig er han med.
Ordet lar oss se det:
Kristus er vår fred.
Kristi Navn er ære,
Seier er hans vei.
Evig skal han regjere.
Dra oss etter deg!

Omkved.

ELBudry. N 187.

Nr 155

Frydetonen
Går mot tronen,
Gjenlyd gir Guds himmelhall:
Lov og ære
Herren være,
Fjernt og nær han prises skal!
:/Alt det skapte,
Men fortapte,
Kan nå reises fra sitt fall./:
2
Graven bever,
Jesus lever,
Han som for vår synd var død.
Han har vunnet,
Livet funnet,
Og hans sei'r har endt vår nød.
Knust er slangen,
Løst er fangen,
Slukt av nåde helveds glød.

3

Det jeg skyldte,
Han oppfylte,
Min oppstandne Herre Krist.
Vredens luer
Mer ei truer,
Gud min Fader er for visst.
Drept er døden,
Endt er nøden
Og beseiret satans list.

Evig seier
Nå vi eier
Alltid, Herre Krist, i deg.
Du har vunnet,
Vi har funnet
Vår rettferdighet i deg.
Skyld foruten
Kommer bruden
Nå med lovsang frem for deg.

*CDick - fritt etter Pange lingua gloriosi. N
374. T: Overmåde fullt av nåde. K 20.*

Nr 156

Jesus lever, graven brast! Han
stod opp med guddoms velde.
Trøsten står som klippen fast: At
hans død og blod skal gjelde.
Lynet blinker, jorden bever,
Graven brast, og Jesus lever!
2

Jeg har vunnet, Jesus vant,
Døden oppslukt er til seier.
Jesus mørkets fyrste bandt,
Jeg den kjøpte frihet eier.
Åpen har jeg himlen funnet,
Jesus vant, og jeg har vunnet!

*JNBrun. N 181. T: Jesus, Frelser, vi er her.
K 127.*

Nr 157

Mitt eneste håp
Er det som jeg fikk i den hellige
dåp. For Loven har dømt meg
og slått meg i hjel Og lagt meg i
graven med kropp og med sjel.
Jeg selv er en skygge av det
som ble skapt
:/:Før livet gikk tapt.:/:

2

Og skyggenes land
De ligger så dypt under syndflo-
dens vann. Men Herren steg
ned i den veldige flom. Min Gud
lot seg døpe med synderes dom,
Og dypt i det mørke fordømmel-
sens hav
:/:Fant Kristus sin grav.:/:

Mitt eneste håp Er satt til min
Herres frivillige dåp. Han døde
min død, i min grav ble han lagt;
Slik fikk han sin død og min grav
i sin makt. Straks steg han av
dåpen med velde og bød
:/:En dåp til sin død.:/:

4

Av syndflodens vann Står ny-
døpte opp til de levendes land.
Han døptes til min død, jeg döp-
tes til hans; Slik har han for-
vandlet min klage til dans. Han
løser mitt liksvøp, jeg jubler for
Gud
:/:I prestelig skrud.:/:

BKnudsen. S 191.

Nr 158

BibelVise: 2 Mos 14

Faraos nådde oss like ved stran-
den. Vi lå i leir foran Pi Hakirot;
Klemte mellom havet og hæren i
sanden, Klemte i vår grav under
klippenes fot. Bare en eneste
utvei lå åpen: Veien til havet, til
døden i dåpen! Halleluja! Hal-
leluja!

2

Da, i den siste fortvilede stun-
den, Revnet det veldige, håpløse
hav. Vi som var døde, gikk tørr-
skodd på bunnen, Midt mellom
vannene ut av vår grav. Herren
gikk med oss, hans utvei lå
åpen: Veien fra døden til livet i
dåpen. Halleluja! Halleluja!

3

Jublende løfter vi hellige hender,
Vi som for lengst var fordømt og
fortapt. Nyfødt står folket på
skinnende strender, Folket av
prester som Herren har skapt.
Kana'ans hellige frukt skal vi ny-
te, Vin skal vi skjenke og brød
skal vi bryte. Halleluja! Hal-
leluja!

4 (Vi reiser oss)

Takk, Gud, for nåden rik og stor;
Din tros rettferdighet
I dåpen til hans død som led:
\\:Sønnen din, vår bror.:\\:

*BKnudsen. S 195. V 4 utg, T: Opp alle
som på jorden bor.*

Nr 159

Å, Jesu grav, ho kvar ei stund
Påminning gjev i hjartegrunn:
Vår Krist har siger vunne!
No ber dei bod kring alle land
At døden har sin overmann
I Jesus Kristus funne.

2

No kan me veg til livet sjå;
Forlating, liv og frelsa få
I Jesus Krist, vår Herre!
Gud vere lova! Livsens drott
Har gjort all mørkheims makt til
spott Og kallar oss til Livet!

*Haec dies laetitiae. 1100-t. JNSkaar 1891.
Utg. N 168. T: Opp, gledes alle*

Nr 160

Krist stod opp av døde
I påskemorgenrøde!
Nå synger høyt og sjeleglad
Hans menighet i allen stad:
«Æren den er Guds i det høye!»

2

Krist stod opp av døde,
Han sonet har vår brøde!
Da synger høyt og sjeleglad
hans menighet i allen stad:
«Æren den er Guds i det høye!»

3

Krist stod opp av døde,
I himlen vi ham møte!
Nå synger høyt og sjeleglad
Hans menighet i allen stad:
«Æren den er Guds i det høye!»

Grundtvig. N 182. K 144.

Nr 161

Påskemorgen Slukker sorgen,
Slukker sorgen til evig tid;
Den har oss givet
Lyset og livet,
Lyset og livet i dagning blid.
Påskemorgen slukker sorgen,
Slukker sorgen til evig tid!

2

Redningsmannen Er oppstanden,
Er oppstanden i morgengry!
Helvede greder,
Himlen seg gleder,
Himlen seg gleder med lovsang
ny. Redningsmannen er opp-
standen, Er oppstanden i mor-
gengry!

3

Sangen toner Vår forsoner,
Vår forsoner til evig pris;
Han ville bløde
For oss å møte,
For oss å møte i Paradis.
Sangen toner, vår forsoner,
Vår forsoner til evig pris.

4

Bøtt er brøden, Død er døden,
Død er døden som syndens
sold!* (lønn.)
Nå ligger graven
Midt i gudshaven,
Midt i gudshaven i Jesu vold.
Bøtt er døden, død er døden,
Død er døden som syndens sold.

5

Se, i skarer Opp vi farer
Opp vi farer fra grav i sky.
Tungene gløder,
Herren vi møter,
Herren vi møter med lovsang ny.
Se, i skarer Opp vi farer,
Opp vi farer fra grav i sky.

Grundtvig. N 184. K 203.

Nr 162

Den Herre Krist i dødens bånd
For verdens synd hengivet,
Han er oppstanden ved Guds
hånd; Han er det nye livet.
Samles derfor, kristne, la
Oss takke Gud og være glad
Og syng Halleluja!

Halleluja!

2

På jorderik var ei den mann
Som kunne døden binde,
For alt var her i syndig stand,
En ren var ei å finne.
Og derfor kom nå døden bratt,
I lenker har han verden lagt
Og holdt oss alle fanget.

Halleluja!

3

Men Jesus, Guds allmektig Sønn,
Med sterkest makt er funnen,
Av ham betalt er syndens lønn
Og døden overvunnen.
All hans makt og all hans rett
Er blott et sukk, en søvn så lett,
Sin brodd den har han mistet.

Halleluja!

4

Den krig det var en farlig lek,
Der liv og død de droges,
Men Livet vant og døden vek,
Oppsluktes og nedsloges.
Derom vitner Skriftens ord
At Kristi død var dødens mord,
Til spott er døden dødet.

Halleluja!

5

Her er det rette påskelam
Som Gud oss nå tilbyder,
Guds kjærlighet har ofret ham
Og troen glad ham nyder.
Med blodet strøket på vår dør -
Den morderengel ikke tør
Der komme innenfore.

Halleluja!

Så holder vi den høye fest
Med hjertens fryd og glede,
Og byder Herren selv til gjest
Med nådens lys inntrede.
Han, Guds rettferds sol og skinn,
Opplyser hjerte, sjel og sinn,
Og natten er forgangen.

Halleluja.

7

Nå er det godt, nå lever vi
Av Lammet i Guds rike.
Den gamle surdeig er forbi,
Den for Guds ord må vike.
Kristus er den sanne mat,
Som gjør Guds kirke hjertens
glad. Av ham kun troen lever.

Halleluja.

Luther. Landstad. S 209. K 18.

Nr 163

Som den gyldne sol frembryter
Gjennom den kullsorte sky
Og sin stråleglans utskyter
Så at mørk og mulm må fly,
Så min Jesus av sin grav
Og det dype dødsens hav
Oppstod ærefull av døde
Imot påskemorgenrøde.

2

Takk, o store seierherre,
Takk, o livsens himmelhelt,
Som ei døden kunne sperre
I det helvedmørke telt.
Takk fordi at opp du stod
Og fikk døden under fot.
Ingen tunge kan den glede
Med tilbørlig lov utkvede.

3

Jeg kan finne i mitt hjerte
At min sjel har trøst derav,
Som kan lindre all min smerte
Når jeg minnes kun din grav
Og betenker hvor du lå,
Stengt i dødens fæle vrå,
Og stod opp med kraft og ære.
Hva kan større glede være?

Ligger jeg i syndens bøye,
Ligger jeg i armod ned,
Ligger jeg på sykdoms køye,
Ligger jeg i usselhet,
Ligger jeg fortrengt, forhatt,
Og av verden helt forlatt,
Skal jeg hus i graven tage,
Å, her er dog håp tilbake.

5

Du for synden engang døde,
Dermed er min synd betalt,
Armod, usselhet og møde,
Ja min sykdom bar du alt.
Jeg ved deg oppreises skal
Og av dødens dype dal
Skal jeg hode mitt opprette,
All min nød kan du meg lette.

6

Synd og død og alle pile
Som av satan skytes kan,
Ligger brutte ved din hvile
Der i gravens mørke land.
Der begrov du dem og gav
Meg en sikker støttestav,
At ved din oppreisnings ære
Jeg skal seierspalmer bære.

7

Som Guds Sønn jeg deg nå
kjenner
Og ser din allmektighet;
Din oppstandelse omspenner
Hva jeg tror og hva jeg vet
Meg til salighet og håp.
Ja, min nye fødsels dåp
I din død er som et billed
Jeg reist opp med deg fremstil-
let.

8

Du til livet meg skal vekke
Det er din oppreisnings kraft,
La kun jordens muld meg dekke,
Ormer tære all min saft,
Ild og vann oppsluke meg,
Jeg dør i den tro til deg
At mitt liv, når du befaler,
Reises opp av dødens daler.

Herre Jesus, gi meg nåde
Ved din gode Hellig Ånd,
At jeg så min gang kan råde
Og veiledes ved din hånd,
At jeg ei skal falle hen
I det dødens svelg igjen
Hvorav du meg engang rykte,
Der du døden undertrykte.

10

Takk for all din fødsels glede,*
Takk for ditt det Guddoms ord,
Takk for dåpens hellig væte,
Takk for nåden på ditt bord,
Takk for dødens bitre ve,
Takk for din oppstandelse,
Takk for himlen du har inne,
Der skal jeg deg se og finne.

* Lk 2:14. Kingo. S 211. K 212.

Nr 164

BibelVise: Lk 24

Hvor liflig er det dog å gå
Med Jesu ord i munne,
Hans liv og død å tenke på
Og på hans verk å grunne.

2

De Herrens to disipler fikk
Stor glede, trøst og gammen
Da fra Jerusalem de gikk
Til Emmaus tilsammen.

3

Om Jesu kors, hans død og grav
Var deres vandrings tale,
Det dem et smerteminne gav
Som ei de kunne svale.

4

Men Jesus var dog i den nød
Så ganske nær til stede,
For ham de talte om som død,
Var stått opp med glede.

5

Min Jesus, o du vet jeg går,
Din pilegrim og borger,
I disse korte verdens år
Full av de tusen sorger.

Deg vandrer jeg så gjerne med,
Oppstandne Jesus milde,
Til himlen jeg i dine fjed (spor)
Så gjerne følge ville.

7

O følg dog med! Jeg slipper ei,
O drag meg når jeg ikke
Så fyrig er på himlens vei,
Hvor torn vil foten stikke!

8

Om livets aftenstund er nær,
I ungdom eller alder;
Bli hos meg, Herre, favn meg
her Når jeg ved døden faller.

9

Så skal jeg da, o Jesus, der
Deg og din Fader kjenne;
Å gid, om kun min vandrings
ferd Var kommet vel til ende.

*Kingo. T: Opp all den ting som Gud har
gjort.*

Nr 165

Bibelvise: 1 Kor 5:6-8

Å, kjæreste sjel, opp å våke
For dødens og helvetets* tåke
Ved Frelserens død er forsvun-
net, Og seieren evig er vunnet.

2

Bort synder og laster og lyter,
Skinn frem alle hellige dyder!
Kom, Jesus, med hellighets ga-
ver, Så vi våre synder begraver.

3

Hver rense sin surdeig av hjer-
tet, Utrens den med angerens
smerte, All ondskap fra sjelen
utfeie. Ut, gamle vrangvillige
deige!

4

Et påskelam for oss er blevet
Til slaktebenk ynkelig drevet –
Vår Kristus, vår glede og ære,
Som ville vårt offerlam være.

Hans frydefest hellig vi holder,
Og banker på himmelens voller
Med salmer og åndelig' sanger,
Ja, pukker mot døden og prang-
er.

6

Når Kristus hvert hjerte besmyk-
ker, Og sannhet i sinnet seg
trykker, Da må vi fra ondskap
uttrede Og dåpen fullføre med
glede.

** Helvete = satans velde med løgn og sje-
lemord, Joh 8:44. Oversettelsen «dødsriket»
tilhører antikkens forestillingsverden, og le-
der til spekulasjoner om en mellomtilstand.*

*Kingo 1689. T: Med sorgen og klagen hold
måte.*

PÅSKETIDEN

Nr 166

Jesus, som iblandt oss står
Byd din fred med oss å være,
Og din fred som overgår
All forstand, vårt sinn regjere!
Vis den svake tro de hender
Hvor den stridens merke kjen-
ner!

2

Vis oss at du stred og vant
Og den samme er og bliver!
Liv og salighet de fant;
Ved ditt Ord du tro oss giver!
La oss, selv når striden brenner,
Eie freden som du sender.

*JNBrun. LR 363. T: Jesus lever, graven
brast.*

Nr 167

Bibelvise: Joh 20:19ff

Se hvor Jesus alle vegne
Er til stede hos enhver
Som vil ham i hjertet tegne
Og seg holde til ham nær!
I disippelskaren inn
Treder han med frelsersinn,
Der de full av sorg i sale
Om sin tapte venn må tale.

2

Legg meg, Jesus, det på minne
At du alle vegne er!
Det skal synden lenkebinde,
Når jeg tenker, du er nær.
Kom, o Jesus, ta ditt sted
I min sjel og hjerte med!
Midt i all min sorg og glede
Rom skal være deg til rede.

3

La din fred min frelse blive,
Hvor jeg er på verdens ø,
Og la meg min ånd oppgive
I din fred når jeg skal dø!
Vis meg dine sting og sår,
Så min tro ny styrke får
Ved din død og bitre kvide,
Som for meg du ville lide!

4

Åpne selv, o Gud, mitt hjerte,
Skjerp, o Jesus, min forstand,
Så at jeg din død og smerte,
Ja, din seiervinning, kan
I min sjel og hjerte så
Fatte, gjemme og forstå
At du i ditt Navn vil give
Meg av nåde salig blive.

*Kingo. LR 361. T: Jesus, dine dype vunder.
K 123.*

Nr 168

Bibelvise: Joh 20:19ff

Så er da dørene tillukt,
Men sorgen er dog inne.
All verdens lys er dog ei slukt,
For Jesus vil opprinne.
Midt blant disiplene han står
Med fredens bluss i hende,
Hans hender og hans sidesår
De grant kan se og kjenne.

2

Å, glede uten tall og mål
Som fridde dem fra smerte,
At Jesus som drakk dødens skål
Og lå i jordens hjerte,
Av døde dog oppstanden var,
Og enn til større minne
Fremviste sine sting og sår
Til skue der å finne.

3

O Jesus, Prest av evighet,
Her lar du det bekjenne
Hvorfor Gud av himlen ned
Må deg til jorden sende;
At syndere du kunne med
Din Fader vel forlike
Og gi dem alle del og sted
I ærens evig rike.

4

Og at disiplene som skal
Det soneembet' føre,
At de på jorden himlens sal
Med sjele rik skal gjøre,
Dem hilser du i nåde fred,
Du som er vår forsoner
Ja, dem med himlens myndighet
Og store nåde kroner.

5

Du Fader har din Sønn utsendt
Og salvet uten måte Med Ånd og
kraft som er bekjent,
Så vil du og i nåde
Med Ånd og kraft nå stå dem bi
Som dine bud skal være,
Og om i hele verden vid
Ditt salig Ord nå lære.

Du blåser og din gode Ånd
I dem du her inngyter,
At de får makt mot syndens
bånd Og sammenlenkte lyter:
Å løse deres synd som tror,
Og deres levnet bedre,
Men binde fast med bånd og
snor Dem synder gjerne hedre.

7

Så er en hellig myndighet
Lagt svake folk i hende,
Hvis like verden ikke vet.
Den nåde bør man kjenne,
At ingen engel måtte få
Forsoningsembets ære,
Men skrøpelige folk de må
Den nådetittel bære.

8

I Adams nese blåste Gud
Den kraftig livsens ånde,
Som synd og satan blåste ut,
Oss til stor ve og vånnde.
Nå blåste Jesus inn sin Ånd
I dem som opp skal rette
Guds billede, og med sin hånd
De Jesu verk fortsette.

9

O Jesus, gi meg nåde til
Det embete å ære,
Som selv så høyt du hedre vil,
At jeg ditt Ord og lære
Ei blåser hen i vær og vind,
Så jeg forstokket bliver,
Og i mitt flintehårde sinn
Til døden bunden bliver.

10

La meg ei her den ringeste
Forakte av dem alle,
Som du til dine tjenere
Behaget har å kalle;
La meg min synds avløsning få,
Løs her min syndekjede,
Så er jeg fri, at jeg kan stå
For domstol din med glede.

Kingo. S 233.

Ordinasjon til Det hellige prekenembetet

Nr 169

Kom, Hellige Ånd, Herre Gud,
Gyd dine nådegaver ut,
I sjel og hjerte oss dem send
Og kjærlighetens ild opptenn!
O Herre, ved din glød så klar
Til troen inn du samlet har
Ett folk av alle folkeslag.
De priser deg ved natt og dag.
Halleluja, halleluja!

*Veni sancte spiritus, reple tuorum. 1000-t.
Til tysk 1400-t. MBLandstad 1855.*

Nr 170

Hvor liflig og hvor yndig
Er deres føtters lyd
Som i Guds ærend fyndig
Forkynner fred og fryd,
For dem som er i våde,
I syndens angst og nød,
At Gud dem byder nåde
For Jesu kors og død.

2

Den lov som Gud har givet,
Er vel et hellig bud,
Men giver ingen livet,
Gjenføder ei til Gud.
Og når vi giften merker
Av kjødets onde lyst,
Og gamle synder verker,
Har loven ingen trøst.

3

Den vil at sjelen etter
Guds vilje fullt skal gå.
Dog dertil ingen kretter
Hos loven er å få,
Den sier vi skal høre
Den Gud som har oss skapt,
Men evne det å gjøre
Har sjelen ganske tapt.

Den syndere kan vekke
Med sine tordenslag,
Samvittigheten skrekke
Med dommens store dag,
Hvordan Guds vrede brenner
Mot hver en syndig dåd.
Men når man dette kjenner,
Vet loven ingen råd.

5

I Kristus fri vi bliver
Fra lovens tordensky,
Gud oss i hjertet giver
Sitt eget sinn på ny.
Hans Ånd vil hjertet sette
I kjærlighetens brann
Og all vår vandring rette
Mot himlens frydeland.

6

Den nåde vil jeg prise
På all min vandrings vei,
I gjerning vil jeg vise
Hva Gud har gjort mot meg.
Jeg vil Ham evig tjene,
Og den rettferdighet
Han ville meg tildele,
Er all den pryð jeg vet.

JWPetersen. HA Brorson. LR 547. T: Jeg vil meg Herren love. K 121.

Nr 171

O Herre Krist, din kongemakt,
Det septer du vil bære,
Er ikke gull og herreprakt,
Anseelse og ære,
Men gjennom Ord og Sakrament
Gjør du din makt i verden kjent,
Utøver den ved Ånden.

2

Så gi at hver forvalter din
Med flid sitt embet' skjøtter,
Avslører hyklerkirkens skinn
Og bryter ned dens støtter,
Men fører mange folk til deg,
Ditt nåderike vidt utbrede seg
Til hvert et folk på jorden.

Se bort fra all forstokkethet,
Alt hovmod, kunst og ære
Som ikke vil belæres med
Din tåpelige lære;
Sett ei vår salighet på spill,
La verden fare når den vil
Din visdom reformere.

4

Med dine nøkler oss opphold
Som binder og som løser,
Skjønt verdens barn så mange-
fold Sitt hat mot dem utøser,
La høres vidt din prekestol,
Flam opp din lære som en sol
I verdslig visdoms mørke.

5

Absolusjonen med ditt Ord
Og dine sakramenter
Er himlens åpne port på jord,
Hvor vi ditt komme venter.
Ved dem du er din kirkes gjest,
Begynner her din brylluppsfest,
Du virker i vår midte.

6

Hjelp du oss med din Hellig Ånd
At vi med deg til gave
Kan tjene deg med munn og
hånd Og deg følge i det lave:
Så har vi trøst i korsets nød,
Og kan ved troen på din seiers-
død Lik ørnen ung oss svinge.

BRingwald. BKnudsen. S 232. T: Nu kjære menige kristenhet.

Nr 172

Hjelp oss, o Gud! Gi at vår
munn Kan av din nåde klinge;
At vi ditt ord i hjertens grunn
Deg takk og ære bringe
For frelsens dyrebare ord,
For dåpens bad, for nattverd-
bord, Så vi rett hjelpes kunne!

Og at vi skal hans nåde se,
Han lærere oss sender,
Guds Ord og sakramentene
De har i munn og hender,
Og med formaning til enhver
De rekker frem hva Herrens er -
Vel den som dette kjenner!

3

Må fredens Gud i kjærlighet
Og tro oss sammenbinde,
Så av din lærdoms kraft vi vet
Et hellig navn å vinne,
Så ånd og sjel og legem må,
På Kristi dag fullkomne stå
Og saligheten finne!

*Kingo. LR 658. T: Hva kan oss komme til
for nød. K 89.*

Nr 173

Så tro og god
Min hyrde Jesus er!
Han gav sitt blod,
Den dype nådens flod,
For å frelse meg og hver.
Han kjenner meg
Blant sin flokk
Det er nok.
Jeg kjenner ham igjen
På røsten hans, min venn.
Han meg vel forsørge skal
Og igjennom dødens dal
Føre meg til himlens sal.

2

Hvor du går frem,
Jeg følger inn og ut.
Du kaller hjem,
o Jesus, gjør meg nem,
Du min konge og min Gud!
Sank, Jesus, sank
Dine får,
Dem som går
Adspredte her og der,
Ja, sank dem en og hver
Til den rette fårest, i,
Fød dem i den fagre li,
Gjør dem og fra ulven fri!

Kingo. LR 369. T: I Jesu navn. K 106.

Nr 174

O Jesus, troens dyre skatt,
Begynnelse og Ende!
O Herre Jesus, lær meg at
Jeg troen rett kan kjenne:
Den tro som har deg selv i favn,
At ikke jeg bær' kristen-navn,
Men synden ei forsaker.

2

La fremfor alt ditt kors og blod
Meg trøste alle vegne,
At jeg med fryd og dristig mot
Din soning kan tilegne,
Og leve og å dø derpå
Og akte egen dyd som så,
Ei verd engang å nevne.

3

La meg ditt Ords den sanne tukt
Og vise orden kjenne:
At den fra deg er utelukt
Som vil seg ei omvende.
Men, Herre Jesus, vær og bli
Min Vei, min Sannhet og mitt Liv
På troens rette bane.

4

Ditt løfte holder dag og natt
Mot hver en satans snare;
Fra helvet har du sei'ren tatt
Og kan meg vel bevare.
Din kirkebrud du holder ren,
I rettferd din, foruten mèn;
Den velduft Gud behager. (Ef
5:2)

5

Bo selv ved troen i min ånd,
At troen sterk kan blive
Og viljen din få overhånd,
Deg gode frukter give.
I rettferd din jeg uforsagt
Får øve meg i dåpens pakt
Og nestens nød avhjelpe.

La meg ei tro hva verden tror,
Som him'lens visdom vraker,
Men lær meg at jeg lar ditt Ord
Bestemme troens saker.
Og la meg så bli fast derved
Til livets siste stund og sted,
Din trofasthet til ære.

7

Må Jesu glede i oss bo
Og bønnens Ånd oss røre,
At vi vår Gud med fryd og ro
Takksigelse kan gjøre,
Og aldri stå hans Ånd imot,
Men tro hans Ord av hjerterot,
Det elske, ære, høre.

DDenicke1647. HA Brorson 1735. N 431.

Nr 175 Bibelvise: Joh 10

O sjelehyrde, Gud og mann,
Hvem kan dog nok utgrunne
Din kjærlighet, som alle land
Bør prise alle stunde!

2

Du hadde himlens herredom
I evig arv og eie,
Mot hvilken verden arm og tom
Slett intet kunne veie.

3

Dog kledde du deg i vårt kjød
For tjener her å være,
Og gav deg inn i nød og død
For mennesker å ære.

4

En hjord du fant så vill og blind
I høyst fortvilet våde,
En fåresti du hegnet inn,
O hyrde, av din nåde.

5

Jeg kom og inn, og straks for-
nam
Jeg av ditt ord med glede,
At du, uskyldige Guds Lam,
Var døren å inntrede.

Der går så fritt jeg ut og inn
Og finner sjeleføde
Som himmelkveger sjel og sinn
Og legger synden øde.

7

Den Hellig Ånd dørvokter der
For fattige og rike;;
Opplukker villig for enhver
Som rett der inn vil stige.

Kingo. LR 368. T: Opp all den ting. K 195.

Nr 176

Min Jesus, du min sjeletrøst,
Mitt liv, min sol, min glede,
Vil du nå i min sorg og brøst
Bort fra mitt ansikt trede?
Skal ingen honningdråpe ned
I beger mitt tilfalle

For den galle,
Som her de skjenkes med
Som deg i tro påkalle?

2

Å, kjære sjel, ditt korses pund
Så tungt du ei bør regne,
Du har et ord av Jesu munn,
Deretter kan du regne:
En liten stund det vare skal,
Så skal han hjelpen sende,
Sorgen ende
Og den i himlens sal
Til evig glede vende.

3

Kom kors og kummer, kom da
hva
Den onde verden giver,
Vi gledelig skal skilles ad:
For Jesus meg innskriver
I sjelens grunn så sterk en trøst,
At for hvert sukk som stiger,
Glad jeg si'er:
Gud hører på min røst,
Jeg når dithen jeg higer.

*Kingo. LR 375, her forkortet. T: O Jesus,
som har elsket meg.*

Nr 177

Hos Gud er bare glede,
Men før jeg kommer der,
Jeg må blant torner trede
Og bære byrder her.
Her trykker mange plager,
Her strider Kristi brud,
Her blandes fryd med klager,
Kun glede er hos Gud.

2

Jeg bytter ei med dårer
Som har sin glede her,
Jeg heller gjennom tårer
Og sukk min utsæd bær.
Når jeg med fryd kan høste
Ved enden av min vei.

La dåren seg forlyste,
Med ham jeg bytter ei.

3

Min Jesus skal jeg skue,
Han, han er håpets grunn;
La korset kun meg kue,
Det er en liten stund.

Snart intet meg bedrøver,
Snart ingen motgang mer
Min glede fra meg røver,
For snart jeg Jesus ser.

JNBrun. LR 380. K 88.

Nr 178

Herre Jesus, gledens kilde
Som min trengsel vil formilde;
Alt mitt håp i verdens sorg,
Du min trøster fremfor alle,
Du min stav når jeg vil falle,
Du min tilflukt, skjold og borg.

2

Du vet best hvor det meg
gremmer Når du dine øyne
gjemmer Og ei mere til meg ser:
Men om du en stund deg dølger,
Jeg deg dog i troen følger
Og om nåde, nåde ber.

For du kan i all min smerte
Glede mitt forsakte hjerte.
Når du unner meg et blikk
Av ditt nådefulle øye,
Så har jeg fullkommen nøye
Under korsets tornestikk.

4

Ja, jeg vet at du meg prøver
Og en liten stund bedrøver
For å skjenke meg en strøm
Ut av livsens kildes årer
For de her utøste tårer,
i det ny Jerusalem.

5

Hold, min sjel, da opp å klage,
La Guds veier deg behage
Først til strid og så til fred.
Du må tornekransen bære;
Siden livets krans og ære
Evig skal du gledes ved.

Kingo. T: Dyre bord som Jesus dekker.

Nr 179

Her lignes trengselstiden
Kun med en liten stund,
Og trøsten følger siden,
Så taler Sannhets munn.
O sjel, hold derfor ut!
Bli ved å kjempe, bede,
Hold deg for Herren rede
I stille tål til slutt!

2

Se, stunden snart skal komme
Da Jesus vil sin brud,
Når trengslene er omme,
Hjemføre til sin Gud
Og hente til det sted
Hvor synd og død ei mere,
Ei gråt og skrik skal være,
Men evig, evig fred.

Min sjel, vær du kun stille,
Og bli i troen ved,
La ingen nød deg skille
Fra Kristi kjærlighet!
Du vet jo til din trøst
Guds barn som sår med tåre,
Dem visselig står fore
En salig gledes høst.

4

Så trøst deg da, mitt hjerte,
Med disse dyre ord,
Og vit at all den smerte
Du lider her på jord,
Ei verd å lignes er
Med evighetens glede
Som Gud har for deg rede;
Vårt borgerskap er der.

HCWemmeløw. LR 378. T: O Gud, som tiden vender. K 184.

Nr 180

Korset vil jeg aldri svike
Som så salig bliver endt.
Skulle jeg en kristen være
uten Kristi kors å bære?
Jesus har dog i sitt rike
Aldri den disippel kjent!
Korset vil jeg aldri svike,
Som så salig bliver endt.

2

På de mørke ørkenganger
Følger siden løftets land.
Har vi trengsel alle vegne,
Er det kun for litt å regne
Mot de klare frydesanger
I fullkommenhetens stand.
På de mørke ørkenganger
Følger siden løftets land.

HABrorson N 75

Nr 181

Ja, det blir godt å lande
I himlens trygge havn;
Fra verdens ville strande,
Fra fremmed land og stavn;
Fra dødens kyst
Til livets lyst,
Fra sult og savn
Til Faders favn!
Ja, det blir godt å lande
I himlens trygge havn,
I Jesu arm fra strid og harm
Og alt som har av sorger navn!
Hvor er det godt lande
I himlens trygge havn!

HABrorson. LR 383. K 94.

Nr 182

Våkn opp, du som sover, stå opp
fra de døde, Krist lyser for deg!
Opp, ser du ei dagen som stråler
og gløde Med lys på din vei?
Nå sov ikke lenger,
Snart over deg henger
En mørkere natt,
Om straks du ei favner din skatt!

2

I jorderiks daler, hvor tåkene
henger, Og kinnen er våt,
Der lyder så ofte de sørgendes
strenger Av sukk og av gråt.

Å, hør disse toner

Om verdens forsoner,

Om seier og fred!

Vår Herre er kommet her ned!

3

I jorderiks daler hvor tornene
sårer, Er strevsomt å gå.
Der lengter så mange med sukk
og med tårer Til freden å få.

Nå stanse du tåren,

Guds glede med våren

I Kristus vi har.

Stå opp, du som sover, vær
snar!

Lukk opp dine øyne og løft dem
mot himlen, Se, dagen er her!
Å, gled deg som barnet og bland
deg i vrimlen,
For Herren er nær!
Hvor syndene tynger,
I dagningen synger
På fuglenes vis
De ventende sjeler Guds pris!
5

Ja, Gud være lovet for dagen
som skinner Fra himmelen ned!
Nå Sannheten, Veien og Livet vi
finner Og vandrer med fred.
Lys for oss, o Kriste!
La aldri oss miste
Ditt ledende spor;
Din nådes, det lysende Ord!

MBLandstad. N 15. K 42.

Nr 183

Du som Veien er og Livet
Har i dåpen frelsen givet,
Deg det er på hvem vi tror.
Mellom alle verdens røster
Ene din er den som trøster,
Led oss i ditt hyrdespor!
2

Hjelp oss på de trange stier,
Støtt oss i de bratte lier,
Sval oss under dagens brann!
Vokt oss på de glatte stene,
Trøst oss, skal vi gå alene,
Du som alltid vil og kan!
3

Gi at deg vi følger etter,
Styrk de små, de svake krefter,
Bøy vår vilje, smelt vår tross!
La ditt Navn i hjertet brennes,
Så ved deg vi her må kjennes,
Og du hist må kjenne oss!

*CRichardt. N 384. T: Dyre bord som Jesus
dekker. K 38*

Nr 184

Jesus, du er den himmelveg
Som til Gud Fader oss leder.
Frelsa det er å finna deg,
Liv og uvisnande heider.
Du er all skapnings ljøs og liv,
Verdi då enn i mørke sviv,
Vinglande vilt mellom graver.

2
Ljoset det inn i mørkret skin,
Mørket det ikkje vil fata.
Gud sende verdi Sonen sin,
Verdi då honom må hata.
Han mellom sine eigne stend,
Er då av sine ikkje kjend,
Gjeng som ein framand i verdi.
3

Men dei som honom tok imot
Og ifrå mørkret seg vende,
Dei som i tru med bøn og bot
Honom som Frelsaren kjende,
Dei gav han all sin barnerett,
Føder dei atter til Guds ætt,
Etter sitt Namn han dei kallar.

4
Frelsaren til sin Fader før,
Der han oss rom ville reia,
Sende så Anden sin til jord,
Som oss til sanning skal leia.
Han ved Guds Ord i Jesu namn
Viser oss veg til himmelhamn:
Jesus er vegen og livet.

5
Jesus, eg høyra vil til deim
Som etter deg du kan nemna!
Lat meg ved deg til himmelheim
Dagleg få styra og stemna!
Utan ditt ord i miss eg gjeng,
Før du meg høgt på ørnevang,
Til eg i himmelen hamnar!

*EBlix 1875. N 419. T: Kirken den er et
gammelt hus. K 131*

Nr 185

Be for oss, o Krist,
I din himmel hist,* (*hinsidig*)
Som du ba da du her nede
Stod for oss til striden rede,
Dødens strid til sist.
- Be for oss, o Krist.

2

Be din Fader mild,
Han med velde vil
Fra det onde oss bevare,
Løse den av mørkets snare
Som er faret vill.

- Be din Fader mild!

3

Be vi må på jord
Ved ditt sannhetsord
Helliges i hjertet inne,
Over synden seier vinne.

La oss ved ditt Ord
Helliges på jord!

4

Ved din tro beredt,
Til èn nattverd stedt;
Ett i Faderen deg sendte,
Ett i deg, fra verden vendte,
Ved din nåderett

Til din tro beredt!

5

Jesus, du Guds Sønn,
Hør vår ringe bønn,
Den vi bare frem kan stamme,
Gjør den i ditt hjertes flamme
Til din egen bønn.

- Be for oss, Guds Sønn!

GJensen. LR 397. Utg. T: Konge er du visst.

Nr 186

Jesus, lær du meg å bede,
Jesus, lær du meg å tro!
Jesus, gjør til strid meg rede,
Jesus, gi mitt hjerte ro!
Og når jeg i striden trettes,
Segner under byrden ned,
La den da så meget lettes
Som det tjener til min fred.

La meg alltid stille være,
Du tålmodige Guds Lam,
Stille midt i verdens ære,
Stille midt i spott og skam,
Så jeg deg i gjerning priser,
Mere rik på kraft enn ord,
Og i kristen vandel viser
At du i mitt hjerte bor!

*ANHaave. LR 608. N 383. T: Overmåde
full av nåde. K 201*

Nr 187

Gi deg, min kjære sjel, til ro
Og kom herhit med takk og tro!
Nå vil vi til vår Fader gå,
Jeg ser i brann hans hjerte stå.
Han kaller full av kjærlighet
Og bøyer øret til oss ned.

2

Han sier: *Fader* er mitt navn!
Jeg bærer deg i nådens favn
Og merker på din bønn så titt,
Når du kun ber i troen fritt.
Da rekker deg min milde hånd
Hva deg er godt til liv og ånd.

3

Å, hjertelag i dåpen stort:
Du oss til dine barn har gjort!
Av kjærlighet den store Gud
Har kåret oss i *Sønnen* ut
Til himlens arverett å få
Og frem for ham i bønnen gå.

4

Jeg roper: «Fader, du er min»,
Og du, o Fader: «Jeg er din!»
Din Ånd er selv meg pantet på
At så til deg jeg tale må,
Min bønn i himlen *Ånden* bær,
Så den for deg er rett og kjær.

5

Da trøster seg til Gud min sjel,
Han er mitt hjertes skatt og del.
Det letter all min trengselsstand
At jeg ham Fader kalle kan.
Og er jeg enn til døden trett,
Han gjør meg himmelveien lett.

Så grusom er dog ingen nød,
Så bitter er dog ingen død,
Jeg får jo lindring, råd og trøst
Når jeg oppløfter bønnens røst.
La fare hele verdens flokk:
Gud er min Fader, det er nok!

*ECPhilippi. HABrorson. LR 399. T: O Fa-
der vår i himmerik. K 181*

Nr 188

Gi, o Gud, jeg aldri glemmer
At jeg engang tegnet er
Inn iblant din kirkes lemmer
Som ditt Ord bevitner her!
Gi din kirke hos oss står
Som en vannet urtegård,
La ei fiendens ukrutt råde
Der hvor du din hvete sådde!
2
Gi at vi med lyst og glede
Holder dine bud i akt;
Rett og sannhet la fremtrede
Blandt oss med alt større makt!
Lær vår øvrighet ditt råd
Hva som er den beste dåd
Til din ære å forfremme
Og den onde lyst beskjemme!

3
La din fred og frelse blive
Lås og lukke for vårt land,
Ufredssky la over drive,
Slukk med makt all ondskaps
brand, La enhver i fred og ro,
De som flykter, finne bo.
Gud velsigne og beskytte
Kongens slott og minste hytte!

*Kingo. LR 382. T: Som den gylne sol. K
212.*

Nr 189

Hør, dere som bekjenner
Den Guds enbårne Sønn!
Med sitt ord han til oss sender
En gave underskjønn:

Sin Sannhets Ånd, ja, mer -
Når Sønnens ord vi hører
Med kraft han dårer fører -
Vi korsets visdom ser.

2

Gud med sitt Ord vil råde:
Hans lov gjør synden stor,
Dog større er Guds nåde
I Guds Sønn, vår bror.
Å, store miskunnhet,
Vi lærer Gud å kjenne!
Nå kan vårt hjerte brenne
Mot Gud i kjærlighet.

3

Din kjærlighet, o Herre,
I hjertet trykke så,
At vi ditt Ord frembære
Og kan for deg bestå!
La dine leppers lyd
Oss så i øre klinge
At sjelen seg må svinge
Til deg i Åndens fryd!

4

Du sjelens rette glede
Og høye himmelgjest,
Skal korsets vei vi trede,
Vær du vårt hjerte nest!
Og når i dødens krig
Vår kraft vil helt forsvinne,
Å, la da troen vinne
Sin seir evindelig.

*GWerner. SJonæsøn. LR 389. Utg v 1- 2.
T: O Gud, som tiden vender.*

Nr 190

O Herre, som både begynner og
ender, Vi løfter til deg våre hjer-
ter og hender; Vi ber deg, vi
svake, du vil oss bevare Fra at-
ter å falle i djevelens snare!

2

Opphold oss som du har igjen-
født til ære, Og frels, Herre Je-
sus, alt flere.
Stadfest dem i dåpen som nåden
har funnet; La alt deres håp på
din død være grunnet!

Din miskunn forunn dem som
planter og vanner, Selv give du
vekst, så ditt løfte vi sanner!
Ditt ansikt la lyse for alle til-
sammen, Et evig halleluja være
deg! Amen.

*EGWoltersborg. JNSkaar. LR 396,5-7. T: I
prektige himler og jorderiks hære. K 109.*

Nr 191

Med bønn jeg støv og mull
For Gud fremtreder,
Jeg søker ikke gull
Og verdens gleder;
Nei, jeg har større ting min Gud
å si'e, Ei mindre enn som så:
Jeg ber deg om å få
Alt himmerike!

2

Jeg kommer her til deg,
Min Fader, kjære,
For Jesus sender meg
Og bud lar bære
At du for hans skyld vil meg nå-
dig høre; Jeg kommer i hans
Navn, Det skal inn i din favn
Som barn meg føre.

3

Jeg gir meg i din hånd,
Om nåde beder,
At du ved Sannhets Ånd
Rett vei meg leder;
Mitt hjertes mulm og mørke mer
oppklarer Og sender lyset inn
Som alle mine trinn
Fra fall bevarer.

4

Mitt hjerte vides ut
Av takk og bønner.
Du selv, o kjære Gud,
Dem ser og skjønner.
Jeg legger meg inn til ditt hjerte
milde, Der er jeg glad og still;
Gjør med meg hva du vil,
All nådens kilde!

*Ukjent dansk forf. Landstad. LR 401. N
381. T: Nå rinner solen opp. K 175.*

Nr 192

Vil vi her vår korte tid
Vår Gud i sannhet prise,
Da bør vi av all makt og flid,
Ny lydighet ham vise.

2

Forgjeves vi til messe går
På Herrens Ord å høre,
Om hjem igjen vi glemsom går,
Vil ei deretter gjøre.

3

Bli ved Guds Ord, og la din tro
I kjærlig gjerning kjenne,
Så skal du i Guds fred og ro
Oppnå din troes ende.

4

Bær sorg for synden, frykt din
Gud, Din tunge hold i tømme,
At du i troskap mot hans bud
Hans Navn må rett berømme.

5

Din arme nestes nød og trang
Med hjelp og trøst du lindre,
La verden aldri noen gang
Fra kjærlighet deg hindre!

6

O Herre Jesus, la din Ånd
Min avmakt hjelp tilføre!
Og ved din egen allmaktshånd
Min gjerning hellig gjøre

7

For himlen du miskunnelig
Har gitt meg kun av nåde,
Så skal min gjerning priselig
Ved deg alene råde,

*Kingo. LR 403. T: Eg veit i himmerik ei
borg.*

Herrens Bønn

Nr 193

O *Fader vår* i himmerik
Som bød oss leve broderlig
Og deg med flid å kalle på,
Vår bønn du gjerne hører så.
Gi at ei beder blott vår munn,
La bønnen gå fra hjertets grunn.

2

Du hellige hos oss ditt **Navn**,
Ditt rene Ord bli oss til gavn,
At vi må leve kristelig,
Ditt Navn til pris evindeligg.
Gi lærdom ren, vær Ordets tolk,
Vend om, vend om ditt trassig-
folk.

3

Ditt **Rike** komme til oss hit
Og glede oss til evig tid.
Den Hellig Ånd la hos oss bo
Med sine gaver, trøst og tro,
Slå satan ned med Livets Ord,
Din kirke utbre vidt om jord.

2

Din **Vilje** skje på jorderik,
Alt som den skjer i himmerik.
Og skjenkes oss en motgangs-
skål, Gi lydighet og stille tål;
Tving kjødets lys og ondt begjær
Og alt som mot din vilje er.

3

Gi daglig **brød**, forsørg oss vel,
Med all vår tarv til liv og sjel.
Fri oss fra ufred, tvist og strid,
Fra farsott og fra hungers tid.
La fred og gode dager stå;
All gjerrighetens sorg forgå!

6

Forlat vår **skyld**, o Fader blid,
At den oss ei bedrøver mer;
Som også vi tilgive vil
Og være mot vår neste mild.
Gjør oss til tjeneste beredt
I kjærlighet og enighet.

Og når vi **fristet**, la oss stå,
At satan oss ei fange må
I syndens fagre silkebånd,
Men hjelp at vi får overhånd
Med grunnfast tro imot hans list.
Hjelp oss dertil, o Herre Krist.

8

Fra **ondt** bevar oss ved din
makt, Mot alt det onde vær vår
vakt; Og fri oss fra den annen
død. Og trøst oss i vår siste
nød; Gjør enden god og gjem
vår ånd, O Herre Jesus, i din
hånd.

9

Amen, det er helt sant og visst.
Styrk dertil troen, Herre Krist,
At ingen tvil om det vi bær,
Vi får de ting vi ber om her;
Alt på ditt ord, i Navnet ditt.
Så sier vi nå amen fritt.

MLuther. MBLandstad.

Nr 194

O Jesus Krist, som manndom tok
I rene jomfrulivet. Stor kjærlig-
het deg til oss dro, For oss vårt
håp å blive. Du så vår synd og
store nød; Vi var unnfanget til
evig død Og helvet stod oss
åpent.

2

Da måtte du forbarme deg,
Det lå deg tungt på minne
At djevelen førte oss bort med
seg, Den sterke ville du binde.
Da steg du selv i verden ned
Og gjorde oss en evig fred
Alt med din død og pine.

3

Du gav deg i din Faders hånd
Din grav ble jomfruskjødet,
Det var den verdige Hellig Ånd
Som reiste deg av døde, Du åp-
net helvetets modermunn,
Vi fødtes med deg i samme
stund. Det var en salig forløs-
ning.

Nå er du blitt vår broder kjær,
Oss alle til pris og ære;
Og alltid vil du oss være nær,
Hva kan man mer begjære?
Gud av Gud og jomfrusønn,
Nå ber han for oss sin egen
bønn. Hva kan oss mer forder-
ve?

5 (vi reiser oss)

*Din er æren i evighet Som alle
den nåde viste; At vi får kjenne
Guds kjærlighet Fullbrakt inntil
det siste. Så må nå hvermann
være glad; Ved Jesus Krist i
hver en stad Lovsyngte Gud, vår
Fader.*

*Laurentius Petri. Tommissøn. BKnudsen.
Utg. T: Kan synges til «Nu menige kristen-
het».*

KRISTI HIMMELFART

Nr 195

I dag skal allting sjunge
Som hjerte har og tunge!
Basun og harpe frem!
Se! Se hvor Jesus farer
Iblant serafers skarer
Igjenom skyen hjem!

2

Å, se den englevrimlen
Omkring Guds stol i himlen
Ved lyden av hans trinn!
Se, han som er på tronen
Står frem og rekker kronen
Imot sin Benjamin.

3

Sitt ved min høyre side!
Sitt, sier han, den blide,
All verdens liv og sol!
Guds hær med lovsangs toner
Og alle eldstes kroner
Falt ned for Lammets stol.

Hva gjør du mer her nede?
Til himmelsyn vær rede,
Som duen fly, min Ånd!
Se livets førstegrøde,
Se ham som for deg døde,
Med allmakts spir i hånd!

*HABrorson. N 201. T: I kristne som tør tre-
de. K 107.*

Nr 196

Kom nå, sjeler dyrekjøpte
Og til mer enn engler døpte;
Søsken vi til Davids sønn!
La oss med Guds engleskare
Og med ham til himlen fare,
Se vår bror, Guds nådes lønn!

2

Lytt nå til de toner søte,
Stigende som liv av døde:
Himmelhærens velkomstsang
Til den edle stråleskytte
Som med seier, pris og bytte
Kom fra Hel og Blomstervang!

3

Høyt det lyder ham i møte:
Vær velkommen fra de døde,
Alle djevlers skrekk og gru!
Over dem går flammebølger,
Folket gjenløst deg kun følger,
Før fortapt, men funnet nu!

4

Kjemper, dere borgen verner,
Borgen over sky og stjerner:
Åpne straks den høye port!
Seierrik fra dypet kommer
Verdens skaper, verdens dom-
mer, Navnet hans er evig stort.

5

Møt så ham med gylne kroner,
Ham, de mange millioner,
Dyrekjøpte med hans blod,
Stigende fra jammerdale
Nå med ham til frydesale!
Takk ham så, for han er god!

Mellom engler søsken telles,
Har med Herren alt til felles;
Ånd og støv og liv og blod,
Troen, håpet, kjærligheten,
Lyset, glansen, gleden, freden,
Livets tre og livets flod.

7

Velge kan igjen og vrake
Jordens slekter alle dage:
Velge mellom liv og død,
Dagens lys og nattens mørke,
Paradis og ville ørke,
Helved hett og himmel søt.

8 (vi reiser oss)

*Ære være Frelsermannen,
Med et navn som ingen annen,
Løseren av dødens bånd!
Lov og takk og evig ære
I Treenigheten være
Fader, Sønn og Hellig-Ånd!*

Cædmon. Grundtvig. S 245

Nr 197

Jeg ser deg, o Guds Lam, å stå
På Sions bergetopp.
Men akk, den vei du måtte gå
Så tung, så trang deropp.
O byrde som på deg var kast,
All verdens skam og last.
Så sank du i vår jammer ned,
Så dypt som ingen vet.

2

Uskyldig Lam, så ynkelig
Du ville ofres hen.
Din kjærlighet har bundet dig
Å få oss løst igjen.
Du led og slet vårt fengsels bånd
Med naglet fot og hånd.
Du gikk som løve av din grav,
Vår død du plyndret av.

3

Hvor vrimler nå omkring din stol
En skare hvit som sne.
Hvert øye stråler som en sol,
Ved deg, Guds Lam, å se.
Det ord om Lammets slaveri

For oss, for oss å fri,
Det ord har ennå sterke klang
Blant alle englers sang.

4 (Vi reiser oss)

*Takk, Fader, at du var så god
Mot Adams falne kjønn;
Og oss til frelse slakte lot
Din den enbårne Sønn.
Dig priser nå hvert åndedrag,
Hvert sukk og hjerteslag.
O du Guds Lam for alt du led,
Takk, takk i evighet!*

HABrorson. S 248. K 118.

Nr 198

Om salighet og glede
Det nå skal synges fritt,
I frelstes kor her nede
Og i Guds himler vidt,
For ved Guds høyre hånd
Er Kristus høyt opphøyet,
Han har sin fiende bøyet,
Han sprenget dødens bånd.

2

Guds kirkesten, den faste,
Er Herren Jesus Krist.
La verden ham forkaste,
Han er og blir for visst
Vår hovedhjørnestein;
På ham er kirken bygget,
I ham er kirken trygget,
Så pris ham, hver og en!

3

Deg, Jesus, være ære,
Som kom i Herrens Navn;
Guds folk velsignet være
Fra Herrens hus og stavn!
Syng takk, Guds menighet;
Hans sterke hånd skal råde,
Hans miskunn og hans nåde
Står fast i evighet.

*ACArrebo. T: Den tro som Je-
sus favner. K 23.*

Nr 199

Høylovet, Jesus Krist, Guds Lam!
Knel, engler ned i bønn!
Hent kongekronen frem til ham,
Ja, kron ham, kron ham, kron
ham, Himlens kongesønn!

2

Du vitnehær i martyrblod
Med seierskledning skjønn,
Legg palmegren ved tronens fot!
Å, kron ham, kron ham, kron
ham, Himlens kongesønn.

3

Du Israel av Isais rot,
Din kvist skjøt opp i lønn:
Du frembar nådens frukt fullgod.
Å, kron ham, kron ham, kron
ham, Himlens kongesønn.

4

Og du, Guds egen barneflokk,
Hans smerters store lønn,
Kan du din frelser prise nok?
Å, kron ham, kron ham, kron
ham, Himlens kongesønn!

5

Hør, folkeslag fra sør og nord;
Lik store fossedrønn,
Nå stemmer opp et lovsangskor!
Ja, kron ham, kron ham, kron
ham, Himlens kongesønn!

*FPerronet 1779/80. HPMollerup 1895.
Dansk Salmebok. K 263.*

Nr 200

Min sjel og ånd oppmuntre deg,
Og se den lyse himmelvei
Hvor Jesus nå oppstiger!
Fortell ham hva du mest attrår,
Se til du troens vinger får,
Så etter ham du skynder
Og evig pris ham synger!

2

Den sky som tok min Herre
Krist, Den følger jeg og vet for
visst Den skal hans lys ei dekke.
Jeg kan jo trenge til ham inn
I tro og håp, i sjel og sinn.

Han skal meg Ordet rekke,
Til andakt meg oppvekke.

3

De vitner som i hvite drakt
Stod bi da i sin Guddoms prakt
Min Jesus sås oppfare,
De minner meg jeg opp skal stå,
I hans rettferdighet fremgå
Når han meg vil forklare
Blandt himlens engleskare.

4

Til himlen dro min Frelser hjem,
Og jeg som er hans legems lem,
Vil glad i ånden være;
At jeg og engang komme kan
Med ham i løftets skjønne land
Og seierskransen bære
Til Jesu Kristi ære.

4

Jeg vet og i mitt hjerte tror
At som han opp til himlen før,
Så skal igjen han komme.
O kom da, Herre Jesus, kom
Og åpne himlens helligdom
For alle dine fromme!

Å, gid den tid var omme!

6

Og verden da skal ha god natt!
Alt her jeg har mitt hjertes
skatt, Med Jesus vil jeg stige.
Din lyst, ditt gull, din høyhet ei
Skal hindre meg på denne vei,
Farvel vil jeg deg sige,
Kom søte himmelrike!

Kingo. LR 415. K 165.

Nr 201

Gud har fra evighet givet sin
Sønn oss til Herre,
Stort er hans Navn og høylovet
det evig skal være.
Himmel og jord
Lover ham, lyder hans Ord,
Herren er han til Guds ære!

Frykt ikke, kristne, med kraft vil
han verge sitt rike,
Helvetets porter forgjeves imot
det skal krige. Hva han har
bygt, Står på en klippe så trygt,
Fienden med skamme må vike.

3

Ut over jorden og inntil dens yt-
terste ender Hilsen og budskap
om fred og om nåde han sender.
Vite skal hver: Jesus Guds Sal-
vede er. Salig det hjerte ham
kjenner!

4

Kom da tilsammen fra jordens
de fjerneste lande, Herrens
gjenløste, hans makt og hans
miskunn å sanne! Kom og bring
bud: Jesus, vår Herre og Gud,
Drar oss av dødsdypets vanne!

5

Høyt over himlenes himler han
troner den Herre, Virksom iblant
oss med Ordet, vi gir ham alle
ære! Pris ham i kor, La oss med
gjerning og ord Palmer og sal-
mer ham bære!

*HKampmann. Landstad. LR 585. T: Lover
den Herre. K 152.*

FØRPINSE

Nr 202

Nå nærmer seg vår pinsefest
Å, Hellig Ånd, vær du vår gjest!
Du som en evig, mektig Gud
Fra Faderen og Sønn går ut!

2

Kom, Livets Ånd, og vitne giv
I meg at Jesus er mitt liv,
Og at jeg intet annet vet
Enn ham min sjel til salighet!

Kom, Sannhets Ånd, og led du
meg Miskunnelig på Sannhets
vei, Så aldri jeg fra troens grunn
En hårsbredd viker noen stund!

4

Om jeg i trygghet slumrer hen,
Å, vekk meg snarlig opp igjen,
Din nåde stå meg kraftig bi,
Og meg fra synd og sorger fri!

5

Og om jeg enn med korset på
Skal gjennom verdens torner gå
Til himmelen og livets land,
Du er dog med, du Trøster sann!

6

Du viser og hvor kronen meg
Er henlagt etter fullendt vei,
Hvor evig glede jeg skal få
Og alltid for Guds åsyn stå.

7

O Hellig Ånd, du i meg bo,
Og styrk meg så jeg finnes tro!
Oppvarm meg ved din nådes
glød Og gjør meg trøstig i min
død!

8 (vi reiser oss)

*Gi Faderen all æres pris,
Gi Sønnen takk på samme vis,
Den Hellig Ånd dertil også,
En sann Gud i evighet og nå.*

*Kingo. LR 419. V 8 utg. T: Gjør døren
høy/Fra himlen høyt. K 56/50*

Nr 203

Vår trengsel, hvor besværlig
Den også synes kan,
Er for Guds folk en herlig
Og uvurderlig stand.
Vår trengsel, når vi treder
I Jesu fotspor ned,
Bereder oss en glede
Og evig herlighet.

Vår trengsel er en gave
Av Jesu milde hånd,
Et tegn som de skal have
Som drives av Guds Ånd.
Vår trengsel er en ære
Som Gud oss dertil gav;
Vår Jesus lik å være,
Det roser vi oss av.

3

Vår trengsel gjør oss trette
Av verdens slaveri,
Men desto mere lette
Vi går på livets sti.
Vår trengsel gjør bestandig
I Jesu rene sinn;
Frimodig, sterk og mandig
Vi går i kampen inn.

4

Vår trengsel er det merke
Hvor etter Jesus ser,
Når torden av den sterke
Guds doms basuner skjer.
Da skal vår trengsel give
Sin fulle gledes frukt;
Vår bitre Myrra blive
En evig livets duft.

5

Hvem ville da ei lide,
Og gjerne takke til?
Hver skynde seg å stride
Som visst til himlen vil!
Så skulle selv de finne
Hva de for ære får,
Som her i verden vinner,
Når kronen settes på.

6

Å, kjære kors, min lykke
Og skjønne arvedel,
Guds kirkes gylne smykke
Og deilige juvel!
Her vil jeg glad deg bære
Med kyss og favnetak
Og siden motta ære
Av deg på Dommens dag.

HA Brorson. GL 424. T: Jeg roper fast, o Herre.

Nr 204

Akk Fader, la ditt Ord og Ånd
Hos oss rett få overhånd;
Du ser hvor full din urtegård
Av torn og tistel står!
Din vekst du har vel her,
Men akk, hvor tynt den bær'.
Hvor lite er dog kraften kjent
Av Ord og Sakrament.

2

O Herre Jesus, kom dog snart!
Se her din vingårds art:
Av døpte vrimler by og land,
Men hvor er troen sann?
Hva hjelper det vi vet
Hva død du for oss led;
Dog tåles satans fule verk
I blant oss like sterk.

3

O Hellig Ånd, for deg, vår skatt,
Vi sukker dag og natt:
Kom, gi oss samme mot og kraft
Som før ditt folk har hatt,
Hvor kristentroen stod
Lik tre med sterkest rot
Og krone full av frukters sne
Og purpur! La det skje!

HABrorson. S 267. K 1.

Nr 205

Kom, Sannhets Ånd, og vitne giv
At Jesus Kristus er vårt liv,
Så vi av intet annet vet
Enn ham vår sjel til salighet

2

Kom Lysets Ånd, og led oss så
At vi på Ordets vei kan gå,
Og aldri bort fra troens grunn
En hårsbredd viker noen stund.

3

Du Allmakts Ånd, kom til oss
ned Med Guddoms ild: Guds
kjærlighet! Legg på vår tunge
nådens røst Med Livets Ord til
evig trøst.

Kingo 1699. Grundtvig 1857. T: Kom, Hellig Ånd, med skapermakt. K 137.

Nr 206

Bibelvise : SÅK 4:6.

Det skal ei skje ved kraft og makt, Men ved din Ånd, som du har sagt. Det skal ei skje ved mannehånd, Men, Herre, ved din egen Ånd.

2

Vår kraft og makt forgår i hast, Hva selv vi bygde, atter brast. Din Ånd av død og grav ei vet, Hans verk står fast i evighet.

3

Han verger Kirkens gamle hus, Så trygt det står i stormens brus, Med dåpens bad, med korssets ord, Med Kristi under på hans bord.

4

Han i det skjulte bygger opp En kongestad på bergets topp. Jerusalem, på fjerne vei En skare stille hilser deg!

5

Men ei ved kraft og ei ved makt, Men ved din Ånd, som du har sagt. Så ber vi: Tøm du oss for vårt, For trangt og smått og høyt og stort!

6

Og fyll oss med din Hellig Ånd, Og styrk oss med din høyre hånd, Og skap av oss, o Herre kjær, Med Kristi ord en vitnehær!

GJensen. N 227. T: Kom, Hellig Ånd, med skapermakt. K 137.

Nr 207

Hellig Ånd, du største gave Som en tunge nevne kan; Lar oss Jesus Kristus favne, Så ligner verden flyvesand. Ved Ordet har du meg tilsagt Hans rettferdighet til drakt; Til ditt tempel du meg valgte, Da du meg i dåpen kalte.

Du er hellig og blir funnet Hvor man elsker synden ei; Du er ei med dem forbundet Som vil gå den brede vei. Stå meg bi mot ondt begjær, Skje din vilje i meg her.

La meg mere Kristus ligne, Og av dine frukter bugne.

3

Hugg meg ikke opp av grunne For det onde jeg har gjort. La meg mot din renhet stunde, Ta alt bannlyst fra meg bort. Gjør mitt hjerte sterkt og ømt, Og hva før jeg har forsømt, Ved din nåde skal heretter Rettes opp av alle krefter.

4

Vær i nøden den meg hegner; Rekk meg Kristi verk til stav. Favn meg når jeg dør og blekner, Vokt mitt støv i mørke grav, At når jeg igjen oppstår Finnes i ditt folk som går Inn i ditt rikes høye sale, Ewig der med deg å tale.

PGerhardt. HABrorson. LR 436.

Nr 208

Faller på deg motgangs hete, Nød og jammer, spe og spott, I Jesu Navn du flittig bede! Bønnen er for allting godt.

Midt igjennom korssets ve Kan du da i Ordet se Hvordan Jesu milde hjerte Ser og føler all din smerte.

2

Den er aldri blitt til skamme Som forlater seg på Gud: La så hva der vil, deg ramme, Be og tro, og lyd hans bud! Synes det han ser deg ei, Å, han kjenner all din vei! All din brøst du ham skal klage Og ingen nød forsake.

Lær vår Herres vise veie
Som han fører sine på:
De skal bedre nåden eie
Ved det kors de bære må.
Lever ei vår Gud ennå?
Tier han, så tal kun du!
Trenng med makt til himlens vol-
le, Gud kan intet deg forholde.

4

Gud skje lov for all sin nåde,
Som meg gir en sådan makt
At jeg skal i ingen våde
Gå bedrøvet og forsagt.
Derfor vil jeg daglig på
Herrens lovsangs harpe slå
Og i både sorg og glede
Trøstig halleluja kvede.

*JOBrorson. LR 426. T: Jesus dine dype
vunder.*

PINSEFEST

Nr 209

O Lue fra Guds kjærlighet,
O Visdom fra det høye,
Som falt på dine vitner ned,
Gi lys til troens øye!
Om livets Ord vi samles her,
Vis oss at Kristi løfte er
Et evig ja og amen!
Vår Frelser ved Guds høyre
hånd, Å, send oss nå din Hellig
Ånd, Velsign oss alle sammen!

BCBoye N 215.

Nr 210

O Hellig Ånd, du skatt så skjønn,
Som gjør oss evig rike,
Du som med Fader og med Sønn
I Guddoms makt er like,
Og går så fra dem begge ut,
Av evighet en mektig Gud
Som alle kristne priser.

Vi ber deg, lær oss ved den
mann Du salvet til din tjener;
Tyd det Gud Faders råd at han
Seg med vår slekt forener
Og sender Krist sin Sønn herved
Fra tronen til vårt offersted,
Vis oss vår Faders hjerte.

3

Gjør du oss denne lønndom klar,
Lys opp i hu og sinne,
Så skatten blir oss åpenbar
Som ligger skjult derinne,
Da vi sann trøst og lindring får
Når vi i angst og trenngsel står
I livet eller døden.

4

Skjenk oss den visdom i vår ånd
Som ellers ukjent bliver
At vi oss i Gud Faders hånd
Og vilje overgiver,
Og han i råd og visdom sterk
Fullbyrder frelsens gode verk
Som han i oss begynte.

5

Stadfest oss i hans nåde god,
Og lær du oss alene
Av ganske hjerte, hu og mot
Vår Frelsermann å tjene,
Og ham i all vår strid og nød
For Herre over liv og død
Å kjenne og å prise.

6

Gjør du vår levnets vandring ny
Og våre hjerter rene.
Hjelp oss forargelser å sky
Og tjene Herren ene,
Så vi kan Jesu Kristi tro
For verdens barn som hos oss
bo Med kristent levnet vise.

7

Din nådedugg la til enhver
Guds Kirkes lem nedflyte.
La hver en sjel som såret er,
Din gode salve nyte.
Gi kraft i korsets harde tid,
La kjærlighet i all vår id
Imot vår neste vises.

Gi styrke og et freidig mot
Å møte sjelens fiende,
Så vi kan verden, kjød og blod
Og satan overvinne.
Når døden løser livets bånd,
La sjelen gjemmes i din hånd
Og støvet rolig hvile.

BRingwald. SJonæsøn. S 257.

Nr 211

Ånd over ånder, kom ned fra det
høye, Evig med Fader og Søn-
nen en Gud!

Kom våre sjele tilsammen å
føye, Kom å berede den him-
melske brud!

Kalle, forsamle og Jesus forklare,
Bygge Guds Kirke, opplyse
hans folk, Det er din gjerning, la
oss den erfare.

Kom, du Guds kjærlighets mek-
tige tolk!

2

Jesus før opp og fikk himmelske
gaver Dem å utdele til oss i vår
nød. Alle de skatter som fins i
hans lader, Skjenker han oss
som er skyld i hans død.

På hodene våre samler han glø-
der; Glødende nåde, tilgivelsens
brann, Inntil han ganske fortæ-
rer og døder Synden som slo
ham med dødsdom og bann.

3

Mektigste Frelser, du hevner deg
kjærlig, Sender oss Ånden, for-
jettelsens pant!

Viser med Skriften forsoningen
herlig; Troen erfarer: Ditt løfte
er sant.

Skap inneni oss fornyede hjer-
ter, Led oss i sannhet, opphold
oss i nød, Gjør oss tålmodige,
selv når det smerter; Vær du vår
kraft og vår trøst i vår død.

*JNBrun. S 249. T: Jesus, din søte forening å
smake. K 124*

Nr 212

Bibelvise: Apg 2

Apostlene satt i Jerusalem
Og ventet på Herrens time,
For øret det brått ringte dem
Lik tusene klokker kime.

2

Det rørte dem alle så underlig,
Det var ikke før opplevet;
Der taltes om dem i himmerik,
Der blev deres navn oppskrevet.

3

Der taltes om dem som Kristi
ord Nå skulle med kraft forkyn-
ne; Om himmelgleden fra Her-
rens bord Som skulle på jord
begynne.

4

Da hørtes på Sion der sus og
brus, Guds time, nå var den sla-
gen! Med kraft fra det høye det
lave hus Ble oppfylt på Pinseda-
gen.

5

Da viste seg tunger som ild og
glød, Guds Ånd la dem ord i
munnen; På folkenes tungemål
Guds Ord gjenlød, Mangfoldig,
men ens i grunnen.

6

Så tentes på jorden det lys fra
Gud, Som siden lik sol har strå-
let; Hvor levende røster Guds
gledesbud Forkynte på moders-
målet.

7

Og har vi til nå på Guds skrevne
ord Lik stammende småbarn
strevet, Av himmelens ild som
kom til jord Vi har dog en gnist
opplevet.

7

Den gnist den ulmer hos oss en-
nu, Oppblusser og i Guds time;
Så gladelig rinner det oss i hu
At himmeriks klokker kime.

Grundtvig. S 254. K 9.

Nr 213

Nå la oss be Gud Hellig Ånd
Fremfor alt om troen rett og
sunn, At han oss bevarer,
Til vårt liv har ende
Og vi glade farer
Hjem fra all elende.

- Herre, hør vår bønn.

2

Du Guddoms lys, gi oss ditt
skinn; Med Kristi ord bring oss
håp i sinn, At vi alltid hører
Kristi hyrdestemme,
Han som inn oss fører
I Riket vi har hjemme.

- Herre, hør vår bønn.

3

Du gode Ånd, send kjærlighet
Brennende i våre hjerter ned,
At vi kunne vandre
Gjennom kors og pine
Elskende hverandre
Som han elsket sine.

- Herre, hør vår bønn.

4

Du Trøster sann i all vår nød,
Hjelp vi frykter ei for spott og
død, At ei motet brister
Og vår sjel forsaker
Når den onde frister
Alt vårt liv anklager.

- Herre, hør vår bønn.

*V 1 tysk pinsesalme fra 1400-t. Luther v 3-4.
MBLandstad.*

Nr 214

Kom, Hellig Ånd, med skaper-
makt, Opprett hva synd har øde-
lagt, Og glede i hvert hjerte giv
Som du har født til evig liv.

2

En Trøsters store navn du har,
Guds gave god og dyrebar;
For sjelen syk en salve mild,
En livets brønn, en hellig ild.

Du visdoms, råds og styrkes
Ånd, Du kraften av Guds høyre
hånd, Du lysets bærer, Ordets
tolk For alle tungemål og folk,
4

Ditt lys opptenn i vår forstand,
I hjertet kjærlighetens brann,
Til avmakt vår og usseldom
Med hellig hjertestyrke kom!

5

Vår fiende, jag ham langt på
flukt, Gi fred og troens fagre
frukt, Og la oss alle, store, små,
I sjeleomsorg hos deg stå!

6

Gjør oss med Gud, vår Fader,
kjent, Med Sønnen som fra ham
er sendt; Med deg som fra dem
begge går, Og hjelp at vi i troen
står!

7 (vi reiser oss)

*Vær lovet du Gud Fader god,
Gud Sønn som opp av døde
stod, Og Ånden som fra dem
kom ned: Vær lovet i all evighet!*

*Veni Creator Spiritus. RMaurus. Luther.
Landstad. N 208. K 137.*

Nr 215

På Herrens tempel bygges
Fra pinsefestens dag;
Den bygning kan ei rygges,
Den stiger lag for lag.
Men langsomt vokser huset,
Arbeiderne er få;
Det er så langt fra gruset
Til templets topp å nå.

2

Det arbeid kan ei stanse
Før husets tårn og tak
Gud Herren selv kan kranse
I evighetens dag;
Før templet helt kan romme
De folkeætters tall,
De blinde, halte, stumme
Fra jordens vide dal.

Det tempel til Guds ære,
Det reises sten for sten,
Så vil vi stener bære
For Herren èn for èn.
Når templets spir er rede,
Da skilles skyen ad,
Da kommer han, vår glede,
Og gjør sin kirke glad!

Etter LMBjørn. N 687. T: Jeg vil meg Herren love. K 121.

Nr 216

Den kristne kirkes skjønnne navn
Vil hver på jorden bære; "Guds folk" seg kalle, men uten gavn,
For evnen mangler det å være.
Hvert kjettersamfunn og hver en sekt
Og øyensnarr og øgleslekt
"Guds kirke" seg falsk'lig kaller.

2

Den kristne kirke kalles rett
«Allminnelig» ta det vare!
Tid, Sted, Folk, Lærdom rett og slett,
Disse fire det foklare.
Så lenge som verden stod og står,
Guds Sønn seg samlet lydige får.
Hvem ville ham det forhindre?

3

All verden er forvisst dette *sted*,
Som Kristus selv kunngjør;
Her er Guds folk vidt om spredt;
Evangeliet det hører. Alle mennesker
kalles òg hertil, Fra djevelens garn
og syndens spill,
At du kunne salig blive.

4

Den kristne kirkes rette tegn,
Som *Skriften* så klarlig lærer,
Er først *dens Ord* som alle vegn'
Om Jesus vitnesbyrd bærer.
Hvor helst det predikes uten tant,
Guds menighet finnes der
forsant, Uten frukt det ei kan være.

Hvor frelsen gitt i dåpen god,
Som Kristus kunne innstifte,
Og *hans testamentes legem' og blod*,
Som vi skal ete og drikke,
Hvor disse to de brukes rett,
Foruten påfunn vel beredt,
Guds kirke der er å finne.

6

På lydighet imot Guds Ord
Kan vi òg *Guds folk* merke,
Som er Guds tempel her på jord
Og Kristi lemmer sterke, Gud
hører visselig deres bønn.
De gir ham sin takksigelse
skjønn, De ham rett kjenner og tjener.

7

Kors og trengsel den er forvisst
Kristi kirkes hoffarve, Dog trøster
du henne, o Jesus Krist,
At hun skal himmerik arve.
Mot djevelens list og grumme mord,
Mot verdens forargelse stor,
Mot kjødet, du henne beskytter.

8

Ukrutt og klinte der finnes fast
Blant hveten her på jorden;
Munnkristne lever i skam og last,
Blir i dommen adskilt vorden.
Guds hellige har *èn kraftig dåp*,
En Gud, èn Herre, èn tro, ett håp.
I himmerik skal de samles.

9

Så takker vi deg, o Jesus Krist,
At på disse tegn og flere Du virker
iblant oss her for visst Og vil
din kirke formere. Din lærdom
som ved *Skriften* igjen I lyset
kom, la blive ren Og finnes i disse lande.

Thomissøn. S 265. T: Nu menige kristne menighet.

Nr 217

Kirken er til moder kåret
Har sin Gud og Herre båret
Mange sønner, døtre små,
Som Guds øye hviler på.

2

Hun er den til frihet føder,
Lovens trellesinn hun døder,
Sanker flokken i sitt fang,
Drar oss mildt og uten tvang.

3

For den sannhet som hun lærer,
Nåden hvorom bud hun bærer,
Herren som vi podes i,
Gjør oss rett i ånden fri,

4

Mens av kjærligheten bundet,
Vi i lydighet blir funnet
Mot vår Gud og Herre god,
Full av tro og trøstig mot.

5

Ville Gud mangfoldiggjøre
Folket innen kirkens døre,
Hellige dem med sitt Ord,
Gjøre modergleden stor.

6

Gjøre barneflokken fager,
Så i fred den fremad drager
Syngende til paradiset
Herrens Navn lov, takk og pris.

*PDass. Landstad. LR 276. T: Aldri er jeg
uten våde. K 3*

Nr 218

Kirken den er et gammelt hus,
Står om enn tårnene faller.
Tårnene mange sank i grus,
Klokker enn kimer og kaller;
Kaller på gammel og på ung,
Mest dog på sjelen trett og tung,
Syk for den evige hvile.

2

Himlenes Gud visst ei bebor
Hus våre hender kan bygge,
Arkepaulunet var på jord
Kun av hans tempel en skygge,
Selv dog en bolig underfull

Bygde han seg i oss av mull,
Reiste av gruset i nåde.

3

Vi er Guds hus og kirke nu,
Bygget av levende stener,
Som under kors med ærlig hu
Troen og dåpen forener.
Var vi på jord ei mer enn to,
Bygge dog ville han og bo
Hos oss med hele sin nåde.

4

Samles vi kan da med vår drott
Selv i den laveste hytte,
Finne med Peter der er godt,
Tok ei all verden i bytte.
Ånd er og liv i hver en stund
Ordet til oss av Jesu munn,
Ordet kun helliger huset.

5

Husene dog med kirkenavn,
Bygget til Frelseren ære, Hvor
han de små tok mildt i favn,
Er oss som hjemmet så kjære.
Deilige ting i dem er sagt, Der
han har gjort med oss sin pakt
Han som oss himmerik skjenker.

6

Fonten oss minner om vår dåp,
Altret om Nattverdets nåde;
Alt med Guds Ord om tro og håp
Og om Guds kjærlighets gåte;
Huset om ham hvis Ord består:
Kristus, idag alt som i går,
Evig Guds Sønn, vår gjenløser.

7

Å, gi oss da Gud at hvor vi bor,
Alltid når klokkene ringer,
Folket må samles om ditt Ord,
Der hvor fra oven det klinger:
Verden vel ei, men dere ser:
«Alt hva jeg sier, se det skjer!
Fred være med dere alle!»

Grundtvig. LR 723. K 131.

Nr 219

Å, var min sjel av takk så full
Som Herrens nåde er meg hull,
Da blev det som han ville:
Da ble mitt hjertesukk til sang,
Da ble min dag en kirkegang
Fra gry til kvelden silde.

2

Da ville jeg fra fjell og vang
I elvens sus og fuglens sang
Hans egen røst erkjenne.
Da skulle selv det minste blad
Som bever under duggens bad,
Min sjel til andakt tenne.

3

Da skulle jeg av alt forstå
Hvor ømt det ham på hjerte lå
Meg rett å vederkvege.*
Da skulle jeg for all min ve
I ham med full fortrøstning se
Min store sjelelege.

* oppkvikke, forfriske, styrke.

4

I synd og sorg, i sukk og savn,
Ja, selv til sist i dødens favn,
Han var og ble mitt verge.
Hvor dypt jeg enn i synden falt,
Ved ham, hvor dypt jeg enn falt,
Ved ham, om enn jeg mistet alt,
Jeg liv dog skulle berge.

5

Ja var min sjel av takk så full
Som Herrens nåde er meg huld,
Da manglet intet mere.
Da gikk jeg under jubelsang,
Selv korsets tornefulle gang
På vei til himlens ære.

PAJensen. LR 556. T: Opp, gledes alle, gledes nu. K 197.

Nr 220

Opp alle som på jorden bor
Og takk av hjertet Gud.
Lov ham med hellig englekor,
:/: Og syng Guds miskunn ut:
:/:

Han gir oss helbred, liv og brød
Oss alle ufortjent;
I megen angest, sorg og nød
:/:Har han oss hjelpen sendt.:/:

3

Skjønt våre synder for ham står,
Han ei til dem han ser,
Men gjør at vi for straffen får
:/:Av miskunn enda mer.:/:

4

Så gi oss, Gud, en stadig tro
Og sann frimodighet,
At vi kan tjene deg med ro
:/:I verdens villsomhet.:/:

5

Det land du oss i nåde gav,
Det skjermes du fra nød,
Du hjelpe både høy og lav
:/:Og gi oss daglig brød.:/:

6

Så lenge her vi leve skal
Er Gud oss sol og skjold;
Når vi skal vandre dødens dal
:/:Vi blir i god behold.:/:

7

Vårt øye selv han lukker til
I dødens tunge natt,
Og når vårt hjerte briste vil,
:/:Er Gud vår del og skatt.:/:

PGerhardt 1647. MBLandstad. LR 554. .

Nr 221

Bibelvise: Sal 103

Min sjel, min sjel, lov Herren,
Og alt hva i meg er, hans Navn!
Min sjel, min sjel, lov Herren,
Glem ingenting av alt hans
gavn!

Han som din synd utsletter
Og leger dine sår;
Han som ditt liv oppretter
Når du til døden går;
Han som ny kraft deg sender,
Gjør alderdommen ung;
Han som deg bær på hender
Når tiden faller tung!

Sitt Ord han lot oss kjenne,
 Og hans velgjerninger vi vet;
 Barmhjertig uten ende
 Og rik på evig miskunnhet.
 Han lar sin vrede fare
 For alle som gjør bot,
 Vil ingen salve spare
 For sorg og såret mot.
 Med nåden sin og trøsten
 Han all vår angst har stilt,
 Som vesten er fra østen
 Langt synden fra oss skilt.

3
 Som seg en kjærlig fader
 Miskunner over sine små,
 Så gjør vår Gud og lader
 Opp nåden ny hver morgen gå.
 Han vet at vi er ringe,
 Kun støv og aske visst,
 Rett som et gress i enge,
 En urt sin blomst har mist,
 Når været hårdt påfaller,
 Da finnes det ei mer.
 Så går det med vår alder,
 Vår siste stund er nær!

4
 Guds miskunnhet alene
 Står fast i tid og evighet
 For dem som vil ham tjene,
 Hans kjære barn og menighet.
 Fra himlens høye sete
 Han holder hellig vakt.
 Guds engler, som med glede
 Er vitner til hans makt,
 Du himmelhær som farer
 Til jord på Herrens bud,
 Og alle jordens skarer:
Stå opp og lov vår Gud!

*Salme 103. JGramann. Landstad. LR
 555/N 297. K 164.*

Nr 222

Bibelvise: Sal 117

Nå lovsyng Herrens Navn,
 Gi Herren pris og ære,
 Alt folk på jorderik,
 All' hedningenes hære!
 For veldig over oss
 Er Herrens miskunnhet,
 Og sterk hans sannhet står
 I tid og evighet.

2

Halleluja for ham
 All verden synge sammen,
 Alt folk og tungemål:
 Halleluja og amen.
 Et høyt halleluja
 For frelse og for fred,
 For Riket det er hans
 I tid og evighet.

MBLandstad 1863.

DEN HELLIGE TREÈN- HETS FEST

Te Deum Laudamus

Kan synges vekselvis mellom forsanger-
 er/menighet, eller mellom to grupper.

Nr 223

1 (F) *(vi reiser oss)*

O store Gud, vi lover deg,
 Vi sier takk evindeligg!
 All verden sanner det og vet
 at du er Gud av evighet.

2 (M)

All englers kor og himlens hær
 Lov, takk og pris for tronen bær,
 Og sangen av serafer går
 Så langt som himlens hvelving
 når:

3 (F)

«Du hellig, hellig, hellig er
 Gud Sebaot, vår Herre kjær,
 Og full er himmel, full er jord
 av all din Guddoms ære stor.»

4 (M)

Profeter og apostler glad
Og dine vitner rad på rad,
De står for deg i livsens sal
med takkesang i tusentall.

5 (F)

Din kristenhet på denne jord
Bekjenner deg og på deg tror
Som *Faderen* av evighet
hvis makt ei mål og ende vet.

6 (M)

Og *Sønnen* den enbårne som
Fra deg til verdens frelse kom,
Samt *Helligånd*, vår trøster
sann, høylovet over alle land.

7 (M)

O Kriste, ærens konge prud!
Du er Guds Sønn og evig Gud.
Stor kjærlighet deg til oss drog,
Du til vår frelse manndom tok.

8 (F)

Den harde dødens brodd du brøt
Og vant oss livet ved din død.
Deg binder ikke dødens bånd,
Du sitter ved Guds høyre hånd.

9 (M)

Gjenkommer med Guds velde
stor Vil holde dommedag på
jord. Så hjelp oss nå, vær deres
trøst Som du med din død har
løst!

10 (F)

Å, gi oss rom blant frelstes tall,
I faderhusets høytidshall.
Ditt folk til hjelp, o Kriste, kom,
Velsign din arv og eiendom!

11 (M)

Ja, bær oss, led oss, vis oss vei,
Til evig tid forlat oss ei.
Vi flokkes glade i din favn,
Hver dag velsigner vi ditt Navn.

12 (I)

O Herre, stå for oss på vakt,
La ingen synd i oss få makt.
Vi ber deg: Se i miskunn hit,
Til deg vi setter all vår lit.

13 (Alle)

Så vær oss nådig, Herre Gud,
Og sist når livet ånder ut.
Du, Herre, er det håp vi vet,
Vi rokkes ei i evighet. Amen.

*Gresk/latinsk 300-t. Luther 1531. MBLand-
stad 1861. S 272. K 50. T: Fra himlen høyt
jeg kommer her.*

Nr 224

Nå la oss takke Gud
Med hjerte munn og hender,
Som overflødig godt
Oss uforskyldt tilsender;
Som alt fra moders liv
På oss har nådig tenkt
Og alt hva tjenlig er,
Så rikelig oss skjenkt.

2

Du evig rike Gud,
Du oss fremdeles unne
Din glede og din fred!
Å, hjelp oss at vi kunne
I nåden alltid stå,
Og hva oss enn skal skje,
Få hjelp i nød og død,
Til sist ditt åsyn se!

3 (vi reiser oss)

*Gud Fader og Gud Sønn,
Skje evig pris og ære,
Den verdig Helligånd
Med dem høylovet være!
Velsignet Guddom som
Var og er og blir,
Vi deg som til oss kom,
Vårt takkeoffer gir!*

MRinckart. NR 51. K 174.

Nr 225

Bibelvise: Joh 3

Hos deg, o Jesus, sent om natt
En mann på døren banket,
Han kommer hungrig, trett og
matt Av mange tvilens tanker.
Du vredes ikke at han kom,
Men lukker opp så mild og from,
Og tenner lys som natt og nød,
Ja, dom og død Med livets strå-
ler gjennombrøt.

2

Å, tenk min sjel, å ha seg satt
Ned ved den visdoms kilde!
Ja tenk, en Nikodemus-natt
Hos Jesus i det stille!
Den unnes deg som søker Gud,
Og du skal gå fra møtet ut
Med klahet i din frelses sak,
Og annet lag Det blir på deg fra
denne dag.

3

Han sier deg, du arme flokk
Som etter freden lenges:
En lærdomsform er ikke nok,
Nytt liv er det som trenges;
For hva av kjød er født, er kjød,
Ser ei Guds rike, men kun død;
Kun født av Ånden blir du ånd
Og løst hvert bånd, Du får nytt
liv ved nådens hånd.

4

Ja, om du skal Guds rike se,
Av vann og Ånd så må det skje,
Den gamle Adam dødes.
Du vet ei hvordan det går til,
Men visst det skjer hva Gud han
vil, Og Åndens vei du ei forstår,
I lønn den går, Og ved *Guds ord*
sin akt den når.

5

Det blåser vind, dens sus og
 Brus Du merke kan og høre,
Men kjenner ei dens tilholdshus
Og hvorhen den vil føre.
Så er det med den sjel som fikk
Ved Åndens gjerning annen
skikk:

Du blir helt ny og merker grant
At visst og sant
Et Åndens lys i deg opprant.

6

Men Jesus er din rednings
 grunn, På korsets tre opphøyet,
At den til ham i trengsels stund
Med tro oppløfter øyet,
Han legedom til livet får
Mot ormens bitt og banesår,
Så Jesu død ved tro og dåp
Er frelsens håp For hver som
står med angers rop.

7

Det gjør min sjel så sterk og
 glad At Herren meg har givet
Gjenfødelsens det dyre bad
Med Åndens kraft til livet;
Har revet meg av satans garn
Og gjort meg der til et Guds
barn. Så gi, o Gud, i dåpens
pakt Ved Åndens makt
Jeg sterk i troen står på vakt.

*Landstad. LR 453. T: Til deg alene, Jesus
Krist.*

Nr 226

Bibelvise: Ef 1:3

Nå har jeg funnet det jeg grun-
ner Mitt salighetens anker på;
Den grunn er Jesu død og vun-
der, Hvor den før verdens
grunnvoll lå. Det er den grunn
som evig står, Når jord og him-
mel selv forgår.

2

Det er Guds nådes ly og varme,
Som overstiger all forstand;
Det er hans nådes åpne arme,
Som alle hjelpe vil og kan;
Hans lengsel etter alle står,
Og med sitt Ord han alle når.

O avgrunns dyp, som alle synder
Har slukt i Jesu Kristi død! Guds
løfte i vår dåp oss skynder:
Vend om til frelsen fra all nød!
Her roper Jesu blodig sved:
Barmhjertighet, barmhjertighet!
4

Ved denne grunn jeg fast vil bli-
ve, Så lenge jeg på jorden går.
Det vil jeg tenke, tale, drive:
Jeg har hos Gud fått barnekår,
En salig arv hos ham gjenstår.
En evig rik barmhjertighet!

*JARothe. LR 455 v 1-3, 8. T: Hvor ene lader
Herren råde.*

KIRKEÅRETS

KIRKEDEL

Nr 227

Far, verden, far vel, Jeg vil ikke
lengere være din trell. De byr-
der du veltet meg mangefold på,
Dem kaster jeg av meg og vil
dem forsmå. Jeg river meg løs,
For jeg kjedes nå ved
:/:Forfengelighet.:/:

2

Hva er det vel alt Som verden så
listig har sminket og malt? Det
er jo kun skygger og drivende
sky, Det er jo kun bobler som
stiger og brister på ny, Det er jo
kun gynges, svik og fortred,
:/:Forfengelighet.:/:

3

Akk, rikdom og gull, Du jorde-
riks avgud i skinnende muld! Du
er dog av verdens mest skuffen-
de ting, Som vokser og minker
og veksler omkring. Hva er du
når man deg i solen har sett?
:/:Forfengelighet.:/:

Akk, ære og glans, Hva er vel
din blendende krone og krans?
Misunnelse sitter deg alltid på
rygg, Du hemmelig støtes og
sjelden er trygg. Så ofte du
snubler og varer ei ved
:/:Forfengelighet.:/:

5

Akk, kjødelig lyst, Din giftige
leppe så mange har kyst! Ditt
fengende knusk og din flyvende
gnist Ble mange til evige luer til
sist. Din skål ligner honning,
men drikken er led -
:/:Forfengelighet.:/:

6

Så far da, far vel! Du skal ikke
mere forføre min sjel. Du då-
rende verden, jeg sier deg av,
Og senker deg ned i forglem-
melsens hav. Jeg lengter mot
dagen da sorg blir til sang
:/:I Abrahams fang.:/:

7

Der skal mine år Begynne i
evighets deilige vår. Der skal
ikke dagen med solen oppgry,
Og månen formørkes i ne og i
ny. Min Jesus er solen og sæl er
min sang
:/:I Abrahams fang.:/:

Kingo. LR. 463. K 47.

Nr 228

Herre, jeg òg vil meg føye
Hen til dem som på ditt Ord
Tar sitt kors og lar seg bøye,
Stille ned i dine spor.
Bedende jeg etter deg
Lar din vilje skje med meg.
Du ditt øye til meg vende
Og et minneord meg sende.

Gi meg kun når jeg skal bære
Korsets byrde, at jeg da
Kan av ditt eksempel lære
Deg på ramme alvor ta.
Liv i deg er evig nok,
Du meg frir fra dødens kropp.
Du min trøst er når meg rammer
Armod, trengsel, nød og jam-
mer.

1 Pet 2:21ff, Gal 2:20, Rm 7:24f.

*Fritt e Kingo: Kommer, I som vil ledsage, v
4-5. T: Jesus, dine dype vunder.*

Nr 229

Å, lytt nå til, alt folk,
Så vidt som solen stiger!
Gud kaller! Stille nå,
Merk nøye hva han sier!
All verdens tummel ti;
Her er en annen klang,
Gud selv nå tale vil,
Så hør dog på en gang!
2
Han kaller med sitt Ord
Og går oss sterkt i rette:
Hvor lenge skal min Ånd
Med deres dårskap trette?
Er jeg ei deres Gud,
Som selv har dere skapt?
Dog glemmer du mitt bud
Og viser meg forakt.

3

Min Sønn, min nådestol,
Jeg frem for dere setter;
Hans død og dyre blod
All verdens synd utsletter.
Det har jeg deg tilsagt,
Din dåp - min løftepakt:
På ham, min Sønn, betro
Din salighet og ro.

4

Så lukker jeg da opp
Mitt gode himmerike,
Og lar nå vidt og bredt
Av alt mitt hjerte si'e:

Vend om, vend om, vend om,
Alt folk på denne jord,
For her er nåderom!
Derpå jeg gir mitt Ord!

*HABrorson. LR 469. T: O Gud, du gode
Gud. K 182.*

Nr 230

O Jesus, du all nådes vell
Og kjærlighetens kilde!
Du døde for vår syndegjeld
Og deg ei skåne ville.
Gi jeg min neste elske så,
At rettelig det kjennes må,
Jeg aldri vil ham ilde.

*Kingo. GL 464 v 1. T: Guds Sønn er kom-
met til oss ned.*

Nr 231

Kom alle, hver og en! Å, kom
Til nådens dyp fra død og dom;
Kjenn deres store våde!
Se, Guds hjerte åpent står
For alle som i anger går
Til ham og ber om nåde.

2

I Jesus Krist, sann Gud og
mann, Er Gud for alle frelser-
mann, Du skal ei gå til grunne.
Kom med din hjertegråt og bot,
Tro Ordet fra din Frelser god,
Han vil deg visst miskunne.

3

Den Hyrde kaller på enhver
Som bort fra Gud forvillet er,
Inntil han glad det finner.
Å, la deg finne lik et lam,
Søk ly i nådens trygge favn
Før levetiden svinner.

4

Å, la meg være all min tid
Ditt lam, og du min hyrde blid
I liv og dødens fare!
Frels meg ifra den ondes garn,
Og la meg som ditt kjære barn
På dine bud ta vare.

Fra denne stund jeg sier av
Den onde lyst inntil min grav;
La meg nå din forblive.
I din den rene rettfærdsdrakt
Jeg vil deg tjene av all kraft
Den tid jeg er i live.

*Laurentius Laurentii 1700. BChrÆgidius. .
T: Kom hit til meg, enhver især. K 139.*

Nr 232

Hjerte, la deg ei innbille
At du er av Gud utstøtt!
Hold deg nær til Ordets kilde,
Evangeliet er søtt.
Har du gjort din Gud imot,
Han sin Sønn deg sende lot.
Har du samlet deg Guds vrede,
Hør dog, nåden er deg rede.

2

Vel er du, lik andre arme
Adams barn, av synder full;
Gud dog rekker sine arme
Mot deg, hjertemild og huld.
Vend deg om til ham igjen,
Han er din trofaste venn,
Og vær trøstig, han vil tage
Han vil lytte til din klage.

3

Merk hans ord: «Så sant jeg le-
ver, Vil jeg ingen synders død!»
Du som for Guds vrede bever,
Trøst deg her er bot for nød.
Når med bønn du til ham går,
Åpent deg hans hjerte står,
Ømt han møter sjele bange,
Aldri kommer de for mange.

4

Inngang fri for bange sjele
Er betalt. Å, Gud skje lov!
Hvem vil mer med frykt seg
kvele – Gud har ei for slikt be-
hov! All den synd du minnes
kan, Er dog ei det minste grann
Mot Guds nådes ord å regne,
Som du kan deg fritt tilegne.

*PGerhardt. HABrorson. LR 644. T: Som
den gylne sol frembryter. K 212.*

Nr 233

Jesus, Herre, på ditt Ord
Er jeg til min gjerning rede,
Å, den trøst er sann og stor:
Du meg ved din Ånd vil lede;
På ditt Ord og i ditt Navn
Alle ting blir meg til gavn.

2

Skal jeg enn mens dagen går,
Savne frukten av min møye,
Mangen aften trett og sår
Hodet trett til hvile bøye,
På ditt ord ved morgengry
Går jeg til mitt verk på ny.

3

Står jeg ensom og forlatt,
Gjemmer graven all min glede,
Er i sorgens øde natt
Ingen venn med trøst til stede,
Jesus, dog hos deg er trøst,
Hvert ditt ord er håpets røst.

4

På ditt Ord jeg trøstig går
Gjennom verdens sorg og møye,
Ved din nådes makt jeg når
Seierspalmen i det høye,
Til min siste stund jeg tror,
Jesus, Herre, på ditt Ord!

*MFLiebenberg. LR 503 T: Jesus er mitt
håp. K 125.*

Nr 234

Bibelvise: Lk 5

For Jesu fot falt Peter ned
Sitt skriftemål han gjorde;
Hans hjerte skalv av skamfull-
het, Se opp han ikke turte:
«O Herre, gå fra meg på stand!*

Du ser jeg er en syndig mann,
Uverdigg for ditt øye.»

– Herre Jesus!

* På avstand fra meg.

Men Jesus mild og kjærlig stod.
Han så den arme synder Som
gjorde skriftemål og bot, Og nå-
de ham forkynner:

«Frykt du kun ei! Fra denne
stund Du mennesker fra dypest
bunn Skal fange til Guds rike!»

- Herre Jesus!

3

Da reiste Peter seg og kom
Så glad og rik til lande.
Her var det felt en nådedom,
Det måtte han jo sanne.
For tatt til fange var han selv,
Av Herrens ord, fra tvilens elv;
I troen var han bunden.

- Herre Jesus!

4

Hva var ham nå all verdens
skatt Og hine fisker mange?
Hva var den tunge tvilens natt
Og arbeidstimer lange?
Da straks han alle ting forlot
Og fulgte Krist med trøstig mot,
Det gjorde og de andre.

- Herre Jesus!

5

Så stå da opp og følg nå fort
Den Herre Krist som kaller!
Kast alt som hefter, trøstig bort,
Selv det som tungest faller!
Deg Kristus byder gode kår,
Om på hans ord til verks du går,
Da skal alt vel deg lykkes.

- Herre Jesus!

6

O Herre Kristus, vær oss god
Når i din fangst her streves!
Vi sitter ofte trett og mo,
Det synes oss forgjeves.
Vis du oss rette tid og sted,
Den trette styrk, den bange
gled, Vær med oss selv om
borde!

- Herre Jesus!

Og gjør oss alle store, små,
Til dine følgesvenner,
Som hjerteglad vil med deg gå
Endog om jorden brenner!
Før du oss på din himmelvei,
Så vil vi evig takke deg,
Og nåden din lovsyngel!

- Herre Jesus!

*MBLandstad LR 499. T: Den
Herre Krist i dødens bånd. K 18*

Nr 235

Med Jesus vil eg fara
På livsens ferd i lag.
Gud, lat den samferd vara
Alt til min døyand dag!
Det er mi høgste æra,
Det er mi største ros,
Hans fylgjesvein å vera
Og vandra i hans ljos.

2

Min Jesus, sannings stjerna,
Lys opp min mørke veg!
Mitt hjarta vil så gjerna
Få fylgja etter deg.
Du lyser enn i verdi
Som før frå Betlehem.
Ver du mitt ljos på ferdi,
Til heim med deg eg kjem!

3

Min Jesus, gjævast givnad,
Min eignalut og skatt!
I all min gang og livnad
Meg støtt for auga statt!
Som vesle blomen trugen
Ser opp mot sol og dag,
Til deg so vender hugen,
Til deg kvart andedrag.

4

Min Jesus, Sarons lilja,
Bløm fager opp i meg!
Lat ingen ting meg skilja
Og riva bort frå deg!
Du vintre i Guds hage,
Min kjære Herre Krist,
Unn også meg den lage
Og veksa som din kvist!

Du til de grein meg sette
Alt i min fyrste vår,
Med livsens dogg meg vætte,
Gav sol og signa år.
Du vil og vokster gjeva
Alt til min siste slutt:
Lat meg i deg få leva,
i deg få anda ut!

EBlix. N 418. K 152.

Nr 236

Hvor fager skal Guds kirke stå
Og for hans åsyn ynde få
Når alle hjerter knyttet er
I samme mening og begjær:
Å elske ham og blive ved
Å vandre frem i kjærlighet.

2

Hva er vårt samfunn om vi ei
Går kjærlighetens rette vei,
På søskennis hverandre vil
All velment troskap byde til,
Med slikt et hjerte og attrå,
Som Gud stod hos og så derpå?

3

Bort vrede, skjellsord, dårlig
harm! De bør ei huses i den
barm Hvor Gud til fred og salig
ro Med vår frifinnelse vil bo.
Bort derfor alt hva skade kan
Og hindre enighets forstand.

4

Guds øye ser jo all vår dåd,
Vår tanke, påfunn, skjulte råd;
De onde går ham ei forbi
På ondskaps hemmelige sti;
Han også på de fromme ser,
Og hjelp og nåde han dem ter.

5

O fredens Gud, gi at jeg må
Ved deg mitt hjerte dannet få
Så du kan helliges i meg,
Til jeg i himlen er hos deg,
Hvor «Hellige, Hellig, Hellig» da
Jeg synger med halleluja.

Kingo. LR506. T: O Fader vår i himmerik.

Nr 237

Meg tjener alle ting til gavn,
Når jeg kun frykter Herrens
Navn. Det onde vendes meg til
godt, Til evig ære verdens spott,
Av verdens galledrikk jeg får
En gledesflod om korte år.

2

Den sten som kommer i min vei,
Går jeg omkring og akter ei;
Hvert snaregarn og svikeråd
Gjør Gud til spindelvevens tråd;
Jo mer min uvenn gjør meg
harm, Dess mere tyr jeg til Guds
barm.

3

Hva armod, svakhet, daglig
brøst Gud sender meg, er det
min trøst: Han vet hva best meg
tjene kan, Brød eller nød, vin el-
ler vann, Jeg får hva han meg
tjenlig ser, Hva vil jeg da i ver-
den mer?

4

Og om jeg ei mitt ønske når
I samme time, dag og år
Som hjertet dårer sinnet til
Og etter kjødets tanke vil,
Guds timeviser aldri står,
Når tiden er, min tarv jeg får.

5

O Gud, min borg, min frelses
grunn! Gi vilje ny, at hånd og
munn Og tanke alltid følges ad.
Gjør meg i troen frisk og glad,
For den deg elsker, han óg vet:
Alt tjener til min salighet.

Kingo. LR 507. T O Fader vår i himmerik.

Nr 238

Nå skal ei synden mere
Med makt og herredom
Her i mitt kjød regjere,
Men daglig kastes om;
For jeg i dåpen er
Av Gud til nåde taget,
Har djevelen forsaket,
Med ham hans gjerninger.

2

Vil jeg på dåpen lite
Og på min Jesu død,
Da må jeg også vite
Hva Jesus Kristus bød:
Å kaste bolt og bånd,* (lenke fast)
På synden når den fødes,
Så den må daglig dødes
Ved Herrens Hellig Ånd!

3

Hva trøst er det å lære
At Jesus Krist oppstod,
Om stadig jeg vil være
En synder uten bot,
Om jeg ei selv oppstår
Og med all hjertens glede
Vil synden undertrede
Ved ham som alt formår.

4

Ja, hjelp at jeg korsfester
Den gamle Adam så
At aldri han blir mester,
Og hjelp meg at jeg må
I live være død
Fra synd, fra skam, fra laster,
Som meg i døden kaster,
Hjelp, Jesus, av den nød!

Kingo 1699. N 407. T: Den tro som Jesus favner.

Nr 239

Guds Sønn er kommen til oss
ned Fra høye himmerike,
Fordi vi ingen råd oss vet
Deropp til ham å stige.
Vår gjerning ei rettferdiggjør,
Men Kristus kommer, lider, dør,
Han har oss himlen vunnet.

Det Herren selv i loven bød,
Det skulle vært vår glede,
Men virket bare nød og død
Og kalte ned Guds vrede,
For evnen til å lyde Gud
Den mangler vi, tross Herrens
bud, Med oss var allting ute.

3

Ved loven bliver synden kjent,
Den dømmes og den døder,
Men nåden kommer himmel
sendt Og leger sår som bløder.
Å, synder, kom til Jesus Krist!
I lovens gjerning sant og visst
Din frelse ikke finnes.

4

Rettferdiggjort ved troen kun,
Jeg Gud, min Frelser, priser.
Han er troens skatt og grunn,
I gjerning god seg viser.
Med håp til himlen ser min sjel,
Av kjærlighet gjør alle vel,
Har fred i Gud og glede.

5

Om Herrens nåde synes gjemt,
Så kan den aldri svike,
For Gud har aldri noen glemt
Av barna i sitt rike.
Vi stoler trygt på Herrens ord,
Om vi er uten hjelp på jord,
Hans løfte, det skal holde.

6 (Vi reiser oss)

*Vi priser deg med munn og
hånd, Du verdig er all ære;
Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd,
Som vil oss nådig være!
Du til ditt eget velbehag
Fullende inntil Kristi dag
Hva du begynte! Amen.*

*PSperatus. CMortenssøn/Landstad. LR
512,.*

Nr 240

Min glede i min Gud jeg har
Og ei i lager fulle.
Den rikdom brister ei som glar,*
Oppløses ei i mulde.
Om her er smått,
Har jeg kun fått
Min del** med Gud, og rette.
Gud legge vil
Sin signing til
Og trang og byrde lette.

* glass, ** arvedel.

2

Ditt barn du ei forglemme vil,
Som ravneunger metter,
Jeg setter all min lit dertil,
Til deg alt håp jeg setter.
Den markens urt som visner
bort, I fager pryde du kleder;
Den på deg tror -
Det er ditt ord,
Du meget mere gleder.

3

Det er og bliver alltid dog
Den aller største både,* (nytte)
Det aldri noen sjel bedrog
Å la deg, Herre, råde.
Tro ham kun vel,
Gjør rett og skjel,
Så hjelpes du og dine.
Trøst du deg til,
Gud aldri vil
I nød forlate sine!

JPedersen Bergendahl. T: K 161.

Nr 241

Bibelvise Mt 17

På Tabor* uten skygge,
I synlig herlighet,
Der ville Peter bygge
Og aldri stige ned.
Hvor gjerne, Jesus, kjære,
Vi ville med deg bo
Og alltid med deg være
I lyksalighet og ro.

*Her gjennomstrålte Jesu Guddom ansiktet

Stol heller på Guds løfte
Og stig fra Tabor ned;
Han vet oss vel å trøste,
Hans ord er møtested.
På korset skjult, hans kroning
Fullbrakt i lydighet;
Vår frelse Guds forsoning,
I ham vi har Guds fred.

3

Og dirrer for vårt øre
Enn lovens hammerslag,
Vi kan i Skriften høre
Vår Hyrdes røst hver dag.
Guds klarhet gjennombryter
Fornuftens mørke natt;
Guds rop så kraftig lyder:
"Hør Ham!"* – vårt Liv, vår
Skatt!

*BCBoye. Utg v 2. T: Jeg vil meg Herren
love.*

Nr 242

Bibelvise: Heb 11

O Gud, din spott og tornekrone
For tanken ser så ussel ut.
Vi ser deg helst på lykkens trone
Og kjenner ingen annen Gud,
Men finner dødens smak og lukt
Hvor Jesu kors bær' troens
frukt.

2

Ditt kors Guds tegn på sin forso-
ning; Guds «amen» Jesu tomme
grav. På korset skjult, hans
kongekroning; Reist opp, du er
vår støttestav. Å, Jesus vis med
Skriftens ord Du med oss er med
tegn og ord.

3

Din lydighet i korsets møye
For alle har Guds lov fullbrakt;
Så lær meg, Gud, for deg å bøye
Og frelsen få med ord tilsagt.
O Gud, gi syn for avmakt min,
Og dra meg etter Sønnen din.

*Ukjent. Utg. T: Våkn opp og slå på dine
streng.*

Gud, la ditt Ord i nåde lykkes
Og vokse både dag og natt,
Men kveles og med rot oppryk-
kes Hver vekst du ikke selv har
satt! All satans løgn og lærdom
knus! Med Ånd og sannhet fyll
ditt hus!

2

La ingen falsk profet forville
Oss bort i nattens bitre nød!
La ingen lærdom vrang forspille
Vår trøst av Jesu dyre død!
Jag bort hver ulv i saueham!
Å, hyrde god, vokt dine lam!

3

Løs opp de tåkeslør som spinnes
Av uforstand og mannevidd!
Slå ned alt hovmod som her fin-
nes, Gjør vantro stum, som vol-
der strid! Driv hykleri til helved
bort! Alt sant og godt la vokse
stort!

4

Ditt Ord så dyrt for oss er vun-
net Ved dine sterke vitners blod.
Det var som tapt, men er gjen-
funnet, Vi har den skatt og perle
god For denne gav de allting
hen. Gud, la oss vel forvare
den!

5

La Ordet gå i arv og eie
Til våre barn i tusen ledd,
Og vise oss de rette veier Til nå-
de, trøst og fred, Og lede alle
inn til Gud, Så har det ført sin
gjerning ut.

*Landstad. LR 520/N 554. T: Våkn opp og
slå på dine strenge. K 243.*

Nr 243

O Gud, av himlen se hertil Og
hjelpe oss i nåde! Her finnes få
deg følge vil, Vi finnes stedt i
våde. Her Ordet ditt er ille
brukt, Og troens ild er svak og
slukt, Mørkt ser her ut på jor-
den.

2

Med lærdom vrang, med løgn og
svik Nå løper mange munne; Så
er de kranglefanter lik, Står ei
på Guds Ords grunne. En roper
hit, en annen dit, Forviller oss
med mannevidd Og fromhets
skinn og iver.

3

O hjelpe Gud, den arme jord For
all den vrang lære! De taler og
så store Ord: Hvem tør imot oss
være? Vi har jo rett, og vi har
makt, Det gjelde skal hva vi har
sagt, Hvem er den mann oss
mestrer?

4

Da sier Gud: Nå må jeg opp Og
hånd i hanke tage, Nok har jeg
hørt de armes rop, Mitt folks den
bitre klage. Nå skal mitt gode
Ord gå frem, Opplyse, glede,
styrke dem, Men fiendens makt
omstøte!

5

Syv ganger renses gull i glød,
Og sølv i hetest lue, Så stiger og
Guds Ord av nød Full blankt og
rent til skue. La gå med kors og
tornekrans! Da sees best den
klare glans, Den lyser langt om
lande.

6

Din lærdom, Gud, bevar oss ren
I din den kristne kirke, La det
vår tro ei gjøre mèn Hva falske
ånder virke!

Stå opp, o Gud, og hold nå dom.
La løgnen ei få råderum, Guds
barn til sorg og kvide!

Luther. Landstad. GL 497.

Nr 244

La oss be til lysets Fader
Som sitt Navn blant oss har satt
At han oss ei overlater
Til en hedensk visdoms natt,
At ei noen annet vet
Seg til trøst og salighet
Enn den Gud og mann som døde
For vår syndeskyld og brøde.

2

Gi din kirke menn og fedre
Som blir deg og sannhet tro.
Alle dannes til det bedre,
Ugress visne, hveten gro!
Troskap lønn av nåde få,
Hykleri til skamme stå;
Sannhet råde, løgn adspredes,
Gudsfrykt æres, kirken fredes.

3

Da vi gledes kan med rette
På hver en helligdag
Og Den Hellig Ånd utrette
I oss Herrens velbehag;
Kalle og forsamle her
Til å møtes en gang der,
Hvor for evig vi skal være
I Guds helgners fryd og ære.

NJBrun. LR 630. T: Jesus, dine dype vunder.

Nr 245

O Hellig Ånd,
Med nådig hånd
Mitt onde hjerte røre.
Utgyte deg
Nå over meg,
Til troen glad meg føre.

2

For uten deg
Kan aldri jeg
En Herre Jesus kalle.
Hvor han ei bor

Med Livets Ord,
Der må sann trøst bortfalle.

3

Ved Ordets makt
Du dåpens pakt
Stadfeste i mitt hjerte.
Gi rettvis bot
Ved Kristi blod,
Løs meg av syndens smerte.

4

Ved Ordets skinn
Styr mine trinn,
I Kristi rettferd kle meg.
I denne drakt
I dåpens pakt
Ifra alt ondt bevar meg.

5

Gi bønnens flid,
Gi fast tillit
Til din forkynte nåde.
Ved troens ord
Da Kristus bor
Med rettferd sin i våde.

6

O Sannhets Ånd,
I alle land
La Kristi Ord utbredes.
At han må bo
Ved troen god
Og syndens makt nedbrytes.

BCÆgidius. LR 531. Utg v 4-5.

T: O hjertens ve.

Nr 246

Herre, jeg må klage,
Mine levedage
Skammer jeg meg ved!
Jeg din vilje kjenner,
Og min hu seg vender
Dog til synden led.
Dette bryst
I syndig lyst
Vet jeg kan deg ei behage,
Derfor må jeg klage.

Herre, jeg må sukke,
Vil du ennå lukke
Opp din favn for meg?
Lindring i sin smerte
Finner dette hjerte,
Jesus, kun hos deg.
For din røst
Har dette bryst
Ofte kunnet fast seg lukke,
Derfor må jeg sukke.

3

Herre, vil du høre?
Låner du ditt øre
Til mitt sukk, min bønn?
Går du meg i møte,
Vil du ei forstøte
Din fortapte sønn?
Angst og svak
På angrens dag
Han sin bønn til deg må gjøre,
Herre, vil du høre?

4

Ja, du svikter ikke,
Jeg i dine blikke
Leser nådens bud,
Nåde for hver synder
Som i troen skynder
Seg til deg, o Gud.
Hen til ham!
Se det Guds Lam!
Lær i tvilens øyeblikke:
Jesus svikter ikke!

*HATimm. LR 537. T: Gud skal allting lage.
K 63.*

Nr 247

Å, kjære sjel, fall ydmyk ned,
Og kjenn på din avmektighet
I vilje og i krefter.
I alle ting som Gud angår,
I dem du ingenting formår,
Søk du forgjeves etter.

Da vi med fader Adam falt,
Ble alt det gode hos oss kvalt.
Nå skyter vi av rote
Lik trær som dårlig frukt må
bær', I tanker, ord og gjerning
her, Ja, død til alt det gode.

3

Selv Guds apostler klager så,
At av seg selv de ei formå
Guds embete å drive,
Men setter lit til Gud som kan,
At han vil evne og forstand
Dem av sin godhet give.

4

Det evangeli' embete (2 Kor 3)
Hvor all Guds nåde er å se
I Jesus Krist vår Herre,
Er med sin Guddoms ære klar,
Langt mer enn loven forut var,
For her Guds Ånd oss lære.

5

Vel skinte Mose' ansikt fritt
Da ned fra Sinai han gikk
Og loven bar i hender,
Men Jesus fra sin kongestol
Er hele verdens nådesol,
Omstråler jordens ender.

6

Før lovens bokstav slo i hjel,
Og hver mann ble en dødens
trell, Som loven ei kan holde.
Dog loven hellig er og pur,
Men vår fordervede natur
Den dom og død forvolde.

7

Se til Guds ord, du kristensjel,
Du er ei mer en lovens trell.
Selv om du er forbundet
Med plikten på De ti Guds bud,
Og holde dem og elske Gud,
Så er din nød forsvunnet.

8

Da lovens dom vi frykter ei:
Den lærer oss på angers vei,
Vår Jesus Krist å søke.
Hans kjære evangelium
Skal med så stor en nådesum
Vår glede snart forøke.

Han selv er Guds rettferdighet
Som skjuler all vår synd så led;
I Kristus er vi frie.
Om vi i troen stadig står Med til-
lit på hans død og sår, Vi har
Guds nåderike.

10

O Jesus, kjære Frelsermann!
Jeg uten deg slett intet kan
Til salighet utrette.
Styrk du min tro og gi meg mot
Til trøst å finne av ditt blod: Det
skal min synd avtvette.

*Kingo 1699.. T: "Kom hit til meg enhver i
sær".*

Nr 248

O Jesus, gjør oss ganske små
Og fattige i ånden, Så trang til
Ordet vi kan få, I lengsel rekke
hånden Mot deg, du Guds rett-
ferdighet, Til du til bords oss
setter Og oss metter Med fred
og salighet Og all vår sorg ut-
sletter.

2

Vårt hjertesukk du ser i lønn,
I nåde du det høre: Som du vil
ha oss, o Guds Sønn, Slik må du
selv oss gjøre! Gi at vi ikke står
imot Og spiller så din møye,
Du oss bøye I anger for din fot,
Og siden oss opphøye!

*Landstad. N 398. T: O Jesus, som har elsket
meg. K 189.*

Nr 249

Min Jesus, grunn til all vår lyst
Og livets rette sete, Hva tynger
dog ditt milde bryst, Du hele
verdens glede?
Hva er det for en bitter ting Som
gjør deg hjertestøt og sting, At
du så dypt må sukke?

Du ser Guds billede er skjendt
Som var i sjelen inne. Det lys
som der av Gud var tent, Du kan
ei mere finne. Det mesterstykke
av Guds hånd, Vår tunge, ser du
nå i bånd, Av synd og satan len-
ket.

3

Men du går midt på plassen inn
Blant dem som lider ille, Og
åpner, store Frelser min, Ditt
hjertes nådekilde. Det sukk
man av deg høre fikk, Inn i din
Faders hjerte gikk, Hans kjær-
lighet å finne.

4

O Frelser, la ditt «effata» Min
sjel og tunge røre, Så skal du et
halleluja Av begge da få høre!
Å, gi at ditt broderhjerter må
I all vår nød oss åpent stå,
Da kan oss intet mangle!

5

Når døden i min siste stund
Vil munn og mæle lukke,
Da fyll mitt hele hjertes grunn
Med dine dype sukke! Før selv
for tronen mine ord Og sjelen
inn i englekor, Hvor alle sukk
har ende!

*Rambach/Brorson. LR 539. T: O Hellig
Ånd, du skatt så skjønn. K 185.*

Nr 250

Å, at jeg hadde tusen munne
Og lovsangstone i hver munn,
Å, at jeg etter ønske kunne
Ut av mitt hjertes dype grunn
Rett prise Gud, som det seg bør,
For alt det gode han meg gjør!

2

Deg, store Fader, være ære
Til evig tid for liv og sjel,
For alle dine gaver kjære,
For motgang til mitt sanne vel,
For alt som meg til nytte er,
Og om din godhet budskap bær!

O Herre Jesus, deg skje ære
For din den dyre miskunns flod,
At all min synd du ville bære
Og sone med ditt eget blod!
Du drog meg ut av mørkets
garn, Ved deg jeg blev et frelst
Guds barn.

4

Den samme lov og pris og ære,
O Hellig Ånd, deg gives bør,
Som ved din trøst og himmellæ-
re Meg til en livets arving gjør!
Hvis det er noe godt i meg, Det
jo alene er av deg.

5

Fra spede ungdoms første dage
Har det, min Gud, behaget deg
Igjenom surt og søtt å drage
Min sjel fra verdens falske vei,
I all min trengsel blev jeg vār
At selv du omsorg for meg bar!

6

Med sang på sang vil jeg deg
ære Så lenge tungen rører seg.
Jeg vil deg takkeoffer bære Så
lenge hjertet slår i meg. Når jeg
ei tale mer formår, Med hjertets
sukk jeg til deg går.

7

O ta imot hva jeg kan bringe Av
lov og pris fra jorderik, I himlen
skal det bedre klinge, Når jeg er
blitt Guds engler lik. I høye kor
jeg synger da Deg evighets hal-
leluja!

*JMentzer. BHuitfeldt f Kaas. LR 542. T:
Våkn opp og slå på dine strenge. K 243.*

Nr 251

Skal kjærlighet sin prøve stå,
Da må den til din fiende nå:
At du er mild, når han er vred,
Det er en kristen kjærlighet.

Den lærdom er så besk og sur,
Som døden selv for vår natur,
Den gjerning altfor tung og svar
For Adams flinteharde art.

3

Men når med Ånds opplyst for-
stand Vi Herrens hjerte skue
kan, Da han for sine fiender bad,
Mens de lo og spott ham sa,

4

Når vi betenker hvor han gikk,
Vår sjelehyrde, før han fikk
Oss ut av dødens fare løst, Hvor
titt og lenge han har søkt, -

5

Når vi og ser i hjertets grunn
De mange tunge syndens pund,
Som Gud av nåde oss forlot
For Kristi kors og død og blod, -

6

Når Ånden gjør oss dette klart,
Da tennes der i hjertet snart
Den sterke kjærlighetens brann,
At man sin fiende elske kan.

7

Guds luesterke kjærlighet
Den slår all verdens ondskap
ned Og drar oss alle inn til Gud -
Da lærer vi det femte bud.

8

O Herre, styrk min svake tro,
Din kjærlighet i hjertet bo.
Da kommer jeg min neste nær,
Da får jeg nok min fiende kjær.

*HABrorson. T: Hold oppe, Gud, hos oss ditt
ord.*

Nr 252

Opp alle folk på denne jord,
Guds kjærlighet å kjenne,
Som ropes ut ved livets Ord
Til hele verdens ende:
Hver fattig synder komme må
Til Jesus Krist og nåde få,
Ja, evig liv og glede.

Det skjer, tross mange suger
gift Av nåden som oss trøster,
Og har Guds Ord og Hellig' Skrift
Til skjul i sine lyster.

De sier: «Det har ingen nød!»
De håpe tør på Kristi død
Endog i sine synder.

3

Tross dette misbruk må vi ei
Den bange sjel forville,
For her skal være åpen vei
Til Jesus, nådens kilde.
Det søte surt ei gjøres må,
Men rent skal læres, rett skal
stå, Hvor høyt vår Gud oss el-
ker.

4

Det ord at Gud er mild og god
Og lot seg fullt forsone,
Det ord om Sønnens død og
blod, Det har så sterk en tone
At det kan vekke opp igjen
Den som i synden døde hen,
Når han det rett vil høre.

5

Med Ordets skinn i hjertets natt,
Så det i sjelen dages,
Og Jesus, som den skjulte skatt,
I troen favnetages;
Da blir vår vandring også ny,
Da vil og kan vi synden fly
Og følge Jesus etter.

6

Så la, o kjærlighetens Gud,
Ditt Ord i kraft forkynnes,
Og ditt det milde himmelbud
I hele verden kjennes,
At folk hos deg tør være gjest
Og holde ofte troens fest
I din den rike nåde.

*Brorson 1739. N 506. T: O Gud, av
himlen se hertil.*

Nr 253

Jesus, åpne du mitt øre
Ved din gode Hellig Ånd,
Ved mitt hjerte må du røre,
Ta det i din frelserhånd.
Følg meg, før meg hvor jeg går,
Så i lydighet jeg står,
Til din vilje rett å gjøre
Og ditt Ord med fryd å høre!

2

Under dine henders skygge,
I din kirke vil jeg bo.
La meg alltid hos deg bygge,
Styrk meg, hold meg i din tro!
Hugg hver syndig tanke ned
Som til synd og sikkerhet
Vil meg friste og forføre.
Hugg den av, du kan det gjøre!

3

Du all verdens lyst og glede,
Du all jordens salighet,
Bli du hos meg, vær til stede,
Og min sjel for deg bered!
Helt til dødens siste stund
Rør mitt hjerte, ånd og munn!
Styrk min tro, la mitt elende
Sluttes med en salig ende!

*Kingo. N 408. T: Jesus, dine dype vunder.
K 123.*

Nr 254

Sørg du for meg, Fader kjær,
Jeg vil ikke sørge,
Ikke mer bekymret her
Om min fremtid spørre.
Sørg du for meg all min tid,
Sørg for meg og mine,
Gud, allmektig nådig blid,
Sørg for alle dine!

2

Sørg for legem og for sjel
Til min livsvei ender,
Jeg dem trygt i ve og vel
Gir i dine hender.

Sørg, o kjære Gud, især
For mitt hjertes tanker,
At de, hvor som helst jeg er,
Aldri fra deg vanker!

3

Sørg for at jeg dine Ord
Tro til døden lyder,
Av min dåp og Jesu bord
Alltid kraften nyter!

Sørg for all vår øvrighet
Og for dem som lærer,
Sørg for dem som i sin sved
Her og der seg nærer!

4

Sørg for meg når opp jeg står
Og til arbeid stunder,
Når jeg til min hvile går
Og mitt øye blunder.

Sørg du for mitt kall og stand,
Hånd og munn og hjerte,
For den gjerning som jeg kan,
For min fryd og smerte!

5

Sørg for gods og hus og hjem,
For mitt navn og ære,
Heller ikke korset glem,
Som jeg her må bære!

Sørg for meg hver stund, hvert
sted. På min ferd her nede.
La meg så herfra i fred
Fare til din glede.

*LElisabeth. BKaas Huitfeldt. WAWexels.
LR 561. N 303.*

Nr 255

Er Gud for meg, så trede
Meg hva der vil imot,
Jeg kan i bønnens glede
Det trede under fot.
Vil Gud meg gjerne høre,
Har Faderen meg kjær,
Hva kan meg satan gjøre
Med all sin helvedhær?

Det kan jeg trøstig sie,
Det tror jeg fast og vet,
At Gud i himmerike
Er ikke lenger vred.
Hans kjærlighet meg følger
Hvor jeg går ut og inn,
Og demper alle bølger
Som bruser mot mitt sinn.

3

Min Jesus er min ære,
Han gjør meg smukk og fin,
Men ville han ei være,
Den milde frelser min,
Da torde jeg og kunne
For himlen ei bestå,
Jeg sank med ett til grunne
I vredens dype å.

4

Den grunn hvorpå jeg bygger,
Er Kristus og hans død,
I Kristi korsens skygger
Forsvinner all min nød.
Der har jeg funnet livet,
Selv er jeg intet verd,
Hva Jesus meg har givet,
Gjør meg for Gud så kjær.

5

Han, han har helt utslettet
Alt som imot meg stod,
Min syndeskyld avtvettet
Med sitt uskyldig blod.
Til ham i troen kommen
Et trøstig mot jeg får
Og frykter ei for dommen
Som over verden går.

6

Hans Ånd er i mitt hjerte
Og styrer selv mitt sinn,
Fordriver all min smerte
Og bringer lys derinn,
Befester der sitt rike
I dåpens nådepakt,
At jeg kan «Abba» skrike
Av ganske sjelemakt.

Hans Ånd i meg oppstemmer
Med mange trøsteord,
At Gud dem ei forglemmer
Som på hans nåde tror.
Hvor stor en himmelglede
Gud sine har beredt;
Hvor godt det blir å trede
Nå snart derinn i fred.

8

Der er for Guds utvalgte
Den rikdom som består;
La meg kun dø og falle,
Min himmel ei forgår.
Den sol som sjelen fryder,
Min Jesus, stråler frem,
Og all min sang betyder
At himlen er mitt hjem.

PGerhardt. Brorson. S 291. K 171b.

Nr 256

Vidunderligst av alt på jord
Er Jesu Kristi rike.

Dets herlighet er og så stor
At det har ingen like.

2

Vel er det skjult som sjel og
sinn, Men det er lett å kjenne,
Som byen høyt på bergetind
Det ses til verdens ende.

3

Dets gåte er et *Guddomsord*
Som skaper hva det nevner,
Som fyller dalene på jord
Og høydene utjevner.

4

Med det innvies Jesu dåp,
Velsignes Jesu beger,
Av dåpen veller livets håp,
og kalken vederkveger.

5

Med det der skapes gode kår
For Herrens kjemper lave,
Så de kan le av banesår
Og springe over grave.

Med det der skapes vin av vann
Og paradys av ørke;
Med det der skapes lys om land,
Mens verden går i mørke.

7

La høres kun det rop som går,
At Riket er lagt øde!

Gud kroner like full sitt år
Med fruktbarhet og grøde!

8

Dets glans går opp som aks i
vang, Som vår i visne lunder,
Ja, prektig som med fuglesang,
Guds sol ved morgenstunder.

9

Det er den store Konges glans,
Han som på korset døde,
For at med troens rosenkrans
Ham jordens barn kan møte.

10

Og når han kommer i det blå,
Er kristnes kamp til ende;
Hva troende i speilet så,
De salige skal kjenne.

11

Da Riket er med solekår
Til syne og til stede
I evighetens gyllenår
Med rett og fred og glede.

*Grundtvig. LR 417. N 535. T: Opp, all
den ting som Gud har gjort. K 195.*

Nr 257

Den gode Gud i miskunnhet
Lar oss alt godt erfare:
Han har sin kristenhet beredt
Sin store engleskare.

Så synger vi til ditt behag:
Nå er De gode englers dag,
De vil oss vel bevare.

2

De leirer seg om hver og èn
Som frykter Gud så gjerne,
Og deres hjelp er ikke sen
Mot dem som vil oss fjerne.

Så synger vi til ditt behag:
Vi er i gode englers lag,
De vil oss trofast verne.

På veier de oss fører så,
At vi vår fot ei støter,
Vi lider ingen skade da,
Om enn alt ondt oss møter.
Så synger vi til ditt behag:
Vi er i gode englers lag,
De ondt ifra oss støter.

4

Den hjelpetropp for bange bryst
Gir sikkert ly hos Herren.
Hans englevakt, parat til dyst,
Bortjager satans hærer.
Så synger vi til ditt behag:
Vi er i gode englers lag,
De oss til himlen bærer.

5

Vår Far i himlen, stå oss bi
Med Kristi ord og Ånden,
For evnen god den mangler vi;
Det onde ligger oss for hånden.
Dog synger vi til ditt behag:
Vi er i gode englers lag
Og venter snart vår Frelser.

*GReimann, d 1615. Utg e PJonsson.
T: O Gud, av himlen se hertil.*

Nr 258

Takk, Gud, som lar oss kjenne
Din hellig' englevakt,
Som holder fast i klemme
All djev'lens løgn og makt.
Lik kornet vil han sålle* (treske)
Hver dag min arme sjel,
Men Gud sitt Ord vil holde
Og meg bevare vel.

2

De sterke himmelkjemper,
O Gud, beskikke hit.
Om satan forulemper,
Dog har du all min lit.
La engler ved min side
Stå bi som Jakobs hær, (1 Mos 32)
Og alltid for meg stride
Som for Elisa kjær. (2 Kg 2)

Send englevakt i nøden
Som til Elias selv,
Meg rykke ut av døden
Slik de hjalp Daniel,
Meg fri fra satans renke
Lik Lot av svovelglød,
Lik Peter ut av lenke
Og Paulus ifra nød.

*1 Kg 18-19, 2 Kg 2. Dan 6. 1 Mos 19. Apg
12 og 16.*

4

Tre menn i ovens lue, (Dan 3)
I ly av engel god, Oppreiste tak-
kens bue Med stort bekjenner-
mot. Når over meg går flammer
Og korsets motgang svir,
Da hjelp meg i min jammer,
Send engler som befri.

5

Guds vilje god meg fører.
Guds barn har ingen trang;
Guds engler sjelen fører
I Abraham sitt fang.
Kom, Jesus, snart! Vi venter
Deg med ditt himmerik,
Den dag du dine henter
Og gjør oss englelik.

*PhMelanchton. Utg. T: Nå hjertelig jeg
lenges. K 171.*

Nr 259

Velsignet dag, o Frelser blid,
Da du stod opp av døde!
Da lysnet over verden vid
En nyfødt morgenrøde.
Den samme dag du hilste fred
Til dem som satt i sorgen,
Den Hellig Ånd du sendte ned
En signet søndagsmorgen.

2

Så hør vår bønn: Vær du vår
gjest, Frels oss av våre synder,
Gi nåde, fred og glede best
Med dagen som begynner!
Løft opp vår sjel til himmerik,
Ditt lys la på oss skinne,
At ei vår sjel ved fiendens svik
Skal vanke om i blinde!

Rettvishets sol og verdens lys,
Vi beder deg så gjerne:
La skinne her, ditt Navn til pris,
Din klare morgenstjerne,
I hjertets hus ditt rene Ord,
Så vi din vilje kjenner
Og gjør det gode her på jord,
Og fra alt ondt oss vender!

4

Gjør ny vår syndige natur
Og gi oss sjelens føde,
Ta bort den udyd besk og sur
Som dømte oss til døde!
Gi sjelefred og daglig brød,
Hva oss på jord skal hendes,
Gudfryktig liv, og kristen død
Når denne vandring endes.

5

Opphold oss i en stadig tro,
At vi må aldri tvile
Ved deg å få en evig ro
Og himmerikets hvile!
Den sol som aldri skal gå ned
Du oss i himlen tenne,
Og gi oss salig sabbats fred
Hos deg foruten ende!

*PPalladius/Landstad. LR 579 T: Min glede
i min Gud. K 161.*

Nr 260

Løst fra gamle trelldomsbånd,
Skapt til frihet ved Guds Ånd,
Kristne, fall nå ikke hen
I den trellestand igjen!
Gjem i hjertet korsets ord,
Følg med flid i Jesu spor,
Og vær fri hvor enn du bor!

2

Akt ei menneskenes bud,
Spør kun etter: Hva vil Gud?
Bøy ei kne for form og skikk
Som ei Åndens vigsel fikk!
Ei i selvros dere gled,
Intet menneske tilbed,
Under fot den onde tred!

Alt er deres! Merk det vel:
Deres, hver disippelsjel;
Liv og død og himmelhall,
Deres er Guds verden all.
Barn i huset dere er,
Frie barn som Gud har kjær,
Kjøpt med Kristi blod enhver!

4

Frie, men i kjærlighet
Bundet i all evighet,
Fri og bundet samme sak
Under faderhusets tak,
Kalte til ved nådens skinn
Tjenende gå ut og inn,
Tvette ringest fot og sinn.

5

Tjen og skån og hegne om
Hver en fattig helligdom,
Ei forakt de svake sinn,
Prøv med dem å holde trinn!
- Herre, la din frihets ånd
Alltid gå i ledebånd
Med din ømme frelserhånd!

6

Kun i dines barnering
Læres de vidundering:
Høyt å løfte frihets sak,
Men med svake være svak.
- Hill deg, Guds enbårne, som
Tjenende ned til oss kom,
Blev vår vei til herredom!

*GJensen. LR 583. N 704. T: Frykt, mitt
barn, den sanne Gud. K 53.*

Nr 261

Èn Gud og alles Fader
Er hjordens og dens hyrdes rop.
Ett livets vell oss bader,
Og ett er våre sjeles håp:
Èn røst fra sanndru munner,
Èn Ånd i alles røst,
Èn fred i sjelens grunner,
Èn tro med evig trøst!
Èn kjærlighet, èn lengsel,
Èn kamp for palmen hist,
Èn utgang av all trengsel,
Ett liv i Herren Krist!

Med Herren vil vi vandre
Glad i den store pilgrimsgang
Og syng med hverandre
Det frelste Sions seierssang:
Han seg med oss forener
I signet vin og brød.
Igjenom natt og trengsel
Med dyp forventnings glød –
Fra kors, fra grav vi stiger
Med salig lov og pris
Til Den oppstandnes riker,
Til frelsens Paradis.

*BSIngemann. N 534. T: Min sjel, min sjel,
lov Herren. K 164.*

Nr 262

Den nåde Gud har oss beredt
I dåpens pakt av miskunnhet -
Med Kristus gå på himmelvei
Til evig liv og lyst hos seg -
Den bør vi nøye akte på
Og sky hvor onde veier gå.

2

Av kjærlighetens rene vell
Opprinner alle dyders hell,
For kjærligheten ydmyk er,
Saktmodig, tålsom mot enhver,
Og elsker troens enighet,
På Ordets grunn, i Åndens fred.

3

Og vi som navn av Kristus bær',
Ett legeme med Kristus er,
Vi alle ved Gud Hellig Ånd
Bør holde fast i fredens bånd,
For Ordet gir oss samme håp,
Èn Herre og èn tro, èn dåp.

4

Vårt opphav Faders tittel bær,
Som over alle mektig er.
Han ved sin Sønn har oss gjen-
løst Og kjærlighet ved Ånden øst
I våre hjerter rundelig,
Nyskaper oss til himmerik.

O Gud, la derfor kjærlighet
I våre hjerter vare ved,
Så vi som Kristi søsken er,
Alt mer blir sammenknyttet her,
Og av din nåde frelsen får
Når dommen over verden går.

*TKingo 1699. T: O Fader vår i himmelrik'.
K 181.*

Nr 263

Store **Profet** med den himmels-
ke lære, Du som er kommet fra
Faderens favn, Bare i deg la
meg leve og være. Lær meg å
elske og ære ditt Navn;
Si til mitt hjerte når vannene
bruser: "Jeg er den Herre som
djevelen knuser!"

2

Prest i all evighet, se hvor jeg
stunder, Fylt av en brennende
lengsel, til deg, Når jeg ser inn i
din kjærlighets under: Du ville
være et offer for meg!

Du er min talsmann hos Faderen
hjemme, Aldri du kan meg, din
eiendom, glemme.

3

Mektigste **Konge**, deg evig skje
ære! Kjærlighets strenger, stem
frydefullt i! La oss til ham vår
takksigelse bære, Han som fra
trelldommen gjorde oss fri.
Herlige Konge, som redningen
eier, Verg oss for pine og gi oss
din seier.

4

Jesus, i deg skal mitt hjerte seg
fryde. Jeg som en kristen opp-
løfter min sang. Takken skal
stige og lovsangen lyde, Stem-
mes og styrkes til gledelig klang.
Jublende priser deg hjerte og
tunge,
Alt det som ånde har, med meg
skal sjunge.

JNeander. HABrorson. N 327. K 219.

Nr 264

Jesus, livets rike kilde
Himlens ære, glans og lyst,
Som din Fader sende ville
Oss til frelse, hjelp og trøst,
Hvorfor vil så mange si'e
Nei til nådens himmerike -
Hva er verdens lyst som best
Dog imot din bryllupsfest?

2

Liflig er det høytidssete
Ved ditt eget bryllupsbord,
Fred, rettferdighet og glede
Strømmer til oss på ditt Ord.
Der er bot for alle smerter,
Salighet for alle hjerter,
Der så inderlig i deg
Liv og sjel forlyster seg.

3

Du som til din bryllupsglede
Nådig kalte også meg,
Og til bords meg ville stede
Hvor der enn er rom hos deg,
Gi meg alltid deg til ære,
Rettferd din ved troen bære,
Kledd i dåpens bryllupsdrakt
Som ditt Ord meg har tilsagt!

4

Høyt vi lover og tilbeder
Deg, du nåderike Gud,
Som til himmerik oss leder
Ved din nådes sendebud,
Inntil alle borde fylles
Og av himlens glans forgylles,
Når den dag snart skinner frem
Da du fører bruden hjem!

*JRist/Brorson/Wexels. LR 596. T: Kjærlig-
het er lysets kilde. K 134.*

Nr 265

All lov og pris og ære bør
All godhets Gud og Fader,
Den Gud som alle undre gjør
Og leger alle skader.
I største nød han sender trøst
Og hjelp i all vår nød og brøst.
- *Gi Herren lov og ære!*

Ham priser alle englekor
Og alle himlers himler.
Ja, alt hva her på denne jord
I luft og havet vrimler.
For han har all ting, litt og stort,
Så vel betenkt og herlig gjort.
- *Gi Herren lov og ære!*

3

I nøden ropte jeg til Gud:
Akk, Herre, hør min klage!
Da dro du meg av nøden ut
Og endte all min plage;
Og derfor deg jeg takke vil.
Men hjelp meg alle, hjelp meg til
Gi Herren lov og ære!

4

Han aldri har sitt folk forlatt
I noen nød og fare:
Han våker trofast dag og natt,
Han vil sin hjord bevare.
Lik moders hånd, så trygg og
mild,
Han leier barna dit han vil. -
Gi Herren lov og ære!

5

Når der i verdens største høst
Er ei et strå å vinne
Av noen redning eller trøst,
Han lar sin frelse finne;
Da er det just den rette tid,
Da kommer han så mild og blid.
Gi Herren lov og ære!

6

De som bekjenner Kristi Navn,
Gi Herren lov og ære!
Og de som hviler i Guds favn,
Gi Herren lov og ære!
Bort alt hva verden drister på!
Her hos vår Gud er alt å få.
Vi gir deg, Herre, æren!

*JJSchütz. HABrorson. LR 598.
T: Alene Gud i himmerik.*

Nr 266

Guds rike, aller dyrest skatt,
Lagt ned i verdens natt,
Deg noen fant hvorhen de gikk,
:/:Deg snart i eie fikk.:/:

2

O du Guds rike, perle best,
Blant perler priset mest,
Deg andre søkte dag og natt
:/:Før sent de fikk deg fatt.:/:

3

Men fant de sent, hva heller fort,
Ett har de alle gjort:

De solgte alt som deres var
:/:For herligheten klar.:/:

4

Titt stor forskjell på tid og vei,
Ett tåler riket ei:

De delte hjerter, halve sinn
:/:De finner ikke inn.:/:

5

Den skatt, den skatt jeg eie må,
Den perle må jeg få!

Mitt hjerte til Guds rike står,
:/:Alt annet her forgår.:/:

6

Dog i min sjel titt uro falt
For det: De solgte alt!

O Krist, jeg haster hen til deg,
: /:Du døde óg for meg.:/:

GJensen. LR 600. T: Opp alle som på jorden bor. K 196.

Nr 267

Vend bort din vrede, Herre Gud,
i nåde! Tilgi vår brøde, la din
miskunn råde; Å, vi har syndet
storlig og gjort ille; Tukt oss
med milde!

2

For om du etter våre synder on-
de Straffet så hardt som du med
rette kunne; Alt hva du skapte,
måtte sammen falle, Ja, alt og
alle.

Se til din Sønns den blodig bitre
kvide; Hva han for verdens syn-
der ville lide: Nagler og spydet
Ham de gjennomborte, Alle til
gode.

4

La ei forgå hva du har skapt til
ære, La ei din frelse for oss få-
fengt være, Men i vår Frelsers
blod, det hellig røde, Skjul du
vår brøde.

5

Derfor, o Herre, tilsi oss din nå-
de, At vi med glede lar din vilje
råde. Æren er din, du sanne
Gud Treéne, Ja, din alene.

GThymius S 75. K 239.

Nr 268

Mektigste Kriste, menighetens
Herre, Den du har tegnet med
ditt kors til ære. Skynd deg å fri
oss ut av fiendens snare,
Ditt folk bevare!

2

Før du selv striden for de barn
så svake, Demp du vår fiende,
driv hans makt tilbake! Hva seg
mot dine lemmer vil opphøye,
Selv du nedbøye!

3

Fred vi i kirken vil av deg be-
gjære! Fred i vårt land, o Herre
Gud, la være! Fred i vårt hjerte
du for all ting give Hos oss å bli-
ve.

4

Gjennom all tiden skal din god-
het prises, Deg skal til evig tid
all ære vises. Himmel og jord
din miskunn skal bekjenne Til de
får ende!

*MA v Löwenstern. LR 615. N 528. T:
Vreden din avvend. K 239.*

Nr 269

Å, tenk når en gang samles skal
De frelstes menighet
Av alle folkeslekters tall
:/:I himlens herlighet!:/:

2

Å, tenk når Herrens vitnehær,
Hans tjenere på jord,
De millioner møter der
:/:Som hørte deres ord!:/:

3

Å, tenk dog hvilken jubellyd,
En strøm av kjærlighet!
Tenk hvilken takk og pris og fryd
:/:Og salighet og fred!:/:

4

O Gud, hvor er din nåde stor!
Oss alle til deg drag,
At vi må stå blant frelstes kor
:/:På denne høytidsdag!:/:

WAWexels. N 508. T: Opp, alle som på jorden bor. K 196.

Nr 270

Guds kirkes grunnvoll ene
Er Kristus, Gud og mann;
Hun er ei bygd av stene,
Men skapt ved ord og vann.
Da han på korset døde,
han vant sin kirkebrud,
Så hun sin Gud kan møte
Fridd fra all trelldom ut.

2

Utvalgt av slekter alle,
Dog èn i verden vid;
Hør hennes løsen gjalle:
En dåp, èn tro, èn strid!
Ett hellig Navn hun nevner,
Ett brød hun styrkes ved,
Og mot ett håp hun stevner,
i stadig strid for fred!

3

La spotten henne ramme
Og latter med forakt,
Når splid vil kirken lamme
Og krenke Herrens pakt.

Da helgenrop må stige:
"Er tiden ennå lang?" (Åp 6:9f)
Til tårenatt må vike
For morgengry med sang.

4

I ringe kår, i trengsel,
I kampens tummel het,
Hun venter her med lengsel
Fullendelse og fred.
Hun ber at Gud må virke
Det syn hun her attrår,
Når hun som seierskirke
Sin sabbatshvile får.

5

Ett er hun allerede
Med deg, Treène Gud,
Har samfunn alt her nede
Med dem som gikk forut.
De har hos deg sin hvile,
Vi ferdes her på jord;
Gud, hjelp oss dit å ile
Hvor du i lyset bor.

SJStone 1866. SWidding 1912. ARosendal 1949. T: Jeg vil meg Herren love. K 121 (el annen melodi).

Nr 271

Henover jord et pilgrimstog
Så stille skrider frem.
Dets sang på alle jordens språk
Lovpriser himlens hjem.
Blant alle jordens folkeslag
Det reiser korsets røde flagg.
Tross hat og bål, tross spott og sår
I Kristi spor det går.

2

Fra slekt til slekt det langsomt
skred Igjennom tiden frem.
Dets sang Guds store kjærlighet,
Dets lengsel fredens hjem.
Med verdens tornekrans det
gikk, Med freidig hjerte, løftet
blikk, Det venter den nyskapte
jord Hvor Gud hos folket bor.

Utsendt av den oppstandne Krist
Gikk toget ut en gang.
Han håpets anker er for visst,
Gir sang med himmelklang.
Det følger ham hvor enn han
går, Ei hans ord det underslår.
Med smil i gråt det vandrer frem
Mot det nyskapte hjem.

FFridriksson. N 247.

Nr 272

O Jesus, herlighetens håp,
Guds løfters ja og amen,
Du går for oss på berget opp,
Vi følger alle sammen.
Vi høre vil din himmelrøst,
Den salighetens lære Som skal
være Vårt hjertes tuktt og trøst -
Tal du, o Jesus kjære!

2

Vårt hjertesukk du ser i lønn,
O Herre, du det høre:
Slik du vil danne oss, Guds
Sønn, Slik må du selv oss gjøre!
Gi at vi ikke står imot
Og spiller så din møye,
Du oss bøye I anger for din fot
Og nådig oss opphøye.

3

Å Jesus, gjør oss ganske små
Og fattige i Ånden,
At sorg vi etter Gud kan få
Og hungrig rekke hånden
Og søke Guds rettferdighet,
Til du til bords oss setter
Og oss metter Med fred og sa-
lighet, Og sorgen all utsletter!

4

Der står hos deg i himlens sal
Den store helgenskare
Som gikk igjennom tåredal
Med tål i kors og fare.
Nå er de kommet til sin ro
Og glade sabbatshvile, Søtt kan
smile, Gjemt i Guds borg og bo
For alle satans pile.

Du som med dem på veien var,
O Herre Jesus Kriste!
Hjelp at vi deres fotefar
Av syne ei må miste,
Men i ditt Ord, Guds helgner lik,
Må være tro til ende,
Deg bekjenne Og stå i himmerik
Med palmer høyt i hende!

Landstad. LR 618. T: Å Jesus som har elsket meg. K 189.

Nr 273

Den store hvite flokk å se,
Som tusen berge full av sne,
Med skog omkring
Av palmesving,
For tronen, hvem er de?
Det er den helteskare som
Av hin den store trengsel kom,
Og har seg todd
I Lammets blod
Til himlens helligdom.
Der holder de nå kirkegang
Med uopphørlig jubelklang
I høye kor
Hvor Gud han bor
Blant alle englers sang.

2

Her gikk de under stor forakt,
Men se dem nå i deres prakt:
For tronen står
De slaktefår
I himlens prestedrakt.
Sant er det i så mangen nød
Titt tårestrøm på kinner fløt;
Men Gud har dem,
Straks de kom hjem,
Avtørret på sitt skjød.
Fra sør og nord, fra øst og vest
De samles til hans løvsalsfest,
Og Lammet selv,
Ved livets elv,
Er både vert og gjest.

Til lykke, kjempesamling, ja,
Nå tusendfold til lykke da,
At du var her
Så tro især
Og slapp så vel herfra!
Du har foraktet verdens trøst,
Så lev nå evig vel, og høst
Hva du har sådd
Med sukk og gråt,
Blant engleskarers lyst!
Oppløft din røst, slå palmetakt,
Og syng av himmelsk kraft og
makt:
Pris være dig
Evindelig
Vår Gud og Lammet sagt.

HABrorson. S 300. K 21.

Nr 274

I himmelen, i himmelen,
Hvor Gud, vår Herre, bor,
Guds barn skal se ham som han
er, I salighet så stor,
Og syng "Hellig! Hellig!" der,
nær Herren Sebaot.

2

I himmelen, i himmelen,
Ja, der er klarhet fin,
Så ikke engang solen selv
Kan komme nær med sin!
Der åsyn vi til åsyn står
Nær Herren Sebaot.

3

Av klarheten i himmelen
De frelste skinne skal,
Ja, som den klare solen selv
Vidt over stjernehall,
Og stå som englers like der
Nær Herren Sebaot.

4

Der skinne skal i all sin pryd
Hva troen er tilsagt:
Rettferdighetens brudekrans
I din den hvite drakt,
I salig fryd og evig fred
Nær Herren Sebaot.

Og legemet, ja legemet
Som her ble lagt i muld,
Skal skinne der og bli så klart,
Ja, som det rene gull,
Og vet av ingen vånnde mer
Nær Herren Sebaot.

6

Se, Gud skal gjøre allting nytt,
Og glemt blir jordens kval.
Hver tåre skal han tørre av
I himlens gledesal.
Og døden finnes ikke mer
Nær Herren Sebaot.

7

Så hjelp oss, Gud, i dødens
stund Med ordet fra din munn;
Forlat vår synd, forny vårt mot
Med trøsten i ditt blod.
Og gi oss evig lys og fred
Nær deg, o Herre Gud.

8

Deg Fader, Sønn og Helligånd
Skje evig takk og pris!
Du lar oss se den åpne port
Inn til ditt paradys,
Hvor evig lovsang fyller alt
Nær deg, o Herre Gud.

*Laurentius Laurinus. Landstad. N 844. K
104.*

Nr 275

Lov og pris og evig ære
Skje deg, treene Gud,
Som din tros den rene lære
Rev av mørkets fengsel ut.
Da ditt lys var nesten slukt,
Eller alt for ille brukt,
Satte du ditt Ord i stake,
Gav din kirke klare dage.

2

Du lot livets bekker flyte
Frem av Sannhets kildevell.
Åket lot du sønderbryte
Og gav Sannhets venner hell.
Luther rustede du ut,
Og ved dette sendebud
Tordnet inn i nattens mørke:
Lær av Guds Ord Gud å dyrke!

Alltid, når din kirke lutet
Truende med hastig fall,
Når på Ordet ditt de prutet,
Fikk en Ordets venn ditt kall,
Ånd og lys og kraft og mot;
Dermed kirken atter stod
Over alle rikers alder
Klippefast til verden faller.

4

La oss be til Lysets Fader,
Som sitt Navn blant oss har satt,
At han ei oss overlater
Til en hedensk visdoms natt,
At vi ikke annet vet
Oss til trøst og salighet
Enn den Gud og mann som døde
For all verdens skyld og brøde.

5

Gud, gi kirken menn og fedre
Som er deg i sannhet tro,
Alle dannes til det bedre,
Klinten visne, hveten gro!
Troskap lønn av nåde få,
Hykleri til skamme stå,
Sannhet herske, løgn adspredes,
Gudsfrykt æres, kirken fredes.

6

Da skal hver en dag med rette
Kalles «Alle Helgens Dag»,
Og Gud Hellig Ånd utrette
Troens frukt til Guds behag;
Kalle og forsamle her
Til engang å samles der
Hvor vi evig da skal smake
Alle helgners frydedage.

*Johan Nordahl Brun 1786. WAWexels 1844.
V 4-6 = LR 630.*

Nr 276

Bibelvise: Mt 11:25ff

«Kom hit til meg», innbyr Guds
Sønn, «Enhver som strever, hør
min bønn, Bær hit den tunge
byrde.

Kom ung og gammel, kvinne,
mann, Jeg viser vei til hvilens
vann, Jeg er Den Gode Hyrde.

Mitt åk er godt, min byrde lett,
Ta åket på og følg meg rett,
Så skal din trelldom vike.
Jeg selv vil med deg være så
At ved mitt verk du visst skal nå
Din arv i ærens rike.

3

Guds lov jeg lød, ditt kors jeg
bar Den stund jeg her i live var;
Den himmelvei Gud byder.
Alt hva du tenker, taler, gjør,
Det blir fullgodt, som det seg
bør, Når du i tro meg lyder.

4

Men den som ei tar korset på,
Kan aldri i mitt fotspor gå
Og Gud i vold seg give,
For den jeg refser, har jeg kjær,
Min Ånd den døder ondt begjær
Jeg reiser opp til livet."

5

Kall du på meg i nødens tid
Med hjertens bønn og fast tillit,
Jeg skal min troskap vise.
Jeg vil deg trøste i din nød,
Fri deg fra djevlens tunge støt,
Og du skal glad meg prise!

6

Det kors jeg legger deg til bør,
Jeg ikke til din skade gjør,
Men vil fra ondt deg drage;
Fra kjødets trygghet, syndens
mèn, Til liv med meg i troen ren,
Som frir fra evig plage.»

7

Seg verden gjerne salig så,
Slapp hun å ta den pine på
Som kristne her må bære,
Men bare slik kan det gå til
At du lar skje hva Herren vil,
Trang må troens vei deg være.

Fikk kjødet oppfylt sitt begjær
Med prakt og lyst i verden her,
Da blev Guds barn snart kolde;
Gud må derfor legge motgang
på, Som kjødets lyster tukte må
Og deg i gudsfrykt holde.

9

Guds barn skal etter korsets tid
Få skue Gud i himlen blid,
Dit hen bør kristne tenke.
Den lyst og ære ingen mann
fortelle eller tenke kan
Som Gud oss der vil skjenke.

10

Gud Fader bærer oss i favn,
Hva han oss tilsvor i sitt Navn
Det holder han alt sammen!
Han føre oss av nød og tvang
Til jorden ny med frydesang.
Ved Jesus Kristus. Amen.

GGrünwald. Thommissøn. Landstad.

S 79. K 139.

Nr 277

Kom, Konge, kom i morgenglans
Og bryt din seiers vei,
For Riket som med himmel, jord
Tilhører evig deg!

2

Kom, herlig som når himlens sol
Går opp med gyllen glød,
Og ikke som da først du kom
Til spott og strid og død!

3

Kom, Konge, kom i morgenglans
Og gjør en ende bratt
På jordens mørke, tenn den dag
Som aldri mer blir natt!

4

Kom herlig med den lyse dag
som klart er forutsagt,
Da Retten har alt råderom
og Sannheten all makt!

Kom, Konge, kom i morgenglans
med herligheten klar,
Som folket ditt har stundet mot!
Kom, Konge, kom, vær snar!

JBronlie e gresk salme. JSmemo. N 19.

Nr 278

Min hjertens glede kommer,
Jeg venter ham og vet,
At våren snart blir sommer
Og tiden evighet.

Mot Herrens dag jeg stunder,
Jeg gleder meg ved gry,
Vår Gud skal gjøre under
Og skape alt på ny.

2

Da er han selv til stede
Som vi har trodd på før,
Da ser vi ham med glede,
Han åpner Sions dør.

Profeter, patriarker
Går med oss til Guds hall,
Martyrer og apostler
Og helg'ner uten tall.

3

Der skal basuner lyde,
Og harper må gi klang,
Gud Fader skal vi fryde
Med dans og spill og sang.
Guds englehærer sjunger
Og Kristi folk med dem,
Gud løser våre tunger
I Ny-Jerusalem.

4

Med Herren selv vi benkes
Rundt himmelrikets bord,
Den nye vin skal skjenkes
Og brød fra nyskapt jord.
Guds Lam er selv den føde
Vi mottar av hans hånd,
Da må vår tunge gløde
Og synge i Guds Ånd.

Så skal rundt Sions trone
Vårt festtog gå sin gang,
Til evig tid skal tone
For Gud den nye sang:
"All visdom, kraft og ære,
All makt og majestet,
All lov og pris skal være
Vår Gud i evighet."

*JWalther. Willy Abildsnes S 302. T: Jeg vil
meg Herren love. K 121.*

Nr 279

Sions vekter hever røsten:
"Våk opp, det blinker lyn i øs-
ten, Våk opp, Guds stad, Jeru-
salem. Midnatts mulm deg rug-
ger over, Men Herrens time slår,
hvem sover? Kom, kloke jom-
fruer, kom frem!
Se, Herren kommer ned.
Stå opp, ta lampen med,
La den brenne.
På Jesu bud: Stå opp, o brud
Og møt med fryd din mann og
Gud."

2

Vektersang på høyen skanse
Får Sions hjerte til å danse,
Hun våkner og står ilsomt opp.
Hennes venn nå kommer prektig,
Av nåden sterk, av sannhet
mektig, Nå rinner Jakobs stjerne
opp:

«Ja, kom, du krone skjønn,
Du Guds enbårne Sønn!
Hosianna!

I lampers skinn,
Med fryd i sinn,
Vi følger til din Nattverd inn.»

3

Gloria vi vil deg sjunge På men-
neskers og englers tunge, Med
harpers og cymbalers klang.
Perler tolv er Sions dører
Som oss blant engleskarer fører
Til tronen inn med jubelsang.

Slikt syn er aldri sett,
Sitt folk har Gud beredt
Denne glede.
Da er vi fro*,
Io, io.
Evig in dulci júbilo.**

*glad. *jippi! i evig jubelrus.

*PNicolai 1599. V 1 etter MBLandstad. V 2-
3: BKnudsen.*

SYKELEIE, DØD, JORDEFERD

Nr 280

Om alle mine lemmer
Var full av bare sang,
Om de så høyt istemmer
At det i skyen klang,
Og sang jeg dag og natt,
Jeg kunne ei gjengjelde
Med takk Guds rikes skatt.

2

Om alt jeg skal fortelle
Fra mine ungdomsår,
Hva skjebne og tilfelle
Da frem i minnet står;
Jeg kan dog annet ei
I forundring falle
Ved Guds husholdnings vei.

3

Jeg vet vel at min sommer
Nå snart til ende går;
En vinter etter kommer
Og farver hvitt mitt hår.
Jeg ser mitt levnets tre,
Alt tar til å helle,
Min styrke går i kne.

4

Herfra med mine fedre
Engang jeg vandrer bør;
Det kall er og langt bedre
Enn det jeg hadde før.
Om jeg er glad som gjest,
Er ute lenge fristet,
Dog bliver hjemme best.

O Gud, som har din kirke
Grunnfest' på dette sted,
Du selv alt godt utvirke
Her i din menighet;
At dine gaver bys
Og dømte sammen vandre
Trofast i Ordets lys.

6

La Livets kilde rinne,
Så ingen stopper den;
Din nådesol la skinne
Mens tider farer hen.
La lykkes Jesu Navn,
Så vi vår vei kan finne
Inn i din faderfavn.

Dass. T: En rose er utsprungen.

Nr 281

På Gud alene
Jeg setter all min lit,
Hans Ord det rene
Gjør hjelp i rette tid.
Mitt liv og ære,
Mitt sinn, min hele sjel,
Og annet mere
Som du meg unte vel,
Skal givet være
Deg Gud, Immanuel.

2

Hva satans renker
Meg hadde røvet bort,
Det Krist meg skjenker,
Gjenreist i nåde stort.
Så vil jeg give
Meg trøstig i din vold,
Du vil og blive
Min klippe, sol og skjold –
I død og live,
O Herre, fast meg hold.

3

Unn meg å tjene
Deg, kjære Herre Gud,
I troen rene
På dine ord og bud.
Om meg forsaker
All verden og er vred,

Om sykdom plager,
Gi stille tål og fred
Til du meg tager
Fra verdens usselhet.

4

Du kan meg trøste
I min den store nød,
Du meg forløste
Med Kristi hårde død.
Løs du min våde
Og før meg med deg hjem,
Hjelp av din nåde
At jeg kan komme frem
Til ditt det gode
Og ny Jerusalem.

Ukjent dansk forfatter ca 1600. LR 48.

Nr 282

Nå har jeg vunnet
Og stridt den gode strid,
Nå er opprunnet
Min avskjedstime blid,
Gå til din hvile,
Min sjel, av verden kjed,
Legg dine pile
Og skjold og bue ned;
Skynd deg å ile
Til jorden ny i fred.

2

All pris og ære
Her ved mitt hvilested
Skal Jesus være,
Han óg for min synd led.
Min frelser under
Reist opp fra dødens natt,
Til deg jeg stunder;
Du evig er min skatt.
Jeg trøstig blunder
Med deg i himlen satt.

Fritt e Brorson. T: På Gud alene.

Nr 283

Salig er de døde hine
Som dør i Herren; ingen pine
Skal noensinne røre dem.
Ånden sier de får hvile,
For brutt er alle dødens pile.
De funnet har et fredens hjem,
Hvor deres gjerning all
Dem alltid følge skal.
Pris skje Herren som vel har
gjort! De som gikk bort,
Han favner foran himlens port.

2

Takk, tilbedelse og ære,
Makt, visdom, herlighet skal
være Guds Lam som verdens
synder bar!

Skare, som har overvunnet,
Som din seierskrans har funnet,
Pris Lammet som oppofret var!
Han gikk for oss i grav,
Vi står med ham derav
Med jubelsang og gledeskvad I
englerad, I Herrens lys og him-
lens stad.

2

Ikke månen, ikke solen,
Et bedre lys fra nådestolen
Er Krist, Guds Sønn, vår Herre
bold.
Dagen hvortil vi har stundet, Nå,
Gud skje lov, har runnet, Vår
Herre selv er sol og skjold.
Nå sørger vi ei mer,
Det gamle borte er.
Halleluja! Her er det ny.
Bort gravnatts sky! Rinn opp,
Guds store morgengry!

*FGKlopstock. Landstad. T: Sions vekter he-
ver røsten.*

Nr 284

I fred vil jeg nå fare hen,
Jeg funnet har min hjertens
venn; Den frelser Gud har meg
beredt, Et lys for all sin kristen-
het. Snart legges legem mitt i
grav Til selv han vekker meg
derav.

2

Oppstandelsen og Livet visst,
Det er den Herre Jesus Krist.
Ved tro på ham jeg livet får
Om enn mitt legems liv forgår,
Og den som lever og som tror,
Skal aldri dø. Det er Guds Ord.

*Luther. Landstad. GL 622. T: O Fader vår
i himmerik. K 181.*

Nr 285

Takk, Gud, av Ordet ditt jeg vet
At Jesus Krist, vår Herre,
Oppstod i din rettferdighet
For synd'res pryd å være.
Jeg leve vil i ham og dø
Og hvile på din nåde,
Og om mitt kjød er kun som hø,
Hos ham skal livet råde.

2

Du Herre trampet under fot
All synd oss ville felle,
Og opp igjen fra døde stod
Med Guddoms makt og velde.
Så skal de døde ben, vår kropp,
Til evig liv og ære
Ved kraften av ditt Ord stå opp,
Lik deg forklaret være.

3

Til dem som leve skal den dag,
Da Jesus Krist vil komme,
Den for Guds barn er gledens
dag, Til trøst for alle fromme.
Når overengels røst og skrik
Til Guds basuner lyder,
Han fører dem til himmerik',
Med herlighet dem pryder.

Derpå skal de først komme frem
Som er i Kristus døde.
Og de som lever, skal med dem
Henrykkes til å møte
I skyen deres frelser som
Av nåde vil oss give,
At vi i him'lens helligdom
Hos Gud må evig blive.

*1 Tess 4:16f. TKingo 1699. T: Min glede i
min Gud jeg har.*

Nr 286

Herre, tal! Din tjener hører,
Jeg på dine ord gir akt.
Ånd og liv det med seg fører,
Sant er alt hva du har sagt.
Dødens makt hos meg er stor.
Herre, la ditt livets ord
Så mitt hjerte gjennomtreng
At jeg fast ved deg må henge!

2

Hvem vil ikke gjerne høre
Deg som vet og kjenner alt?
For vårt hjerte, ånd og øre
Ingen slike ord har talt.
Mangen synder motet brast,
Når ditt ord ham slo med hast;
Du med sorg for synden bøyer,
Søtt det trøster og opphøyer.

3

Dine ord er klare bekke
Hvor min tørst jeg slukke kan,
Og mot hunger vil de dekke
Meg et bord i øde land.
Dine ord meg lyse skal
Gjennom dødens dype dal;
Er det sverd hvormed jeg stri-
der, Trøstens beger når jeg li-
der.

4

Jesus, gjør meg til din have
Med ditt ord i hjertet lukt;
Og la denne himmelgave
Bære en velsignet frukt!
Dine ord meg viser vei,
Ta dem aldri bort fra meg;

Til i himmerik hos deg
Du den ære meg vil gjøre,
Jeg deg selv får se og høre.

5

Verden er så full av plager,
Milde Jesus, hør meg du!
Lær meg du mens jeg har dager
Å stå fast med trofast hu
På ditt Ords den rette grunn,
Så vil jeg til siste stund
Og i døden trøstig være,
Med sang ditt Navn til ære.

*AS v Hessen-Darmstadt. Landstad. LR 36.
T: Jesus, dine dype vunder. K 123.*

Nr 287

Jeg vet meg en søvn i Jesu
navn, Den kveger de trette
lemmer. Der redes en seng i
jordens favn, Så moderlig hun
meg gjemmer. Min sjel er hos
Gud i himmerik Og sorgene sine
glemmer.

2

Jeg vet meg en aftentime god
Og lengter vel somme tider
Når jeg er av reisen trett og
mod, Og dagen så tungsomt
skrider. Jeg ville til sengs så
gjerne gå Og sovne inn søtt om-
sider.

3

Jeg vet meg en morgen lys og
skjønn, Der synges i livsens lun-
der, Da kommer han, Guds vel-
signed' Sønn, Med lystelig ord i
munne. Da vekker han oss av
søvne opp Alt uti så sæle stun-
der.

4

Da treder Guds Sønn til gravens
hus, Hans røst i all verden hø-
res. Da brytes alt stengsel ned i
grus, De dype havsgrunner rø-
res. Han roper: «Du døde, kom
her ut!» Og frem vi forklaret fø-
res!

Da åpnes den dør til himlens stad,
Der nevnes de kårnes navne.
Gud, la oss da alle møtes glad
Og ingen av våre savne!
Det unne oss Gud for Kristi blod,
vi måtte i himlen havne!

Landstad. N 856. K 120.

Nr 288

Med sorgen og klagen hold måte,
Guds Ord la deg trøste og råde.
Se til du i sorgen ei syn-
der; Ved Jesus vi livet begynner.

2

Vi innsvøper liket med tåre
Og legger det stille på bære,
Men svøpet og børen oss tyder:
Han slumrer, til Frelseren byder.

3

La hjerte og øye kun briste
Og legemet legges i kiste,
Den time ei borte skal blive
Da Herren det kaller til live.

4

Ved døden, all ynde berøvet,
De legemer blandes med støvet,
Men herlig de reises av mulde,
Av livsånd og yndighet fulle.

5

Se kornet i jorden den sorte!
Det synes så visselig borte,
Men stunden dog kommer det
skyter, I gyldneste grøde frem-
bryter.

6

O jord, vi en gave deg skjenker,
Med gråt i ditt skjød vi den sen-
ker, En dyrebar sæd du motta-
ger, Vi derfor deg kaller «Guds
aker».

7

En sjel i den støvhytte bodde,
En sjel som på Frelseren trodde
Og lengtet med håp mot det
høye, Med Gud og hans glede
for øye.

Du jord må nå legemet gjemme,
Gud vil ei den bolig forglemme;
Gleden fra Gud vekket frem smi-
let, Gud skal den óg vekke fra
hvile.

9

Snart kommer den dag Gud for-
gyller, Da Herren sitt løfte opp-
fyller; Snart jorden ei mere dem
dølger, Guds billeder glade ham
følger.

*ACPrudentius. MHegelund. WAWexels.
Landstad. LR 571. K 156.*

Nr 289

Vi nå begraver denne kropp
Og dog det er vårt faste håp:
Den skal på Dommens dag opp-
stå Og uforgjeng'lig da fremgå.

2

Jord er den og av jorden gjort,
Skal atter gå til jorden bort,
Men stå opp på Kristi bud, Når
verden dømmes skal av Gud.

3

Men sjelen er i himmelen, Av
nåde kun Gud frelste den Fra all
dens synd og skyld og nød Ved
Sønnens kors og bitre død.

4

Den sorg og jammer han (hun)
utstod, Har derfor fått en ende
god. Han (hun) Kristi åk har bår-
ret her, Og lever enn, skjønt død
han (hun) er.

5

Her trengsel stor han (hun) har
utstått, I himlen skal han (hun)
få det godt. I evig fryd hos Gud,
sin Far, Han (hun) skinne skal
som solen klar.

(Etter jordpåkastelsen)

6

I gravens ro han (hun) sove får,
Men vi som hjem fra graven går,
Skal våke og ei glemme bort,
At døden kommer innen kort.

O hjelp oss, Kriste, all vår trøst,
Som med din død oss har gjen-
løst Fra satans makt og evig ve.
Deg takk og pris alene skje!

MWeisse v 1-6. MLuther v 7.

*Lutherdommens gamle begravelsessang. Kan
synges til «O Herre Krist, deg til oss vend».*

ÅPNING

Nr 290

Syng for Herren, hele verden!
Alt som lever, rop med fryd!
Alle folk, bli med på ferden
Til hans hus med jubellyd!
La oss høre Herren stor
Han oppreiser, lyd hans Ord!
2

Vi er hans, han gav oss livet,
Kalte oss av intet frem,
I sin Sønn han har oss givet
Barnerett og faderhjem,
Og til himmelgleden sin
Fører han oss en gang inn.
3

Gå da inn, vær Herrens tempel!
Full av fryd er denne gang.
Følg det himmelske eksempel:
Vær hans helligdom med sang!
Han er trofast, mild og sterk,
Evig står hans Ord og verk.

Salme 100. JFranck. JSmemo. N 570.

Nr 291

Lovsyng Herren, han er nær
Når vi synger, når vi beder!
Samles i hans Navn vi her,
Selv han midt iblant oss treder.
Lovsyng Herren, gamle, unge,
Pris hans Navn hver barnetunge!

Herre, vær oss evig nær!
Vær oss nær når solen rinner,
Og når sol og stjerneskjær
I den dype natt forsvinner!
La din Ånd ei fra oss vike,
Til vi ser deg i ditt rike.

*BSIngemann. LR 14. T: Jesus, Frelser, vi er
her.*

Nr 292

O Hellig Ånd, kom til oss ned,
Din bolig du i oss bered
Ved Ordets lys og stjerne!
Du himmellys som mørkner ei,
Gi at vi Sannhets himmelvei
Ved deg må følge gjerne!
Ditt skinn
Hvert trinn
Oss ledsage
Og forjage
Mørkets tanker
Som i våre hjerter vanker!
2
Gi kraft og virkning ved ditt Ord,
Som Gud oss sendte ned til jord,
La det som lyset brenne;
At vi Gud Fader og Guds Sønn
Og deg Guds Ånd, vår del så
skjønn, I enhet må bekjenne!
Gi tro,
Gi ro,
Lær oss bede,
Send oss glede,
Gi vi alle kunne
Jesus Herre kalle!

MSchirmer. SJonæssøn. N 547. K 60.

Nr 293

Dype, stille,
Sterke milde,
Guddomsord fra himmelhavn;
Kaller, beder, Sjele leder
Til Den gode hyrdes favn,
Vitner om hva oss er givet:
Jesus er vår vei til livet!

Frelser kjære,
Takk deg være
For din nåde mot vår jord!
Tiden rinner,
Verden svinner,
Evig dog består ditt Ord.
Med ditt Ord din nåde varer,
Er vårt vern mot alle farer.

3

Dra de mange
Sjele bange
Til deg ved din Hellig Ånd!
Alle vegne
Døden segne
For din sterke frelserhånd!
Før oss frem på livets veie,
Før oss inn til livets eie!

TWOldenburg. N 552. K 76b.

Nr 294

O Herre, som med Guddoms
makt Deg alle ting har under-
lagt, Send oss din gode Hellig
Ånd, Så løses kan vårt tunge-
bånd.

2

La tro og håp og kjærlighet
Hos oss til enden vare ved;
Fra synden gjør vårt hjerte fri
Og bygg ditt tempel opp deri.

3 (vi reiser oss)

*Vær lovet Gud, vår Fader god,
Gud Sønn som opp av døde
stod, Gud Hellig Ånd som kom
hit ned, Vær lovet i all evighet.
Amen.*

*Dansk 1948. Kan synges som "Fra him'len
høyt jeg kommer her".*

Nr 295

Kom, Ord fra Gud med ånd og
liv, Og varm den opp som kald
og stiv I dødens søvn er sovnet
hen, Gjør levende vår sjel igjen!

Kom, Ord fra Gud, kom hellig
sæd, Og søk deg her et stille
sted; I hjertebunnen, tårevætt
Og renset for å vokse rett!

3

Det hjelpe Gud, vi får hans Ord
I våre hjerters magre jord,
Med Åndens varme, nådens regn
Til frukt i Guds, vår Herres hegn!

4

Du bar til oss i fulle fang
Ditt gode såkorn dagen lang.
Og ble det sådd med gråt i røst,
Så ta med gledessang din høst!

5

Om enn vår tid er mørk og kold,
Gi tretti, seksti, hundre fold!
Det minste er i armod stort,
Ha takk for hva du alt har gjort!

*Landstad. N 555. T: Kom, Hellig Ånd, med
skapermakt K 137.*

Nr 296 **Bibelvise:1 Mos 28:10ff**

Her er Guds hus og himlens port
Herfra det går en stige
Av Ord og sakramenter gjort,
Helt opp til himmeriket.
På den Guds engler treder inn,
Gud Fader selv på høyest trinn
Sin fred vil oss tilsie.

2

Her er Guds hus og himlens
port, Og jeg det visste ikke.
Jeg sovet har de timer bort
Da han meg bud lot skikke.
Å, vekk meg, vend fra jordens
bo Med Jakobs sterke håp og tro
Til himlen mine blikke!

3

Gud, send da dine engler ned,
La meg din røst få høre;
Lys over meg en hellig fred,
La fienden meg ei røre!
Jeg er en fattig vandringsmann,
Lov meg du til mitt fedreland
Vil frelst meg arme føre!

*MBLandstad. LR 16. T: Hva kan oss komme
til for nød. K 89.*

Nr 297

O Gud, på nåde rik og stor,
Send oss din Ånd, hjelp at ditt
Ord Fra øre så til hjerte går
At liv og lys vi derav får!

2

Det liv som er den sanne tro,
At fast med Kristus vi må gro,
Det lys av kjærlighet hvorpå
Vi for hans venner kjennes må.

3

Gjør ved din Ånd, o Herre kjær,
Vi kommer deg alt mere nær,
I kjennskap, kjærlighet og tro,
Til vi får evig sabbats ro!

*KHuber. Landstad. LR 5. T: O Herre Krist,
deg til oss vend. K 186.*

Nr 298

O Herre Krist, deg til oss vend,
Din Hellig Ånd ned til oss send.
Med miskunnhet du oss regjer:
Å følge deg, oss alle lær!

2

Vår munn lukk opp, din lov ut-
bred, Til andakt hjertet vel be-
red, Forøk vår tro, styrk vår for-
stand, Så vi ditt Navn rett kjen-
ne kan!

3

Inntil vi synger med Guds hær:
Du hellig, hellig, hellig er;
Og skuer så ditt åsyn blid
I himlens lys til evig tid.

4 (vi reiser oss)

*Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd
Skje takk og lov i alle land!
Den Hellige Treenighet
Skje lov og pris i evighet!*

Tysk, fra 1600-t. BCÆgidius. N 582. K 186.

Nr 299

Jesus, Frelser, vi er her
For din sannhets Ord å høre.
Lukk nå opp, o Herre kjær,
Selv vårt hjerte og vårt øre,
At vi må i våre sinne
Lukke deg og himlen inne!

2

Vår formørkede forstand
Kan jo ikke sannhet kjenne,
Uten din den gode Ånd
Vil sitt lys i oss opptenne.
Godt å tenke, tale, gjøre,
Dertil må din Ånd oss føre.

3

O du Herlighetens glans,
Lys av lys, vår sjel omstråle!
Trenng deg gjennom sinn og
sans, Vekk oss opp av sløvhets
dvale! La vår bønn i himlen hø-
res Og all gjerning vel utføres.

TClausnitzer 1663. N 584. K 127.

Nr 300

Herre Jesus, kom til stede,
Vær nå her hos oss i dag!
Del med oss din fred og glede,
Tilgi skyld og nederlag!
Lam, som verdens synder bar,
Du er alt det håp vi har!

2

Legem ditt som er hengivet,
Og ditt dyrebare blod
Bli nå dine her til livet
Og til hjertestyrke god.
Du i oss, og vi i deg,
Ett på livets himmelvei!

3

La oss løftes, la oss bæres
Over alle satans støt!
La all syndelyst fortæres,
Adam overgis til død,
Så du selv, o Herre kjær,
Lever, virker i oss her!

MBLandstad N 645

AVSLUTNING

Nr 301

Guds Ord det er vårt arvegods,
Det våre barns skal være.
Gud, gi oss i vår grav den ros,
Vi holdt det høyt i ære!
Det er vår hjelp i nød,
Vår trøst i liv og død.
O Gud, hvordan det går,
La dog mens verden står,
Det i vår ætt nedarves!

Grundtvig. N 549. K 245.

Nr 302

I dine hender, Fader blid,
Jeg legger nå til evig tid
Min sjel og hva jeg er og har,
Ta du det alt i ditt forvar!

2

Se, sjel og liv ditt eie er,
Det er min trøst, o Herre kjær;
Hva ditt er, hegner du omkring,
Så frykter jeg for ingen ting.

3

I deg jeg har den gode del,
Ditt Ord er føde for min sjel.
Til hjelp i all min armodsdøm
Du kommer som du alltid kom.

4

Det er min tro, o Fader blid,
I den jeg lever all min tid.
Ifra ditt barn du aldri vik,
At jeg kan arve himmerik!

*NSelnecker. JSwedberg. Landstad LR 59.
N 596. T: O Herre Krist, deg til oss vend. K
186.*

Nr 303

Skriv deg, Jesus, på mitt hjerte,
Du min Konge og min Gud,
At ei vellyst eller smerte
Deg formår å slette ut!
Denne innskrift på meg sett:
Jesus ifra Nasaret,
Den korsfestede, min ære
Og min salighet skal være!

*Kingo. GL 330. T: Jesus, dine dype vunder.
K 123.*

Nr 304

Herre, signe du og råde
Og bevare nå oss vel!
Herre, la ditt åsyns nåde
Alltid lyse for vår sjel!
Herre Gud, deg til oss vend
Og din fred oss alle send!
Fader, Sønn og Ånd tilsammen
Være med oss alle! Amen.

*JSwedberg. N 599. T: Som den gylne sol. K
212.*

Nr 305

Å, salig den Guds Ord har hørt,
Bevart det og til nytte ført!
Han daglig visdom lærte!
Fra lys til lys han vandre kan
Og har i livets prøvestand
En salve for sitt hjerte
Mot all sin nød og smerte!

2

Guds Ord det er min rike skatt,
Min sol i sorgens mørke natt,
Mitt skjold og sverd tillike.
Guds finger selv i Ordet skrev
Min barnerett, mitt arvebrev;
Den skrift skal aldri svike:
«Kom, arv et evig rike!»

Jeg gikk til nådens rike bord
I dag og hørte Herrens Ord,
Fikk Livets Brød til føde.
Å, bo hos meg ved troen så
At frukten ikke savnes må
Når jeg for deg skal møte
Som for oss alle døde!

JNBrun. N 605. Min sjel og ånd oppmuntre deg. K 165.

Nr 306

Å, hvor salig å få vandre
Hjemad i Lammets spor,
Snart er endt vår ørkenvandring,
Hos Gud i herlighet stor.

Omkved:

*Herlig sangen der skal bruse,
Sterk som lyden av en mektig
flod: Ære være Gud og Lam-
met*

Som oss kjøpte med sitt blod!

2

Her ved flodene i Babel
Stilner så lett vår sang;
Vi venter den lyse dagen
På jorden nyskapt en gang.

3

Her vi skilles fra hverandre,
Her er synder og fortred.
Men der, i den gyldne staden,
Snart møtes vi får i fred

4

Å, må ingen bli tilbake
Under pilgrimsferden hjem;
Ingen må Guds Ord forsake,
Men øve troen helt frem!

Omkved.

*JBlomqvist/Pollèn. N 858. (Kan brukes un-
der Herrens Nattverd, f.eks. Allehelgensdag.)*

Nr 307

Til slutning så rekker vi venn-
skapets hånd Og skilles med
hjertelig gammen. Vi takker vår
Herres hans Hellige Ånd, Som
binder i troen oss sammen,
Så enig vi synger vårt amen.

Til slutning vi takker for glede og
gavn Av Ordet til akt og til eie;
Vi reiser velsignet i Jesu, Guds
Navn De fremfor oss liggende
veie. Guds fred over hav, over
heie!

3

Til slutning så ønsker vi alle som
èn, At Ordet ei spildt måtte
være, Men vokse lik såkorn i
åkeren ren, Ved troen gi frukt til
Guds ære. Guds fred være med
dere alle!

4

Vår tanke går også til skaren
som står Der fremme så glad for
Guds trone. Gud Fader, vi ber
deg at vi også får Der syngende den
himmelske tone Hvor du, Gud,
er alt i alle.

*Landstad. T: Der mange skal komme fra øst
og fra vest (Ahnfeldts melodi).*

Nr 308

Så vil vi hverandre si takk og
farvel, Og hilse Guds fred over
dere! Lev så med Kristus fra
morgen til kveld! Den hilsen,
den fins ikke bedre:

At Kristus, Guds Sønn,

Må være vår lønn

Når vi skal av verden utvandre!

2

Å, hjelp oss Gud Fader Og hjelp
oss, Gud Sønn, At løpet vi glad
må fullende! Og hjelp oss Gud
Ånd, du trøster i lønn!

La kjærlighetsluene brenne;

At vi kan med lyst

Og mot i vårt bryst

Så kjempe at kronen vi vinner!

MRasmussen Claussen. LR 67. K 222.

VISER FOR SMÅ

(Se Den hellige dåp og katekismeviser.)

Nr 309

Gud Far, du har skapt meg.
Livet har du gitt meg.
Bruk meg.

2

Gud Sønn, du har frelst meg.
Ditt liv har du gitt meg.
Bruk meg.

3

Gud Ånd, kom og styrk meg!
Liv i Gud du gir meg.
Bruk meg.

Nr 310

Måne og sol, vann, luft og vind
Og blomster og barn skapte vår
Gud.

Himmel og jord, allting er hans,
Herren vår Gud vil vi takke.

Omkved:

Herre, vi takker deg.

Herre, vi priser deg.

*Herre, vi lover ditt hellige
Navn.*

2

Jesus, Guds Sønn, død på et
kors,

For alle, for oss, lever i dag.

Ja, han er her, ja, han er her.

Herren vår Gud vil vi takke.

3

Ånden, vår trøst, levende, varm
Og hellig og sterk, taler om Gud,
Bærer oss frem dag etter dag.

Herren vår Gud vil vi takke.

Britt G Hallqvist 1973.

Nr 311

Kjenner du ham som kan gå på
vannet, Kjenner du ham som
gjør vannet til vin? Kjenner du
ham som døde på korset Og åp-
net en ny vei til himmelen inn?

Omkved:

Lær ham å kjenne, for han

kjenner deg. Lær ham å

kjenne, for han er Guds vei.

Han er gått foran og kommer

igjen. Hans navn er Jesus –

din venn.

2

Kjenner du ham som vant over
døden, Som før opp til himlen og
lever ennu? Kjenner du ham
som alltid vil høre, Som fyller
din hverdag med glede og sang?

Omkved.

Nr 312

Kjære Fader, du velsigne

Oss som samles her i dag,

La den lovsang vi vil bringe,

Være deg til godt behag.

Lær oss tro slik David trodde,

Gi vår tro bestandighet,

Lær oss liksom Josef elske:

Uten svik, i trofasthet.

2

Herre Jesus, her du levde

Selv som barn i ydmykhet.

Du som lever, kom til stede,

Hjelp oss i vår rådvillhet.

Bær de lam som her er trette,

Led med røsten av ditt Ord,

Gjennom livets ørkenslette

Fram til din den nye jord.

3

Hellig Ånd, la Ordet brenne,

Himmelriket vidt utbred;

Lær oss rett ditt råd å kjenne,

Vis at Jesus er Guds fred.

Gjør vårt legem til ditt tempel,
Fyll oss med din kjærlighet.
Fra vår dåp vi bær' ditt stempel,
Gi oss tro til salighet.

*CWordsworth, d 1885. PJonsson. Utg v 3.
T: Milde Jesus..*

Nr 313

Ingen er så trygg i fare
Som Guds lille barneskare
Fuglen ei i skjul bak løvet,
Stjernen ei høyt over støvet

2

Herren selv vil sine berge,
Han er sine skjold og verge.
Over dem han seg forbarmer,
Bærer dem på faderarmer.

3

Ingen nød og ingen lykke
Skal av Herrens hånd dem ryk-
ke. Han den beste venn blant
venner, Sine barns bekymring
kjenner.

4

Våre hodehår han teller,
Hver en tåre som vi feller.
Han oss føder, han oss kleder,
Midt i sorgen han oss gleder.

5

Gled deg da, Guds lille skare,
Jakobs Gud skal deg bevare.
For hans allmakts ord må alle
Fiender til jorden falle.

6

Hva han tar og hva han giver
Samme Fader han forbliver,
Og hans mål er dette ene,
Barnets sanne vel alene.

LSandell 1856. N 778.

Nr 314

Jesus, jeg vil kjenne deg
Og bli kjent med Gud i deg,
For din hemlighet er stor.
Tal ditt ord.

Jesus, jeg er blant de små,
Må til deg i bønnen gå,
For du hører meg og ser
Når jeg ber.

3

Jeg vil gjerne være snill,
Får det ofte ikke til.
Når jeg har bedrøvet deg.
Tilgi meg.

4

Jesus, du er alltid god,
Gav for meg ditt liv og blod;
Gav i dåpen frelsen her.
Din jeg er.

AJonassen før 1928. V 1 utg.

Nr 315

Jesus er kongen min,
Er han og din?

Alle skal kjenne ham,
Sann Gud og mann.

Barn ifra alle land
Til Jesus komme kan.

Jesus er frelser min,
Sann Gud og mann.

2

Jesus er Kongen min,
Guds barn jeg er,

Og om jeg ringe er,
Har han meg kjær.

Han tok meg i sin favn,
Døpte meg i sitt Navn.

Jesus er Kongen min,
Guds barn jeg er.

3

Jesus er Kongen min,
Mektig og god.

Jeg er hans eiendom
Kjøpt med hans blod.

Hender og føtter små,
Allting skal Jesus få.

Jesus er Kongen min,
Mektig og god.

Jesus er Kongen min,
Kjemper med meg
Mot alle fiender
På livets vei.
Alltid han sterkest er,
Hersker med mildhet her.
Jesus er Kongen min,
Kjemper med meg.

5

Jesus er Kongen min,
Nådig og tro.
Hos ham i herlighet
Skal jeg få bo,
Dele hans rikes glans,
For jeg er evig hans.
Jesus er Kongen min,
Trofast og god.

AJonassen. N 781.

Nr 316

Milde Jesus, dine hender
La du kjærlik på de små,
Og du sa til dine venner
At til deg skal barna gå.
Selv du ble til Herrens tempel
En gang båret av din mor.
La meg minnes ditt eksempel,
Når jeg hører dine ord.

2

Du til dåpen lot meg kalle
Da jeg var en liten knopp.
Skal jeg visne, skal jeg falle?
Hjelp meg du å vokse opp.
Hjelp meg du å tidlig lære
Og å elske dine ord,
At blant dine venner kjære
Jeg får gaven fra ditt bord.

3

Når jeg så skal ut i verden,
Aldri jeg alene er.
Farer truer oss på ferden,
Men jeg vet at du er nær.
Ditt ord skal trygt oss bære,
Meg og søsken, far og mor,
Til vi med ditt folk får være
Og se Gud på nyskapte jord.

FMFranzèn 1832. N 789.

Nr 317

Jesus, styr du mine tanker,
Jesus, la meg leve så
At hvor jeg i verden vanker
Et Guds barn jeg være må!
La meg leve mine dager
Deg til ære, meg til gagn,
Og så dør når deg behager
I ditt kjære frelsernavn.

Elen O Bernhoft ca 1700.

Nr 318

Når dagen atter sender
Sitt lysvell over jord,
Vi rekker våre hender
Mot deg vår Konge stor.

2

Hjelp oss med deg til gave
Å finne rette vei;
Så vi kan glede andre
Med hjertet vendt mot deg.

Sophie Bonnevie 1913.

Nr 319

Nå lukker solen sitt øye,
Snart lukker jeg også mitt.
Gud Fader i det høye,
Du lukker aldri ditt.
Du ser hver stjerne i vrimlen,
Og hvert et barn på jord.
Du hører i din himmel
Det svakeste bønnens ord.

2

Nå ber jeg deg å kalle
Din englehær på vakt,
Når far og mor og alle
Seg her til sengs har lagt.
Ja, vakt oss alle sammen
Så ingen drømmer stygt.
Jeg sier glad mitt amen
Og sover godt og trygt.

CRichard. N 792

Nr 320

Nå lukker seg mitt øye.
Gud Fader i det høye,
I varetekt meg ta.
Fra synd, fra sorg, fra fare
Din engel meg bevare,
Som ledet har min fot i dag.

PTFoerson 1813. N 811.

Nr 321

Adventvise

*(Kan synges til «Opp alle som på jorden
bor». Kan benyttes til lystening hjemme og
før gudstjenesten.)*

Nå tenner vi det første lys
For Guds enbårne Sønn.
Velkommen, Jesus! Kom her inn
:/: Med ord fra Fader din. :/:

2

Nå tenner vi det annet lys.
Hans komme varsler om
Guds glede på den nye jord
:/: For hver en døpt som tror.:/:

3

Nå tenner vi det tredje lys
For verdens frelsermann,
For Jesus, det Guds rene Lam.
:/: Rydd bort all tvil for ham! :/:

4

Nå tenner vi det fjerde lys
For underet som bys
I kluter lagt: Guds glede stor;
:/: Sann Gud og alles bror. :/:

5 (vi reiser oss)

*Vi takker Gud vår Fader god,
Gud Sønn i kjøtt og blod,
Gud Ånd som bringer gledesbud.
:/: Å, takk, Treéne Gud! :/:*

Utg.

KONFIRMASJON

Nr 322

La denne dag, o Herre Gud
For oss velsignet være!
Fra nådens favn støt ingen ut
Av disse våre kjære!
Du ser oss for deg stå,
Vi ber deg, store, små:
Se, Herre, til oss ned,
Lys over oss din fred,
Og med ditt Ord oss lede!

2

Sign Ordet i de unges sinn,
La det i hjertet brenne,
Så de må lukke Jesus inn
Og Jesu Navn bekjenne!
En gang vi bar dem frem,
Og du velsignet dem,
Du tok de små i favn,
De døptes i ditt Navn,
Bevar dem, kjære Herre!

3

Befest dem i din nådepakt
Og gi dem kraft i striden!
Ja minn dem om hva du har
sagt, I dag og alltid siden!
Og om de svake er
I kamp mot helvedhær,
Så styrk med allmakts hånd
Hver ærlig sjel og ånd,
Til troskap alle dager!

*JNBrun. N 662. T: Vår Gud han er så fast
en borg. K 245.*

Nr 323

La meg for alltid være
Ditt barn, trofaste Gud!
Og hjelp meg du å bære
I hjertet dine bud;
Av Skriftens ord meg vise
Din vei i trofasthet.
Derfor vil jeg deg prise
Nå og i evighet.

*NSelnecker. Landstad.
T: Nå hjertelig jeg lenges.*

Nr 324

Herre, bevar og velsigne din
aker, Plantet med Ordets, den
himmelske sæd!
La ikke været som over den ja-
ger, Bryte den spire som ennå er
sped!
Vi kan jo plante og vanne alene,
Veksten fremkaller din skapende
Ånd. Rens da fra torner og tist-
ler og stene Akeren selv med en
nåderik hånd!

2

Gi oss da lykke med plant-
ningens møye, Vis oss de san-
neste veier å gå!
Sign du oss alle som står for ditt
øye Her i din menighet, store og
små!
Gi oss å gledes, o Herre du mil-
de, Over din sæd og dens vekst i
vår jord! Livets den rike velsig-
nelses kilde Gyte du over din
kirke i nord!

*Landstad. LR 676. N 536. T: Jesus, din søte
forening å smake. K 124.*

Nr 325

Abraham fikk klar beskjed:
«Gå den vei jeg sier!
Jeg i deg velsigne vil
Alle verdens riker.»

Omkved:

*Gud har også talt til oss,
Han sitt kall oss giver:
Når han leder oss på vei,
Vi velsignet bliver.*

2

Abraham fikk klar beskjed:
«Se på stjernevrmlen!
Uten tall ditt avkom skal
Leve under himlen.»

3

Abraham fikk klar beskjed:
«Legg ei hånd på sønnen!
Jeg vil gi et offerlam,
Det skal være lønnen.»

4

Gå på kallet, stol på ham,
Løftene kan bære.
Når vi lever i Guds plan,
Viser vi ham ære.

*Gud har også talt til oss,
Sendt oss selve Ordet;
Sønnen som et offerlam,
Gis fra nattverdbordet.*

Nr 326

O Jesus Krist, jeg flyr til deg,
La meg din nåde få, Men vender
du deg bort fra meg,
:/:Hvor hen skal jeg da gå?:/:

2

Foruten deg er på vår jord
Ei noen frelser sann.

Du ene er det livets ord
:/:Som synd're frelse kan.:/:

Så ber jeg deg, sann Gud og
mann, Min synd du meg tilgiv;
Alt ondt begjær fra meg fordriv,
:/:Og gi meg evig liv.:/:

Ukjent forfatter

BRUDEVIGSEL

Nr 327

Du ledet frem med allmakts bud
Til første mann den første brud,
O ektestandens Herre,
Se fra din trone ned til dem
Som her treder for ditt åsyn
frem! Led du dem selv til ære,
Så de I ve,
Vel og våde
Finner nåde
Til å vandre
Hjertebundne med hverandre.

+++ +++ +++

De knelte ned med ja mot ja,
For deg, o Gud, de løftet ga,
Som hellig troskap byder.
Beskytt nå med din Guddoms
hånd Den samlivspakt, det dyre
bånd Som deres hjerter fryder.
Ditt bud, O Gud
La dem minnes,
Alltid finnes
Himmelferdig
Og til Lammets bryllup verdig.

*Birgitte Cathrine Boye. T: Av høyheten opp-
runnen er.*

KONGE OG FEDRE- LAND

Nr 328

Gud, sign vår konge god!
Sign ham med kraft og mot,
Sign hjem og slott!
Lys for ham ved din Ånd,
Knytt med din sterke hånd
Hellige troskapsbånd om folk og
drott!

GJensen fra engelsk. N 734. K 61.

Nr 329

Gud signe vårt kjære fedreland
Og lat det som hagen bløma!
Lat lysa din fred frå fjell til
strand Og vetter for vårsol
røma! Lat folket som brøder
saman bu, Som kristne det kan
seg søma!

2

Vårt heimland i mørke lenge låg,
Og vankunna ljuset gøymde.
Men, Gud, du i nåde til oss såg,
Din kjærleik oss ikkje gløymde.
Du sende ditt Ord til Noregs fjell,
Og ljøs over landet strøymde.

3

Vil Gud ikkje vera bygnings-
mann, Me fåfengt på huset
byggja. Vil Gud ikkje verja by
og land, Kan vaktmann oss ikkje
tryggja. Så vakta oss, Gud, så
me kan bu i heimen med fred og
hyggja!

*Blix. N 739. T: Den signede dag som vi nå
ser. K 20.*

Nr 330

O Gud, som har din kirke
Grunnfest' på dette sted,
Du selv alt godt utvirke
Her i din menighet,
Så døpte her i ditt hus
Må stadig for deg vandre
Og følge Ordets lys.

2

La Herrens kilde flyte
At ingen stopper den,
La ung og gammel nyte
En sann Guds frukt igjen.
La lykkes i Jesu navn,
At Sulamit må tage
sin Salomon i favn.

3

Vil fiender henne trykke,
Gi hyrde som kan stå
I gapet mot ulykke
Og hva der kommer på.
Gi mann som med god akt
På Sions edle murer
Kan trolig holde vakt.

4

Gud selv vårt land forskåne
Fra all ulykkes vind.
La akset få sin krone,
La byggen modne trind,
Gi spir på bondens rug,
Gi topp på bondens havre,
Gi brød på bondens duk.

5

La kveg og gjeiteflokker
Formeres kull av kull,
La sauene bære lokker
Og væren, den sin ull;
La gress og urter gro,
La hest på stallen trives
Samt hver manns kalv og ko.

La fiskeren oppfinne
Den grunn hvor torsken står,
Sitt brød dermed å vinne,
At han ei naken går.
Hjelp fallen mann på fot',
At den seg ut kan løse
Som før gjeldbunden stod.

7

Vår syndegjeld avskrive,
Stryk all restansen ut,
At (.....) må blive
Et hellig land for Gud.
O Kriste, Frelsermann,
La alle bange sjele
Fornemme din bistand.

8

Min sang jeg vil henføye
Til Gud som alt formår.
Han ser meg med sitt øye,
Og hjelper hvor det går.
Kom, Jesu, når du vil,
At jeg med deg kan følge,
Da står det godt med meg hertil.

PDass. S 283. T: Det hev ei rosa... K 26.

MORGENSANG

Nr 331

Opp, min sjel, for sol er oppe;
Strålene på huset ler!
Tenk at du på Sions toppe
Herrens nådestråler ser,
Som ditt hjerte skal opplyse,
Klare opp fornuften mørk,
Alle sorte trolle skysse
Til den fæle helvetørk.

Herre Jesus, hold min tanke
Til ditt rene bud og ord.
La i dag min sjel få sanke
Nådesmuler av ditt bord.
Trøst meg, styrk meg og bevare
Ved din egen gode Ånd;
Verdens lyster, satans snare
Jage fra min hu og hånd.

3

La ditt åsyns blide stråle
Skinne på din kirke ned.
Du for kongen fullt tilmåle
Visdom din og salighet.
Sign vårt land, og la meg svale
Synd og sorg i Jesu blod,
Og når livets sol vil dale,
Gjør min siste avskjed god.

TKingo1684: Fjerde morgensukk.

Nr 332

Våk opp og slå på dine strenge
Syng meg en deilig morgensang!
Min sjel, du må ei dryge lenge,
Gjør med din takk en himmel-
gang! Treng inn i himlens stjer-
neborg Og glem så lenge ver-
dens sorg!

2

La, Jesus, nå ditt lys få skinne
I meg, at jeg som Lysets barn
Meg ikke lar av verden blinde
Og snøres inn i satans garn!
Rettferdighetens sol er du,
Som fyller hjerte, ånd og hu.

3

Skal sykdom, sorger og ulykke,
Skal trengsel eller fattigdom
Meg etter Herrens vilje trykke,
La troen aldri støtes om,
Men gi meg kraft i større mål
Å drikke prøvens kalk med tål!

Velsigne, Herre, fra det høye
Mitt kall, mitt arbeid og min
sved, Gi meg til frukten av min
møye En frelst og god samvit-
tighet! Gud, vis meg veien jeg
skal gå For i din frykt mitt brød
å få!

5

Jeg aldri vil på verden bygge,
Om lykken enn vil med meg stå,
Men som min dag tar til å rygge,
Vil jeg mitt hjerte minne på At
glasset rinner, tiden går, Og
evigheten forestår.

Kingo. N 774. K 175. K 232

Nr 333

Nå rinner solen opp Av østerlide,
Forgyller fjellets topp Og bergets
side. Vær glad, min sjel, og la
din stemme klinge,
Stig opp fra jordens bo
Og med din takk og tro
Til himlen svinge.

2

Utallig så som sand Og uten må-
te Som havets dype vann Er
Herrens nåde, Som han mitt ho-
de daglig overgyter;
Hver morgen i min skål
En nåde uten mål
Ned til meg flyter.

3

Han har i denne natt Med engle-
skare Omkring min bolig satt,
At ingen fare Fikk over meg og
mine råde,
Men vi er frelst og fri
Fra dødens mørke sti
Og sjelevåde.

Min sjel, vær frisk og glad,
La sorgen fare, Ditt legems
blomsterblad Skal Gud bevare;
Han skal i dag meg give kraft og
styrke; Jeg i mitt kall og stand
Min Gud og Fader kan
Tilbørlig dyrke.

5

La ingen synd i dag Meg slik for-
blinde, At Herrens velbehag
Meg går av minne! Men om min
fot på villsom vei seg skader,
Da vend, o Gud, meg om,
Og gå ei straks til dom
Tilgi meg, Fader.

4

Du best min tarv og trang,
O Herre, kjenner, Tilmed er lyk-
kens gang I dine hender, Og hva
meg tjener best i alle måte,
Du det på forhånd ser!
Min sjel, hva vil du mer?
La Gud kun råde.

7

Gud, la meg denne dag I dyd
oppstige, La sjelen få en smak
Av himmerike; La meg min hu
til verden aldri bøye,
Men i min dype sukk
Og knefall, ydmyk bukk,
Til Gud opphøye.

Kingo S 274.

AFTENSANG

Nr 334

Bred dina vida vingar,
O Jesus, över mig
Och låt mig stilla vila
I ve och väl hos dig.
Bliv du mitt alt i alla,
Min visdom och mitt råd,
Och låt mig alla dagar
Få leva blott av nåd.

Förlåt mig alla synder
Jag frelst er i ditt blod.
Giv mig ett heligt sinne,
En vilja ny och god.
Tag i din vård och hägnad
Oss alla, stora, små,
Och låt i frid oss åter
Till nattens vila gå.

LSandell 1885.

Nr 335

Slukt er dagens lyse flammer
Ensom i mitt sovekammer
Vil jeg be min aftenbønn.
Mens vi bor i dødens dale,
Er det godt med deg å tale,
Kjære Gud, i lys og lønn.*

2

La ditt øye våke over
Meg i natt imens jeg sover
Så jeg hviler godt og trygt.
Med din miskunn følg meg trolig,
Tenk på dem i lykkens bolig
Og på dem i sorg og frykt.

3

Kom så, Herre Krist, omsider,
Når mot livets kveld det lider,
Kom og end all jordens ve.
Mørkt er dødens sovekammer,
Men når endt er sorg og jam-
mer, Skal ditt folk ditt åsyn se.

MBLandstad 1841. N 813.

Nr 336

O Kriste, du som Lyset er,
Alt mørke flyr hvor du er nær.
Vi ser i bønn og tro til deg
Når solens lys nå skjuler seg.

2

Til frelse for oss er du satt,
Beskytt oss da i denne natt,
Så vi kan kjenne himlens fred
Når kveldens skygger synker
ned.

Når våre øyne lukker seg,
La oss få eie fred hos deg.
Din nåde og barmhjertighet
Er alt vårt håp i evighet.
Du frelste oss fra dom og død
Da du på korset bar all nød.
Gi oss for evig denne trøst
At vi fra synden er forløst.

5 (vi reiser oss)

*Gud Fader som all verden bær'
Gud Sønn som samme Herre er
Med Hellig Ånd, vår trøster sann,
Skje takk og lov i alle land.
Amen.*

*Fra 500-t. Christe, qui lux es et dies. Sverre
H Smebye. Utg v 5. T: O Herre Krist, deg til
oss vend. K 186. N 801.*

Nr 337

Se, solens skjønnne lys og prakt
Har ført sitt løp til ende,
Seg verden har til hvile lagt,
Tenk, sjel, hva deg mon hende!
Tred frem for himlens port,
Kast all bekymring bort,
La dine øyne, hu og sinn
På Jesus være rettet inn!

2

De blanke stjerner skinner vel
Og skyter lyse stråler
I nattens mulm på dal og fjell;
Dog meget mer tilmåler
Rettferdighetens sol
Meg lys fra nådens pol.
Min Jesus, han er sol og skjold,
Jeg overgir meg i hans vold.

3

Vel lukker søvnen denne natt
Så mangt et trettet øye,
Dog våker en som ei blir matt
og trettes ei av møye:
Du, Jesus, våken er,
Ditt øye har meg kjær. Jeg er
hos deg av hjertens grunn,
Skjønt øyet lukker seg til blund.

Med deg vil jeg til hvile gå,
Jeg er i dine hender,
Du vil, min vekter, akte på
Min sjel, til natten ender.
Jeg frykter ingen nød,
Ei satan eller død.
Når jeg med deg til hvile går,
Med glede jeg igjen oppstår.

CScriver. B Kaas Huitfeldt. N 808. K 207.

Nr 338

Den lyse dag forgangen er
Og natten hun henger oss på.
O Jesu Kriste, Herre kjær,
Du alltid hos oss blive må.

Glede oss Gud i himmerik!

2

Du er det evige guddomslys,
Det vil vi glad bekjenne,
Kom til oss i vårt hjertes hus,
Oss med din nåde opptenne.

Glede oss Gud i himmerik!

3

Du er vår vekter trygg og tro,
Du vil ei fra oss falle,
På deg så vil vi bygge og bo,
I all vår nød påkalle.

Glede oss Gud i himmerik!

4

Dagen er skapt til arbeid og
umak, Det kan hver hos seg
merke, Men natten er skapt til
ro og mak, De trette lemmer å
styrke.

Glede oss Gud i himmerik!

5

Vi gir oss hen i Jesu vold
Når vi våre øyne tillukke,
Gud være vårt vern, vår klippe
og skjold Mot alt ondt som kan
oss trykke.

Glede oss Gud i himmerik!

Gi oss en rolig natt og god,
La oss i synden ei sovne,
La oss ei gjøre det deg er imot,
Ei heller i sorgen oppvåkne.
Glede oss Gud i himmerik!

Så vil vi i morgen love dig,
Din godhet glad bekjenne,
Og siden alltid i himmerik
Deg prise foruten ende.
Glede oss Gud i himmerik!
HCSthen. S 281.

Nr 339

Hellig, hellig, Herre Gud, allmektig,
Dag for dag vår lovsang skal stige opp til deg.
Hellig, hellig, hellig! Nådefull og prektig,
Fader, Sønn og Ånd, all ære være deg!

2

«Hellig, hellig, hellig», synger helgenskarer,
Kaster sine kroner for dine føtter ned.
Englehærers jubel oppad mot deg farer,
Du som var og er og bliver ved.

3

Hellig, hellig, hellig! Lyset er ditt rike,
Intet urent øye kan se din herlighet.
Ene du er hellig, ingen er din like,
Full av makt og renhet og av kjærlighet.

4

Hellig, hellig, hellig! Herre Gud, allmektig,
Jord og hav og himmel, se alt skal prise deg!
Hellig, hellig, hellig! Nådefull og prektig,
Fader, Sønn og Ånd, all være deg!

Gustav Jensen 1915.
T: Reginald Heber 1826.

SVARSANGER

P = prest A=alle

I ADVENTTIDEN:

Nr 340

P: Herren sender sitt budskap til jorden.

A: *Herren sender sitt budskap til jorden. (Sal 147:15)*

P: Si til Sions datter: «Se, din konge kommer til deg.» (Mt 21:5a)

A: *Herren sender sitt budskap til jorden. / Si til Sions datter: «Se, din konge kommer til deg». - Amen. Kom, Herre Jesus.*

P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd

Nr 341

P: Herren trøster sitt folk, han gjenløser Jerusalem.

A: *Herren trøster sitt folk, han gjenløser Jerusalem. (Jes 52:9b)*

P: Rop til henne at hennes strid er endt, at hennes skyld er betalt. (Jes 40:2)

A: Herren trøster sitt folk, han gjenløser Jerusalem. / Rop til henne at hennes strid er endt, at hennes skyld er betalt.

P: Juble, dere himler, for Herren utfører sitt verk. (Jes 44:23a)

Lovet være Gud og vår Herre Jesu Kristi Fader, / miskunns Fader og all trøsts Gud. (2 Kor 1:3)

Nr 342

P: Herre, ditt ord står fast i himmelen til evig tid.

A: *Herre, ditt ord står fast i himmelen til evig tid.*

P: Din trofasthet varer gjennom alle slekter. (Sal 119:89f)

A: *Herre, ditt ord står fast i himmelen til evig tid. | Din trofasthet varer gjennom alle slekter.*

P: Herre, ditt ord holder meg i live. (Sal 119:50)

Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd

I JULETIDEN TIL OG MED KRISTI ÅPENBARINGS DAG:

Nr 343

P: Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.

A: Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.

P: Og vi så hans herlighet, den en ènbåren Sønn har fra sin Fader, full av nåde og sannhet. (Joh 1:14)

A: Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss. / Og vi så hans herlighet, den en ènbåren Sønn har fra sin Fader, / full av nåde og sannhet.

P: Hør, visdommen roper! (Ord 8:1)

Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd.

Nr 344

P: Salig er den som har fått sin overtredelse forlatt og sin synd skjult.

A: Salig er den som har fått sin overtredelse forlatt og sin synd skjult.

P: Salig er den mann som Herren ikke tilregner synd.

A: Salig er den som har fått sin overtredelse forlatt og sin skyld skjult. / Salig er den mann som Herren ikke tilregner synd. (Sal 32:1f)

P: Salige er de som lider forfølgelse for Rettferdighetens skyld, / for himmelriket er deres. (Mt 5:10)

Ære være Faderen og Sønnen / og Den Hellig Ånd.

Nr 345

P: Stå opp, bli lys, for ditt lys kommer,

A: Stå opp, bli lys, for ditt lys kommer,

P: og Herrens herlighet går opp over deg. (Jes 60:1)

A: Stå opp, bli lys, for ditt lys kommer, / og Herrens herlighet går opp over deg. Halleluja.

P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd

Nr 346

P: Den som seirer, skal bli kledd i hvite klær.

A Den som seirer, skal bli kledd i hvite klær.

P: Jeg vil kjennes ved hans navn for min Fader og hans engler. (Åp 3:5)

A: Den som seirer, skal bli kledd i hvite klær. / Jeg vil kjennes ved hans navn for min Fader og hans engler.

P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd.

I ÅPENBARINGSTIDEN:

Nr 347

P: Gud har i fordums tid talt til fedrene ved profetene, / men til oss har han talt gjennom Sønnen.

A: *Gud har i fordums tid talt til fedrene ved profetene, / men til oss har han talt gjennom Sønnen.*

P: Han er en utstråling av Guds herlighet og bildet av hans vesen,

A: *Gud har i fordums tid talt til fedrene ved profetene, men til oss har han talt gjennom Sønnen. / Han er en utstråling av Guds herlighet og bildet av hans vesen. (Heb 1:1f.)*

P: Han bærer alle ting ved sitt mektige ord. (Heb 1:3)

Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd.

Nr 348

P: Herren har kunngjort sin frelse,

A: *Herren har kunngjort sin frelse,*

P: åpenbart sin rettferdighet for folkenes øyne. (Sal 98:2) Halleluja!

A: *Herren har kunngjort sin frelse, / åpenbart sin rettferdighet for folkenes øyne! Halleluja!*

P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd!

Nr 349

P: Uten lov er nå Guds rettferdighet åpenbart, som loven og profetene vitner om, / Guds rettferdighet ved tro på Jesus Kristus for alle som tror. (Rom 3:21f)

Nå ser vi som i et speil, på gåtefullt vis.

A: *Nå ser vi som i et speil, på gåtefullt vis,*

P: men da skal vi se ansikt til ansikt.

A: *Nå ser vi som i et speil, på gåtefullt vis, / men da skal vi se ansikt til ansikt. (1 Kor 13:12)*

P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd.

Nr 350

P: De ord som jeg har talt til dere, er ånd og liv!

A: *De ord som jeg har talt til dere, er ånd og liv! (Joh 6:63)*

P: Salige er de som hører Guds ord og tar vare på det! (Lk 11:28)

A: *De ord som jeg har talt til dere, er ånd og liv! / Salige er de som hører Guds ord og tar vare på det.*

P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd.

I FASTETIDEN:

Nr 351

P: Over deg, Jerusalem, skal Herren oppgå, / og over deg skal hans herlighet åpenbare seg.

A: *Over deg, Jerusalem, skal Herren oppgå, / og over deg skal hans herlighet åpenbare seg. (Jes 60:1f)*

P: Guds dårskap er visere enn menneskene. (1 Kor 1:25a)

A: *Over deg, Jerusalem, skal Herren oppgå. / Og over deg skal hans herlighet åpenbare seg. / Guds dårskap er visere enn menneskene.*

P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd!

Nr 352

P: Min sjel, lov Herren, og glem ikke alle hans velgjerninger.

A: *Min sjel, lov Herren, og glem ikke alle hans velgjerninger.*

P: Han som forlater all din skyld, / som leger all din sykdom. (Sal 103:2f)

A: *Min sjel, lov Herren, og glem ikke alle hans velgjerninger. / Han som forlater all din skyld, som leger all din sykdom.*

P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd!

A: *Barmhjertig og nådig er Herren,*

P: langmodig og rik på miskunnhet! (Sal 103:8)

Nr 353

P: Gud var i Kristus og forlikte verden med seg selv,

A: *Gud var i Kristus og forlikte verden med seg selv,*

P: Derfor tilregnet han dem ikke deres overtredelser.

A: *Gud var i Kristus og forlikte verden med seg selv. / Derfor tilregnet han dem ikke deres overtredelser.*

P: Ære være Gud Fader og Sønn og Hellig Ånd.

Den som ikke visste av noen synd, har han gjort til synd for oss,

A: *for at vi skulle bli Guds rettferdighet i ham. (2 Kor 5:19a, 21)*

Nr 354

P: Gud sendte sin Sønn, født av en kvinne og født under loven.

A: *Gud sendte sin Sønn, født av en kvinne og født under loven. (Gal 4:4)*

P: Han fornedret seg selv og ble lydig til døden, ja, korsets død.

A: *Han fornedret seg selv og ble lydig til døden, / ja, korsets død.*

P: Derfor har Gud høyt opphøyet ham og gitt ham Navnet over alle navn.

A: *Han fornedret seg selv og ble lydig til døden, ja, korsets død. / Der-*

*for har Gud høyt opphøyet ham og gitt ham Navnet over alle navn.
(Fil 2:8f)*

P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd.

I DEN HELLIGE UKE:

Nr 355

P Vi tilber deg, Jesus Kristus, / og priser ditt hellige Navn,

A: Vi tilber deg, Jesus Kristus, / og priser ditt hellige Navn,

P: du som ved din død på korset har gjenløst verden.

A: Vi tilber deg, Jesus Kristus, / og priser ditt hellige Navn, | du som ved din død på korset har gjenløst verden.

P: «Hellig, hellig, hellig er Herren Gud, Den Allmektige, som var og som er og som kommer.» (Åp 4:8)

Nr 356

P De reiser seg, jordens konger, / fyrstene rådslår mot Herren og hans Salvede.

A: De reiser seg, jordens konger, / fyrstene rådslår mot Herren og hans Salvede.

P: Hvorfor larmer hedningene og grunner folkene på det som fåfengt er? (Sal 2:1f)

A De reiser seg, jordens konger, / fyrstene rådslår mot Herren og hans Salvede. / Hvorfor larmer hedningene og grunner folkene på det som fåfengt er?

P Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd.

Nr 357

P: Han er såret for våre overtredelser, / knust for våre misgjerninger,

A Han er såret for våre overtredelser, / knust for våre misgjerninger,

P straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, / og ved hans sår har vi fått legedom. (Jes 53:5)

A Han er såret for våre overtredelser, / knust for våre misgjerninger, / straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, / og ved hans sår har vi fått legedom.

P: O dyp av rikdom og visdom og kunnskap hos Gud. / Hvor uransakelige hans dommer er, / hvor usporlige hans veier. Ham tilhører æren i evighet. Halleluja. (Rom 11:33, 36b)

Nr 358

P: Herren har sørget for at hans undergjerninger ihukkommes.

A: *Herren har sørget for at hans undergjerninger ihukkommes.*

P: Han har sendt sitt folk forløsning, / han har fastsatt sin pakt for evig tid. (Sal 111:4, 9)

A: *Herren har sørget for at hans undergjerninger ihukkommes. / Han har sendt sitt folk forløsning, han har fastsatt sin pakt for evig tid.*

P: Verdig er Lammet, som er slaktet, til å få makt og rikdom og visdom

A: *og styrke og ære og pris / og velsignelse i all evighet. Halleluja. (Åp 5:12f)*

Nr 359

P: Guds vingård er Israels hus, / og Judas menn hans kjæreste planting. / Hvorfor bar den ville druer, når jeg ventet at den skulle bære gode? / Meg korsfester du, men Barabbas slipper du fri. (Jes 5:7a, 4b, Joh 18:39f)

Den som ikke visste av noen synd, / har han gjort til synd for oss.

A: *Den som ikke visste av noen synd, / har han gjort til synd for oss. – Jesus miskunne oss.*

P: Den som ikke visste av noen synd, / har han gjort til synd for oss, / for at vi skulle bli Guds rettferdighet i ham. (2 Kor 5:21)

A: *Den som ikke visste av noen synd, / har han gjort til synd for oss, for at vi skulle bli Guds rettferdighet i ham. – Jesus, miskunne oss.*

P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd

Nr 360

P: Dersom du, Herre, vil gjemme på misgjerning, / Herre, hvem kan da bli stående?

A: *Dersom du, Herre, vil gjemme på misgjerning, / Herre, hvem kan da bli stående?*

P: Men hos deg er forlatelsen, for at vi skal frykte deg. (Sal 130:3f)

A: *Dersom du, Herre, vil gjemme på misgjerning, / Herre, hvem kan da bli stående? / Men hos deg er forlatelsen, for at vi skal frykte deg.*

P: Gud var i Kristus og forsonte verden med seg selv. (2 Kor 5:19a)

Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd

Nr 361

- P: Likesom de mange kom til å stå som syndere ved det ene menneskes ulydighet,
A: *Likesom de mange kom til å stå som syndere ved det ene menneskes ulydighet,*
P: så skulle de mange stå som rettferdige på grunn av den enes lydighet.
A: *Likesom de mange kom til å stå som syndere ved det ene menneskes ulydighet, / så skulle de mange stå som rettferdige på grunn av den enes lydighet. (Rom 5:19)*
P Ved at de kjenner ham, skal Den Rettferdige, min Tjener, rettferdiggjøre de mange, / og deres synder skal han bære. (Jes 53:11b)
Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd

I PÅSKETIDEN:

Nr 362

- P: Hør! Nå er frelsens dag: Dette er dagen som Herren har gjort.
A: *Dette er dagen som Herren har gjort. (Sal 118:24, jf Mt 16:21 osv.)*
P: Kristus ble gitt på grunn av våre synder, og reist opp på grunn av vår rettferdiggjørelse. (Rom 4:25)
A: *Dette er dagen som Herren har gjort. | Kristus ble gitt på grunn av våre synder, og reist opp på grunn av vår rettferdiggjørelse.*
Halleluja, halleluja, halleluja!
P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd

Nr 363

- P: Kristus har tilintetgjort døden.
A: *Kristus har tilintetgjort døden.*
P: Og ført liv og udødelighet fram i lyset ved evangeliet. (2 Tim 1:10)
A: *Kristus har tilintetgjort døden | og ført liv og uforgjengelighet fram i lyset ved evangeliet.*
P: Ære være Faderen og Sønnen og Hellig Ånd
A: *Jeg vet at min Gjenløser lever. (Job 19:25) Halleluja!*

Nr 364

- P: Den sten som bygningsmennene forkastet, er blitt hjørnestein.
A: *Den sten som bygningsmennene forkastet, er blitt hjørnestein.*
P: Av Herren er dette gjort, og det er underfullt i våre øyne. (Sal 118,22f, Mt 21:42 osv)

A: Den sten som bygningsmennene forkastet, er blitt hjørnestein. / Av Herren er dette gjort, og det er underfullt i våre øyne.

P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd

Nr 365

P: I Jesu navn skal omvendelse og syndenes forlatelse forkynnes for alle folk, og først i Jerusalem. (Lk 24:47)

A: I Jesu navn skal omvendelse og syndenes forlatelse forkynnes for alle folk, og først i Jerusalem.

P: Ære Faderen og Sønnen og Hellige Ånd.

A: Syng Herren en ny sang, for han har kunngjort sin frelse, / åpenbart sin rettferdighet for hedningenes øyne. (Sal 98:1a, 2; Lk 2:30-32)

Nr 366

P: Gud har for sin store kjærlighets skyld, som han elsket oss med, / gjort oss levende med Kristus,

A: Gud har for sin store kjærlighets skyld, som han elsket oss med, / gjort oss levende med Kristus,

P: enda vi var døde i våre overtredelser. (Ef 2:4f)

A: Gud har for sin store kjærlighets skyld, som han har elsket oss med, gjort oss levende med Kristus, / enda vi var døde i våre overtredelser.

P: Av nåde er dere frelst.

A: Det er Guds gave. (Ef 2:8)

P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd.

A: Jeg vil prise din rettferdighet, Herre, din alene. (Sal 71:16)

Nr 367

P: Vi har en talsmann hos Faderen, / Jesus Kristus, Den Rettferdige.

A: Vi har en talsmann hos Faderen, / Jesus Kristus, Den Rettferdige.

P: Han er en soning for våre synder, / ja, ikke bare for våre, men for hele verdens. (1 Joh 2:1f)

A: Vi har en talsmann hos Faderen, Jesus Kristus, Den Rettferdige. / Han er en soning for våre synder, / ja, ikke bare for våre, men for hele verdens.

P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd.

PÅ KRISTI HIMMELFARTSDAG:

Nr 368

P: Sønnen er en utstråling av Guds herlighet og bildet av hans vesen og han bærer alt ved sitt mektige ord.

A: *Sønnen er en utstråling av Guds herlighet og bildet av hans vesen / og han bærer alt ved sitt mektige ord.*

P: Etter at han ved seg selv hadde fullført renselsen for syndene,

A: *Etter at han ved seg selv hadde fullført renselsen for syndene,*

P: sitter han på Majestetens høyre side i det høye. (Heb 1:3)

A: *Etter at han ved seg selv hadde fullført renselsen for syndene, / sitter han på Majestetens høyre side i det høye.*

P: Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellig Ånd!

A: *Fortell blant folkene hans herlighet, | blant alle folk hans undergjøring. (Sal 96:2)*

FØRPINSE OG PINSEDAGENE:

Nr 369

P: Herre, du sender ut din Ånd, / de blir skapt.

A: *Herre, du sender ut din Ånd, | de blir skapt. (Sal 104:30)*

P: Om noen er i Kristus, \ er han derfor en ny skapning. (2 Kor 5:17a)

A: *Herre, du sender ut din Ånd, de blir skapt. /Om noen er i Kristus, er han derfor en ny skapning.*

P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd!

Nr 370

P: Så sier Herren: Jeg vil hellige mitt Navn, som er blitt vanhelliget blant folkene /.../ når jeg åpenbarer min hellighet på dere. (Esek 36:23)

Jesus helliget seg selv for oss, for at også vi skal være helliget i sannhet. (Joh 17:19)

A: *Jesus helliget seg selv for oss, for at også vi skal være helliget i sannhet.*

P: Min Ånd vil jeg gi inni dere, / og jeg vil gjøre det så at dere følger mine bud. (Esek 36:27a)

A: *Min Ånd vil jeg gi inni dere, | og gjøre det så at dere følger mine bud.*

P: Jeg vil gi min lov i deres sinn / og skrive den i deres hjerte.

A: *Min Ånd vil jeg gi inni dere, og gjøre det så at dere følger mine bud. / Jeg vil gi min lov i deres sinn og skrive den i deres hjerte.*

P De skal alle kjenne meg, både små og store, / for jeg vil forlate deres misgjerning, og ikke mere komme deres synd i hu. (Jer 33:33f)
Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd

Nr 371

P: Vi er begravet med Kristus ved dåpen til døden / for at også vi skal vandre i et nytt liv,

A: Vi er begravet med Kristus ved dåpen til døden / for at også vi skal vandre i et nytt liv

P: likesom Kristus er oppreist fra de døde ved Faderens herlighet. (Rom 6:4)

A: Vi er begravet med ham ved dåpen til døden, for at også vi skal vandre i et nytt liv, / likesom Kristus er oppreist fra de døde ved Faderens herlighet. Halleluja!

P: Ånden selv vitner med vår ånd / at vi er Guds barn. (Rom 8:16)

P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd!

Nr 372

P: Apostlene ble alle fylt med Den Hellige Ånd, / og de begynte å tale på andre språk.

A: Apostlene ble alle fylt med Den Hellige Ånd, / og de begynte å tale på andre språk.

P: Vi hører dem tale om Guds store gjerninger på våre språk. Halleluja!
(Apg 2:4, 11)

A: Apostlene ble alle fylt med Den Hellige Ånd, og de begynte å tale på andre språk. / Vi hører dem tale om Guds store gjerninger på våre språk. Halleluja!

P Troen kommer av prekenen, / og prekenen ved Kristi ord. Halleluja!
(Rom 10:17)

A: Troen kommer av prekenen, / og prekenen ved Kristi ord. Halleluja!

P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd.

I KIRKEÅRETS KIRKEDEL:

Nr 373

P: Vi er Guds verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger.

A: Vi er Guds verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger,

P: som Gud forut har beredt, for at vi skal vandre i dem. (Ef 2:10)

A: Vi er Guds verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, / som Gud forut har beredt, for at vi skal vandre i dem.

P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd

Nr 374

P: Herre, lær meg i din trofasthet,

A: *Herre, lær meg i din trofasthet,*

P: for du er min frelser Gud!

A: *Herre, lær meg i din trofasthet, / for du er min frelser Gud! (Sal 25:5)*

P: Jeg blir alltid hos deg, Herre, / du har grepet min høyre hånd! (Sal 73:23) Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd!

Nr 375

P: Jesus Kristus, du den levende Guds Sønn,

A: *Jesus Kristus, du den levende Guds Sønn, (Mt 16:16, 1 Joh 5:12)*

P: som sitter ved Faderens høyre, / miskunne deg over oss! (Apg 7:56, Rom 8:34, Heb 8:1)

A: *Jesus Kristus, du den levende Guds Sønn, som sitter ved Faderens høyre, / miskunne deg over oss!*

P Reis deg til hjelp for oss, Herre,

A: *og forløs oss for din miskunnhets skyld! (Sal 44:27)*

P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellige Ånd.

Nr 376

P: I dette er kjærligheten, ikke at vi har elsket Gud, men at han har elsket oss:

Gud har elsket oss og sendt sin Sønn til soning for våre synder.

A: *Gud har elsket oss og sendt sin Sønn til soning for våre synder! (1 Joh 4:10)*

P: Også vi er skyldige å sette livet til for brødrene! (1 Joh 3:16)

A: *Gud har elsket oss og sendt sin Sønn til soning for våre synder! / Også vi er skyldige å sette livet til for brødrene!*

P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd. - Herre, vi takker deg,

A: *du som på korset gjenløste verden! (Jes 63:7-9, Joh 3:15f)*

Nr 377

P: Herre, vis meg dine veier! / La meg få vandre i din sannhet!

A: *Herre, vis meg dine veier! / La meg få vandre i din sannhet! (Sal 25:4f)*

P: Gi meg et udelt hjerte til å frykte ditt Navn! (Sal 86:11)

A: Herre, vis meg dine veier! / La meg få vandre i din sannhet! \ Gi meg et udelt hjerte til å frykte ditt Navn!

P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd!

ALLEHELGENSDAG – ALLE DE HELLIGES DAG:

Nr 378

P: Jeg hørte en røst fra himmelen si til meg:

«Salige er de døde som dør i Herren heretter.»

A: *«Salige er de døde som dør i Herren heretter.»*

P: «De skal hvile fra sitt arbeid, for deres gjerninger følger med dem.»

(Åp 14:13)

A: *«Salige er de døde som dør i Herren heretter. / De skal hvile fra sitt arbeid, for deres gjerninger følger med dem».*

P: Ære være Gud Fader, Sønn og Hellig Ånd.

BØNNER

Nattverdbønner

Fra Johann Gerhards «Loci communes Theologici» (1610-22). Kilde: Per Jonsson. Tillegg til Luthersk Psalmbok. Malmö 1989.

«Mysterier» el «hemmeligheter», benevnelsen brukt om Guds «hemmeligheter» rakt frem i sakramentets skikkelser. Benevnelsen «sakrament» ble vanlig på 1100-tallet, som følge av Augustins oppgjør med donatismen. Kristi sakramentale under skjer uavhengig av mottagerens kvalifikasjon.

EN BØNN AV BASIL «DEN STORE (C 320-79)

Allmektige Herre Jesus Kristus, vår Gud, du livets og udødelighetens kilde, hele skaperverkets opphav, synlig og usynlig, du den evige Faderens evige Sønn som i din godhets rikdom antok menneskets skikkelse i tidens fylde, du ble korsfestet og gitt for oss utakknemlige og ugudelige, og med ditt eget blod har du gjenopprettet vår syndefordervede menneskenatur.

Evige Konge! Ta imot meg, en botferdig synder. Bøy ditt øre til meg og hør mine bønners lyd, for jeg har handlet ille, Herre. Jeg har syndet mot himmelen og mot deg, og er ikke verdig til å rette mine blikk mot din høye Majestet. Jeg har krenket din godhet, overtrått dine bud og ikke gitt rom for dine befalinger.

Men du, Herre, er langmodig og mild og full av barmhjertighet. Du har ikke overgitt meg til døden i mine synder, men venter at jeg vender om. Du har i din godhet sagt ved din profet: «Jeg vil ingen synders død, men at han vender om og får leve.» Herre, du vil ikke at dine hendes verk skal gå fortapt. Du gleder deg ikke over menneskers undergang, men vil at alle skal bli frelst og komme til kunnskap om sannheten.

Så er også jeg din skapning, skjønt jeg ikke er verdig himmelen og jorden og det evige liv, for jeg har underkastet meg synden og hengitt mine lemmer til begjærets slaveri og har ringeaktet ditt avbilde. Jeg elendige forsøker ikke å medvirke til min frelse, men kommer til deg i tillit til din uendelige barmhjertighet.

O kjærlighetsrike Herre, motta meg slik du mottok ekteskapsbrytersken, røveren, tolleren og den fortapte sønn. Ta fra meg den tunge syndebyrde, du som tok bort verdens synder og legger skrøpeligheter. Du kaller på dem som strever og har tungt å bære; du kaller dem til deg og gir lindring.

Du kom ikke for å kalle rettferdige, men syndere til omvendelse. Så rens meg fra all urenhet til legeme og sjel. Lær meg å leve i din frykt et mere hellig liv, så jeg med god samvittighet tar imot din helliggjørelse og blir forenet med ditt hellige legeme og blod, så du bor og blir i meg med Faderen og Den Hellige Ånd.

Å, min Gud! La ikke delaktighet i ditt livgivende sakrament bli meg til dom. La meg ikke motta sakramentet på uverdige vis og bli svak til legeme og sjel, men inntil mitt livs siste åndedrag få del i dine hellige gaver til samfunn med Den Hellige Ånd, til reisekost til det evige liv, og til godt forsvar mot din skremmende dom, så også jeg blir delaktig i ditt uforgjengelige gode, som du har beredt for alle dem som elsker deg, Herre. I dem er du høylovet i evighet. Amen.

EN BØNN AV AMBROSIUS (C 340-397)

Herre Jesus, gi meg nåde til alltid å tro, tale og tenke om dette store mysterium det som behager deg og gagnar min sjel.

Jeg ber deg: Lær meg ved din Ånd å bruke dette store mysterium med den ærbødighet og æresbevisning, og med den andakt og frykt som er rett og tilbørlig. Amen.

EN BØNN AV JOHANNES CHRYSOSTOMOS (C 347-407)

Min Herre og Gud! Du vet jeg er ikke verdig til at du trer inn hos meg, for min sjel er ganske fordervet og forvillet, og ofte faller den. Hos meg har du ikke et sted som er deg verdig, hvor du kan hvile ditt hode.

Men siden du steg ned fra det høye, og ydmyket deg selv, og blev ringe for vår skyld, så se til min ringhet.

Og siden du lot deg bli lagt i stall og krybbe blant dyr, så forsmå ikke min sjels krybbe og mitt besudlede legeme.

Og siden du ikke sa nei til å tre inn i Simon den spedalskes hus, så gå heller ikke forbi min sjels bolig, så besmittet av synd.

Og siden du ikke støtte bort min like, ekteskapsbrytersken og synderinnen, som kom fram til deg og rørte ved deg, så forbarme deg også over meg, når jeg kommer fram til deg og rører ved deg.

Og siden du ikke avskydde hennes urene og avskyelige munn da hun kysset deg, så vend deg heller ikke bort fra min munn, mer avskyelig enn denne synderinnes munn, og bort fra mine urene og skitne lepper og simple tunge, verdt å bli hatet.

La i stedet ditt allerhelligste legeme og tilbedelsesverdige blod, lik glødende kull bli meg til helliggjørelse og opplysning, til sunnhet for min plagede sjel og mitt legeme, til lindring for min store syndebyrde, til vern mot alle djevelens angrep, til en avvenning og et hinder for mine onde vaner, til dødelse for mine lyster, til lydighet mot dine bud, til vekst i din guddommelige nåde og til ditt rikes nærvær i meg.

Å, Kristus, min Gud! Jeg vil ikke bli fanget av fornuftens ulv som av et villdyr, men kommer til deg i tillit til din uutsigelige godhet, for jeg vil ikke bli skilt fra ditt samfunn, du som hersker og alene er hellig:

Hellige min sjel og mitt legeme, min forstand og mitt hjerte, mine nyrer og mitt innerste. Forny meg helt igjennom og stadfest din frykt i mine lemmer. Ta ikke din helliggjørelse fra meg til ingen nytte. Vær du min Konge og Beskytter. Led mitt livsløp i din fred og gjør meg verdig til å stå med alle dine hellige på din høyre side. Amen.

EN BØNN AV JOHANNES FRA DAMASKUS

(C 675-749. E Martin Chemnitz i «Examen Concilii Tridentini».)

Allmektige Herre Jesus Kristus, vår Gud, du som alene har makt til å forlate menneskene deres synder, du er mild og god. Så tilgi meg alle de synder jeg har begått, bevisst eller ubevisst. Gjør meg verdig til å motta med tilbedelse dine guddommelige, ubesmittede og livgivende mysterier, ikke til anklage, ikke til straff, ikke til syndenes forøkelse, men til renselse og helliggjørelse, som underpant på det kommende liv og rike, til vern og hjelp og avvenning av slikt som står meg imot med mange feiltrinn.

Du er barmhjertighetens, medfølelsens og mildhetens Gud. For deg frembærer vi ære med Faderen og Den Hellige Ånd, nå og alltid og i evighetenes evighet.

Amen.

EN BØNN AV THOMAS FRA AQUIN (C 1225-74)

Før kommunionen:

Allmektige evige Gud, jeg kommer til din Sønn, vår Herres Jesu Kristi sakrament. Jeg kommer syk til livets Lege, uren til barmhjertighetens Kilde, blind til den evige klarhets Lys, fattig og avkledd til himmelens og jordens Herre, naken til herlighetens Konge.

Jeg ber deg, at du i din overstrømmende gavmildhet vil lege min sykdom, vaske bort min urenhet, opplyse min blindhet, kle min nakenhet, så jeg til min frelse mottar englebrødet - kongenes Konge, herrenes Herre - med stor ærbødighet og ydmykhet, med botferdighet og andakt, renhet og tro. Hjelp meg til å motta – ikke bare Kristi legemes og blods sakrament, men også sakramentets kraft.

Allermildeste Gud, hjelp meg på denne måte til å motta din enbårne Sønn, vår Herres Jesu Kristi legeme, det som han fikk av jomfru Maria, så jeg blir innlemmet i hans underfulle kirkelegeme og regnet blant hans legemes lemmer.

Allerkjærest Fader! Nå skal jeg i dette liv motta din elskede Sønn i det skjulte, men la meg en gang for evig se Ham ansikt til ansikt, Han som lever og råder med deg i evighetenes evighet. Amen.

Etter kommunionen:

Jeg takker deg, hellige Herre, allmektige Fader, evige Gud, at du uten noen min fortjeneste av idel nåde og barmhjertighet har mettet meg - en synder, med din enbårne Sønn, Jesu Kristi legeme og blod.

Nå ber jeg deg: La ikke denne hellige kommunion være meg til dom, men til forlatelse. La den være for meg en troens våpenrustning og den gode viljes skjold. La den utviske mine synder, bortta den onde lyst og gi vekst i kjærlighet og tålmodighet, i ydmykhet og lydighet. La den være et sikkert vern for meg mot alle fienders angrep, synlige og usynlige, og bringe mine legemlige og sjelelige begjær til fullkommen ro. La meg leve i samfunn med deg, du den eneste sanne Gud, og la mitt liv få en salig ende. Før meg en synder til det uutsigelige gjestebud, hvor du med Sønnen og Den Hellige Ånd er det sanne lys for dine hellige, og deres fulle metthet, evige glede, fullkomne lykke og salighet. Ved Jesus Kristus vår Herre.

Amen.

Forbønn for presten

Evige, trofaste Gud, jeg ber deg for min prest og sjelesørger: Hjelp ham til å tale med glede, og med uforferdet mot forkynne ditt Ord i tide og utide, og å forvalte dine hemmeligheter med trofasthet. Hold ham til dette ene å frykte ditt ords rene og klare sannhet over alle ting uten å skjele til gunst eller hat,

menneskefrykt eller egennytte. Bevar ham til legeme og sjel, og gi ham kraft til å fullføre sin gjerning.

Mitt hjerte og øre må du åpne, så jeg med lyst og kjærlighet lytter til ditt Ord, og øver meg i din hellige viljes tukt uten å bli trett. Hold meg oppe ved din Hellige Ånd i din rette tro inntil enden. Amen.

(Fra J. Habermann: Christliche Gebete 1567.)

Kjære Gud Fader i himmelen, hold oss til ditt hellige Ord, og ta det ikke fra oss som fortjent med vår utakk og lettsindighet. Verg oss mot alle sekter og vranglærere. Send oss trofaste og gudfryktige prester til din høst. Gi alle som hører ditt Ord, nåde til å lytte i ydmykhet til din undervisning og takke deg for den. *(Martin Luther.)*

Bønn på søndagen

(En sammenstilling fra Landstads Salmebog.)

O Jesus Kristus, du sanne Gud og menneske, himmelens og jordens Herre. Kom din kristenhet til hjelp på denne dag til feiring av din oppstandelse fra de døde.

Du som oppstod fra de døde på grunn av vår rettferdiggjørelse, jeg ber deg: Kom ditt ords oss tilhørere til hjelp med din Hellige Ånd. Du rettferdighetens sol, la din soloppgang skinne hvor ditt folk samles om Ord og Sakrament. Gi dine apostlers etterfølgere nåde til å forkynne ditt ord i Den Hellige Ånds kraft og uten menneskefrykt forkynne i ditt navn omvendelse og syndenes forlatelse. Gjør dem som hører ditt ord, rotfestet og grunnfestet i din hellige tro, og nåde til å forsake den onde lyst i eget bryst. La alle våre bønner behage deg, og bær dem frem for din Fader for dine hellige sårmerkens skyld.

Kom dine gjester til hjelp med din Hellige Ånd, så de i troens fulle tillit til ditt ord, tror syndenes forlatelse for din skyld og mottar ditt høyhellige sakrament lik et legemiddel til evig liv. Kom snart i din Guddoms herlighet, synlig for alle, og gi at også vi får være med ditt folk i gleden og hvilen på den nyskapte jord, og for ditt åsyn syng med i Lammets sang. Amen. Ja, kom, Herre Jesus. Amen.

Eller:

Herre Jesus Kristus, du som helliget søndagen med din oppstandelse fra de døde, deg takker jeg for troens hvile i din evige rettferdighet. Kom meg til hjelp med din Hellige Ånd, så jeg

bruker denne dag velsignet av ditt Ord, og i den forsamlede menighet tilber deg i Ånd og sannhet. Gi meg nåde til å ta vare på ditt Ord i et rent hjerte, og med deg til gave bære frukt i utholdenhet. Amen.

Eller:

Herre Jesus, du vår bror og Guds seirende Lam. Miskunne deg over meg. Dine sårmerker drar meg til deg. Jeg ser i Skriftens ord din Faders kjærlighet, nidkjær for sitt verk under fallets kår. Underfull er din lidende lydighet, gitt alle til oppreisning fra døden i våre synder.

Nå drar du også meg til din hellige nattverd, for også jeg er døpt til din død. Du er den Gud som gjør under midt i den forsamlede menighet. Du drar meg med ditt hellige legeme og dyre blod, rakt frem i velsignet brød og vin. Høylovet er du.

Kom meg til hjelp med din Hellige Ånd, så jeg flyr avgudene og setter all min lit til ditt ord om din gave i jordiske skikkelser. Gjør din glede også til min glede, så jeg ihukommer din død for verdens synder, og sammen med din kirke i himmelen og på jorden synger med i Lammets Sang, deg til evig takk og pris.

Bevar oss i din tro så lenge det heter «i dag», så vi med deg til gave tjener deg og venter deg som vår Frelser på Dommens dag. *Amen.*

Bønn for kirkens barn og unge

Allmektige, evige Gud, du som ikke vil at noen av disse dine minste små skal gå fortapt, men ga din enbårne Sønn til frelse fra sine fiender synd, død og satans vold. Du befalte oss i din Sønnns munn å komme til deg med barna våre, for himmelriket tilhører dem. Så hør oss i nåde: Velsign og led med din Hellige Ånd menighetens barn og unge. Gi dem å vokse opp i ditt Ords kunnskap, og gi den enkelte frimodighet til å bekjenne din nådepakt i den hellige dåp. La dine hellige engler verge og bevare dem fra alt ondt, for Jesu Kristi, din kjære Sønnns skyld. Amen.

SAKREGISTER

Disposisjonen følger katekismeforklaringen i i Såkorn-serien.

Nummer-henvisningene gjelder viser hvor saken er tema .

Registeret gjør ikke krav på fullstendighet. Det henviser ikke til enkelte vers, men til viser hvor saken er tema.

INNLEDENDE DEL: OM BIBEL OG BEKJENNELSE

Om sann og falsk teologi 76, 90, 91, 96, 98, 100, 101, 109, 242-45, 248

Skriften alene Kristus alene

26, 29, 38, 45, 46, 56, 58, 64. 71, 76, 77, 203, 243, 278, 285, 287, 296, 298, 300-2, 306, 325,

Kirkens bekjennelse

Kirkens bekjennelse 20, 83, 223,

Bekjennende kirke 60-62, 72, 82, 83, 171, 188-89, 223, 245-46, 260, 271-72, 274, 276

Den kjempende kirke 91, 95, 98-101, 216, 244, 277

FØRSTE PARTEN

Skaperverket 1-8

Syndefall og oppreisning 9, 36. 55, 96, 248

Guds gode skapervilje 23 (budordvisa), 86. Første tavle 252. Andre tavle 78, 252,

Hva Gud sier om budene 135, 192, 233, 221-22, 248

Lov og evangelium 9, 37, 39, 136, 138, 144-45, 170, 174, 237-40, 233, 248, 252, 261-63

Den nye lydighet, se tredje trosart i Andre parten

ANDRE PARTEN

Første Trosartikkel

Gud - verdens skaper og oppholder 1-8, 24-25 (bordvers), 139, 251, 334

Guds Navn 21, 23, 42, 42, 67, 68, 32, 33, 193, 222, 292, 311

Guds egenskaper:

Hellig 129, 132-35, 139, 140, 223, 299, 311, 340

Nidkjær 9, 18, 23, 62, 70, 135, 139 (botslitani), 144-46, 155, 170, 232, 239, 268

Trofast 85, 104, 174, 233, 266, 291, 324, 343, 375

Kjærlig 6, 8, 17, 29, 32, 57, 87, 93, 120, 126, 135, 145, 152, 162, 175, 187, 194, 211, 252, 256, 263

Allestedsnærværende 1-8, 71, 85, 121-130, 200-01

Den hellige Treenhhet – den treene Gud

20 (Credo), 21 (Katekismevisa), 42 (Englenes gloria), 58:7, 70, 204, 223, 210, 313

Lovprisninger (doksologier): 76:4, 83:6, 97:8, 196:8, 202:8, 205:, 214:7, 224:3, 239:6, 293:2, 295:2, 299:4, 310

Faderen i Treenhheten 3, 7-8. 20-22, 42, 55, 57, 64, 70-71, 83, 85-87, 111, 168, 170, 187, 191, 193 (Herrens Bønn), 197, 204, 221, 245, 251, 255-56, 263, 266, 268, 276, 303, 314, 320-21

Sønnen i Treenhheten 9, 13, 20, 22, 28-66, 70, 78, 83, 110-114, 119, 134-163, 168, 185, 189, 196, 199. 201, 223:7-12, 229, 232, 239, 241-42, 272, 277, 288, 310-11, 326

Ånden i Treenhheten 70, 139, 202, 205-07, 210, 213-14, 238, 246, 293-95, 299

Guds skapninger:

Mennesket - mann og kvinne 20, 73, 81, 87, 155, 157, 170, 310-11

Guds gode engler – hans usynnlige skapninger 250-51

Guds forsyn

24-25. 85. 104. 188, 237, 257, 268, 273, 314, 314, 333-34

Andre Trosartikkel

Korsteologi (korsets teologi) 34, 59:5-6, 61, 78, 84, 92-94, 107. 174, 176-80, 189, 202-03, 208, 210, 213, 217:7, 218-19, 228, 238, 241, 244, 261-62, 271-73, 277

Sønnens fornedrelse:

Inkarnasjonen, opptagelsen av menneskenaturen. Se juletiden. 30, 40, 47, 48, 62, 72, 73, 75, 93, 114, 194, 210, 227

Jesu navn - hans persons hemmelighet 12-14, 16-17, 21, 42, 64-65, 67-68, 95, 107, 113-14, 132-3, 145, 150, 154, 183, 191, 196, 198, 201, 208, 221-23, 233, 237, 245, 264, 281, 287-88, 291-92, 299, 311-12, 318, 324, 355-56, 366

Gud og menneske i tjenerskikkelsen 28, 62, 70, 76, 116, 122, 129, 140, 150, 152, 175, 210, 254

Rettferdiggjørelse og forsoning i Sønnens verk.

Kriti rettferdiggjørelse etter sin menneskenatur: 20:2, 28, 55, 122, 143, 241, 362

Den Rettferdige troens rettferdighet 18, 30, 42, 110, 121, 122, 126, 134, 142, 155, 170, 241, 248-49, 274, 286, 333, 349, 350, 354, 360, 362-63, 366, 368

Guds forsoning med verden i Kristi død 19, 20, 28-29, 75, 93, 110, 123, 130, 135, 144-146, 149-50, 165, 168, 210, 214, 241, 244, 326, 363, 377

Sønnens opphøyelse:

Nedfart til helvetet 151, 161:2-5, 162:2-4, 163:1-7, 196, 223:8

Vår rettferdighet - den oppstandne ved Faderens høyre 9, 20, 42, 47, 195, 198

Verdens dommer på den ytterste dag 31, 80, 151, 168:9-10, 278-80

Tredje Trosartikkel

Om Gud Hellig Ånd:

Livgiveren, Trøsteren, Hjelperen, Hjelperen, Sannhetens Ånd 202, 204-07, 209-14, 237, 293, 296, 298-300, 309, 313, 325, 370-71, 373

Åndens *gjerning* 20:3, 175, 187-89, 202. Se Pinsefest

Åndens *redskaper* (el nådemidler) 107, 167, 170, 254, 263, 276, 293-94, 299

Om menneskets muligheter for åpenbaringsordets Gud 77

Omvendelsen 67, 129, 172, 174, 217-18, 220, 223-24, 227, 238, 239, 241, 260-61, 265, 269

Troens art – tillit 8, 9, 85, 104, 108, 129, 176, 208, 239, 238, 240, 246, 248, 256, 277, 282, 326

Troens gjenstand – Guds ord og løfte 9, 13, 45, 63, 174, 190, 209, 211, 226, 229, 239, 273, 326

Rettfærdiggjørelsen – frifinnelsen (se Andre trosart) 9, 18, 29, 81, 83, 105, 110, 124, 150, 156, 233, 248, 261, 264, 268, 315, 353, 364

Troens rettfærdighet 18, 30, 42, 110, 121-22, 126, 134, 142, 155, 170, 241, 248, 265, 274, 286, 333, 338, 349-50, 354, 360, 362-63, 366, 368

Veiskillet i rettfærdiggjørelseslæren: 9, 11, 15, 17, 18, 23, 80, 83:4, 91, 94, 95, 100, 104, 110, 103, 153, 174, 192, 206, 232-33

Helliggjørelsen – fornyelsen 10, 17, 36, 87-88, 96, 141, 165, 170, 185, 192-93, 206, 211-12, 214, 216-17, 236, 261, 263, 275, 277, 298, 325, 370-71, 374

Den nye lydighet 3, 23, 79, 81, 87, 93, 105, 110, 122, 129-30, 141, 170, 192-93:4 og 6, 210, 216-17, 224:4, 231, 254, 261, 282, 287, 372, 378

Nådetid 47, 76, 86, 167, 182, 233, 254, 297, 301

Utvelgelsen 187, 207, 217, 256, 262

Synd mot Den Hellige Ånd 76<.4, 108, 231

Om Guds kirke

Tempel 28, 48, 63, 76, 77, 105, 111, 207, 215, 216, 295, 313, 317

Hus, 11, 107, 206, 215, 218, 260, 291, 297, 330, 360

Hjord 72, 175, 262, 266

Vingård 89, 136, 204, 360

Riket nådens og syndsforlatelsens rike 6, 12, 15, 29, 31, 37, 38, 62, 67, 75, 77, 95, 106, 114-15, 132, 134, 162, 168, 171, 175, 180, 191, 201, 22, 225, 229, 239, 248, 256-57, 267, 278-79, 297, 316, 345

Enhet 82, 88, 100, 150, 171, 193, 216-17, 223, 236, 262-63, 293

Hellighet 139, 165, 185, 193, 217, 236, 371

Allmenn (katolsk for alle folk) 169, 216, 253, 270, 291, 369

Apostolisk 19, 21, 70, 99, 131, 212, 223, 245, 248, 263, 272, 276, 281, 343, 373

Samfunn de helliges samfunn i de hellige ting 18, 74, 82, 91, 99-01, 122, 125, 127, 236, 271

Om Åndens embete - Det hellige prekenembetet

65, 70, 91, 168, 170-71, 248

Andre emner:

Håpet 9, 11, 34, 67, 69, 70, 85, 100, 103, 105-06, 109, 122, 126, 129, 134, 141, 150, 157-58, 163, 177-78, 190, 194, 213, 223, 233, 239-40, 253, 257, 262-63, 270-73, 280, 295, 298, 301, 307, 337, 364, 379

Guds fullendte rike - herlighetsriket 33, 44, 51, 62, 71, 80, 115, 119, 180-81, 199, 257, 260, 265, 270, 275, 278-80, 284, 307

Årvåkenhet 33, 91, 165, 182, 280, 290, 332-33

Frelsen fra den evige fortapelse, hvor straffer fiendemaktene synd, død og satans rike 9, 36, 47, 59 80, 82, 106, 111, 150, 165, 174, 194, 202, 332

TREDJE PARTEN – HERRENS BØNN

Guds verk i bønnen 49, 96, 185-87, 193-94, 202-03, 205-10. 214. 246. 249-50, 299, 301

Guds barns bønner 9, 26, 33, 39, 42, 61, 59, 65, 79, 86-87, 90, 93, 96, 99, 101-06, 109, 118, 122, 125-26, 128, 132, 134, 137, 143, 147, 149-50, 152, 163, 165-66, 171-72, 174, 176, 178, 186, 189-91, 193-94, 203, 207, 210, 218, 273, 281-83, 285-87, 293-300

Bønn i tillit til Gud 85, 203, 240, 246, 248, 259, 273, 277, 357

Guds bønnesvar 9, 16, 19, 22, 45, 47, 63, 78, 144-46, 150, 162, 174, 180, 190, 202, 201, 209, 212-14, 233, 239, 273, 289, 336

Herrens Bønn

Påkallelsen 81, 143, 176, 187, 190, 193, 339

Første bønn 21, 23, 42, 107, 132-33, 150, 187, 192-93, 196, 201, 221-22, 237, 260, 276, 287, 292, 311, 355-56, 371, 378

Andre bønn (se ovenfor kirken) 21, 134, 135, 151, 163, 171, 193, 201, 213, 222, 225, 229, 234, 256-57, 267, 278, 306, 313, 316

Tredje bønn 7, 21, 70, 79, 96, 104, 115-16, 150, 174, 193, 238, 248, 254, 266

Fjerde bønn 3, 7, 21, 24-25, 83, 124, 193, 220, 237, 260, 331, 333

Femte bønn – skyld og skam og håpløshet 9, 20, 39, 47, 59, 67, 93, 114, 126, 140, 142, 149-50, 155, 193, 197, 211, 256, 290, 301, 342, 345, 353-54, 376-77

Sjette bønn 9, 81, 193, 213, 254, 281

Sjuende bønn 21, 93, 115, 118, 193, 246, 258, 260, 277, 327, 339

Lovprisninger (doksologier). Se ovenfor Den hellige Treénhet.

FJERDE PARTEN – DEN HELLIGE DÅP

Sakramentene – evangeliet i ytre skikkelser 21:4-5, 28, 34:5, 64:3-7, 77:5, 99:2, 107:4, 125:6, 171-72, 204, 297

Dåpens nødvendighet 9, 11-18, 69-70, 157-58, 172, 217, 257

Den hellige Treénhets verk i dåpen 21:4, 69-70, 187, 206-07

Guds nådepakt i dåpen 17-18, 22:3, 50:8, 110, 163:8, 183, 225, 229, 246, 263,

265, 313, 317

Dåpens rette bruk 22, 46:7, 93-94, 110, 122, 165, 174, 183, 190, 218, 238,
255:3, 256, 263, 271, 317, 372

Dåpsundervisning 20-23, 140, 150, 183

Syndefallsvisa 9

Budord-visa 23

Det hl prekenembete 168, 170-73

Credo 20

Herrens Bønn (Fadervår) 193

Den hl dåp 69-70 (bib.viser), 71, 93

Liturger - takkofferprester for Gud 147

Diakoner for andre 87-88

Herrens hl Nattverd 119-134

Konfirmasjon 17, 183, 323-26

SKRIFTEMÅLET:

Troens skriftemål (nattverdberedelse) 39, 141-43, 312

Kjærlighetens skriftemål 88, 130, 192-93, 212-14, 216-17, 210, 230-31, 236,
238-39, 252-53, 363, 366

Det private skriftemål - Den hl avløsning tilsagt den enkelte 39, 141-43, 168,
171-72

Kirketukt 174, 268

FEMTE PARTEN – HERRENS HELLIGE NATTVERD

Nattverdens sakrament 123-24

Den sakramentale handling 123-24

Den sakramentale forening 28, 123:3-4, 121:3-5, 126

Nattverdens nytte 127-30

Det sakramentale måltid 121-27

Nattverd gjestene 119, 121, 129-30, 171, 185

109, 111, 113:4-7, 114:1-6, 115-16, 119-20, 163, 175

Ihukommelsen (anamnesen): Kristus-bekjennelsen i nattverden 111-120,

Misbruk 253

Åpning 291-301

Avslutning 302-09

Viser for de små 310-22

Konge og fedreland 329-31

Morgensang 332-34

Aftensang 335-339

Hellig, hellig, hellig 340

FORFATTERE OG OVERSETTERE

- Abildsnes, Willy, prest. 1939-2015. 20, 47, 52, 111, 279
- Allen, James, skotte 14
- Ambrosius, Aurelius, c 340-397, erkebiskop i Milano 47, 111
- Anna Sophia av Hessen-Darmstadt, 1638-1683. 287
- Arrebo, Anders Christensen, 1587-1637, biskop i Trondheim, avsatt, senere sogneprest i Vordingborg på Sjælland. 198
- Bergendahl, J Pedersen 240
- Blix, Elias, 1836-1902, professor i semittiske språk, kirkeminister 1884-1888
5, 38, 184, 235, 330
- Boye, Birgitte Cathrine f Johannessen, 1742-1824, dansk. 17, 43, 209, 241, 325
- Brinch, Iver Dideriksen, 1665-1728, norsk-dansk. 129
- Brorson, Hans Adolph, 1694-1764, biskop i Ribe.
1, 6, 18, 26, 29, 32, 37, 46, 49, 59, 60, 65, 67, 71, 79, 84, 101, 104, 128, 132,
170, 174, 180, 187, 195, 197, 203-04, 207-08, 229, 232, 250, 252-53, 256,
265-66, 274, 283
- Clausnitzer, Tobias, 1618-1684, svensk feltprest under 30-årskrigen. Konsistorialråd i Weiden, Øvre Pfalz. 12, 300
- Claussen, Martha f Rasmussen, 1815-1845, dansk-amerikansk prestekone. 309
- Dass, Petter, 1647-1707, sogneprest Alstadhaug, Helgeland.
12, 112, 124, 133-34, 147, 217, 281, 331
- Decius, Nicolaus, c 1485-1546, tysk. 152
- Denicke, David, 1603-1680, konsistorialråd i Hannover. 174
- Dick, Sigismund Christian, 1815-1882. 155
- Efraim Syrerens, d 378, "Den Hellige Ånds harpe". Predikant og hymnedikter.
Bekjempet gnostiske villfarelser. 28
- Friderichsøn, Johan, 1603-1641, dansk. 68
- Freylinghausen, Johann Anastasius, 1670-1739. 29
- Gotter, Ludwig Andreas, 1661-1735, tysk. 37, 105
- Gerhardt, Paul, 1607-76. 18, 32, 85, 120, 135, 144, 207, 220, 232, 256
- Gramann (Poliander), Johann, 1487-1541, rektor ved Tomas-skolen i Leipzig, prest i Königsberg. 221
- Grundtvig, Nikolai Fredrik Severin, 1783-1872, titulærbiskop, grunnleggeren av folkehøyskolen i Norden, salmedikter. 8, 11, 13-14, 33, 56, 86, 92, 99, 115, 119, 160-61, 196, 205, 212, 218, 257, 302
- Grünwald, G 277
- Hegelund, Morten, d ca 1565, dansk. 289
- Heermann, Johann, 1585-1647, prest i Köben, Schlesien, salmedikter. 72, 118
- Hubert (Huber), Konrad, 1507-1577, luthersk predikant og diakon i Strassburg.
103, 298
- Huitfeldt, Birgitte Christine f Kaas, 1682-1761. 251, 255, 50, 254, 338
- Ingemann, Bernhard Severin, 1789-1862, lektor og direktør ved Sorø Akademi,

Danmark, skald og historiker. 51, 54, 262, 292

Jensen, Gustav, 1845-1922, stiftsprost i Kristiania. 185, 206, 219, 261, 267, 329, 340

Jonsson, Per, 1928-98. Historiker, prest i Den Ev Luth Bekj kirke 123, 136, 258, 313

Jonæsøn, Søren, 1656-1717, dansk. 189, 210, 293

Kampmann, Henrik, 1750-1828, dansk. 201

Kingo, Thomas, 1634-1703, biskop i Odense, salmebokutgiver. Åtte Luther-oversettelser.
9, 15, 25, 40-41, 48, 63, 69, 73, 75-78, 82, 88-90, 94, 97, 106, 114, 116, 125, 127, 131, 146, 163-65, 167-68, 172-73, 175-76, 178, 188, 192, 200, 202, 205, 227-28, 230, 236-38, 248, 254, 263, 286, 332, 334

Knopken, A 107

Knudsen, Børre, 1937-2015. Biskop «Strandebarm prosti» 16, 34, 157-58, 171, 194, 280

Knudsen, Jakob, 1858-1917, dansk, 7

Kolmodin, Israel, 1643-1709, ekstraord prof Uppsala, superintendent Visby i Sverige. 2

Landstad, Magnus Brostrup, 1802-1888, sogneprest Sandeherred, Folkevise-samler, salmebokutgiver (autoris 1869). 25 Luther-oversettelser, hvorav 4-5 fra Kingo. Over halvparten originale bidrag.
2-3, 10, 22-23, 26, 30-31, 39, 44-45, 49, 51, 55, 57, 64, 69, 70, 74, 80, 83, 84, 95, 102, 106, 123, 127, 130, 138, 142-43, 153, 162, 169, 182, 191, 193, 201, 213-14, 217, 220-23, 225, 234, 239, 243-44, 249, 260, 273, 275, 277, 280, 284-85, 287, 296-98, 301, 303, 308, 324-25, 336

Laurinus d e, / Laurentius Laurentii, 1573-1655, rektor Söderköping, prost Häradshammar, Linköping stift. 231, 275

Laurentius Petri 194

Liebenberg, Michael Fredrik, 1767-1828, dansk. 233

Luther, Martin, 1483-1546, doktor i Den Hellige Skrift, reformator.
20, 23, 44, 47, 48, 57, 70, 95, 98-100, 102, 122, 130, 138, 150, 153, 162, 193, 213-14, 223, 244, 285, 290

Löwenstern, Matthäus Apelles, 1594-1648, tysk. 269

Maurus Rabanus, c 776-856, abbed i Fulda, erkeb Mainz, hymnedikter. 214

Melanchton, Philip, 1497-1560, professor i gresk, Wittenberg. 259

Mentzer, Johann, 1658-1734, tysk. 251

Mollerup, H P 1895, dansk 199

Mortenssøn, Claus (Tøndebinder), 1499-1575, prest, reformator i Malmö. 239

Muri, Sigurd 1927-99, arkitekt, forfatter 322

Neander, Joachim, 1650-1680, skolemann, reformert predikant i Bremen, salmebokforfatter og koralkomponist. 4, 264

Nicolai, Philip, 1556-1608, sogneprest Hamburg, salmebokforfatter. 66, 280

Nordahl Brun, Johan, 1745-1816, biskop i Bergen. 156, 166, 177, 211, 245,

276, 306, 323

Notke, Balbulus (den stamme), ca 840-912, benediktinermunk St Gallen, Sveits. Lærer og litterat. 138

Oldenburg, Theodor Wilhelm, 1805-1842, dansk. 61, 294

Palladius, Peder, 1503-1560, dansk. 260

Perronet, Edward, 1726-1792, engelsk. 199

Prudentius, Aurelius Clemens, 348-413, romersk embetsmann, hymnedikter. 289

Rambach, Johann Jacob, 1693-1735, tysk. 17, 250

Reimann, Georg, 1570-1615, professor i Königsberg. 258

Rinckart, Martin, 1586-1649, erkediakon Eilenburg i Sachsen. 224

Ringwald, Bartholomäus, c 1530- c 1599, sogneprest i Langenfeld, Brandenburg. 171, 210

Rist, Johann(es), 1607-1667, dikter, sogneprest i Wedel a d Elbe, Holstein. 264

Rostgaard, Frederik, 1671-1745, dansk. 93, 144

Sandell, Carolina (Lina) Vilhelmina, 1832-1903. Teolog, forfatter. 314, 335

Schirmer, Michael, 1606-1673, conrector i Berlin. 293

Schneegaas, Cyriacus, 1546-1597, prest i Friedrichroda, Thüringer-wald. 64

Scriver, Christian, 1629-1693, overhoffpredikant Quedlinburg, oppbyggelsesforfatter. 338

Selnecker, Nikolaus, 1530-1592, superint. Leipzig. Medvirket til Konkordieformelen.

99, 303, 324

Skaar, Johannes Nilsson, 1828-1904. Biskop. 159, 190

Smebye, Sverre Henning, 1922-2003, sogneprest. 337

Spengler, Lazarus, 1479-1534, byrådssekretær i Nürnberg. 9

Speratus, Paul, 1484-1551, biskop i Pomesanien. 239

Sthen, Hans Christensen, 1544-1610, dansk. 34, 109, 339

Stone, Samuel John, 1839-1900, engelsk sogneprest. 271

Svebak, Kåre (= utg), f 1939-. Sogneprest, statsstipendiat. Bearbeidet nærmere 100 sanger.

Utg: 9, 21 v 5, 28, 83 v 6, 110 v 2, 121, 125 v 11, 126, 185 v 4, 202 v 8, 315 v 1.

Swedberg, Jesper, 1653-1735, prof, dompr Uppsala, biskop Skara. Salmebok-utg. 303, 304

Thomas fra Aquin, 1225-1274, dominikaner, ”doctor angelicus”. 123

Thomissøn, Hans, 1532-1573, sogneprest Vår Frue kirke, København. Utgav Den danske Psalmebog 1569.

36, 58-59, 70, 75, 81, 93, 103, 113, 115, 152, 216

Timm, Herman Andreas, 1800-1866, sogneprest Store Magleby, Amager. 247

Vogel, Hans, c 1525-1567, tysk. 3

Walther, Johann, c 1496-1570, kantor i Torgau, hoffkapellmester i Dresden, Luthers medarbeider og koral-komponist. 279

Weisse, Michael, 1488-1534, prest i Landskron, Böhmen, utgav de böhmiske brødres første salmebok 1531. 290

Weissel, Georg, 1590-1635, sogneprest i Königsberg. 30

Werner, Georg, 1589-1643, sogneprest i Königsberg. 189

Wexels, Wilhelm Andreas, 1797-1866, prest ved Vår Frelses kirke i Kristiania, salmedikter og oversetter.

105, 141, 254, 265, 270, 276, 289

Wexelsen, Inger Marie Lycke, 1832-1911. 50

Wordsworth, Christopher, 1807-1887, biskop i Linco'n, England. 313

Ægidius, Bertel Christian, 1673-1733, dansk. 231, 246, 299

Copyright:

Willy Abildsnes

Otto Gjerpe

Børre Knudsen

Sverre Henning Smebye

Sanger med endret begynnelse (nr)

Den signed' dag, o Frelser blid 2601

Eg veit i himmerik ei borg 34

Folkefrelsar til oss kom 111

Frykt, mitt barn, denne sanne Gud
21

Gud Faders navn og ære 77

Her kommer dine arme små 46

Her ser jeg et tålmodig lam å gå 107

Hvor deilig skal Guds kirke stå 236

Hvor kan jeg noksom skjønne på
172

Hvor det er godt å lande 181

I arme syndere, å kom 231

I denne søte juletid 59

I kristne som bekjenner 189

Jeg vil meg Herren love 36

Jesus, Jesus, Jesus sikter 79

Kom hit til meg, enhver især 277

La meg nå din forblive 324

Lover den Herre 4

Mig lyster nu at trede 69

Nu beder vi den Hellig Ånd 213

Nu kjære menige kristenhet 140

Nu lover Herrens navn 213

O hellige Treenighet 337

O hoved, høit forhånet 144

O Jesus Krist, min Herre kjær 127

O kjæreste sjel, opp å våke 165

Om himmeriks rike vi tales ved 116

Op, gledes alle, gledes nu 41

Op søtteste sang 129

Synge vi av hjertens grunn 3

Sørg, o kjære Fader, du 255

Så vil vi nu sie hverandre farvel 309

Takk, Gud, det tror jeg visst og vet
286

Til slutning så rekker vi broderskaps
hånd 308

Vreden din avvend, Herre Gud i nåde
268

SANGREGISTER

Nummer-henvisninger

A

Abraham fikk klar beskjed	326
Akk Fader, la ditt Ord og Ånd	204
Aldri er jeg uten våde	97
Alene Gud (englenes gloria)'	152
All lov og pris og ære bør	266
Alle kristne fryde seg nå	52
Alles øyne venter på deg, Herre	24
Apostlene satt i Jerusalem	212
Av Adams fall fordervet er	9
Av dypest nød	102
Av hjertet taler dårens munn	108

B

Be for oss, o Krist	185
Bred dina vida vingar	335
Bryt frem, mitt hjertes trang	37

D

Deg være ære	154
Deg, Herre, vil vi prise	36
Deilig er jorden	53
Den blomstertid nå kommer	2
Den gode Gud i miskunnhet	258
Den Herre Krist i dødens bånd	162
Den kristne kirke	216
Den lyse dag forgangen er	339
Den nåde Gud har oss beredt	263
Den store hvite flokk å se	274
Den tro som Jesus favner	84
Der mange skal komme	80
Det kimer nå til julefest	56
Det lakker nå mot aften bratt	99
Det skal ei skje ved kraft	206
Din dyre ihukommelse	126
Din, o Jesus, din å være	61
Du folk som «kristent» kalles vil	18
Du kom til dåpens vann	16
Du ledet frem	328
Du som freden meg forkynner	148
Du som Veien er og Livet	183

Du være lovet, Jesus Krist	57
Dype, stille	294

E

En frelser er oss født i dag	43
Èn Gud og alles Fader	262
Enhver som tror og bliver døpt	15
Er Gud for meg, så trede	256
Et barn er født i Betlehem	58
Et lite barn så lystelig	62

F

Faller på deg motgangs hete	208
Far, verden, far vel	227
Farao nådde oss	158
For Jesu fot falt Peter ned	234
Fra fjord og fjære	54
Fra himlen høyt r	44
Fra himmelen opprunnen er	66
Fryd deg, du Kristi brud	67
Frydetonen	155
Frykt og elsk den sanne Gud	21

G

Gi deg, min kjære sjel, til ro	187
Gi Kristus ære, takk og pris!	130
Gi, o Gud, jeg aldri glemmer	188
Gjør døren høy, gjør porten vid	30
Glade jul, hellige jul!	51
Gled deg, mitt hjerte	35
Gud Fader har skapt meg	310
Gud har fra evighet givet	201
Gud hegnet seg en vingård inn	89
Gud signe	330
Gud, hold oss oppe	100
Gud, la oss i din kunnskap	19
Gud, når du til regnskap kaller	143
Gud, sign vår konge god!	329
Guds kirkes dør er i vår dåp	11
Guds kirkes grunnvoll ene	271
Guds Ord det er vårt arvegods	302
Guds rike, aller dyrest skatt	267

Guds Sønn er kommen	239	I himmelen, i himmelen	275
Gå under Jesu kors å stå	146	I Jesu Navn	62
H		Ingen er så trygg i fare	314
Han er oppstanden, store bud!	151	Israels hyrde, Jakobs Gud	47j
Han stod med guddomsglansen	92	J	
Hellig, hellig, hellig	340	Ja, det blir godt å lande	181
Hellig Ånd, du største gave	207	Jeg borger er i himmerik	34
Henover jord et pilgrimstog	272	Jeg er frelst og dyrekjøpt	17
Her er Guds hus	297	Jeg er så glad hver julekveld	50
Her kommer dine svake små	46	Jeg er tegnet i Guds hånd	71
Her lignes trengselstiden	179	Jeg lyster nå å trede	69
Her ser jeg et uskyldig lam	135	Jeg løfter opp til Gud min sang	31
Herodes, hvi reddes du	75	Jeg ser deg, o Guds Lam	197
Herre Gud, ditt dyre Navn	133	Jeg står for Gud	142
Herre Jesus Krist	109	Jeg synger julekvad	55
Herre Jesus, gledens kilde	178	Jeg takker Gud for kristentro	83
Herre, bevar og velsigne din aker	325	Jeg vet meg en søvn i Jesu navn	288
Herre, hvor skal vi gå hen	119	Jesus er kongen min	316
Herre, jeg hjertelig ønsker	87	Jesus lever, graven brast!	156
Herre, jeg må klage	247	Jesus, dine dype vunder	118
Herre, jeg òg vil meg føye	228	Jesus, du er den himmelveg	184
Herre, tal, din tjener hører	287	Jesus, Frelser, vi er her	300
Hjelp oss, o Gud!	172	Jesus, gi seier	96
Hjerte, la deg ei innbille	232	Jesus, Herre, på ditt Ord	233
Hos deg, o Jesus, sent om natt	225	Jesus, jeg vil kjenne deg;	315
Hos Gud er bare glede	177	Jesus, Jesus, Ham alene	79
Hva er det for en snekke	82	Jesus, livets rike kilde	265
Hva kan oss komme til for nød	107	Jesus, lær du meg å bede	186
Hvor fager skal Guds kirke stå	236	Jesus, som iblandt oss står	166
Hvor Gud meg fører	104	Jesus, styr du mine tanker	318
Hvor liflig er det dog å gå	164	Jesus, åpne du mitt øre	254
Hvor liflig og hvor yndig	170	Jorderikets løser, kom!	111
Hvor salig var det brudepar	78	K	
Hvor stor er dog den glede	76	Kirken den er et gammelt hus	218
Hvorledes skal jeg møte	32	Kirken er til moder kåret	217
Hør en lovsang, høye himler	131	Kjenner du ham	312
Hør, dere som bekjenner	189	Kjære barn, hvor stor er dog	22
Hør, Under stor	63	Kjære Fader, du velsigne	313
Høylovet, Jesus Krist, Guds Lam!	199	Kjæreste Jesus, jeg ville	112
I		Kjærlighet er lysets kilde	86
I dag skal allting sjunge	195	Kom alle, hver og en! Å, kom	231
I denne glade juletid	59	Kom hit og hør de ti budord	23
I dine hender, Fader blid	303	Kom hit til meg»	277
I fred vil jeg nå fare hen	285	Kom nå hit kun med de små	13

Kom nå, sjeler dyrekjøpte	196
Kom, Hellig Ånd	214
Kom, Hellige Ånd, Herre Gud	169
Kom, Konge, kom i morgenglans	278
Kom, Ord fra Gud med ånd og liv	296
Kom, Sannhets Ånd, og vitne giv	205
Korset vil jeg aldri svike	180
Krist stod opp av døde	160
Kristus kom med vann og blod	12
Kyrie eleison	137
<i>Kyrie eleison!; (botslitani)</i>	140

L

La denne dag, o Herre Gud	323
La meg for alltid være	324
La oss be til lysets Fader	245
Lille Guds barn, hva skader deg?	8
Lov og pris og evig ære	276
Lovsyng Herren, han er nær	292
Lovsyng vår Herre	4
Lær meg, Gud, min synd å kjenne	39
Løft hode opp, all kristendom	33
Løst fra gamle trelldomsbånd	261

M

Maria hun er en jomfru ren	113
Med bønn jeg støv og mull	191
Med Jesus vil eg fara	235
Med Salems* barn i tempelhall	28
Med sorgen og klagen	289
Meg tjener alle ting til gavn	237
Mektigste Kriste	269
Midt i livet finnes vi	138
Milde Jesus, dine hender	317
Min Faders Navn og ære	77
Min glede i min Gud jeg har	240
Min hjertens glede kommer	279
Min Jesus, du min sjeletrøst	176
Min Jesus, grunn til all vår lyst	250
Min sjel og ånd oppmuntre deg	200
Min sjel, min sjel, lov Herren	221
Mitt eneste håp	157
Mitt folk, hva har jeg gjort	136
Mitt hjerte alltid vanker	49
Måne og sol, vann, luft og vind	311

N

Naglet til et kors på jorden	145
No livnar det i lundar	5
Nå bør ei synden mere	94
Nå er frelsens dag opprunnet;	45
Nå fryd deg, kristne menighet	150
Nå har jeg funnet ;	226
Nå har jeg vunnet	283
Nå kommer bud fra englekor	114
Nå la oss be Gud Hellig Ånd	213
Nå la oss takke Gud	224
Nå lovsyng Herrens Navn	222
Nå lukker seg mitt øye	221
Nå lukker solen sitt øye	320
Nå nærmer seg vår pinsefest	202
Nå rinner solen opp	334
Nå skal ei synden mere	238
Nå tenner vi det første lys	322
Når dagen atter sender	319
Når meg min synd vil krenke	93
Når vi i største nød mon stå	81

O

O du min Immanuel	128
O <i>Fader vår</i> i himmerik	193
O Gud, av himlen se hertil	244
O Gud, din spott	243
O Gud, fornuften fatter ei	101
O Gud, hvor er du mer enn	6
O Gud, på nåde rik og stor	298
O Gud, som har din kirke;	331
O Gud, som tiden vender	65
O Guds Lam (Agnus Dei)	139
O Hellig Ånd, med nådig hånd	246
O Hellig Ånd, du skatt	210
O Hellig Ånd, kom til oss ned	293
O Herre Gud, din lære	90
O Herre Krist, deg til oss vend	299
O Herre Krist, din kongemakt	171
O Herre, la ditt rike	134
O Herre, som både begynner	190
O Herre, som med Guddoms	295
O hjertens ve	149
O Hode, høyt forhånet	144
O Jesus Krist som manndom	194

O Jesus Krist, jeg flyr til deg,	327	Se hvor Jesus alle vegne	167
O Jesus Krist, vår Herre kjær	127	Se, hvor nå Jesus treder	117
O Jesus, du all nådes vell	230	Se, solens skjønne lys	338
O Jesus, for din alterfot	124	Sion, pris din saliggjører	123
O Jesus, født av jomfru skjønn	64	Sions vekter hever røsten	280
O Jesus, gjør oss ganske små	249	Skal kjærlighet sin prøve stå	252
O Jesus, herlighetens håp	273	Skriv deg, Jesus, på mitt hjerte	304
O Jesus, på din alterfot	125	Slukt er dagens lyse flammer	336
O Jesus, som har elsket meg	120	Som den gyldne sol frembryter	163
O Jesus, troens dyre skatt	174	Store Gud og frelsermann	40
O Jesus, for din dyre død	122	Store Profet	264
O Krist, du sanne lys og vei	72	Stå fast, min sjel, stå fast	60
O Kriste, du som Lyset er	337	Syng for Herren, hele verden!	291
O la din Ånd nå med oss være	14	Syng nå ut av hjertens grunn	3
O Lue fra Guds kjærlighet	209	Sørg du for meg, Fader kjær	255
O nådens sol og sete	105	Så er da dørene tillukt	168
O sjelehyrde, Gud og mann	175	Så skal dog satans rike	106
O store Gud (Te Deum)	223	Så tro og god	173
Om alle mine lemmer	281	Så vil vi hverandre	309
Om <i>himlenes rike</i> vi tales ved	115	T	
Om salighet og glede	198	Takk, Gud, av Ordet ditt	286
Opp alle folk på denne jord	353	Takk, Gud, som lar oss kjenne	259
Opp alle som på jorden bor	220	Til deg alene, Herre Krist	103
Opp, alle ting	1	Til ditt hus med takkesang	10
Opp, gledes alle, gledes nu	41	Til slutning så rekker vi	308
Opp, jublende sang!	129	U	
Opp, min sjel, for sol er oppe	332	Underlege ting å sjå!	38
Opp, møt din Herre glad i hu	129	Uverdige er jeg, Herre	141
Opp, se dagen nå frembryter	29	V	
Opp, Sions hyrder, sov nå ei	91	Var Gud ei med oss denne tid	98
Oppløft ditt syn, du kristensjel	74	Velsignet dag, o Frelser blid	260
Oppstandelsen og Livet visst	153	Velsignet vær, o Jesus Krist	147
Over Kedron Jesus treder	116	Velt alle dine veie	85
Overmåte fullt av nåde	132	Vend bort din vrede	268
P		Vi Kristus lover hver og en	48
På Gud alene	282	Vi nå begraver denne kropp	290
På Herrens tempel bygges	215	Vi pløyde og vi sådde	7
På Tabor* uten skygge	241	Vi tror (Credo)	20
Påskemorgen slukker sorgen	161	Vidunderligst av alt på jord	257
R		Vil vi her vår korte tid	192
Ren og rettferdig	110	Vær trøstige, Sion, Jesu brud	73
S		Våkn opp og slå på dine	333
Salig er de døde hine	284	Våkn opp, du som sover	182
Saligheten er oss nær	67	Vår Gud han er så fast en borg;	95

Vår Herre kom til Jordans flod	70	Å, Jesu grav	159
Vår trengsel, hvor besværlig	203	Å, kjære sjel, fall ydmyk ned	248
Vårt fat, vår duk er alt beredt	25	Å, kjæreste sjel, opp å våke	165
Æ		Å, kristne som tør trede	88
Æren er Guds (Englenes Gloria)	42	Å, lytt nå til, alt folk	229
Å		Å, salig den Guds Ord har hørt	306
Å, at jeg hadde tusen munne	251	Å, tenk når en gang samles	270
Å, hvor salig å få vandre	307	Å, var min sjel av takk så full	219
		Ånd over ånder	211